DUKE UNIVERSITY
MEDICAL CENTER LIBRARY
HISTORICAL COLLECTIONS

Ex libris Goulin

Chevalier de la Feutrie

Hocce bibliographiae anatomicae Specimen, licet à docto sane viro exaratum, et à pluribus immò laudatum, sexcentis defoedatur erroribus. De libro quovis multi ex aliorum duntaxat relatu ferunt judicium; et cùm apud omnes sermo est tale opus pluris fieri, si quis fortè adeò verax est, ut aliter sentire audeat, stolidae jactantiae quin et putidae impudentiae insimulatur. Parùm tamen ego vanas istas vociferationes reformidans, affirmare possum hancce bibliographiam minimi pretii esse.

Goulin

Digitized by the Internet Archive
in 2015

https://archive.org/details/bibliographiaean01doug

BIBLIOGRAPHIÆ ANATOMICÆ SPECIMEN:

SIVE

CATALOGUS

Omnium penè Auctorum

QUI AB

HIPPOCRATE AD HARVÆUM

REM ANATOMICAM ex profeſſo, vel obiter; ſcriptis illuſtrârunt; opera ſingulorum, & inventa juxta temporum ſeriem complectens.

CURA & STUDIO

JACOBI DOUGLAS,

M. D, Societ. Reg. Soc. & in Colleg. Chirurg. Londinenſ. Prælect. Anatom.

EDITIO SECUNDA,

Priori auctior.

LUGDUNI BATAVORUM

Apud GISBERTUM LANGERAK,

MDCCXXXIV.

ILLUSTRI FACULTATI MEDICÆ
FLORENTISSIMÆ ACADEMIÆ
LUGD. BATAVÆ.
UT POTE
MAGNIFICO.
GRAVISSIMIS, DOCTISSIMIS, EXPERTISSIMIS.
CELEBERRIMISQUE VIRIS.

D. HERMANNO OOSTERDYK SCHACHT.

A. L. M. Phil. & Med. Doctori, Medicinæ Theoreticæ & Praticæ, nec non Collegii Practici Profeſſori, Collegii Theol. Illuſtr. & Præpot. D. D. Ordinum Hollandiæ & Weſtfriſiæ, quod Leidæ eſt, Medico ordinario, Collegii Pharmaceutici Præſidi, h. t. Rectori Magnifico.

D. HERMANNO BOERHAAVE

A. L. M. Phil. & Med. Doctori, in Alma Academia Lugd. Bat. quondam Botanices & Chemiæ Profeſſori Ordinario, ibidem nunc Medicinæ & Collegii Practici Profeſſori, Collegii Chirurgici Præſidi, Academiæ Regiæ Scientiarum Paris. Socio.

D. BERNHARDO SIEGFRIED ALBINO

Med. Doctori, Anatomes & Chirurgiæ Profeſſori.

D. ADRIANO VAN ROYEN
Med. Doctori, Medicinæ & Botanices Profeſſori.

UT ET

DOCTISSIMO VIRO

D. HIERONYMO DAVIDI GAUBIO
Med. Doctori & Prælectori Chemiæ.

Novam hanc Cl. Jacobi Douglaſſii Bibliohraphiæ Speciminis editionem, Auctam & recenſitam, ut mentem gratam, debitamque obſervantiam teſtaretur eâ, quâ decet, animi reverentiâ.

Dedicat & inſcribit.

GISBERTUS LANGERAK.

L E C-

LECTORI

S. P. D.

ADRIANUS PELERIN CHROUET

NOvam hic, Tibi Siſtimis editionem egregii & a multis deſiderati Opuſculi Cl. Douglaſſii de Autoribus, qui ab Hippocrate ad Harveum Rem Anatomicam ex profeſſo vel obiter, ſcriptis illuſtrarunt; multò quidem illâ Londinenſi emendatiorem, & quo ad Chartæ pulchritudinem, typique elegantiam priori illâ non inferiorem: ſed quod hanc inprimis longè commendabiliorem facit, ſunt Annotationes & Additiones, quas a Cl. Viro B. S. Albino accepimus. Is rogatus, cum plus operæ his impendendi otium ipſi non eſſet, recenſuit bi-

bliothecam ſuam, & quæ adjici poſſe invenit, nobis liberaliſſime communicavit, eisque hanc læti adornavimus editionem. Neque Clar. Douglaſſio hoc ingratum fore, eò magis confidimus, quod ipſe egregius ille Autor in præfatione rogavit, ut, ſi qui ſint, qui in ſuis ſcriniis habeant, quæ hic deſiderantur, ipſi communicare velint: melior autem illa, quæ addidimus, communicandi non poterat ſe offerre occaſio, quam novæ hujus editionis, quam exemplorum defectus poſtulabat, adornatio.

Inutile foret hujus Operis utilitatem multis prædicare verbis, cum illud ſatis orbi litterato & medico innotuerit, & quid præſtitum in eo ſit, ipſe Autor in præfatione ſatis expoſuerit; ſufficiet ergo, ut paucis tantum dicamus de nova hac editione.

Errata & Omiſſa, de quibus in prima editione monitum, exactiſſime correximus, & ſuis locis reſtituimus: præter ea in textu nihil

mu-

mutatum vel additum, ne quid Autori addere vel detrahere velle videremur.

Additamenta, quæ ad calcem libri poſt Autores omiſſos in primâ editione reperiebantur, quantum potuimus exacte ad loca, ad quæ pertinebant, retulimus, & litteris Alphabeticis inſtar notularum infra textum poſuimus, ut uno quaſi intuitu illa percipere poſſet Lector, & non haberet neceſſe in libri calce quærere: illas additiones vero, quas Cl. Albinus ſuppeditavit, poſt illas, quæ Autoris ſunt, locavimus, & Aſteriſcis notavimus, ut facile poſſent diſtingui:

Autores Omiſſos ſuis locis non inſeruimus, ſed in fine, ut in primâ editione, reliquimus: his vero hiſtoriam aliorum quorundam, Autore Cl. Albino, addidimus, quibus Aſteriſcos appoſuimus.

Optandum foret, ut Egregii hi Viri in uſus publicos hanc hiſtoriam ad hunc usque diem

 per-

perficere vellent; vel ut ipſe Autor, qui illam tam feliciter incepit, abſolvere quoque vellet: cæterum accipias hunc librum eo quo dignus eſt pretio, certus, lectionem ſæpius repetitam, non diſplicituram. Vale

DE-

ILLUSTRISSIMÆ

Societati Regali

LONDINI

Ad Scientiam Naturalem

Promovendam Inſtitutæ,

Hoc qualecunque

BIBLIOGRAPHIÆ ANATOMICÆ

SPECIMEN,

D. D. D.

LECTORI S.

NON alienum fore exiſtimo inſtituti mei rationem, & quid in hoc opere præſtiti, paucis exponere. Infinitam penè Auctorum copiam qui Rem Anatomicam *excoluêre, diligentiâ, quâ potui maximâ, eo conſilio perlegi, ut quos cultores habuerit, quibus gradibus proceſſerit, quantumque in hac arte elaboratum ſit, inveſtigarem. Quicquid igitur præclariùs invenêre erudita hominum ingenia, aut quicquid ab aliis compilârunt viri famæ cupidiores, juxtà annotavimus, ut utriſque laudis ſuæ præmia rectè decernerentur: Ut enim incrementa artis legenti faciliùs apparerent, & lites auctorum ſuper inventis diſſentientium meliùs componerem, incorrupto quantum potui judicio, ſingulorum merita examivi. Hæc inventa nullo cum negotio recognoſcet Lector, quum librum, capita, paginamque, quibus tractantur ſigillatim indicaverim.*

Quin & aliquam ferent jucunditatem Hiſtoriæ, Vitæ *&* Elogia Anatomicorum, *quæ omnia hîc intexere, viſum eſt, ab ipſis auctoribus, aut ab eorum editoribus, vel illos commentariis*

riis illuſtrantibus, *ut plurimùm excerpta*, *qui* Nomina, Agnomina, Patriam, *quando* nati *&* *quo* ætatis *anno occubuêre*, *quos* præceptores *nacti ſunt*, ubi *floruerunt & quibus* ſtudiis *inclaruêre ſcriptis mandârunt.*

Quod ad libros *attinet*, *quorum mihi copiam abunde ſuppeditavit amicorum favor* (*& eandem in poſterùm ab aliis rogo benevolentiam*, *ſi quos in ſcriniis ſuis habeant*, *qui hîc deſiderantur*) *omnes undique eorum* Editiones, *quâ* linguâ *prodiêre*, *quâque* formâ *extant*, *unà cum* loco *&* tempore *quibus typis impreſſæ fuerant*, *qui planè* novi *ſunt* libri *quique duntaxat* recuſi *ſine tædioſa inquiſitione*, *quaſi in tabula perſpiciet Lector.*

Icones *quæ in operibus ſparſim conſpiciuntur minimè prætereundas eſſe exiſtimavi*, *an* nativæ *an* mutuatitiæ, *an* ligno, *vel* ære *inciſæ fuerunt*, *indicavi.*

Tres Indices *apponendos curavi*, *quorum uſus & neceſſitas ſi tituli tantum conſulerentur neminem latebunt.*

In tanta ſcriptorum varietate varium eſſe & ſui diſſimilem ſtylum *nemo mirabitur*; *non enim mihi liberum eſſe ducebam*, *eorum verba reſpuere*, *nec ab illorum dicendi genere abhorrere quorum ſequerer auctoritatem.*

Anglorum *induſtriam*, *qui huic operi manus admovêre*, *lubentius prædicâſſem*, *ſed eorum meritis & exiſtimationi melius conſulere videbor*, *cùm hanc provinciam amiciſſimo viro* Gulielmo

Bec-

Beckett *tractandam reliquero*, *quem in ſcriptis eorum undique conquirendis indefeſſam diligentiam*, *in laudibus recolendis par ingenium*, *ſcio adhibiturum.*

Denique cùm quidam libri, editioneſque *ad manus meas tardiùs pervenerunt*, *ignoſcet credo*, *Lector candidior*, *ſi* omiſſa *ſeorſim à reliquis cogar apponere*, *& quicquid aliàs erratum eſt in opere tam laborioſo & multiplici*, *eandem ſpero veniam meriturum.*

Dabam *Londini*, ex Ædibus meis in *Bow-Lane*, *Cheapſide*, *Novemb.* 17. 1714

Catalogus Auctorum tam Biographorum quam Bibliographorum, qui Hiſtoriæ Anatomicæ *componendæ inſerviunt; cognomina alphabetice indicans.*

A.

MELchior ADAMUS. Vitæ medicorum Germanorum uſque ad annn. 1620. *Heidelbergæ*, 1620, 8*vo.*

Leon. ALLATIUS. Apes urbanæ, ſeu de viris illuſtribus qui ab ann. 1630, ad 1632, Romæ adfuerint. *Romæ*, 1633. 8*vo.*

Theod. Janſen ab ALMELOVEEN. Inventa nov-antiqua *Amſtelod.* 1684 8*vo.* De ortu & progreſſu artis medicæ. *Amſtelod.* 1684.

Valier ANDREAS. Imagines doctorum virorum è variis gentibus. *Antverpiæ*, 1611.

Nicholas ANTONIUS. Bibliotheca Hiſpanica. *Romæ*, 1672. *Fol.* 2 *Vol.*

B.

Johannes BALEUS, ſ. BAYLE. Scriptorum illuſtrium Magnæ Britanniæ Catalogus. *Baſiliæ*, 1559. *Fol.*

Albertus BARTHOLINUS. De ſcriptis Danorum. *Hafniæ*, 1666. 8*vo.*

Thomas BARTHOLINUS. Ciſta medica. *Hafniæ*, 1662. 8*vo.* Acta Hafnienſia. *Hafniæ*, 1671, 5 *Vol.* 4*to.*

Gui-

Gulielmus BATTESIUS. Vitæ ſelectorum aliquot virorum. *Londini*, 1681. 4*to*.

Johan. Chriſt. BECMANNUS. Memoranda, *Francof. ad Oderam*, 1676. 4*to*.

Joh. Petrus BELLORIUS. Veterum illuſtrium philoſophorum, poetarum, rhetorum & oratorum imagines ex vetuſtis nuniſmatis, gemmis, hermis, marmoribus aliisque antiquis monumentis deſumptæ. *Romæ*, 1685. *Fol.*

Johannes BERNIER. l'Hiſtoire de la medecine & des medecins. A *Amſtelodam.* 1689.

Cornelius à BEUGHEM. Bibliographia medica & phyſica, ab an. 1651. *Amſtelod.* 1681. 4*to*. Incunabula artis typographiæ. *Amſtelod.* 1688. 12*mo*. Apparatus ad hiſtoriam literariam noviſſima variis conſpectibus exhibendus, quorum nunc quartus prodit. *Amſtelod.* 1701. 12*mo*.

Andreas BEYRUS. Nomenclator profeſſorum Jenenſium. *Jenæ.* 1652, 12*mo*.

Stephanus BLANCARDUS. Notitia collectaneorum medico phyſicorum. *Amſtelod*, 1680.

Nicolas de BLEGNY. Zodiacus medico Gallicus. *Pariſiis.* 1679.

Johan. Jacob. BOISSARDUS. Bibliotheca chalcographica illuſtrium virtute atque eruditione, in tota Europa, clariſſimorum virorum, collectore Joh. Jac. Boiſſ. ſculptore Joh. Theod. de Bry calchographo. *Francof.* 1650. Icones & vitæ 200. virorum illuſtrium. *Francof.* 1597, 1599. 4 *Vol.* 4*to*.

Johannes Lon BOSCHIUS. Oratio de optimo medico & medicinæ auctoribus. Extat Tom. 1. Orat. *Ingolſtad.*

Otto BRUNSFELSIUS. Onomaſticon medicinæ. *Argentinæ*, 1534. *Fol.* Catalogus medicorum illuſtrium. *Ibidem*, 1536. 4*to*.

Iſaac

Iſaac Bullart. Academie des ſciences & des arts contenant les vies & les eloges hiſtoriques des hommes illuſtres. *A Paris*, 1682. *Fol.* 2. *Vol.*

C.

Donatus Calvus. Scena literaria ſcriptorum. *Bergamot.*

Symphorian Campegius. De origine & progreſſu medicinæ. *Neapoli*, 1689.

Petrus Castellanus. Vitæ medicorum illuſtrium. *Antverpiæ*, 1617 8*vo.*

Andreas Chioccius. De medicis Collegii Veronenſis. *Veronæ*, 1623. 4*to.*

Daniel le Clerc. L'hiſtoire de la Medecine. La premiere partie. *A Geneve*, 1696. La troiſieme partie. *A Amſterdam*, 1702. 4*to.*

Andreas Cloucquius. Illuſtris Academia Lugd. Batav. i. e. Virorum clariſſimorum icones, elogia ac vitæ qui eam ſcriptis ſuis illuſtrârunt. *Lugd. Batav.* 1612. 4*to.*

Jeremias Colliere. The Hiſtorical Dictionary, *&c. London*, 1702. 3 *Vol. Fol.*

Vul. Columbiere. L'hiſtoire des hommes illuſtres Francois. *A Paris*, 1667. 8*vo.*

Hermannus Conringius. In artem medicam introductio. *Helmſtadii*, 1654. 4*to.* Additamentis neceſſariis aucta, ſtudio *Guntheri Chriſtoph.* Schelhameri *Spiræ*, 1688. 4*to.*

Robertus Constantinus. Nomenclator inſignium Scriptorum. *Pariſiis*, 1555. 8*vo.*

Laurentius Crassus. Elogii d'huomini letterati. *Venet.* 1666. 2 *Vol.*

Caſp. Cunradus. Medicorum proſopographia.

D. *Mi-*

D.

Michael DORINGIUS. De medicina & medicis. *Gieſſæ Haſſorum*, 1611. 8*vo.*

Jacobus DRAKE. Le *Clerk's* Hiſtory of Phyſick. *London*, 1699. 8*vo.*

F.

Johannes FABER.

Joachimus FETTERUS. Cygnum quaſi modo genitum. *Lipſiæ*, 1686. 4*to.*

Paulus FREHERUS. Theatrum virorum eruditione clarorum. *Noribergi*, 1688. *Fol.*

Johannes Jacob, FRISIUS. Epitome bibliothecæ Geſneri per Simlerum aucta & locupletata. *Tiguri*, 1583. *Fol.*

Antoine FURRETIERE. Dictionaire univerſel. *A la Haye*, 1690. 3 *Vol. Fol.*

G.

Paſchalis GALLUS. Bibliotheca medica. *Baſil.* 1590. 8*vo.*

Conradus GESNERUS. Bibliotheca univerſalis. *Tiguri*, 1545. *Fol.* Catalogus authorum qui Galeni libros illuſtrarunt. Vide Edit. Galeni operum à *Froben.* 1562.

Hieronymus GHILINUS. Theatrum literatorum Italiæ.

Andreas Ottom. GOELICKE. Hiſtoria Anatomiæ nova eque ac antiqua. *Halæ Magdeburg*, 1713. 8*vo.* Hiſtoria chirurgiæ antiqua & recentior. *Ibid. an. eodem.*

Carolus GOODALL. The Royal College of Phyſicians founded by Law. *London*, 1684. 4*to.*

H.

Johannes HALLERVORDIUS. Bibliotheca curioſa. *Regio-Montani & Francofurti*, 1676. 4*to.*
——— HOFFMANNUS. Lexicon univerſale. *Francof.* 1677. 3 *Vol. Fol.*

Johannes HANDORFFIUS. Encomium Erfortianum. *Erforti*, 1651. 4*to.*

I.

Joſ. IMBONICUS. Chronicon Tragicum, ſive de eventibus principum, virorum illuſtrium *&c. Romæ*, 1699, 4*to.*

Johannes IMPERIALIS. Muſæum hiſtoricum & phyſicum. *Venet.* 1640. 4*to.*

Paulus JOVIUS. Elogia virorum literis illuſtrium. *Baſil.* 1597. *fol.* Vitæ virorum illuſtrium. *Baſil.* 1578. *fol.* Delle iſtorie del ſoi tempe & ſupplem. G. Ruſcell. *Venet.* 1608. 2 *Vol.* 4*to.*

Wolfgangus JUSTUS. Chronologia illuſtrium medicorum. *Francof.* 1556. 8*vo.*

K.

Reinh. KONIGIUS. Oratio de academiis Europæis. *Rindelii*, 1642. 4*to.*

Wolfgang. KRUGERS. Hiſtoriſche beſchreibung hoher und vornehmer perſonen. *Erfurti*, 1627. 4*to.*

L. *Phi-*

L.

Philip. LABBÉ. Bibliotheca bibliothecarum. *Rothomagi*, 1672. *8vo.* Theſaurus Epitaphiorum. *Pariſiis*, 1666. *8vo.* Elogium Chronologicum clariſſ. Galeni, *Pariſ.* 1660.

Chriſtian. Johan. LANGIUS. Hiſtoria medica. Extat cum cæteris ejus operibus. *Lipſiæ*, 1704. *fol.*

Joſ. LANZON. De Medicis.

Johan. LANNOIUS. Academia Pariſienſis illuſtrata. *Pariſ.* 1682. 2 *Vol.*

Johannes LEO. De vitis celebrium quorundam inter Arabes Medicorum, Mahumedanorum & Chriſtianorum opus.

Andreas LAURENTIUS. Hiſtoria Anatomica. *Pariſiis*, 1600. *fol.* Vid. *Cap.* primum.

Chriſtianus LIBERIUS. Bibliophilia, ſeu de ſcribendis, legendis, & æſtimandis libris, diſſertatio Parænetica.

Joh. Antonid. Vander LINDEN. De Scriptis Medicis *Lugd. Batav.* 1637. *8vo.*

Martin. LIPPENIUS. Bibliotheca realis medica *Francof.* 1679. *fol.*

Bartholinus LOHNEISIUS. Series Rectorum Erfurtenſium. *Erfurti*, 1614 *4to.*

M.

Johannes MADERI. Centuria Scriptorum inſignium.

Johan. Daniel MAJOR. Summaria medicinæ biblicæ. *Kiliæ*, 1672.

Bern. à MALLINKROT. De ortu & progreſſu

artis Typographicæ *Colon. Agrippen.* 1648. 4*to.*

Proſper MANDOSIUS. Bibliotheca Romana. *Romæ*, 1682. 4*to.*

Johannes MATTHÆUS. De inventis & inventoribus. *Pariſ.* 1520.

Henricus MEIBOMIUS. De medicorum hiſtoria ſcribenda epiſtola. *Helmſtadii*, 1669. 4*to.*

Jacobus MENTELIUS. De vera typographiæ Origine. *Pariſ.* 1650. 4*to.*

Georg. Abraham MERCLINUS. Lindenius renovatus *Norimbergæ*, 1686. 4*to.*

Johannes MEURSIUS. Athenæ Batavæ. *Amſtelodami*, 1625. 4*to.* Icones, Elogia, ac vitæ profeſſorum Lugdunenſium apud Batavos. *Lugd. Batav.* 1617. 4*to.*

Johan. MOELLERUS. Cimbriæ literatorum promus. *Sleſwich.* 1687. 4*to.*

Barthol. MOESESRUS. Quadriga medicorum triumphans. *Coloniæ*, 1645, 4*to.*

Ovid. MONTALBANUS. Elogia medicorum Bononienſium.

Renatus MOREAU. De ſanguinis miſſione in pleuritide. *Pariſ.* 1612. 8*vo.*

Ludovicus MORERY. Le grand Dictionaire hiſtorique. *à Lyon*, 1681, *fol.* 2 *Vol.*

Johannes MUNNICKS. Præfatio in librum de re anatomica. *Trajecti ad Rhenum*, 1697. 8*vo.*

N.

Johannes NEANDER. Natalitia Medicinæ, *Bremæ*, 1623. 4*to.*

O. *Hen-*

O.

Henricus OLDENBURGIUS. Acta Philoſophica ſocietatis regiæ in Anglia. *Londini*, 1665.
——— ONOMEISIUS. Gloria Academiæ Altorfinæ. *Altorf.* 1683. 4*to.*

P.

Carolus PATINUS. Lycæum Patavinum, ſive Icones & Vitæ profeſſorum. *Patavii*, 1682.
Onuphorus PAUVINUS. Urbis Veronæ viri docti. *Veronæ*, 1626. 4*to.*
——— PERRAULT. Parallele des anciens & des modernes. *à Paris*, 1693. 2 *Vol.*
Caſparus PEUCERUS. Medicorum vitæ.
Joſ. PISTORIUS. Collectio Scriptorum Hiſpanicorum. *Francof.* 1606. *fol.*
Johannes PITSEUS. De illuſtribus Angliæ Scriptoribus. *Pariſiis*, 1649. 4*to.*
Antonius POSSEVINUS. Bibliotheca ſelecta. *Venet.* 1603. 4*to.*

Q.

Johan. Andreas QUENSTED. Dialogus de patriis virorum doctorum. *Wittebergæ*, 1654. 4*to.*

R.

Mart. RAUGON. Colberga Togata. *Colleberg.* 1668. 4*to.*
Petrus Johan. RESENIUS. Inſcriptiones Hafnien-

nienſes. *Hafniæ*, 1661. 4*to.*

Jacobus REVIUS. Davendria illuſtrata. *Lugd. Batav.* 1661 4*to.*

Antonius RICCABONIUS. Gymnaſium Patavinum. *Patavii*, 1598 4*to.*

Johan. RIOLANUS. Introductio in Anthropographiam. *Pariſ.* 1640. *fol.*

Johannes ROLOTIUS. De profeſſoribus Academicis *Holmiæ*, 1598 4*to.*

——— *de la* ROQUE. Journal des Scavans. *A Paris* 1674

Guilielm. ROVILLUS. Promptuarium Iconum inſigniorum virorum.

S.

Dom. de SALLO. Journal des Scavans. *A Paris*, 1665.

Johannes SAMBUCUS. Icones veterum aliquot ac recentiorum medicorum philoſophorumque elogiis ſuis editæ. *Antverpiæ*, 1574. *fol.*

Scævola SAMMARTHANUS. Elogia Gallorum.

Johannes SCHOFERUS. Swecia illuſtrata. *Holmiæ*, 1680. 8*vo.*

Johan. Georgius SCHENKIUS. Biblia Iatrica, ſeu Bibliotheca medica. *Francof.* 1609. 8*vo.* Iconographia medica Schenkiana.

Johan. SCHENKIUS. Pandectæ & partitiones medicinales.

Melchior SEBISIUS. Appendix Chronologica. *Argentorati*, 1641. 4*to.*

Andreas SENNERTUS. Athenæ & Inſcriptiones Wittebergenſes. *Witteberg.* 1678. 4*to.*

Joſias SIMLERUS. Epitome Bibliothecæ Geſneri. *Tiguri*, 1555. *fol.* *Tho-*

Thomas SMITH. Vitæ quorundam eruditiſſimorum virorum. *Londini*, 1681, 1707.

Iſrael SPACHIUS. Nomenclator Scriptorum Medicorum. *Francof.* 1591, 8*vo.*

Thomas STANLEY. The hiſtory and Lives of Philoſophers. *London*, 1655, *fol.*

Simon STAROVOLSCIUS. Elogia illuſtrium Poloniæ Scriptorum.

Salomon STEPNERUS. Inſcriptiones Lipſienſes. *Lipſiæ*, 1675. 4*to.*

Carolus STEPHANUS. Dictionarium hiſtoricum, &c. Auctum per N. Lioydium, *Londini*, 1686. *fol.*

Gerhard à STOECKEN. Thuanus Enucleatus.

STRABO.

STROLOBERGIUS. De Medicis Montiſpeſſulanis, *Noriberg.* 1625, 12*mo.*

SUIDÆ Lexicon. Cantab. 1705. 3 *vol. fol.*

Gottofr. SWEVUS. Academia Wittebergenſis. *Witteberge*, 1655, 4*to.*

Franciſc. SUERTIUS. Athenæ Belgicæ. *Antverpiæ*, 1628. *fol.*

T.

Johan TACKIUS. Academia Gieſſena reſtaurata Gieſſæ, 1652. 4*to.*

Anton. TEISSERIUS. Catalogos Auctorum, qui librorum Catalogos, Indices, &c. Scriptis conſignarunt Genevæ, 1686. 4*to.*

—— —— TENTZELIUS. Colloquia menſtrua Germanice, an. 1677.

Jacob Philip. THOMASINUS. Elogia virorum Doctorum. *Patav.* 1630, 4*to.* Gymnaſium Patavinum cum figuris. *Utinæ*, 1654,

Ja-

Jacobus Auguſtus THUANUS. Opus hiſtoricum rerum in regno Galliæ & totà penè Europâ geſtarum, ab anno 1543. ad an. 1607. *Genevæ*, 1620 *fol.* 5 *Vol.* Doctorum Virorum Elogia Thuana. *Lond.* 1671. Catalogus Bibliothecæ Thuanæ. *Paris.* 1679 8*vo.*

V.

Johan. Juſtus VALENTINUS. Parnaſſus Haſſiacus. *Gieſſæ*, 1685. 4*to.*

Michel Bern. VALENTINUS. Hiſtoria literaria Medicæ.

Eraſmus VINDINGUS. Academia Hafnienſis repræſentata. *Hafniæ*, 1665. 4*to.*

Valent. Henr. VOGLERUS. Introductio in notitiam Scriptorum. *Helmſtad.* 1691. 4*to.*

Gerardus VOSSIUS. De Philoſophorum Sectis *Hagæ*, 1657. 4*to.*

U.

Fulvius URSINUS. Imagines & Elogia virorum illuſtrium & eruditorum ex antiquis lapidibus & numiſmatis expreſſa, cum annotationibus. *Romæ*, 1570 *fol.*

W.

Henning. WITTE. Diarium Biographicum. *Rigæ*, 1688. *Gedani*, 1696. 4*to.* 2 *Tom.*

—— WOOD. Athenæ Oxonienſes. *Lond.* 1691 *fol.* 2 *Vol.* Anglicè.

Bibliographiæ Anatomicæ SPECIMEN.

HIPPOCRATES SECUNDUS.

Cognomento magnus, origine Cous, natus primo anno 80 Olymp. *i. e.* anno mundi 3486. ante Chriſti partum 459, vel 462. in inſula Coo, vel Cos, imprimis clarâ ac validâ, Æſculapio dicatâ, quæ in Archipelago ſive mari Ægæo ſita eſt; nunc autem Lango dicta.

Heraclidæ & Praxitheæ, filiæ Phænaretes filius; ad Herculem autem & Æſculapium originem generis ſui referebat: ab altero enim continuatâ ſerie, vigeſimum, & ab altero decimum octavum ſe numerabat. Ita ut ex utroque ſemine à Diis ortum habuerit divinus Hippocrates.

Diſcipulus fuit parentis ſui Heraclidæ, & avi Hippocratis Primi; à quibus in re medica initiatus fuit: Et ut quidam tradunt, audivit Georgium Leontinum Rhetorem, & Democritum Philoſophum Abderiten.

Floruit tempore belli Peloponneſiaci, regnantibus Artaxerxe Longimano Perſarum Rege, & Perdicca Rege Macedonum. Ab illo magnis muneribus & precibus, ut ad ipſum veniret, invitatus eſt; & huic admodum fuit charus ab eo utpote morbo gravi liberato.

Vir fuit & arte & facundiâ inſignis, medicus ex iis quorum operibus potimur vetuſtiſſimus, & omnium aliorum princeps, medicinæ parens, Sectæ rationalis auctor. Primus enim medendi præcepta clariſſimè condidit.

Licet Macrobio, Hippocratem noſtrum tam falli, quam fallere neſcium; ut & neque Cl. Heurnio, nullius rei huc uſque ingenioſè detectæ ignarum, apertè pronuncianti, aſſentiri non poſſum; illum tamen ubique & ſemper eſſe laudandum, & pro meritis colendum ultro fateor.

teor. Quam fuerit acris ingenii, ſtupendæ eruditionis, ac judicii ſubacti, vel inde conſpicere licet, quod ex parvis & vulgaribus initiis in magnam artem medicinam provexerit omneſque anteceſſores ſuos longè ſuperârit, in hunc uſque diem à nullo hactenus ſuperatus.

In genuinis enim ejus ſcriptis quæ temporum injurias huc usque evaſerunt, elucet verborum preſſa proprietas, ſententiarum conciſa ſubtilitas; ſermonis veneranda antiquitas, artificii commendabilis dignitas, nil ſuperfluum otioſumve occurrit; ſed argutâ brevitate rotunda omnia, & ſignificantia: ita ut ubertas & amplitudo rerum verborum numerum longè vincat. Hæc genuina & propria ſunt noſtro Hippocrati, cujus tanta fuit benignitas, ut nihil ſciverit quod nos neſcire voluerit.

Præ aliis quibuſcunque peritiſſimus fuit in prognoſi ſtabiliendâ & præſagiendâ vitâ & morte, quod ſatis indicant aurei & prorſus admirandi prognoſticorum & coacarum prænotionum libri. Quam diligens etiam fuerit & curioſus obſervator omnium, quæ circa ægrotantes ſunt, rerum, libri Epidemiorum fusè oſtendunt.

Liber *Aphoriſmorum* tanto ingenio conſcriptus creditur, ut exiſtimarunt veteres eum omnem vim ingenii humani ſuperare.

Verùm hiſce ad Anatomen quam ſolummodò perſequi propoſitum eſt, non ſpectantibus diutiùs non immorabimur.

Quod eximius ille vir Anatomen, ut verum medicinæ fundamentum diligenter excoluit, ſatis ſuperque teſtantur divina ejus monumenta, quibus hodie ſummo cum fructu, & animi voluptate fruimur: Sciebat enim vir ſapiens ruinoſum eſſe illud ædificium quod caducis fundamentis ſuperſtruitur.

Ante illius tempora non erat explorata Anatomica cognitio, nulla extabant ea de re veterum ſcripta. Primus enim ille divino afflatus numine, & ſua fretus μεγαλοψυχία plurima quæ ad Artem Anatomicam ſpectant, publicis conſignavit monumentis, quæ licet huc & illuc ſparſa reperiuntur; ex iis tamen ſimul ſumptis integrum Anatomiæ corpus condi & erigi poterit. Nam in omnibus ejus operibus intelligitur plus ſemper quam ſcribitur: ſed præ cæteris corporis humani partibus eum oſſibus cognoſcendis

lis & explicandis multum nſudaſſe manifeſtè probant ibri illi aurei de Fracturis & Articulis arte mirabili eaborati quos nunquam edere nequidem imaginari potuiſſet, ſine perfecta oſſium ognitione; atque ut extaet aliquod monumentum ternum & immutabile ſuæ diligentiæ laboriſque in hoc tudio exantlati ſceletum ære fabrefactum Apollini Delphico conſecravit, ut autor ſt Pauſanias.

Multa de ſanguine ſparim tradit magnus Hippocraes quæ cùm motum ſanguiis circularem, ut & hunorum ſecretiones ipſi ſatis nnotuiſſe commonſtrare videantur, ex iis nonnulla quæ uculentiora iſtius rei præent indicia in medium hic fferre animus eſt.

Primò, *De Ven. Lib.* 1, *Tex.* 17. *Ed.* Lindenian.

Venæ per corpus diffuſæ piritum & fluxum *ῥεῦμα*, ac motum exhibent, ab una multæ germinantes *Hic verò notandum eſt, arterias venarum nomine apud Hippocratem venire.*

Secundò, *De Aliment. lib.* . *Text.* 7.

Radicatio venarum hepar, adicatio arteriarum cor, & his aberrant in omnia ſanguis & ſpiritus, & calor, per hæc meat.

Tertiò *De Morb. lib.* 2. *T.* 6.

Et ſi valuerit, vel ſuperior evaſerit, ut ſanguis calefiat, ſive à ſeipſo, ſive ab his, quæ exhibentur, vel fermentatur & diffunditur ac movetur, & ſpiritum introducit, ſpumeſcit, & ſeparatur à bile & ſanus evadit.

Text. 8. Dum ſanguis autem non movetur, fieri non poteſt, ut non etiam corpus quieſcat, torpeat, *& paulò infrà.* ſi frigiditas ac congelatio augeſcant penitùs congelatur ac perfrigeratur, homo moritur.

Quartò, *De Diæt. lib.* 2, *Text.* 45.

Calfacto enim ſanguine & attracto, celerem cricuitum (*περίοδον*) faciunt ea quæ in corpore ſunt, & tum reliquum corpus præ ſpiritu purgatur, tum quod compactum eſt, calfaciens attenuatur, & ſimul ex carne foras ſub cutim extruditur, atque hoc ſudor calidus vocatur; hoc autem excreto & ſanguis in naturalem ſtatum reſtituitur, & febris remittit.

Quintò, *De Inſomniis*, *Text.* 12.

Hæc omnia ſic viſa ſanita-

tem homini deſignant, & corpus rectè habere omneſque circuitus & exhibitiones ciborum ac ſecretiones (ἀποκρίσεις) integras eſſe.

Text. 13. Flumina autem non ſolito more fluentia ſanguinis circuitum (αἵματος περίοδον) ſignificant, & auctiora quidem fluentia exceſſum, imminuta verò defectum.

Sextò, *De Diæt. lib.* 1. *Text.* 32.

Nam & tardiori exiſtente circuitu ſenſus paulatim allabuntur, & qui acuti exiſtunt parum commiſcentur propter circuitus tarditatem.

Septimò, *De Flatibus*, *T.* 12.

Sanguis enim ipſe naturâ calidus exiſtens vi coactus, per anguſtam viam tranſire celerrimè non poteſt, quùm multa impedimenta ſunt obſtacula & oppilationes, unde etiam febres oriuntur, & cum febribus dolores, & aliæ quædam ægritudines. *Hæc, doctrinam recentiorum de febribus, obſtructionibus vaſorum capillarium prognatis, mirè redolent.*

Octavò, *De Morb. Sacr. Text.* 11.

Sed ſpiritus quieſcit, & cerebrum compingitur, & ſanguis (ἵσταται) ſtat vel ſubſiſtit.

Multa alia ſuperſunt, qu[...] hiſce addi poterint (prolix[...] deſcripta à Joh. Ant. Vand[...] Linden, tractatu, cui titu[...] lus, *Hippocrates de circui[...] ſanguinis*) unde adumbratio[...] nem aliquam circulation[...] ſanguinis colligere licet.

Vir ille magnus ubi mu[...] tos ſuſtulerat morbos, mo[...] bo tandem & ipſe ſublatu[...] eſt Lariſſæ in Theſſalia, a[...] æt. 85, vel 90, vel ut qu[...] buſdam placet, 104. Duo[...] reliquit filios, Theſſalum & Draconem, qui etiam clari[...] ſimi fuiſſe perhibentur.

Dignus certè eſt Hippo[...] crates, omnium bonoru[...] author, qui omnium med[...] corum manibus continuò te[...] ratur, cujus ſcriptis evol[...] vendis non parvam medic[...] impendant operam, que[...] etiam nocturnâ verſent ma[...] nu verſentque diurnâ; le[...] ctio enim hic vel decies re[...] petita placebit.

Opera omnia Græcè.
Venet. 1526. Fol.
Baſil. 1538, Fol.
Latinè ex Marc. Fab. Cal[...] vi Verſione.
Romæ, 1549, Fol.
Baſil. 1546, 1553, 155[...] Fol. 1554, 8*vo*, 2 Vo[...]
Pariſ. 1546.
Lugd. 1562. 8*vo*.
Ex interpretatione Anuti[...] Fæſii, *Francof.* 1596, 8*v*[...]

Græ[...]

Græco-latinè.
Ab Hieron. Mercuriali.
Venet 1588. Fol.

Ab *Anutio Fœſio* qui Hipp. nova verſione decoravit, & plurimis notationibus variiſque lectionibus illuſtravit, & ex mente Erotiani in ſectiones octo diſtribuit.

Francof. 1595, 1621, 1624. 1645, Fol.
Genevæ, 1657, Fol.

Opera omnia Græcè & Latinè & ad omnes alias editiones accommodata, induſtriâ & diligentiâ Joh. Ant. Van der Linden. Med. Proff. in Academia Lugduni Batavorum.

Lugd. Batav. 1665. 8*vo.* 2 Vol. Vol. 1, Pag. 788. Vol. 2. Pag. 1034.

Renatus Charterius Doct. Med. Pariſ. Opera Hippocratis & Galeni interpretatus eſt, univerſa emendavit, inſtauravit, notavit, auxit, & in 13 Tom. diviſit, & conjunctim Græcè & Latinè primus edidit cum indice locupletiſſima.

Lutetiæ Pariſ. 1639, Fol. Vol. 14.

Anatomica, ordine quo in editione Lindeniana occurrunt, compendioſè ac ſummatim deſcribam, quæ interim conſideratione digniora videntur, fuſiùs enarrabo; ut gloriam quam ſibi comparavit æternam, non pauca in Anatome primus detegendo ſibi non tribuant alii. Quod ad oſteologiam, cum Joh. Riolanus integrum oſteologiæ corpus ex monumentis Hippocraticis collegerit, atque erexerit, ad iſtud opus artificioſè exſtructum, lectorem remitto.

De Principiis aut Carnibus, p. 112.

Text. 5. De Medulla Spinali, quæ à crebro deſcendit.

6. De corde & ejus membrana. *Hic vena cava deſcribitur.*

8 Fœtus in utero ſugit.

9 De Pulmone.

Splen eſt mollis & fibroſus.

10. De Renibus.

13. Tenuiſſimum alimenti venæ trahunt ex inteſtinis, præcipuè ex Jejuno.

16. *Auris internaſtructuram Hippocrati cognitam fuiſſe patet*; inquit enim, aurium foramina ad os durum & ſiccum lapidi ſimile perveniunt, ubi cavitas eſt antroſa. Pellicula verò in aure juxta os durum tenuis eſt,

velut araneæ tela & omnium pelliculariun ſicciſſima.

18. Agit de Viſu; ubi meminit pupillæ & tunicarum oculi, & humorum præcipuè cryſtallini quem glutinoſum eſſe dicit ad inſtar thuris tranſparentem.

19. De Voce.

De Genitura, p. 124.

Text. 1. Genitura ſ. ſemen ex toto corpore deciduum.

Mulieres ſemen emittunt.

9. De Membranis fœtum continentibus.

De Natura pueri, p. 133.

Text. 4. Genituram ſeu abortum ipſe vidit quem ovo teſtâ ademptâ aſſimilavit, & duabus tunicis ſeu pelliculis cingi aſſerit. *Cui hypotheſis oviſtarum, ut fundamento, inniti videtur.*

Paulò infrà, mentionem facit aliarum pelliculrum fœtum involventium.

Text. 5. Ex ſanguine materno coagulato caro fit (Placentam intelligit) ex cujus medio procedit umbilicus, i. e. *Funiculus umbilicalis*, per quem ſpiritus & alimentum fœtus capit.

Multa & egregia de partu in hoc tractatu continentur.

36. Primus inſpectionem ovorum gallinis ſubjecti rum ad progreſſum natu cognoſcendum exemplo ſ poſteris commendavit.

45. Duos in utero ſin eſſe affirmat.

De Septimeſtri partu, 167.

De Octimeſtri p. 175.

Text. 1. Nullus Octim ſtris partus eſt vitalis.

De Diæta, lib. 1.

Text. 22, 23. De Ger ratione.

24. De Superfœtatio

De Natura Humana, p. 26

Text. 20. De Venis.

De Structura Hominis, p. 29

Ut mundus ex quatuor lementis, ita homo conſiſ ex totidem, ſcil. ſanguin pituita, bile & atra bile.

De Reſectione, p. 287.

Text. 1. Arteria, *viz.* *pera*, ex circulis compo tur.

Pulmo quinque habet a ces ſeu lobos.

2 Hepar habet duos a ces quas portas appellant.

3. Lien humani pedis militudinem habet.

De Corde, p. 289.

Cor eſt figuræ pyramidalis.

In ejus tunica continetur humor.

2. Mentionem facit epiglottidis.

4. Cor eſt muſculus fortis duos habens ventriculos diſcretos, qui à dextris eſt, extremitatem cordis non attingit, ſed veluti extrinſecus aſſutus eſt.

5. Ambo denſi ac aſperi ſunt in interna ſui parte, & veluti ſubcorroſi, magis verò ſiniſter quàm dexter.

6. De Auriculis.

8. Cæterùm oſculis ſingulis tres pelliculæ ſubornatæ ſunt, rotundæ, in ſummo veluti ſemicirculis reſectus.

9. Siniſter ventriculus aperitur in vaſa pulmonis.

De Oſſium natura, p. 294.

De Venis, p. 299.

Mentionem facit inteſtinorum craſſorum, nec non meſocoli.

7. Deſcriptio venæ cavæ,

16. Meminit duorum nervorum qui nunc intercoſtalis & par vagum dicuntur.

De Humoribus, p. 315.

De Locis in Homine, p. 363.

9. Comunicant autem omnes venæ, & confluunt inter ſe mutuo & aliæ quidem ſibi ipſis per ſe committuntur ac coincidunt.

Nervi nullas habent cavitates.

14. Mucus in omnibus articulis à natura ineſt.

De Glandulis, p. 414.

3. De Glandulis quæ in articulis reperiuntur, de illis quæ ſunt ſub alis, in inguine, & juxta jugulares venas.

3. Inteſtina etiam habent glandulas.

5. De Tonſillis.

7. Cerebrum ipſum eſt ſimile glandulæ.

8. Meatus auris intortus eſt ac anguſtus.

11. Mamillæ ſunt glandulæ.

De Dentitione, p. 590.

De Articulis, 2 Vol. p. 756.

Text. 36. Mentionem facit partis auris cartilagineæ.

De Morbo Sacro, 2 Vol. p. 324

Text. 3. Cerebrum hominis duplex eſt.

De Capitis Vulneribus, p.687. | Ubi de capitis oſſibus obiter agit.[a]

POLYBUS.

ILluſtris medicus, Hippocratis diſcipulus & ſucceſſor. Floruit an. mundi 3572, ante Chriſtum 390, vel ut aliis placet, 3474, & 489.

Opuſcula aliquot conſcripſit, in quorum uno *naturam ſeminis humani* deſcribit quod Albanus Torinus latinè edidit, *Baſiliæ*, 1544. 8*vo.*

Alteram, *de Affectibus & de Natura hominis.*

DEMOCRITUS.

ABderites Hippocrati coætaneus philoſophus celebris indefeſſus naturæ ſcrutator & peritus Anatomicus; nam diſſectionibus animalium aſſiduè vacabat, totus enim naturæ contemplationi deditus ab omni hominum conſortio in monumentis ac ſepulchris ſolitarius degebat, reique familiaris curam prorſus negligebat. Nullique latet Hippocratem ab Abderitanis, qui illum inſanire putabant, accerſitum, eum animalia ſecantem offendiſſe eorumque exta rimantem, ut genuinam bilis ſedem naturamque perſpectam haberet. Id autem monendum eſt, geminum fuiſſe Democritum, unum ſeniorem & Coum, qui præceptor fuit Hippocratis, ut eſt apud Celſum in proœmio; alterum Abderitanum qui ſanam medicinam profitebatur eodem tempore quo Hippocrates, ac proinde non potuit eſſe ejuſdem præceptor quamvis id aſſerat Soranus.

Ex omnibus ejus operibus ſupereſt ſolummodò Epiſtola quædam ad Hippocratem *de natura humana*, ubi myſteria artis anatomicæ paucis verbis aperiuntur. Vide 1 Vol. operum Hippocratis *Edit. Lindenianæ*, p. 281.

ALC-

a Epiſtolæ Hipocratis *Græcè* extant cum variorum epiſtolis Græcis, quas collegit & edidit Aldus. *Venetiis* 1499. & *Latinè* Francof. 109. 8*vo.*

ALCMÆON.

CRotoniata, philoſophus eminentiſſimus qui primus phyſica ſcripſit, atteſtante Clemente Alexandrino, humani corporis anatomen exercuit, & eam primus inveniſſe atque vulgâſſe affirmat Chalcidius in commentario ſuper Platonis Tymæum. Opiniones ejus anatomicas ſepiuſculè recitat Ariſtoteles nempe capras auribus ſpirare, &c.

Fœtum in utero nutriri per habitum corporis, *h. e. per juxta appoſitionem*, primus affirmavit.

ARISTOTELES.

GEnere Macedo, urbe Stagyrites, Nichomachi filius, qui fuit Amyntæ patris Philippi Macedonum Regis medicus; Socratis, cum quo annos tres Athenis degit, & Platonis, per annos viginti auditor fuit, Peripateticæ ſectæ author, & Magni Alexandri præceptor; in Lycæo Athenienſi annos duodecim docuit.

Natus an. 1. Olymp. 99. i. e. ante partum ſalutiferum an. 370. ſecundum Mercurialem an. 60. tantum poſt Hippocratem floruit.

Magnis elogiis à pluribus ornatur Ariſtoteles, illum, naturæ miraculum, divinum, & incomparabilem, ac immenſæ ſubtilitatis virum ac humanæ ſapientiæ parentem vocat Plinius; eum, Plato veritatis philoſophum, & ſuæ academiæ mentem appellat: & quo neminem doctiorem, acutiorem, neminem in rebus inveniendis ac judicandis acriorem judicavit Tullius.

Quod rebus anatomicis ſedulam navabat operam luculenter patet ex ejus ſcriptis, exinde etiam abundè liquet eum non omnia ex aliorum ſententia (ejus etſi ſeculo rara & inuſitata fuit corporis humani diſſectio) ſed ex propria autopſia enuntiâſſe: licet interim fateri neceſſe ſit eum ex Hipocrate multa mutuatum fuiſſe quod

ex collata eorum lectione deprehenditur. Immerito tamen aſſerit Hieron. Mercurialis, eum omnia ad anatomen ſpectantia ex aliorum relationibus tradidiſſe. Multa abſurda & falſa profert dum venas omnes à corde ortum ducere ſcribit, dum nervorum ſcaturiginem in corde ſtatuit, dum tres in corde ſinus agnoſcit, dum cerebrum ſolius refrigerationis gratia conſtructum putat & ſimilia.

Alexandro mortuo Chalcidem migravit, ibique ex morbo deceſſit, cum 63 an. vixiſſet.

Opera omnia Græcè & Latinè.

Aureliæ Allobrogum, 1607, 8. Vol. 2.

Ariſtotelis hiſtoria de animalibus. Julio Cæſ. Scaligero interprete cum ejuſdem commentariis.

Toloſæ, 1619. *Fol. Pag.* 1248.

Cap. I. Partes in ſimilares ὁμοιομερῆ & Diſſimilares, ἀνομοιομερῆ dividit.

Cap. IX. Corpus dividit in caput, collum, thoracem, brachia duo & crura duo.

Per thoracem intelligit totam illam cavitatem quæ à collo ad pudenda uſque pertingit.

Pag. 73. Sententiam Alcmæonis convellit, *De capris aure ſpirantibus.*

Auris pars altera eſt innominata, altera verò lobus dicitur. Ipſa tota ex cartilagine & carne componitur. Regio intima cochleis, ϛρομβοῖς ſimilis eſt, extremo oſſe auriculam (τῷ ὠτὶ) imitans. Neque ad cerebrum ab eo meatus ullus (πρὸς,) ſed in cavum oris, εἰς τὸν τῶ ϛόματος οὐρανόν.

74. Homo non movet auriculas.

79 Mentionem facit ſepti narium cartilaginei.

Eſt autem naſus bipartitus.

83 Guſtus inſtrumentum eſt lingua, in mucrone potiſſimum.

90 Gula eſt carnoſa.

91 In maribus lac aliquando gignitur.

92 Poſt thoracem in anteriori parte venter, γαϛήρ: cujus radix eſt umbilicus.

Cui radici pars ſubjecta in latus utrumque, Ilia dicitur, λαγών. Quæ autem rectè ſubjungitur Sumen, ἦτρον, ſive abdomen, cujus poſtremum aqualiculus, ἐπίσιον, vel pubis.

93 Sed ſuper umbilicum hy-

hypochondrum eſt: Huic autem & Iliis commune, Cholas.

94 Sumitatem penis, glandem, βαλάνον vocat, eamque pelle tegi dicit.

103 Brachii partes ſunt, ὦμος, ἀγκὼν, ὠλέκρανον, πῆχυς, χείρ.

105 Introrſum flectitur brachium.

Manus brachiique articulatio, carpus, ſ. brachiale dicitur.

106 Extima pars manus nervoſa eſt, & nomine caret.

107 Σκέλος, crus, ex mente autoris os femoris, oſſa tibiæ ac pedis complectitur; cujus pars biceps femur dicitur. Hic mentionem facit molæ, μύλης, & tibiæ κνήμης quæ gemino conſtat oſſe, ejus pars anterior ἀντικνήμιον: poſterior γαστροκνημία.

111 Commune femori & tibiæ γόνυ genu, & καμπή poples.

120 Bipartitum omnibus cerebrum eſt, ejuſque poſtremæ parti adjunctum, id quod cerebellum παρεγκεφαλὶς appellant, tum tactu, tum aſpectu diverſum.

121 Habet autem in medio cavum quoddam exiguum.

122. Membrana μῆνιγξ, venoſa amicitur cerebrum, cutis ſpecie.

127 Ductum & diviſionem arteriæ cartilaginoſæ accuratè ſatis deſcribit.

128 Si quod in hanc arteriam inciderit angit, donec eruperit.

132 Cor tres habet ſinus.

133 Mentionem primus aortæ fecit.

135 Πόρον ſ. meatum à parte ſuperiore cordis deſcribit *qui nihil aliud eſſe videtur quam arteria pulmonalis.*

137 Pulmo in ſe non continet ſanguinem, ſed in venis ſuis.

Medium diazomatis, ſ. diaphragmatis membranaceum eſt.

138 Sub præcordiis dextra in parte jecur, in ſiniſtra lien.

140 Magnæ venæ jecur annexum eſt; cùm arteria verò nulla ei conjunctio intercedit: transmeat enim ipſum vena à majore illa producta, quâ parte jecoris portæ appellantur.

142 Ren dexter ſiniſtro eſt altior.

143 E renum medio venæ ſingulæ cavæ ac nervoſæ *ureteres intelligit*, quæ in veſicam deſinunt.

145 Situm matricis ſuper inteſtinis, & ſub veſica optimè deſcribit.

In libro primo continetur enumeratio & brevis deſcriptio partium humani cor-

corporis, tam exteriorum quam interiorum.

Pag. 291. lib. 3.

Meatus venarum ſpecie ab aorta ad utriuſque teſtis caput tendunt. Tum alteri duo à renibus; hic etiam vaſa deferentia adumbrat, in quibus candidus invenitur humor.

294 Cervix uteri carnoſa atque cartilaginoſa eſt.

295 Cornuum uteri meminit.

305 De Venarum natura. In hoc capite omnes venas & arterias per corpus diffuſas deſcribit, venam magnam & arteriam à corde oriri vult.

319 De Nervis, quos omnes à corde ſtatuit oriri.

323 De Fibris.

324 De Oſſibus.

325 Cranion ſex oſſibus conſtat.

356 De Pilis & Cute.

359 De Carne.

362 De Adipe & Sevo.

367 De Sanguine.

373 In corde primum ſanguis gignitur.

379 De Medulla.

382 De Lacte & Genitura.

473 De Senſibus animalium.

800 De Menſibus mulierum.

Ubi ſemen mulieris nihil conferre vult ad procreationem liberorum, quod enim mittitur à mulieribus ex illius mente, eſt potiùs ſudor membri quàm ſemen.

807 De Conceptione.

833 De Fœtu, &c.

835 Creſcunt omnia animalia per umbilicum.

843 De Partu.

Hiſtoria animalium, ſc. de eorum natura. lib. 9. de Partibus, lib. 4. de Generatione, lib. 4. & de eorundem Inceſſu liber. Interprete Theod. Gaza.

Venet. 1498. *Fol.*

HEROPHILUS.

CHalcedonius claruit Olymp. 53. Inter principes medicinæ rationalis authores merito numeratur, & à Plinio ſubtiliſſimæ ſectæ conditor, appellatur. Vir fuit conſummatæ in Anatomicis ſcientiæ, frugalem vitam inter experimenta conſumens; Galenus etenim, etſi parvus aliorum laudator, ingenuè fatetur Artem Anatomicam ab

ab eo plurimum auctam & locupletatam fuiſſe, eumque tanti fecit, ut plerumque ejus ſententiam approbet; nec mirum cùm à regibus etiam facinoroſi è carcere ei mitterentur, quos vivos, referente Celſo, diſſecaret, & idcirco ſpiritu adhuc remanente, ea quæ natura, antè clauſiſſet conſiderandi occaſionem habuit: unde aſperè de illo Tertullianus libro *de Anima*, Herophilus ille Medicus aut Lanius, qui ſeptingentos homines exſecuit, ut naturam ſcrutaretur, qui homines odiit, ut eos noſceret.

Veſalius verò illum Galeno præponere non dubitavit, & Falloppius, rei anatomicæ peritiſſimus, ait, „contradicere Herophilo in „Anatomicis, eſt contradi„cere Evangelio.

Anatomen Alexandriæ profeſſus eſt, & propriâ manu quamplurima ſecuit cadavera humana.

Multa ſcripſit, ſed dolendum eſt omnibus vitio temporis magna ex parte intercidiſſe.

Primus omnium pulſuum exactam tractationem poſteris reliquit.

Inteſtinum, duodenum dictum primus δωδεδακτυλὸν appellavit, arterioſam venam & arteriam venoſam primùm ita inſignivit.

Veſicularium ſeminalium auctor perhibetur; cum autem Hippocrates ſemen inſtar favi ab utraque parte veſicæ conſervari ſcriptum reliquerit, iſtius inventi gloria eſt illi tribuenda.

Mentionem facit venarum quarundam quæ ab hepate originem trahunt in glanduloſa quædam corpora deſinentium. *Hinc elicere eſt ipſum duplex genus venarum meſentericarum conſtituiſſe: quaſdam ſcil. deducentes ad glandulas; alias verò referentes chylum ad hepar.*

Credere ergo eſt ipſum Aſellium hiſce ut fundamento hypotheſim ſuam de venis lacteis ſuperſtruxiſſe.

Paraſtatas unicam tantum eſſe glandulam vult, *à multis ceu duas glandulas propoſitas.*

Qnod nervi optici foramine ſint pervii primus aſſeruit.

Concurſus trium ſuperiorum ſinuum duræ matris ex illo, omnibus dicitur Torcular.

ARA-

7.
ARATUS

SOlenſis è Cilicia. Floruit Olymp. 124, regnante Antiocho in Macedonia, apud quem ad extremum uſque in honore vixit. Fuit inſignis Poëta & Aſtronomus.

Librum ſcripſiſſe fertur de Anatome ad Pauſaniam Macedonem; id autem falſum eſſe, ab inſigni φιλίαρχω & in antiquitatibus rei literariæ exercitatiſſimo certior factus ſum.

8.
LYCUS

MAcedo. Antiquiſſimus Anatomicus in Muſculorum diſſectione exiſtimabatur peritus, ejuſque libri, ut ſcribit Galenus, magno ſtudio circumferebantur, quamvis multis ſcateant erroribus, nomenque auctoris, cùm in vivis eſſet, apud Græcos obſcurum fuerit.

Magnum librum de Muſculorum diſſectione concinnavit.

Muſculos tantum 5, oculo tribuit.

9.
QUINTUS.

ANatomicus Græcus vetuſtiſſimus, cujus nomen caliginoſa nocte preſſum latuiſſet, niſi Galenus ejus mentionem frequenter feciſſet.

10.
ERASISTRATUS

JUliates, à patria Juliade Ceæ inſulæ urbe, nonnullis verò Chius ab inſula Coo, ubi natus fuit. Chriſippi & Theophraſti diſcipulus, auctore Plinio, qui illum

tum quoque Ariſtotelis familia oriundum vult. Floruit Olymp. 116. regnantibus Antiocho & Ptolomæo, quibus gratiſſimus fuit.

Anatomen collapſam & penè ſepultam inſtauravit, teſte Galeno (*qui tamen dogmata & opiniones ejuſdem ſæpiſſimè convellit,*) & Herophilum imitatus, nocentes homines, ut refert Celſus, vivos incidebat.

Struxit libros medicos novem, teſte Suidâ, & plurima ingenii ſui monumenta reliquit, quorum tamen pleraque, etſi non omnia, temporum nobis injuria ademit.

Cibos attritu & piſtura in ventriculo confici ac comminui, & hoc pacto concoctionem fieri primus cenſuit, ut refert Macrobius, Satur. 7. 15. & ab illo Celſus in præfatione.

Illi vaſa lactea arteriarum, aere, & poſteà lacte repletarum ſpecie in hædis primò apparuere, quod totidem de ſéipſo refert verbis, quæ extant apud Galenum libro *de Anatom. adminiſtrat.*

MARINUS, 11.

Anatomicus Græcus, libros viginti edidit *de Ignoratis in Anatome à Lyco*, quos Galenus in Epitomen contraxiſſe fertur; reſectis iis, quæ parùm Anatomica videbantur.

Accuratiùs quàm ab aliis factum fuerit, Muſculos deſcripſit.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS 12

Natus Romæ, floruit temporibus Tiberii, Caligulæ, Claudii & Neronis, ab anno ſc. 29. ad 60.

Anatomicus, Chirurgus, & Medicus, qui cum medendi uſu conjunctam habuit ſolidam eruditionem, ut abunde teſtantur, ſcripta ejus quæ ſuperſunt; varia enim ſcripſit, quorum nonnulla temporis injuriâ perierunt: Latinus dicitur Hippocrates, quod opera ejus ferè tota in puriſſimam & elegantiſſimam Latinam linguam convertit; & ob ſtyli elegantiam, dictioniſque puritatem ac nitorem

nitorem medicorum. Cicero habetur.

Illum miris laudibus effert Fabric. ab Aquap. mirabilis (inquit) Celſus in omnibus quem nocturna verſare manu, verſare diurna conſulo.

Hujus virtutem coronæ Lemniſci loco Heurnii judicium, inter cætera, graviſſimum, attexendum putat Johan. Rhodion. Latinos inter medicos primus eſt Cornelius Celſus; ſed prudenter legendus: nam in multis Aſclepiadem methodicum ſectatur, ut fatetur ipſe; hujus cote ſtylum ſubigemus, & pluris Latinitatem ejus, quam medicinam faciemus *Hæc ille.*

Multa apud eum ſparſim habentur, unde colligere eſt illum ſectioni corporum manum rarius admoviſſe, cognitionem tamen anatomes in magno apud eum fuiſſe pretio ipſius verba pure Latina ſatis ſuperque teſtantur. Neceſſarium, *inquit*, di,ſcentibus eſt incidere corpo,ra mortuorum, viſcera at,que inteſtina ſcrutari, eo,rumque poſituram, colo,rem, figuram, magnitudi,nem, ordinem, duritiem, ,mollitiem, proceſſus deinde ,ſingulorum & receſſus, ſive ,quod inſcribitur, ſive quod ,partem alterius in ſe recipit, ,conſiderare. Neque enim ,cum dolor intus accidit, ,ſcire, quod doleat, eum ,qui quâ parte quodve viſcus ,inteſtinumve ſit, non cogno,verit. Neque curari id, ,quod ægrum eſt, poſſe ab ,eo, qui, quod ſit, ignoret. ,Eum quoque qui ſanæ cujuſque colorem partis ignoret, neſcire, quod integrum, ,quodve corruptum ſit. Ap,tius denique extrinſecus im,poni remedia compertis in,teriorum ſedibus, figuris, ,&c.

Vivorum autem diſſectionem ab aliquibus inſtitutam, ut ſupervacuum & crudele ,damnat *hiſce verbis*; id ve,rò, quod reſtat, etiam cru,dele; vivorum hominum ,alvum atque præcordia ,incidi; & ſalutis huma,næ præſidem artem non ,ſolum peſtem alicui, ſed ,hanc etiam atrociſſimam in,ferre: cùm præſertim ex his ,quæ tanta violentia quæran,tur alia non poſſunt omnino ,cognoſci, alia poſſint etiam ,ſine ſcelere. *Et paulo poſteà*, ,neque quicquam eſſe ſtultius ,quàm quale quid vivo homi,ne eſt, tale exiſtimare eſſe ,moriente imo jam mortuo. ,*Et alibi*, nam ſitum & ,ordinem noſcere debent quæ ,cadavera melius quam vivus ,& vulneratus homo repre,ſentat.

De

De re medica libri octo.
Florentiæ, 1478, *Fol.*
Venetiis, 1493, 1497, 1524. *Fol.*
Pariſiis, 1567, 1529. *Fol.* Minch. 129. 1567, *Fol.*
Lugduni, 1549, 16*mo.* 1608, 12*mo.*
Patav. 1563. 8*vo.*
Lugd. Batav. 1592, 4*to.*
Genevæ, 1625, 12*mo.*
Lugd. Batav. 1659, 12*mo.* 1665, 12*mo. ex recognitone Joh. Ant. Van der Linden.*
Lugd. 1554, 12*mo.* 1566, 8*vo. cum Annotationibus Roberti Conſtantini.*
Hagenoæ, 1528.
Amſtelod. 1688, 8*vo.* 1713, 8*vo. p.* 574. *Utraque hæc editio cura & ſtudio Th. J. ab Almeloveen in lucem miſſa.*

Sequenti titulo exornatur, viz. *Aur. Corn. Celſi de medicina, lib. octo brevioribus Rob. Conſtantini, Iſ. Caſauboni aliorumque ſcholiis ac locis parallelis illuſtrati.*

Extant etiam cum Aëtii contractæ ex veteribus medicinæ tetrabibl. 2. Cum medicis antiquis. 3. In Tomo primo medicorum principum.

In capite 2. lib. 8, exponitur poſitus & figura oſſium totius humani corporis.

In cap. 1. lib. 4. de humani corporis interioribus ſedibus pertractatur.

CAIUS PLINIUS SECUNDUS

NOvocamenſis, aliis Veronenſis, vixit tempori[illegible]s Veſpaſiani Cæſaris circa [illegible]num 72. Polyhiſtor fuit [illegible]mmus, & inter Latinos [illegible]imæ notæ ſcriptores, qui [illegible] rerum quas mandavit li[illegible]is varietatem ac obſcuri[illegible]tem paucis familiarem, [illegible]gni eſt ubique nominis. [illegible]iit æt. 56. In montis Ve[illegible]vii incendio dum ejus cau[illegible]n indagare cupiit, ut te[illegible]tur Caius Plinius Cæcilius in epiſtola ad Tacitum ſuum.

In opere ſuo diffuſo & erudito, nec minus quàm ipſa natura, vario, plurima ſparſim traduntur de Homine & cæteris Animantibus, quæ medicorum artem & ſupellectilem multum augent & locupletant: voluit enim Romanis ſuis exponere univerſa illa, quæ Græci ſcriptores ingentibus & pene infinitis libris de ipſo mundo & partibus ejus præcipuis,

 imo

imo minutiſſimis quoque, ſcitu & obſervatu digna prodiderunt, ſicut ipſe gloriatur ſe ex centum ſcriptoribus perlectis eorum bis mille voluminibus hæc in unum corpus computâſſe; hoc autem eſt verè quod Domitius Piſo dicebat Theſauros ſcribere non libros. Et tamen vir tantus effugere nequit aſpera medicorum judicia, ex quibus Cardanus eum ſolum pro Grammatico habebat, quo non tam Pliniano nomini detraxit quàm ſuo Libris ita adfixus fuiſſe perhibetur, quoties ab officiis publicis & aulicis occupationibus vacuus fuit, ut eos ex manibus non deponeret, omne tempus periiſſe exiſtimans quod ſtudiis non impenditur.

Hiſtoriæ mundi libri 37. *noctibus & horis ſubſicivis conſcripti.*

Parmæ, 1470, 1476, *Fol.*
Venet. 1491, *Fol.*
Pariſ. 1532, 1543, *Fol.*
Lugd. 1561, *Fol.*
Francof. 1599. *ex edition[e] Jac. Dalechampii Medici Cadomenſis, pag.* 904. *Acceſſe[r]unt Sigiſmundi Gelenii caſtigationes cum indice locu[]pletiſſima.* 1608, *in* 8*vo.*

Aurel. Allobrog. 1606, *Fol[.] pag.* 792. *cum variis lec[-]tionibus.*
a

Caii Plinii Secundi natura[-]lis hiſtoriæ libros 37. *Inter[-]pretatione & Notis illuſtra[-]vit Joh. Harduinus Societ[.] Jeſ. juſſu Regis Chriſtianiſſi[-]mi Ludovici Magni, in uſum Sereniſſimi Delphini.*

Pariſ. 1685. 4*to. Vol.* 5.

De Authore tale Judiciu[m] profert eximius Editor, Vi[r] fuit hic noſter ſane magni la[-]boris & ſtudii, quod eju[s] opera arguunt; ſed ſuſpectu[s] ἀθεότητ@ cæcitate ingen[ii] quod mirere, cum fuerit ca[-]ſtis integerrimiſque moribu[s] dur[...]

a Prima *Plinii* editio *Romæ*, 1470, fol. Secunda *Parmæ*, 1476. *Baſiliæ*, 1549. *Venetiis*, 1559. fol. min. p. 975. cum caſtigationibus *Sigiſm. Galenii*, an. 1535. primùm evulgatis. *Lugduni*, 1587, fol. cum *Jac. Dalechampii* annotationibus & variis lectionibus primùm prodiit. *Genevæ*, 1601, 12mo, Vol. *Lugd. Bat.* 1635, 16m[o] 3 Vol. Ibidem & Roterodami 1669, 8*vo.* cum variorum com[-]mentariis & annotationibus a[d] curante *Joan. Fred. Gronovi[i]* Italicè *Venet.* 1481, 1589. A[n]glicè *Londini*, 1635, fol. p[er] *Phil. Holland.*

m penitiùs naturæ ſcruta-
: arcana, naturæ ipſius
ctoris oblitus.
De mutatione Sexûs &
minis partibus, cap. 4.
. 7.
De tempore partûs, cap. 5.
De conceptu, cap. 6.
De menſtruis mulierum, cap. 7.

Traditur differentia membrorum hominis à cæteris animantibus, lib. 2. cap. 43.

De unguibus, cap. 5.

Lib. 2. Tenuibus, multisque membranis oculum componi ſtatuit, ſed præter corneam nullam nominat.

SATYRUS

Ræceptor fuit Galeni in patria ſua, *i.e.* Pergami;
n fuiſſe in arte ſua clarum
dere fas eſt, etſi ex ejus operibus, quæ temporis invidia nobis denegat, id non innoteſcat.

PELOPS

Natomicus Græcus. Ex
eo tantum nomen illi
gnum fuit, quod Gale-
n diſcipulum habuerit
rnæ, ubi Anatomen publicè docuit.

Librum de diſſectione muſculorum publici juris fecit, à Galeno ſæpiſſimè citatum.

RUFUS vel RUFFUS,

Pheſus vel Epheſius,
Medicus Græcus inſig-
vixit ſub Nerva & Tra
Imperatoribus cum
one, An. 112.

lunc authorem Galeno
antiquiorem ex eo eſt
ifeſtum, quòd eum nominat aliquoties, atque etiam laudat, quippe neminem de atra bile, renum, veſicæque morbis, accuratiùs Ruffo ſcripſiſſe ait.

Plures in re medica libros compoſuit, & inventis quibusdam Anatomen locuple-

tavit. Tubam uteri à Falloppio ſic dictam, primus omnium ſub nomine paraſtatæ varicoſæ, quæ uteri Cavum ſubit eleganter deſcripſit.

A brutis Animantibus in Anatomicis diſcendis exordiendum eſſe, cenſet; Ut, enim inquit, Interiora appellanda ſint animal quodpiam homini quam ſimillimum diſſecantes inſtruere conabimur: Nihil enim impediet, tametſi non omnia omnibus ſimilia ſint, quo minus ſummam ſaltem cujusque doceamus.

De Appellationibus partium externarum ex profeſſo agit, obiter quædam de internis intertexens. hujus Lectio licet multis erroribus fœdata Anatomica ſtudia adjuvare poteſt.

Appellationes partium humani corporis, Libri tre[s] Paulo Craſſo Interprete.

Venet. 1552. *4to.*
Baſil. 1581. *p.* 33. *4to.*

Liber primus bifariam [...] tat, ſententia plurimum [...] dem, ſæpe etiam verbis; [...] quod mirum ait Voſſius, [...] quis priorem editionem [...] coquat & addat, demat, m[...] tet quæ volet, nempe bi[...] didit eum librum.

De partibus humani corpo[ris]

Pariſ. 1554. *p.* 60. 8[...] Ex Bibliotheca regia; [...] ceſſit Sorani libellus de u[te]ro & pudendo mulie[bri] Extat etiam ad finem edit[io]nis Venetianæ prægran[dis] voluminis Veſalii, apud [...] dicæ artis principes, u[...] Medicos antiquos Græco[s] *

CLAUDIUS GALENUS

NAtus Pergami civitate Aſiæ nobiliſſimâ, Anno circiter 133 vel 140, [...] tempore Romæ Adria[ni]

* Ruffi Epheſii de veſicæ renumque morbis. De purgantibus medicamentis. De partibus corporis humani. Gr. & Lat. Nunc iterum typis mandavit *Gulielmus Clinch.* M. D. Qui & Diſſertationem de Auct[ore] ejuſque ſcriptis, una cum C[om]mentariolo de uſu idoneo [...] cantium in morbis curandis [ad]jecit. *Londini*, 1726. *4to.*

ıperabat. Patrem habuit iconem civem Pergami ›ulentum, Geometram & rchitectum inſignem, à ıo, Ann. ætat. 15. Grammaticam, Logicam, & A-:hmeticam didicit, & ad alecticam contemplatio-:m, ut ſoli deinceps phi-ſophiæ vacaret, ab illo per-ıctus eſt; adeò autem na-râ promptus & excellenti genio, ut vel primis au-iciis maximam de ſe ex-ctationem exhiberet.

Ab eo tempore Mathema-is diſciplinis & omnis ſa-:ntiæ organo inſtructus, ıiloſophorum ſcholas in-eſſus eſt, & primò qui-m Philopatoris Stoici diſ-›ulum quendam audivit, ſtea Caium qui diſciplinam atonicam complexus fue-, præceptorem habuit eo-mque ferè tempore civem um Pergamenum Aſpa-: peripatetici diſcipulum divit, & poſt hunc, alium Athenis Epicureum.

Ann. ætat. 17. Medici-m aggreſſus eſt; & ætat. : Præceptori ſe tradidit i ex Athenæi Sectatoribus t. Præceptores inde habuit ırimos, primò Satyrum rgami, ſecundò Pelopem ıirnæ, fuit ille diſcipulus inti, qui neminem eâ ætaecundum habuit, cujus ›e meminit Galenus: Poſt hos Numeſiano Corinthi operam dedit. In Alexandria quoque Medicos oſſium doctrinâ clariſſimos conſuluit.

De cunctis ejus præceptoribus id obiter notandum, quod non ſolùm illorum diligentiam ac induſtriam ſuperavit, ut honeſtè glorietur, *Lib. 2. de uſu partium* cùm ait ſe multa proferre veteribus Anatomicis intacta & ignorata, verùm etiam quod quamvis præceptorum amantiſſimus eſſet, eosque ut parentes ſummâ reverentia obſervaret. Nolluit tamen eorum cuipiam addictior eſſe, quam veritatis ipſius ſtudioſior.

Demùm autem Romam ſe contulit, ubi familiares habuit Medicos præſtantiſſimos, & Philoſophos. Poſtquam autem varias & longè diſſitas regiones peragrâſſet, ac plurimorum præſtantium virorum amicitam ſibi comparâſſet, in patriam rediit, ubi non diu cum amicis commorato, ei, ex Aquileiâ literæ ab Imperatore Marco Aurelio miſſæ redduntur eum patriâ evocantes.

Vixit ſub Marco Aurelio Antonino, Commodo, Lucio, & Severo Cæſaribus. Euſebius tradit eum ſub Cæſaribus Adriano, Antonino, Pio, Marco, & Commodo claruiſſe. Suidas ſub Marco,

co, Commodo, & Pertinace illum collocat.

Cl. Veſalius, ut ut Galeno parum amicus, libro *de radice Chinæ* ejus laudes hiſce celebrat verbis. „Alter ab Hippocrate antiquioris Medicinæ princeps, & diſſectionis Profeſſorum primarius ac coryphæus, rarum Naturæ miraculum, ſummus Naturæ admirator, nec non omnium bonorum autor. Veriſſimum enim eſt quod omnium Anatomicorum, quotquot unquam fuere, conatus longè ſuperavit, quippe totus à teneris huic arti deditus magnâ ingenii felicitate, contemplatione diligenti, aſſiduâ encheireſi & fideli autopſiâ, Anatomen ad hoc ferè faſtigium (paucis recentiorum inventis exceptis) quale nunc cernitur, perduxit.

Etenim nemo ante eum muſculorum diſſectionem inculpatè ſcripſit: Quoſdam quoque muſculos detexit aliis ignoratos, nempe Platysma Moyoides, Muſculos interoſſeos & lumbricales, ut & Muſculum in capite exiguum, qui hodie Rectus minor anterior dicitur, alioſque quoſdam, quorum quidam Neoterici ſe inventores jactitant.

Primus glottidem, præcipuum vocis inſtrumentum, ejusque ligamenta demon-ſtravit. Ante Galenum nul-lus nervorum diſſectione-accuratè tractaverat: Pri-musque nervum recurren-tem obſervavit.

Mirabilem eam, quæ i- Fœtu percipitur vaſoru- cordis communionem, ven- ſcil. cavæ cum arteria ven- ſa, *i. e.* venæ pulmonali p- anaſtomoſin ſeu foramen u- trique commune (quod ho- die ovale audit) cui præſ- dicit membranam inſtar o- perculi, & arteriæ magn- per canalem cum vena arte- rioſa, *i. e.* arteria pulmon- li, primus omnium ita ac- curatè & eleganter deſcri- ſit, ut nihil in toto eo op- re apertiùs, nihil clariùs fu- rit enuntiatum, ſed in h- rum anaſtomoſeωn uſu expl- cando mentem ſuam n- ſatis videtur aperuiſſe, Vi- *de uſu part.* Lib. 6. cap. 2- 21. Lib. 15. cap. 6.

Primus exortum nerv- rum opticorum, eorumq- revolutiones, quas *ped- hippocampi* vocat Arantius circa magnas illas eminenti- quæ anteriorum ventricul- rum cerebri latera claudu- & *thalamos* vocat, obſerv- vit.

Hiſce innumera alia adju- gi poterint, partium uſu- ac deſcriptionem ſpectanti- in æternas auctoris lau- ſ-

ollicitè inventa, quæ tractatu peculiari, Deo dante, luci publicæ dabimus.

Galenus equidem obſervationes ſuas, queis Anatomen inſtauravit & amplificavit, benignè ac liberaliter poſteris communicavit. Quidam tamen tanti beneficii immemores eum inique traducunt & vitiligant, veramque hominis Anatomen ignoraſſe proclamant, ut illi reſtitutæ Anatomiæ gloriam præripiant.

Calumniæ idcirco quibus virum illum eximium afficiunt Neoterici, hic depellendæ ſunt.

Primò, *accuſatur Galenus quod brutorum, non hominis Anatomen deſcripſerit, neque enim humana corpora unquam ſecuiſſe dicunt.* Sed illum non ſimiarum modò, verùm etiam hominum cadavera ſæpe diſſecâſſe abundè probant ipſius autoris teſtimonia. Nam *Lib*, 13. *de uſu partis*, ,propoſitum eſt mihi inquit, ſolius hominis ſtructuram explicare:, *Lib.* I. *de Anat. adminiſt.* Inſpicere oportet quamque particulam præſertim in hominibus., Et ut verbo dicam, ſtructuram multarum partium in homine aliis animantibus diſſimilem diſertis verbis aperit ac deſcribit, & membra brutorum ac hominum inter ſe comparat. Huc quoque ſpectat quod & præcipuum hac in re cenſeri debet, quod deſcriptiones plurium quas tradit partium ſoli homini conveniant, ac quid habet in ſui ſtructurâ peculiare copioſè exponit.

Secundò, *dicunt multa ignoraſſe Galenum, quæ hodie notiſſima ſunt.* Quaſi verò proprium hominis non ſit ignorare, numquid Veſalius multa ignoravit quæ poſthac à Falloppio animadverſa, & alii huic incognita obſervarunt.

Tertiò, *objiciunt Galenum ſibi ipſi non conſentire, ſed pugnantia ſæpe ſcripſiſſe.*

Calumniæ hujus depulſio facilis eſt cuivis perpendenti id veteribus in more poſitum fuiſſe, ut ſæpe ex aliorum ſententia multa proferant, ſic Hippocratem, Platonem & Ariſtotelem more vulgi ſæpe locutos fuiſſe teſtantur Interpretes; dum ergo ex aliorum mente locutus eſt Galenus, diſſentientia fortaſſe ſcripſit, at dum ex profeſſo de re Anatomica diſputat, ſibi ipſi perpetuò conſentit, & quod in alio loco diminutè vel minus perſpicuè exponit, dum ex propoſito agit, exquiſitiùs & emendatiùs deſcribit.

Verumtamen ultrò fateor multa à Galeno prætermiſſa eſſe, ipſumque à vero aliquando aberrâſſe induſtriâ & diligentiâ recentiorum tandem detecto, quis enim unquam præſertim in rebus obſcuris & latentibus tam fuit occulatus, tam ubique certus, qui non aliquando ceſpitaverit. Cùm quoque Anatomen ferè ſepultam invenerit, eamque ſcriptis ſuis tantoperè exornaverit, ut ſub eo rurſum nata videretur, (idem de univerſa medendi arte dicendum puto) certè Anatomiæ parens meritò habendus eſt, imò vel iis qui ſeculis ſubſequentibus inventis ſuis Anatomicis æternam famam ſibi conciliarunt, & præſertim cùm nullus hactenus exſtiterit qui de tot inventis ſibi plaudere poteſt; qui quoque ut incomparabili & ſtudio & ingenio fuerit, ſcire tamen omnia non potuit ſolus

Traditur Senio tandem confectum requieviſſe in patria ann. natum 70. ſed ut quibuſdam placet ann. 87. aliis verò memoriæ proditum eſt eum an. 140. vixiſſe.

Fuit Grammaticus, Rhetor Dialecticus, Mathematicus, ac Philoſophus; inter Medicos eloquentiſſimus, ac Practicus diligentiſſimus.

Opera quæ extant omnia ſtudio Joh. Baptiſt. Raſarii.

Venetiis, 1562. *Fol.*
Cæſar Auguſt. 1576, 4*to.*

Græcè.

Venetiis, 1525, *Fol. Vol.*5.
Baſiliæ 1538, *Vol.* 5.

Latinè. *Ex variorum interpretationibus.*

Lugduni, 1536. *Fol.*
Venetiis, 1542, 8*vo.*
Baſil. 1541, 1549, 1562, *Fol. In hac ultima editione præmittitur vita Galeni autore* Conrado *Geſnero.*
Lugduni, 1554, *Fol. hæc omnium nitidiſſima habetur.*
Venetiis apud Juntas prima editio, 1541. *nona vero prodiit An.* 1625. *Fol. è quibus ut elegantiſſima eſt octava, ita omnium eſt completiſſima nona.*

Græcè & Latinè, Hippocratis & Galeni univerſa, quæ extant opera Ren. Charterius conjunctim edidit, Lutet. 1639, *in Fol. Vol.* 14.

a

De Oſſibus, de Nervorum, Muſculorum, Venarum & Ar-

a *Pariſ.* 1554, Fol.

Venet. 1544, 8*vo*, Vol. 10.

Arteriarum, Vocalium Inſtrumentorum, & Vulvæ Diſſectione, &c.

Lugduni, 1551, 8*vo. p.* 302.

Galenus de Oſſibus Græcè & Latinè accedunt Veſalii, Sylvii, Henneri, Euſtachii ad Galeni doctrinam exercitationes. Ex Biblioth. J. van Horn.

Lugd. Batav. 1665, 12*mo.*

Aliquot opuſcula anatomica.

Lugduni, 1550, 8*vò. p.* 151.

L'uſage des parties du corps humain.

A Paris, 1659, 4*to.* [a]

Cl. Galeni Pergameni ſecundum Hippocratem medicorum facilè principis opus de Uſu partium corporis humani, *magnâ curâ ad exemplaris Græci veritatem caſtigatum univerſo hominum generi apprimè neceſſarium. Nicolao Regio Calabro interprete.*

Pariſ. 1528. *Fol. Min. p.* 484. 1538, *Fol. Min. p.* 470.

Hæc editio caſtigata eſt per Jacobum Sylvium medicum, & Martinum Gregorium. Acceſſit ejusdem Jacobi Sylvii brevis Iſagoge partis uſusque rationem edifferens.

Anatomica ſcripta ſecundum ordinem, quo occurrunt in Editione Frobeniana, an. 1562. hæc ſunt.

1 *De temperamentis, lib.* 3. *p.* 19.

2. *Commentar. In lib. Hippocr. de natura humana, p.* 50.

3. *De atra bile libellus, p.* 67.

4. *De oſſibus ad Tyrones, p.* 78.

5. *De muſculorum diſſectione, p.* 87.

6. *De nervorum diſſectione, p.* 104.

7. *De venarum arteriarumque diſſectione lib. p.* 109.

Hic Indicium non leve de venis lacteis habetur.

8. *An ſanguis in arteriis natura contineatur, p.* 118.

9. *De Anatomicis adminiſtrationibus, lib.* 9. *p.* 125.

N. B. Traditur enim 15 libr. conſcripſiſſe, ex quibus ſex temporis injuria nobis ſur-

a à *Paris* 1608. 8vo. p. 997. De uſu partium corpori humani, *Nicol. Regio Interprete. Lugd.* 1550, 8vo. p. 937.

ſurripuit, quod ſi omnes haberemus nihil fere eſſet in anatomia deſiderandum.

10. *Vocalium inſtrumentorum diſſectio*, p. 211.

11. *De diſſectione vulvæ lib.* p. 215.

12 *De inſtrumento odoratus*, p. 219.

13. *De uſu partium corporis humani lib.* 17. p. 224.

Libros hoſce, tanquam hymnos, Deo rerum Creatori conſcripſit Galenus.

Ubi obiter notandum quod Galenus lib. 2. *de Uſu Part.* cap. 14. *de Rerum prima productione verba faciens, Moyſis* meminit cui rerum creationem deſcribenti refragatur.

14. *De Utilitate Reſpirationis*, *lib.* 1. *p.* 446.

15. *De Cauſis Reſpirationis*, *lib. unus.* p. 453.

16. *De Uſu Pulſuum*, *p.* 454.

17. *De Hippocratis & Platonis Decretis*, *libri novem.* Ex quibus primus, ſextus, ſeptimus & octavus anatomica continent, ubi contra Ariſtotelem cerebrum, non cor, eſſe originem nervorum demonſtrat, nec non jecur, venarum principium, eſſe ſanguificationis organum. p. 462.

18. *De Naturalibus Facultatibus libri tres*, *p.* 582.

19. *De Motu Muſculorum*, *lib.* 2. *p.* 619.

20. *De Motu Thoracis & Pulmonis*, *p.* 636.

21. *De Fœtuum Formatione liber*, *p.* 646.

22. *De Semine*, *libri duo*, *p.* 660.

23. *De Septimeſtri Partu*, *p.* 684.

N. B. In cartilagine cricoide capitula oſtendit, in arytenoeide autem ſinus, & per hæc utramque cartilaginem mobili admodùm committi articulatione demonſtravit; *De his tamen recentiores anatomici multum ſilent; quamquam ſine eorum notitia actiones & utilitates earum cartilaginum explicari non poſſunt.*

JU-

JULIUS POLLUX

NAucratita. Galeno contemporaneus. Sub Imperatore Commodo vixit, eique onomaſticum dicavit, in quo partium internarum & externarum appellationes exponuntur, cujuſque variæ capita ad illuſtrandum rem medicam faciunt. [a]

Onomaſticon.

Venetiis, 1502. *Fol.*
Florentiæ, 1520. *Fol.*
Baſil. 1536. *Fol.*
Francof. 1608. *4to.*

ARETÆUS

NAtus in Cappadocia, unde à patria dictus eſt Cappadox; ad differentiam Aretæi Corinthii. Fuit medicus Græcus vetuſtus: quâ autem ætate vixerit nondum ſatis compertum habetur; quidam eum Galeno antiquiorem eſſe dicunt, & ſub Auguſto Cæſare vixiſſe; alii verò poſteriorem fuiſſe, nulla ipſius in Galeni libris factâ mentione, veroſimile enim eſt Galenum, ſi ejus ſcrip-

a *Julius Pollux* Athenis docuit & vitam obiit annos natus 58.

Vocabularium, quod onomaſticon inſcribitur, eſt doctum, elegans ac copioſum per rerum omne genus diffuſum, quod in libros decem diſtribuitur. Lib. 2. de Hominis Partibus.

Onomaſticon, hoc eſt inſtructiſſimum rerum & ſynonymorum dictionarium, nunc primum latinitate donatum, Rodolpho Gualthero Tigurino interprete.
Baſil. 1541. *4to. p.* 479.

In Julii Pollucis Dictionarium Annotationes.
Baſil. 1542. *4to. p.* 26.

Græcè & Latinè, Operâ *Wolfgangi Seberi Sulani*, cum Indicibus novis & Notis locupletatum.
Francof. 1608, *4to*, *p.* 530.

Et cum ampliſſimis Commentariis. *Amſtelod.* 1706. *fol.* 2 Vol.

ſcripta vidiſſet, ſine mentione aliqua eum præteriturum non fuiſſe: adde quod tum Paulus & Aëtius ejus meminerint, unde certâ ſatis conjecturâ colligi poteſt quo tempore ſcripſerit. Voſſius in libro *de Philoſophorum Sectis*, illum Galeno longè vetuſtiorem cenſet, non ſolùm ex eo quod ſcripſerit Ionica Dialecto, quæ diù ante Cæſarum tempora in ſcriptis deſierat; verùm etiam quod potuerat eum nominatim laudâſſe in voluminibus ſuis quæ interciderunt, adde quod fortaſſe eum aliquando ſignat, etſi non nominat; multos enim citat Galenus quorum nomina reticet.

De Cauſis & Signis Morborum acutorum & diuturnorum, lib. 4.

Græcè.

Pariſiis, 1554. *8vo. ex bibliotheca regia, p.* 195.

Græcè & Latinè.

Auguſtæ Vindelicorum, 1603.

Extat inter medicæ artis principes, Fol. An. 1567. *& cum medicis antiquis Græcis.*

De Membrana Coſtas ſuccingente, p. 2. *Edit. Pariſ.*

De pulmone, p. 14.

Extremitates Capillares venæ cavæ intra hepar oſculis ſummis venæ portæ in multas tenueſque ſciſſæ commiſſas obſervat. p. 24.

Naturam glanduloſam renibus adſcribit, p. 26. & 59.

Primus obſervavit retentionem urinæ nimiam fibris veſicæ vim inferre; pagina enim 27, hæc habet. „In „diuturniori retentione uri„næ, veſica nimiùm repleta „ac diſtenta ſe conſtringere „non valens, nihil ferè ex„cernere poteſt.

a * SO-

a *Aretæus. Baſil.* 1581, *4to.*

* Græce & Latine. *Aretæi Cappadocis de cauſis & ſignis acutorum & diuturnorum morborum, Libri quatuor. Cum MSS. duobus, Harleyano, & Vaticano, contulit Johannes* Wigan. *A. M. Aedis Chriſti Alumnus. Accedit, Præfatio: Diſſertationes in Aretæum: Variæ Lectiones: Notæ & Emendationes: Tractatus de Jonica Aretæi dialecto: quodque difficiliores hujus Authoris voces exponit, Lexicon. Oxon.* 1723. *Fol.*

Aretæi Cappadocis, &c. cum Commentariis integris Petri Petiti, Medici Pariſienſis: Atque Clariſſimi Joannis Wiggani doctis & laborioſis notis: & Celeberrimi Mattairii opuſculis in eundem: Tandemque eruditiſſimi, atque ce-lo-

SORANUS

Epheſius, Medicus Græcus. Duo erant Sorani Medici Epheſii, *referente Suidâ*, antiquior alter qui Romæ Medicinam fecit ſub Trajano & Adriano imperatoribus; alter junior, contemporaneus Galeni, qui Alexandriæ primùm commoratus eſt, & poſteà Romæ medicinam fecit, muliebrium rerum ſcripſit libros quatuor & alia opera.

Forſan fragmentum quod ſupereſt *de Utero* reliquiæ ſunt illius τῶν γυναικείων. Eſt & tertius Soranus, cui nonnulli tribuunt librum latinum, qui circumfertur cum hac inſcriptione, *Iſagoge Medica*, *auctore Sorano*, quem non eſſe illius Sorani quem ſecundo loco memoravimus doctè probat Marſilius Cognatus, lib. *4to*. variarum lectionum.

De Utero & Muliebri pudendo libellus.

Græcè.
Pariſ. 1551.
Editioni operum Veſalii, Venetiis, 1604. *Accedit matricis anatome, ex Sorano, Latinè.*
*

THEOPHILUS PROTOSPATARIUS

Medicus Græcus. Quâ tempeſtate, & ſub quo Cæſare vixerit parùm inter auctores conſtat, inquit Conradus Geſnerus; neque enim ipſe de ſe quicquam literis commendavit: quod autem Galeno poſterior claruit ac Chriſtianus fuerit, nemo eſt qui (modo ejus libros evol-

lebratiſſimi Danielis Wilhelmi Trilleri, *Obſervationibus & Emendatis.* Editionem curavit Hermannus Boerhaave. *Lugdun. Batav.* 1731. Fol.

* Editioni Theophili Protoſpatarii de corporis humani fabrica, *Paris.* 1556. 8vo. accedit: Ex Sorano de vulva & pudendo muliebri; Joan. Baptiſta Raſario interprete.

evolverit ubi ſæpiuſcule & præſertim pag. 141, & 195, *Jeſus Chriſti ut veri noſtri Dei meminit*) nulla ex parte ambigat: verùm quiſquis ſit quove ſæculo natus, homo, eſt plane doctus & de medicina bene meritus; rem enim anatomicam artificio sè tractat quum quicquid fermè 17. ampliſſimis volumivolumtnibus *de Membrorum Uſu* Galenus explicavit totum id quinque libellis comprehenderit; quæ ſanè brevitas neque manca eſt neque obſcura, aut injucunda; quem enim Galeni exuberans copia fatigaverit, hunc Theophili dilucida ordinataque brevitas recreabit.

Minus tamen præclare de eo ſentit Jac. Sylvius; etſi nova in anatomia proferat qualia hæc ſunt.

Primum nervorum par ex primis cerebri ventriculis vult exire, & ad utrumque naſi foramen excurrere, & in cauſa eſſe, ut odoramenta cerebrum ſentiat.

Duos muſculos palpebrarum occluſioni, ac unum apertioni præeſſe, ait.

Materia, ſeu ſubſtantia linguæ ex mente illius muſculoſa eſt.

Inter ligamenta ſpinæ unum colore flavum, naturæ inter nervum cartilaginemque mediæ, & omnes vertebrarum artus communi vinculo continens deſcribit, à nullo hactenus animadverſum, Vid. lib. 5. cap. 5.

Teſtium ſubſtantiam vaſcularem ipſi innotuiſſe, credere eſt, *capite enim* 27. *lib.* 5. *inquit, vaſcula multa capillacea, araneali tenuitate per ſubſtantiam glanduloſam ſparguntur.*

De corporis humani fabrica; libri quinque, Interprete Junio Paulo Craſſo.

Venet. 1536. 8*vo.*
Baſil. 1539. 4*to. Inſtitutionibus Anatomicis Joh. Guintherii hoc anno impreſſis, à pag. ſcil.* 132. *ad pag.* 321. *adjecti. Extant etiam cum Medicis Græcis antiquis.*

Baſiliæ, 1581, 4*to.*

Græcè. *Ex Bibliotheca regia.*

Pariſ. 1540, 16*mo.* 1555. 8*vo. pag.* 84.

Altiſſimam Conditoris noſtri ſapientiam, ac ſolertiam infinitam, quæ in mira-

rabili corporis humani artificio elucet, paſſim laudibus dignis effert ac admiratur.

* *

ALCINOUS

GRæcus. Philoſophus Platonicus. Sed ubi natus fuerat, aut quando vixerit, non liquet. Secundùm nonnullos floruit initio ſeculi ſecundi à nato Chriſto.

De doctrina Platonis liber.

Venetiis, 1497.
Lutetiæ, 1532. 8*vo.*

In hoc libro *de corpore membriſque hominis*, item *de viſu & reſpiratione* agitur.

ORIBASIUS,

SArdus vel Sardinus; quòd Sardis habitaverit. Quibusdam verò Pergamenus. Medicus Græcus. Juliani Apoſtatæ Cæſaris Archiater, & Quæſtor ab eo Conſtantinopoli conſtitutus, ſub quo & Valentiniano, atque Joviano Imperatoribus claruit, an. circiter 265. ſecundum alios 330 vel 351, quibus doctrina ſingularis eum gratiſſimum reddidit. Medicus etiam fuit longè excellentiſſimus. Plurimos in re medica libros conſcripſit, quos ex veteribus, Galeno præſertim decerpſit, unde Galeni ſimia atque tranſcriptor vulgò dicitur.

Julianus, olim Imperator, mèdicinam ſuo tempore vagam,

a *Theophili* de *Urinis* libellus. *Thom. Guidotius* de novo vertit, & Notas adjecit. Cui acceſſit ejuſdem de *Excrementis* Tractatus, luce & latio nunc primùm donatus ex MSS. codic. in celeber. bibliotheca Bodleiana Oxonii, *Lugd. Batav.* 1703. 8*vo. p.* 271. Græcè & Latinê.

* *Theophili Protospatarii de corporis humani fabrica libri* v. *Junio Paulo Craſſo Patavino interprete. Ex Sorano de vulva & pudendo muliebri*, *Joan. Baptiſta Raſario interprete. Paris. apud Guiliel. Morelium*, 1556. 8*vo*.

gam, amplamque intelligens, præſtantiſſimos ex omni regione medicos Romæ colligendos, *referente Joh. Guintherio*, magno ſtudio curavit, delegitque ex univerſo illorum numero 72. qui diverſis autorum antiquorum monumentis evolutis, examinatisque, neceſſaria magis in arte medica compendioſa ratione comprehenderent. Hi igitur omnes, ſua prius ratione & via ſingulatim explicata uno tandem conſenſu ſcribendi provinciam, Oribaſio, ut facilè Principi, doctiſſimoque tradiderunt. Is varia a Galeni opera, aliorumque nonnullorum perſcrutatus, in Compendium quoddam 72 libris comprehenſum (tot enim fuerunt convocati medici) artificiosè redegit. Paulus autem Ægineta opus hoc majus eſſe animadvertens quam ut iter facturo, circumferri poſſit, aut ab homine tenuioris fortunæ comparari, in 7 tantum libros conſtrinxit.

Maxillares glandulas inter alias ſalivam eructantes, primus hic noſter deſcripſit.

Collectaneorum artis medicæ liber, quo totius corporis humani ſectio explicatur. Ex Galeni Commentariis.

Pariſiis, 1556. 8*vo*.

Opera quæ extant omnia, tribus tomis digeſta. Joh. Baptiſta Raſario Interprete.

Baſil. 1557. 8*vo*.

Primus habet Synopſeos ad Euſtathium filium libros novem, quibus tota medicina in compendium redacta, continetur. Item duos libellos de Machinamentis & laqueis ſuis figuris exquiſitè illuſtratos.

Secundus, Collectorum, ad Imperatorem Julianum Cæſar, Aug. lib. 17. qui ex magno ſeptuaginta librorum volumine ad noſtram ætatem ſoli pervenerunt.

In hoc tomo habetur corporis humani diſſectio, ex Galeni libris tranſcripta.

Extant etiam apud medicæ artis principes, quos excudebat Henr. Stephanus.

Oribaſius de muſculorum diſſectione ex Galeno, Julio Paulo Craſſo Interprete: Editioni aliquot operum anatomicorum Galeni, Lugduni impreſſæ 1551, 12*mo. accedit à pag.* 303. *ad pag.* 349. *ſeu finem.*

PAU-

a p. 112. Græcè.

PAULUS.

ÆGina ortus; undè vulgò Æginеta dictus. Medicus Græcus eximius, qui Honorii Imperatoris tempore claruit, circa an. 420. Medicinæ & Chirurgiæ compendium ſcitè concinnavit, ut quæ in quaque parte cognitu neceſſaria ſunt, ſupervacaneis reſectis ordinatè diſtribuerit atque dilucidè explicarit, in pluribus egregiis autoribus, & præcipuè in Oribaſio ſe verſatum prodit, qui quoque ex Galeno ſua collegit, ut & ex aliorum complurium commentariis. Hic indefeſſo artis cognoſcendæ ſtudio, præter Græciam, omnium artium parentem, remotiſſimas orbis regiones peragravit.

De re medica libri ſeptem.

Venet. 1528. *Fol.*

Baſiliæ, 1538. *Fol.* 1546. 8*vo.* 1556. *Fol.*

Pariſiis, 1532. *Fol. Hoc opus nunc primum integrum latinitate donatum per Joh. Guinth. Andern.*

Lugduni, 1551, 1567, 1589. 8*vo. cum ejuſdem Guintheri & Cornarii Annotationibus, item Goupyli & Dalechampii Scholiis.*

In editionis Lugdunenſis ſecundæ (quæ pag. continet 923.) pag. 360. mentionem facit muſculi qui *cervicem veſicæ ambit.*

Pag. 364. *De liene, quadam.*

Pag. 394. *De menſibus mulierum.*

Pag. 681. *De clavicula.*

Pag. 696. *De temperamentis.*

AETIUS AMIDENUS

EX Antiochia Syriæ urbe, vel potiùs ex Amida Meſopotamiæ oppido, hincque patria dictus Amidenus, ſub Conſtantino Magno vel Valentiniano ſecundo floruit. Eunapius eum Oribaſio coævum facit, & utrum-

que Juliani Apoſtatæ errorem ſequutum adſerit Fuit Medicus Græcus clari nominis, & monumenta poſteritati reliquit ſua, in quibus habemus contractum non ſolùm Galenum, Hippocratem, alioſque Anteceſſores ſuos; ſed in ſermonibus ſuis, ſeu libris, cuncta quæ ad curandi artem pertinent, pauciſſima verò Anatomica congeſta ſunt, ex omnibus qui usque ad ejus tempora ſcripſerunt. In eo enim, ut ſcribit Petrus Caſtellanus, habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, & Paulum ampliatum.

Contractæ ex veteribus tetrabiblos, h. e. Quaternio id eſt, libri univerſales quatuor: ſinguli quatuor ſermones complectentes. Latinè ex Interpretatione Jani Cornarii.

Venet. 1543. *8vo.*
Lugd. 1549. *Fol.* 1560 12*mo.*
Baſil. 1535, 1542, 1549 *Fol.*
Pariſ. 1567. *Fol.*

OCTAVIUS vel OCTAVIANUS HORATIANUS,

AFricanus, ut ex ipſius Stylo colligitur, de ipſius enim vita nihil certi conſtat.

Præceptorem habuit Vindicianum Archiatrum Imperatoris Valentiniani quemadmodum ipſe teſtatur libro 4to ad Euſebium filium, pag. 81. ſub finem.

Floruit ſub Gratiano & Valentiniano fratribus Imperatoribus, circa an. 383 vel 400. Clariſſimus hic medicus, in Aldino codice ſub nomine Theodori Priſciani exivit cum medicis Latinis; ipſe tamen Græco ſermone librum ſuum conſcripſit, deinde ipſemet Latinum fecit. A nonnullis dicitur Quintus Horatianus.

Rerum medicarum libri quatuor.

1. *Logicus de Curationibus omnium fermè morborum corporis humani.*
2. *De acutis & chronicis paſſionibus.*
3. *Gynæcia de mulierum accidentibus.*
4. *De phyſica ſcientia liber.*

Argentinæ, 1532. *Fol. pag.* 11[illegible]

112. *Huic Editioni acceſſit Albucaſis Chirurgia.*

Lib. 4. *à pag,* 102. *ad* 105. *it de ſemine, quod nimirum & unde naſcitur: Ubi ıtentias Eraſiſtrati, Heroili & aliorum recenſet.*

Pag. 106. *De fœtu.*

Pag. 107. *De incremento fœtûs & ejuſdem formatione.*

Pag. 108. *De linguæ natura.*

Pag. 109. *De cerebri natura, de vocis natura, de tactu & ſemine.*

NEMESIUS

ɔHiloſophus, & fidei Epiſcopus Emeſenus. In ɾcæo pariter & Eccleſia ſtaturam exercuit, Natujuxta ac pietatis antiſtes in Philoſophiæ myſteriis ɔopta.

Vixit appetente ſeculo ɔ. Teſte Mercuriali vixit nporibus Gratiani & ıeodoſii; quæ tempora ætate Galeni paulò plus ɔ annis abfuerunt.

Nemeſii Philoſophi & Epipi de natura hominis liber uſ.

Antverpiæ, 1584. 8*vo.* Græcè.

Lugd. Batav. 1538. *Georgio Valla Interprete.*

Londini, 1636. 8*vo. pag.* 661. Anglicè.

Oxonii, 1671. 8*vo. pag.* 345. Græcè & Latinè. *Denuò recognitus, & MS. codicum collatione in integrum reſtitutus, annotationibuſque inſuper illuſtratus.*

*

Si lectionis varietas, verborum delectus, rationis pondus, judicii tenor, methodi ordo, diſputandi acumen, argumenti demùm dignitas, & (quod ad gratiam ineundam non levis eſt momenti) ſumma cum rebus noſtris neceſſitudo tractatum aliquem lectoribus ſuis conciliare poterit; utique hic fuerit longè commendatiſſimus.

C 2 Ne-

Nemeſii Epiſcopi & Philoi de Natura hominis, lib. u-, nunc primum & in lucem ıs, & latine converſus, a Nicaſio Ellebodio Caſletano. Antwerpiæ, ex officina Chriſtoph. Plantini, 1565. 8*vo.* Græc. & Lat.

Neque eſt hoc prætereundum quod ſi in Philoſophia naturali, medicina & anatome, inventa nova ad palatum faciant, nec hâc ex parte deſtituimur. Habemus hic præſtò, & jure merito pro noſtris vendicamus ea propter quæ pridiani aliquot in re literariâ heroës criſtas erigunt, & æternitatem nominibus ſuis ſpondent poſtulantque.

Ratio circulationis ſanguinis, in quo uno invento ſeculum elapſum tantopere ſe efferebat, Nemeſio dudum agnita fuit, & verbis ſatis ſignantibus adumbrata.

Et verbo, quicunque hæc hypomnemata non prorſus negligenter evolverit, plurima reperiet, eaque non levis momenti, quæ apud Neotericos Magiſtros (*quibus ſolenne habetur ſcribere ſemper, nunquam legere*) omnino nova videbuntur.

Cap. 7. *De viſu*, *p*. 139.
Cap. 8. *De tactu.*
Cap. 9. *De guſtu.*
Cap. 10. *De auditu.*
Cap. 11. *De odoratu.*
Cap. 23. *Succinctè explicatur Oiconomia animalis.*
Cap. 24. *De pulſibus*, *p*. 207.

Pulſuum motus initium habet à corde, & maximè à ſiniſtro cordis ventriculo; deducitur autem veheme ter, & contrahitur arte harmonia quadam & rati ne; ſed dum deducitur proximis venis vi trahit nuem ſanguinem.

Hinc elicere eſt, quod arteriæ vitalem calorem o ni parti corporis impertie tes diductæ vi ſanguinem vicinis venis attrahant, h mores hoc ſenſu non poſſ quin motu circulari univer corporis partes adlambere.

Cap. 25. *De Generandi F cultate.*
28. *De Reſpiratione.*

Pag. 224. Notatu digni ſimâ *de Bile* profert; un doctiſſ. Sylvium ſua de Bi poſt mille & tercentum ſe annos deſumpſiſſe probab eſt, licet ſe orbem terraru hoc invento beâſſe glori tur.

Flava autem, inquit, bi & per ſe & propter aliud co ſtituta eſt; nam ad concoctioni confert, & depulſionem exc mentorum movet; ideoque quodammodo una de Partib nutrientibus, quin imo calorem quendam præbet c pori, ut vitalis facultas, his quidem de Cauſis propt ſe videtur extitiſſe, ſed qu ſanguinem purgat, ſanguin cauſa, videtur quodammo eſſe facta.

P:

Pag. 227. Paucula ſubſtit de atra bile, renum glandularum uſu, de carne, cute, oſſibus, unguibus pilis.

N. B. Auctor noſter idem editur cum Gregorio Nyſſeno, qui *de Opificio hominis* ſcripſit, *Interprete Lovenclaio*, *Baſiliæ*, 1565. *8vo.* Promptiſſimo forſan librariorum lapſu, qui id quandoque agunt ut nominibus celebratiſſimis merces ſuas commendent.

ABUBETER & AIBUBETER RHASES *vel ut alii*, RHASIS ARRAZAII,

Cognomento Experimentator. A Rei Perſiæ urbe in qua natus eſt nomen cepit. Quibuſdam verò Arabus habetur. Floruit circa an. 1070. ſub Almanſore rege Cordubenſi (cui inſcriptum voluit opus ſuum) unde à nonnullis Almanſoris nomine citatur; vel ſecundum alios, 966. ob uſum & experientiam multiplicem Medicus ſummus. Anatomen ordine eleganti comprehendit, & quicquid Hippocrates ſparſim & Galenus in multis voluminibus tractat, ſuccinctâ enumeratione comprehenditur; in ſuo opere nihil ferè deprehenditur otioſum nulluſque omnino amplius verborum ſententiarumve elegantia, ſed rerum de quibus agit pondus & ſumma cum brevitate veriſque pro Anatomes tunc temporis ſtatu.

Medicinam fecit per annos 80, & an. ætat. 120, mortuus eſt.

Opera exquiſiticra, quibus nihil utilius ad actus practicos extat, omnia enim penitus quæ habet aut Hippocrates obſcuriora aut Galenus fuſiora, fideliſſimè doctiſſiméque exponit & in lucem profert.

Baſiliæ, 1544. *Fol. p.* 590.

In libro primò, à pag. 7. ad 33. continetur enumeratio ac ſumma quædam uſus (*per quem intelligit formam & figuram*) partium corporis humani.

Opuſcula medica varia, Venet. 1497. *4to.*

CONSTANTINUS

AFricanus, ita dictus quia natione Afer. Montis Caſſinenſis Monachus, cœnobii, ordinis S. Benedicti. Medicus & Philoſophus, & barbaro illo ſeculo, Græco, Latino, & Arabico ſermone inſtructiſſimus, ac proinde Hippocratis & Galeni doctrina non leviter tinctus. In medicinis opuſcula multa literis conſignavit, quæ etiamnum apud medicos in prætio hàbentur. Floruit circa an. 1080. ſed ſecundum alios 759.

Opera omnia,

Baſil. 1536. *Fol. p.* 38[?] *In quibus agitur de* [u]*rinis, de coitu, de hu*[*]*mana natura, de ven*[*] *phlebotomandis, &* [*] *melancholia, quæ etia*[*] *extat cum Albucaſæ m*[*]*thodo medendi.*

Deſcriptio ſtomachi anat[*]*mica p.* 225. *habetur.*

De menſtruis, p. 127.

*

ALBUCASA

50.

ARabs, inſignis chirurgus. Floruit ſub Henrico IV. an. 1085.

AlbucaſisChirurgorum omnium primarii, lib. 3.

I. De Cauterio cum igne & medicinis acutis per ſingula, corporis humani membra cum inſtrumentorum dilineatione

II. *De Sectione & Per*[*]*ratione, Phlebotomia*[*] *Ventoſis, de Vulnerib*[*] *& Extractione Sagit*[*]*rum, & cæteris ſimi*[*]*bus, cum formis inſtr*[*]*mentorum.*

II[*]

* *Conſtantini Africani de humana natura* lib. 1.

Item ejuſdem de Elephantia lib. 1.

Et de remediorum ex anima[*]*bus materia,* cum Albucaſe *B*[*]*ſil.* 1541. *Fol.*

III. *De Reſtauratione & Curatione diſlocationis membrorum cum typis item inſtrumentorum.*

Hunc librum, qui eſt triceſima particula libri Azaragi, quem compoſuit Albucaſa, magiſter Gerard. Cremonenſis, in Toleto de Arabico in Latinum tranſtulit.

Argentorati, 1532. *cum operibus Octavii Horatiani, à pag.* 117. *ad* 319. *ſeu finem. Extat etiam cum variorum ſcriptis de Chirurgia, Venet.* 1500. *Fol.*

In Præfatione utilitatem & neceſſitatem cognitionis Anatomices multis prædicat, ac privatim ex eo gratam reddere ſtudet quod chirurgum adverſus omnes errores in praxi muniat.

Cap. 18. Partis primæ, adeſt figura oculum humanum cum palpebris exprimens.

Pag. 214. ch. 71. docet modum reſecandi *tentiginem*, ſeu *clytoridem*, & carneas eminentias in vulvis mulierum. Loquitur etiam de carne quæ naſcitur in orificio matricis, donec impleat ipſam; & quæ ab ejuſdem egreſſu in forma caudæ, ægritudo caudata dicitur; id quoque anteà obſervavit Paulus.

Pag. 260. habetur typus venarum corporis humani phlebotomandarum.

Parti tertiæ præponitur figura ſceleti humani, *

* *Methodus medendi certa, clara & brevis, pleraque quæ ad Medicinæ partes omnes, præcipue quæ ad Chirurgiam requiruntur, libris* III. *exponens. Cum inſtrumentis, ad omnes fere morbos, utiliter & γραφικῶς depictis. Autore ALBUCASE præſtanti, ob excellentia artis opera, medico. Ex pervetuſtis exemplaribus, emendata, & jam primum typis impreſſa. Nam quæ ſub kujus Autoris nomine ſunt edita ab aliis, non dicimus, qualia ſint, ſed ſi ad hæc paulo exercitatior lector contulerit, quanti ſint æſtimanda, intelliget. Baſil. per Henr. Petrum* 1541. *fol.* Adjecti ſunt Tractatus *Rolandi*, *Rogerii*, *Conſtantini Africani*, *Antonii Gazii.*

ACTUARIUS JOHANNES

FIlius Zachariæ, Medicus Græcus clariſſimus, qui vir autem & cujas fuerat nunquam ſe inveniſſe ſcribit Ambroſius Leo, & alii. Vixiſſe fertur circa annum 1100, vel 1130.

Opera extant inter medicæ artis principes, &

Lugduni, 1556. 8*vo.*

De urinis libri ſeptem, ex Interpretatione Ambr. Leonis, cum ſcholiis Goupyli.

Venetiis 1519. 4*to. chart.* 97.
Baſil. 1529. 8*vo.*
Pariſ. 1548. 8*vo.*
Ultrajecti, 1670. 8*vo. p.* 308.

AVICENNA ſeu ABENSINA

PErſa Bactrianus. Ab Arabibus nominatur Alraiis Abuhali Ibn-Tſina, i. e. Princeps pater Hali, Alhaſen filius Hali, filii Sina; unde liquet nomen Avicennæ inditum fuiſſe corruptâ illâ dictione Ebenſinâ. Avicennæ igitur genitor fuit Hali Perſa, cui cum negotiis principis ſui Bucharæ urbis ad Euphratem ſitæ præeſſet Avicenna in Aufrene natus fuit ſub Conrado ſecundo & Henrico tertio. Non eſt ergo Hiſpanus ut quidam tradunt; & multùm errat *Neander Bremenſis*, qui eum in adoleſcentia Corduvæ Averroëm & Alexandrinæ Rhaſin audiviſſe aſſerit. Præceptoribus queis eum docendum tradidit pater, ita aſſiduè operam dedit ut brevi miros in eloquentiæ philoſophiæ & medicinæ ſtudiis progreſſus fecerit. Anno enim ætatis decimo tam luculentum ingenii ſpecimen dedit ut miraculo eſſet quippe Alchoranum, qui liber Mahomethi leges continet, memoriâ tenebat. Nihil legere ſolitus fuit quod non excerperet. Tanta quoque erat fama quam ſibi doctrinâ comparaverat, ut an. circiter 18. Nuch filius regis morbo maximi diſcriminis laborans juſſit Avicennam ad

d ſe accerſiri qui medelam i præſtitit fruſtra ſuorum nedicorum operam experto. Anno æt. 21. ad ſcribendum nimum appulit.

Medicus, philoſophus, nagus & alchymiſta ſummus fuit.

Dotibus mentis eximiis orporis conſtitutio athletia, valetudo maximè proera acceſſerant, quæ vitæ ongævæ ſpem præbuiſſent, iſi ipſe Veneri nimis dedius vires ſibi miſerrimè attriiſſet.

Floruit ſub Conrado tero imperatore an. 1145. vel cundum alios, ſub Fredeco Barbaroſſa, an. 1165.

Viribus proſtratus à caſis Medenam venit, ubi iem ſuum obiit an. æt 58. fortunas quas reliquit amlas pauperibus diſtribui juſt.

Facta verò ſupputatione cundum Erpenium in Hiſt. aracen. Natus eſt an. 980, ortuus 1036.

Avicennæ medicorum Abum principis, liber Canos, de Medicinis cordialibus Cantica. Jam olim quim à Gerhardo Carmonenſi Arabico ſermone in Latim converſa; poſteà verò ab ndrea Alpago Bellunenſi, nc autem demùm à Benecto Rinio, Veneto, caſtigationibus illuſtrata.

Venet 1544, 1555. *Fol.*
Baſil. 1556. *Fol.* p. 2004.
Groningæ, 1649. 12*mo*, *ſine caſtigatis emendationibus.*

In libro 1. Fen. 1. Doctr. 5. oſſium, muſculorum, venarum, & nervorum Anatomia traditur.

In libro 3. Canonum medicinæ omnia viſcera Anatomicè deſcribit antequam illorum ægritudines & curationem proponit.

De Corde ejuſque facultatibus libellus.

Lugduni, 1559. 8*vo.*

Clariſſ. & præcellentis doctoris Abvali Ibn-Tſina qui hactenus perperam dictus eſt Avicenna Canon medicinæ, interprete & ſcholiaſte Vopiſco Fortunato Plempio.
Lovanii, 1658. *Fol. lib.* 1 *pag.* 432. *lib.* 2. *p.* 311.

In quo libro, ut habet Plempius Aviſena, vaſtam illam & diffuſam Galeni doctrinam in breviarium redegit eo ordine, qui nobis in ſcholis ſequendus præcipitur.

Summa 1. *De Oſſibus p.* 30.
Summa 2. *De Muſculis. p.* 46.

 Sum-

Summa 3. *De Nervis*, *p.* 61.
Summa 4. *De Arteriis*. *p.* 66.
Summa 5. *De Venis*. *p.* 69.
Summa 6. *De Facultatibus naturalibus*, *p.* 73.
a

33. AVERROES, *ſeu* AVERRHOUS

COgnomento commentator. Natus Cordubæ in Arabia philoſophus & medicus clariſſimus, ſed magis Theoreticus quam Practicus. Coævus Avicennæ, cujus fuit acerrimus inimicus. Floruit circa an. 1150. 1165, vel 1170. temporibus Frederici Barbaroſſæ.

Commentaria in opera Avicennæ.

Lugduni, 1531. 8*vo.*
Venetiis, 1484. 1552. *Fol.*

Collectaneorum de re medica ſectiones tres. Lugduni, 1537. 4*to.* Hic quædam habentur Anatomica.

34. ALBERTUS

COgnomine Magnus, Lavinganus, patriâ Suevus, Epiſcopus Ratisbonenſis. Theologus, Philoſophus & Medicus maximus, Pariſiis. Floruit an. 1257. ob an. 1280. æt. anno 80.

De Secretis Mulierum libellus, *cum Scholiis.*

Antwerp. 1538. 8*vo.*
Lugd. 1596. 24*mo.*
Argentor. 1615. 1637, 12*mo.*

Amſtelod. 1655, 1662, 1665, 1669. 12*mo. p.* 203.

Pag.

a Canticum principis *Abi-Alis-Ibn-Sinæ*, vulgò dicti *Avicennæ* de Medicina, ſeu breve, perſpicuum, & concinnè digeſtum inſtitutionum medicarum Compendium, ex Arabico Latinè redditum ab *Antonio Deuſingio. Groningæ*, 1649. 12*mo. p.* 250.

Pag. 10. Edit. ultimæ, *De Generatione Embryonis.*
De Fœtus Formatione, p. 20.
De Exitu Fœtus ex utero, p. 69.
De Spermatis natura & digeſtione, p. 112.
De Nutrimento & Nutribili, liber.

Venet. 1517. 4*to.*
*

DINUS DE GARBO

NAtus Florentiæ. Thaddæum Florentinum præceptorem habuit, Bononiæ medicinæ profeſſor fuit. Claruit circa annum 1280. ſub Aberto primo Auſtriaco, vel ſecundum alios, 1343. Obiit Bononiæ.

Reflectiones in Hippocratem de natura Fœtus.
Venetiis, 1502. *Fol.* * *

BERNARDUS GORDONIUS

NAtus eſt in Gallia, Medicus & profeſſor Academiæ montis Peſſulanæ celeberrimus.

Poſtquam medicinam annos 20. docuiſſet, ſcribere demùm aggreſſus eſt ſuum lilium medicinæ. Claruit circa annum 1300.

Opus, lilium medicinæ inſcriptum, de morborum prope omnium curatione, ſeptem particulis diſtributum; una cum aliquot aliis ejus libellis, viz. De Urinis, &c.

Venetiis, 1494. *Fol.*
Pariſiis, 1542. 8*vo.*
Lugduni 1574. 8*vo p.* 1115.
* * *

Inchoatus autem eſt liber iſte, ut authoris utar verbis, cum auxilio Magni Dei, in præclaro ſtudio Montis Peſſulani, poſt annum vigeſimum lecturæ noſtræ Anno Dom.

* *Secreta mulierum ab Alber. Magno compoſita*; 4*to.* Editio perantiqua.

* * Cum Expoſitione Jacobi ſupra Capitulum de generatione embrionis.

*** *In nomine Dei miſericordis, incipit practica excellentiſſimi Medicinæ Monarce domini Magiſtri Bernardi de Gordonio dicta Lilium Medicinæ, Ferrariæ* 1486. *Fol.*

Dom. 1305. menſe Julii.

Pag. 257. *De Anatom. oculorum.*
Pag. 291. *De Aure.*
Pag. 304. *De Naribus.*
Pag. 323. *De Partibus in ore.*
Pag. 337. *De Partibus colli.*
Pag. 343. *De Uſu Uvulæ.*
Pag. 346. *De Voce.*
Pag. 417. *De Oeſophago.*
Pag. 503. *De Inteſtinis.*
Pag. 561. *De Splene.*

MUNDINUS

DE Luciis Mediolanenſis. Floruit circa an. 1315. Anatomicus illuſtris, & ut Maſſa ſcribit, vir in ſectione celeberrimus; ſub quo Anatome, cum omnis eruditionis eclipſin univerſus orbis denſiſſimæ barbariei interjectu paſſus ſuit, adeoque hæc ipſa protinùs quaſi evanuit, ante tria ſæcula & quod excurrit, primùm in Italia reſurrexit.

Populariter quidem Anatomen deſcripſit ad uſum Scholarum, optimo enim atque ſuccincto ordine ſingula explicatè tradit. Quam jam olim viris in ea arte exercitatis unicam rationem fuiſſe veriſimile eſt, cur ejus librum quantumvis lacerum & ſtylo barbaro conſcriptum, in omnium ſcholarum æſtimatione habendum duxerint, & Anatomes rudimenta nuſquam rectiùs quam ex hoc, ſolenniter profeſſo, libro petenda, idque præcipuè juxta ſtatuta Patavina: Hæc enim jubent, *ut Anatomici Patavini explicationem textualem ipſius Mundini ſequantur.*

Fato itaque propitio factum eſt, ut huic libro ducentis plus minus annis in ſcholis autoritas illibata manſerit, non abrogatis, quæ illi pretium conciliârunt ſtatutis: Etenim ex pag. 26. capite de Anathomia matricis editionis per Joh. Dryandrum caſtigatæ, palam eſt, autorem opus ſuum Anatomicum manu propriâ literis conſignâſſe, an. circiter 1315. vel 1316. adeò ut annis abhinc 398. hocce opuſculum literis mandatum fuerit.

Anatomiæ ejus expoſitor ſcil. Jacobus Carpus à laudibus autoris, primi inter Anatomicos Latinos, exorditur, ejuſque librum alteri non æquandum ex eo cenſet, *quod nec antiquorum nec recentiorum reperiatur liber, qui*

qui in tam brevi ſermone, tot & tanta, de cognitione membrorum continet. Ingenuè tamen fatetur eum à vero aliquando aberrâſſe, ut & manca quædam literis tradidiſſe, illi utcunque ignoſcendum ex eo quod forſan veri Galeni libri, ad eum non devenere, ſuâque ætate magna eſſet librorum penuria. Queis & hoc addit, quòd *Quandoque* etiam *bonus dormitat Homerus.*

In ſingulis corporis partibus deſcribendis locum, rationem ſitus, numerum, complexionem, ſubſtantiam, qualitatem, quantitatem, tunicas, colligantia, juvamenta, nocumenta, actionem, & ægritudines, quæ in illis poſſunt contingere, proponit.

De viſceribus prolixè ſatis diſſerit, vaſa verò ſanguifera, nervoſque leviter ſolùm attingit, & ex muſculis illos ſolùm, qui abdominis ſunt, deſcribit; reſpirationi famulantium ſolummodò mentionem facit.

Videtur auctor Galeni & Avicennæ ſcripta de rebus Anatomicis magnâ ex parte ſequi, quamvis eorundem non ubique aſſequatur ſententiam.

Quod ad virgam & linguam veniant majores venæ & arteriæ quam ad aliquod aliud membrum ejuſdem quantitatis in toto corpore notat.

Teſticuli mulierum ad mentem illius Concavitatibus & Carnibus minutis glandoſis replentur, & in illis generatur ſalivalis quædam humiditas, quæ ſit cauſa delectationis in fæminis.

Septem Cellulas in matrice inveniri vult.

Os matricis factum eſt ad modum oris catuli nuper nati, vel ut proprius loquar inquit, ad modum oris Tincæ antiquæ, & in ſuperficie ejus eſt velamentum velamine vel pudicitia, vel potiùs ut in quibuſdam editionibus legitur *velamen ſubtile quod in violatis rumpitur*, hymenem intelligit.

Collum matricis, quod eſt palma longum, latum & dilatabile, rugas habet ad modum ſanguiſugarum titillationis gratia.

Vulvam pro colli extremitate ſumit, ubi pelliculas duas prope orificium veſicæ notat, quæ Nymphas deſignant.

Ductus ureterum in veſica obli-

obliquus eſt, h. e. inter tunicam & tunicam, quo impeditur ne urina rediret ad renes.

Valvulas, in vaſorum cordis orificiis, oſtiola vocat.

Anatome omnium humani Corporis interiorum membrorum.

Papiæ, 1478. *Fol.*
Bonon. 1482. *Fol. emendata per D. And. Morſianum.*
Venet. 1507. *Fol.*
Argent. 1509.

En Lector, libellum Mundini quem de partibus humani Corporis inſcripſit, ab omni errore mendaque alienum, nec non cum annotationibus in margine poſitis & locis utilioribus Ariſtot. Avicenn. Galeni, cæterorumque medicorum, ubi quod auctor dicit clarius locis alligatis videri poteris.

Papiæ, 1512. 4. *min. chart.* 30.
Lugd. 1529. 8*vo. cum annotationibus Arnold. Villanovani.*
Marpurgi, 1541. 4*to. per Joh. Dryandrum, cui titulum fecit.*

Anatomia Mundini ad vetuſtiſſimorum, corumdemque aliquot manu ſcriptorum, codicum fidem collata, juſtoque ſuo ordine reſtituta, adjectæ ſunt, quarumcunque partium corporis ad vivum expreſſæ figuræ, adſunt & ſcholia non indocta, quæ prolixorum commentariorum vice eſſe poſſunt.

Johannes Adelphus Phyſicus *hunc etiam emendavit, ac in lucem dedit ſeq. titulo.*

De omnibus humani corporis interioribus membris Anathomia.

Argentinæ, 1513. 4*to.*

Anatomia Mundini per Carpum caſtigata, & poſtmodum cum Apoſtillis ornata, ac noviter impreſſa.

Venet. anno innominato, 16*mo. Chart.* 76.

Huic operi Editor præfatiunculam præmittit, quæ cum non rationes modo jam editi libelli complectitur, ſed & alia quædam, quæ ab iſthoc opere ſat aliena reſpiciant, ſupradictam epiſtolam hic attexere non ſuperfluum ac inutile fore duxi.

Accipite bonarum artium cultores candidiſſimi hanc Mundini Anatomiam, ac in priſti-

priſtinum nitorem redactam, quæ prius & depravata, ac quam plurimis locis manca circumferebatur, majora à nobis accepturi, quum plus opportunitatis nacti erimus, eſt animus omne Anatomiæ negotium ſummario quodam utili propediem in lucem exhibere, ut quæ longâ lectione didicimus, ac longâ experientiâ comprobavimus ea vobis condonemus.

Hinc patet Carpum hunc librum in lucem miſiſſe, ante quam præclara in Anatomicis cætera ſua opera in conſpectum publicum venerint.

Nec propterea nos ab incepto removebit: quod quidam hujus ætatis medicus in hâc parte profecto major nomine quam re provinciam hanc aggreſſus ſit, cum in opere ſuo nihil vel parum perfectum ingenio ac digeſtum induſtriâ inveniri poſſit; ſed tantùm ſterilis verborum numerus, ac authoritatum inanis ſtrepitus, ut non immeritò aggregatoris nomen ſortitus ſit.

Gabrielem de zerbis hic proculdubiò intelligit quem paſſim in ſuo libro carpit, ut infrà patebit.

Extat etiam cum faſciculo medicinæ Joh. de Ketham, anno 1500. *Fol.*

Jacobus Carpus, Alexander Achillinus, Matth. Curtius, & alii, Anatomen Mundini Commentariis ſuis illuſtrârunt; *de quibus ſuo ordine.*

BARTHOLOMÆUS ANGLICUS,

ALias Glannuyle, venerabilis frater, de ordine fratrum minorum, floruit circa an. 1350. Ex Nobiliſſima familia comitum Sudovolgiorum, ut ſcribit *Joh. Neander.*

Vir Græcis & Latinis literis juxta eruditus; Philoſophus inſignis, Medicinæ præterea ſcientiâ præclarè exculrus: Decus & ornamentum eorum quibuſcum vixit, & patriæ, imò totius Angliæ, & ſeculi ſui.

De proprietatibus rerum libri novemdecim.

Coloniæ 1481, *Fol. min.*
Argentin. 1491, *Fol.*
Norimberg. 1519. *Fol.*
Francof. 1601, *8vo.*

Lib.

Lib. 3. De anima rationali, & hominis deſcriptione.
De ſenſu communi, Cap. 10.
De 5 ſenſibus, in totidem Capitibus.
De pulſibus, Cap. 23.
Lib. 4. De humoribus Corporis.
Lib. 5. De omnibus humani Corporis membris, quæ Cap. 66. ſubſequentibus anatomicè deſcribuntur.

GUIDO de CAULIACO

GAllus. Diſcipulus Raymundi in monte Peſſulano.

Inter eos qui ad Chirurgiam ſpectantia ſuis ſcriptis illuſtranda ſuſceperunt, primæ deferendæ ſunt Guidoni Cauliacenſi, in Gymnaſio Montis Peſſulani medicinæ & chirurgiæ per multos annos ſummâ cum laude profeſſori, qui poſteà à Clemente ſeptimo Pontifice Romano illius famâ permoto, Avignionem accerſitus eſt ut medicus ipſi eſſet, eo potiſſimùm tempore quo ſæviſſimum quoddam peſtis genus toto terrarum orbe graſſabatur; quo in munere ita feliciter, fideliter, ac ſapienter ſe geſſit, ut maxima prœmia reportâſſe dicitur, atque eo mortuo Pontifice, ab Innocentio ſexto, ejus ſucceſſore, eodem atque honeſtiori loco haberetur; Urbanus quoque quintus tanti illum fecit, ut eum ſibi non ſolùm medicum, ſed & commenſalem aſciverit, eoque tempore noſter Guido, an. ſcil. à virginis partu 1363. magnam Chirurgiam conſcripſit.

Hunc Falloppius non dubitat Hippocrati æquiparare, fortè, ut opinor, quod ſicut Hippocrates primus fuit artis medicæ Inſtaurator & Coryphæus, quemque omnes ut Prototypum ſibi ſequendum propoſuerunt, ita inter Chirurgos Guido, ut inter Anatomicos Jacobus Carpus primus artem hanc poſtliminio veluti revocaverit, cujusque veſtigiis alii

a *Norimbergæ*, 1492. *fol.* Anglicè 1471, 1535. Joh. Corbichon Bartholomeum Anglicum, in Gallicam Linguam juſſu *Caroli* V. Gallorum regis, tranſtulit, *Lugd.* 1491. *fol.*

lii poſtmodum inſtiterint, quamvis impari ſane ſucceſſu. Non ſolùm enim quæ ab iliis obſcurè dicta fuerunt eruditiſſimè illuſtravit, ſed etiam multa utilia & doctiſſima de ſuo addidit.

Chirurgiæ tractatus ſeptem cum Antidotario.

Venetiis, 1490, 1519, 1546. *Fol. Chart.* 97. *Lugd.* 1572. *8vo.* 1518. *4to.* 1585. *4to. p.* 601. *Jouberti emendationibus.*

Tractatus primus de Anatomia, continet duas doctrinas. Prima eſt *De Anatomia membrorum communium, univerſalium, & ſimplicium*, 5. *capit.* Doctrina ſecunda. *De Anatomia membrorum propriorum particularium & compoſitorum*, in capitulis octo, à pag. 19. ult. hujus edit. ad 49.

Quod inciſiones circa ſupercilia fieri debeant ſecundum longitudinem corporis, quia ita vadit muſculus qui ſupercilia movet, & non ſecundum rugas, primus omnium docuit.

De Oſſe adjutorio [a], ſeu humero, hæc habet, '*ejus inferior rotunditas eſt duplex, & in cujus medio unus eſt gradus, ac ſi eſſet trochlea duplex per quam tranſeunt Chordæ, habet & quandam concavitatem qua recipitur Caput, ſeu additamentum roſtrale majoris focilis tempore erectionis brachii.* Exinde autem extremitas humeri trochlea nunc communiter appellatur.

b *

D N I-

a Id tamen jure potiori *Galeno*, Anatomiæ Inſtauratori, adſcribendum eſſe ex ipſius ſcriptis abundè patet.

b Annotations ſur le *Guidon* par Monſieur Falco, M. D. & Mons Peſſulani Academiæ Decanus. *Lyon*, 1559. *4to. p.* 614.

Guido's Queſtions newly corrected by *George Baker*, Maſter in Chirurgery. *London*, 1579. p. 54. *4to.*

* *Cyrurgia Guidonis de Cauliaco*, *Venet.* 1499. *fol.* In principio legitur: *Cyrurgia Magni Guidonis de Cauliaco, edita anno domini.* 1363. *In præclaro ſtudio Montis Peſulani feliciter incipit.* Accedunt, *de Balneis porectanis; Cyrurgia Bruni, Theodorici, Rolandi, Rogerii, Lanfranci, Bertapalie: Jeſu Hali de oculis, Canamuſali de baldac de oculis.*

Guidonis de Caulico Chirurgia, *Lugd.* 1559. *8vo.*

NICOLAUS NICOLUS

FLorentinus. Medicus graviſſimæ auctoritatis. Floruit ſub Wenceſlao, & Ruperto imperatoribus, anno 1393. Ob. 1412.

Sermones medicinales ſeptem.

Venetiis, 1491. *Fol. Vol.*4.

Serm. 2. cap. 37. venas deſcribit quæ flobotomantur.

Serm. 3. tract. primi, cap. 5. de Senſu Auditûs.

Cap. 6. de Senſu Odoratûs.

Cap. 8. de Senſu Guſtûs.

Cap. 9. de Senſu Tactûs.

Tract. 2. cap. 4. de anathomia partium capitis contentivarum non principalium ſed annexarum.

Cap. 2. de anathomia partium externarum capitis eſſentialium contentivarum.

Tract. 3. cap. 2. de anathomia nervorum.

Serm. 4. Tract. 2. cap. 1. de anathomia Epiglottis, & canna pulmonis.

Cap. 3. de anathomia panniculorum & pectoris interiorum.

Tract. 3. Sum. 2. cap. 1. de anathomia cordis.

Cap. 2. de Motu Cordis.

Cap. 3, de principatu ejuſdem.

Cap 4. de anathomia arteriarum.

JACOBUS FOROLIVIENSIS

PHiloſophus & Medicus celeberrimus, claruit circa ann. 1439.

Expoſitio in Avicennæ aureum capitulum de generatione Embrii, cum quæſtionibus ſuper eodem.

Venetiis, 1512, 1518. *Fol.* cum aliis ejusdem argumenti libris.

* *Expoſitio Jacobi ſupra Capitulum de generatione embrionis cum quæſtionibus ejusdem. Dinus ſupra eodem. Dinus ſupra librum Ypocratis de natura fetus.* Venet. 1502. Fol.

OHANNES MATTHÆUS de GRADIBUS

Eximius artium & medici -næ Doctor, & in almo udio Papienſi primam Ca- ɔedram tenens. Natus ex ɔbili familia Ferrariorum, ɔgnominatus verò *de Gra- ibus*, à patria *Grado*, pro- e Mediolanum ſito oppido rimùm, in Collegio patrio edicus fuit excellentiſſi us, & deinde in Gymna ɔ Ticinenſi medicinam pu- icè docuit. Fuit etiam per ultos annos Duciſſæ Me olanenſis Archiater. Obiit in. 1480.

Practicæ pars prima & ſe- nda, vel Commentarius xtualis in nonum Alman- ris cum ampliationibus & ditionibus materierum, ad- ncto etiam textu per Joh. atthæum ex Ferrariis de radi Mediolanenſem.

Papiæ, 1497. *Fol.*

Dedicatio partis ſecundæ ta eſt ex Papia, 1471.

Venet. 1502. *Fol. ch.* 376.
Lugd. 1527. 4*to.*
Venet. 1560. *Fol.*

Anatomica in Editione ſecunda hoc ordine digeſta habentur.

De anathomia Oculi, Chartâ 5.
De anathomia Auris, Ch. 103.
De anathomia Naſi, Ch. 111.
De anathomia dentium, Ch. 118.
De anathomia pectoris & pulmonis, Ch. 134.
De anathomia fellis, Ch. 241.
De anathomia ſplenis, Ch. 262.
De anathomia inteſtinorum, ch. 268.
De anathomia renum & veſicæ, Ch. 296.
De anathomia matricis, Chart. 341.

Hypotheſis, à Nicolao Stenone, non ita pridem ingenioſè excogitata de teſticulis fæmineis, ut ovariis avium analogis, ſuperſtructa videtur ſententiæ noſtri auctoris, qui Ch. 342. Col. 1. verſus finem, teſticulos muliebres *duo ova* carnibus glandoſis cooperta apertè pronuntiat. Mirari igitur ſubit quî locus hic notatu perdignus, per tot annorum ſeriem prætermiſſus fuerit.

ANTONINUS ZENON,

VEnetus. Medicus magnæ autoritatis, qui claruit ſub Friderico tertio, Maximiliâno primo, & Alexandro ſexto Pontifice, circa an. 1488.

De natura humana, deque Embrione liber ad Senatum Venetum.

Venet. 1491. *4to.*

JOHANNES de KETAM,

GErmanus; Medicus Empiricus. Inclaruit circa annum 1490. ſub Alexandro ſexto Pontifice maximo.

Faſciculus Medicinæ tractans de Judiciis Urinarum cum ſuis accidentiis.

2 *De phlebotomia tractatus.*

3 *Problemata de membris generationis, de matrice & teſticulis*, &c. *& de ſecretis mulierum.*

4 *De Cyrogia.*

5 *De ægritudinibus puerorum ex Rhaſis.*

6 *Anatomia Mundini.*

Venet. 1495, 1500, 1522. *Fol.*

Huic Ult. Edit. accedit Achillini Anatomia.

JOHANNES ANGLICUS,

DIctus etiam Johannes de Gadeſden, M. D. Phyſicus clariſſimus, ſed in Medicinis multum Empyricus.

Roſa Anglica practica medicinæ à capite ad pedes.

Papiæ, 1492. *Fol.*

Paris. an. eodem, 4*to.*

Venet. 1502. *Fol. Ch.* 135 *noviter impreſſa & per quam diligentiſſimè emendata, Operâ Nicolai Scylvatici Siculi*

Hun

Hunc librum non 1516. ut ferunt Bibliographi, ſed an. ſuprà memorato, in lucem prodiiſſe patet ex diſertis verbis ipſius Impreſſoris Octavii Scoti, ad calcem libri Scil. an. ſalutiferæ Incarnationis Dominicæ ſecundo ſuprâ milleſimum quingenteſimumque, decimo ſexto Kalend. Januar.

Auguſtæ Vindelicorum, 1595. 4*to*. *Hæc poſtrema editio emendatior & in meliorem redacta ordinem recens edita eſt à* Philippo Schopffio medico Phyſico Durlacenſi *cum additis quibuſdam annotatiunculis.*

Pag. 107. *Edit. Venet. De Anatomia oculorum.*

Pag. 114. *De Anatomia aurium.*

Pag. 116. *De Anatomia narium.*

GEORGIUS VALLA,

PLacentinus. Floruit circa an. 1494. ſub Maximiliano. Philoſophus, Medicus & Rhetor, utrâque linguâ doctiſſimus. Multa & præclara volumina ſcripſit.

De humani Corporis partibus opuſculum. Extat cum Alexand. Bened. Anatomia.

Baſil. 1627.

Extat etiam cum Guinth. Andernaci inſtit.

Venet. 1538.

Scripſit etiam *Tractatum de Natura oculorum*, quem mihi nunquam contigit videre.

GABRIEL DE ZERBIS,

VEronenſis, Philoſophus, & Medicus Theoreticus excellentiſſimus in ſtudio Patavino. Claruit circa an. 1495. Hic eſt ille Zerbus qui ambitioſo avaroque ingenio, cum accitus grandi pecuniâ penetrâſſet ad Triballos in Thracia ut Shenderbaſſum morbo intercute liberaret,

nec demum quod inflatè promiſerat præſtaret morienti, à Barbaris ſervis, ut domini manibus ea, ſcil. victimâ parentarent, trucidatus interiit. Jacobus Carpus, in Commentariis ſupra Mundinum, illi notam nigram imprimit, quaſi ferro vitam ſuam terminâſſet.

Liber Anathomiæ Corporis humani, & ſingulorum membrorum illius; editus per excellentiſſimum Philoſophum ac Medicum Domin. Gabrielem de Zerbis Veronenſem.

Venet. 1502. *Fol. Ch.* 184.

—— 1533. *Fol.*
*

Liber tertius, in quo oſtenditur anathomia membrorum ſimplicium & eis ſimilium, continet Ch. 20.

Anatomia matricis prægnantis, & de generatione Embrionis, Ch. 14.

Anatomia infantis & porci, ex traditione Cophonis.

Marpurgi, 1537. 4*to.*
—— 1545. 4*to. cum Mundini Anatomia.*
**

18.

MAGNUS HUND,

PArthenopolitanus, ſeu Magdeburgenſis, Profeſſor Lypſicus.

Anthropologium de hominis dignitate, natura & proprietatibus. De elementis, partibus Corporis humani, &c.

Lipſiæ, 1501. 4*to.*

19.

MARCUS ANTONIUS TURRIANUS

VEronenſis. In rei medicæ inveſtigatione fuit totus, tantumque diſcendi amorem præ ſe tulit ut in juvandæ medicinæ ſtudio diligentiam & induſtriam ſingu-

* *Hiſpali* 1514. *Fol.*
** *Anatomia infantis ex Commentariis clariſſimi Anatomici Gabrielis de zerbis deſumpta.* Adjecta eſt Anatomiæ Dryandri, Marpurg. 1537. 4*to.*

gularem demonſtrârit ; imprimis verò in promovendis anatomicis. Quum verò Mundini quæ tunc in manibus erant ſcripta manca eſſent, & obſcura, etiam alicubi à veritate aliena, Turrianus manum operi admovit ; profitendoque ſimul ac conſecando damnatorum cadavera, humani corporis à capite ad calcem Anatomen publicam omnium ſpectantium ſtudio & approbatione abſolvit, conſcripſitque: Ac foras dedit Anatomes volumen ex placitis Galeni, quo Mundinum rudis ſeculi ſcriptorem, & Zerbum in eodem negotio delirantem jugulârat. Obiit. 1512. ætatis 33.

MICHAEL SCOTUS.

Physiognomia, & de hominis procreatione.

Pariſ. 1508. 8*vo.*
Venet. 1503.

Videtur idem eſſe cum ſequente, qui hunc titulum præ ſe fert.

De ſecretis naturæ libellus.

Francof. 1615. 12*mo.*

Extat etiam cum Alberti Magni libello *de Secretis Mulierum*, à pag. 294. ad 329. ſeu finem.

SYMPHORIANUS CAMPEGIUS

Lugdunenſis Gallus. Eques auratus, & Lotharingorum principis Archiater. Floruit an. 1532.

Medicinale bellum inter Galenum & Ariſtotelem geſtum, quorum hic cordi, ille autem cerebro favebat, in duos libros diviſum. Primus cerebri & cordis de Principalitate humani corporis contendentium continet certamen.

Lugduni, 1516. 8*vo.*

52. JOHANNES de VIGO

GEnuenſis. Chirurgus Julii ſecundi Pontificis maximi præclarus. Floruit circa annum 1510.

Practica in arte chirurgica copioſa continens novem libros, primus de Anatomia chirurgo neceſſaria.

Lugduni, 1518. *4to.* 1534. *8vo.* 1545, 1582. *8vo.* *Florent.* 1524. *8vo.*

Anglicè prodiit.

Londini, 1586. *4to. min. pag.* 455. 1543. *Fol. co.* 270.
a *

53. ALEXANDER ACHILLINUS.

BOnonienſis, philoſophus, medicus, & anatomicus, profeſſor Patavinus.

In Mundini Anatomen annotationes.

Extat cum Joh. de Ketam praxi, faſciculus medicinæ inſcripta.

Venet. 1522. *Fol.*

De humani corporis Anatomia.

Venet. 1521. *4to.*

Ex oſſiculis auditus, quæ malleo & incudi comparantur, ex mente quorundam inventorem habent Achillinum.

JA-

a *De Vigo*, en Francois impreſſ. 1537. *8vo.* ſed ſine nominatione loci ubi.

* *Opera Dni Joannis de Vigo in Chirurgia*, *additur Chirurgia Mariani Sancti Barolitani J. de Vigo diſcipuli. Lugdun.* 1530. *8vo.*

JACOBUS BERENGARIUS

CArpenſis ita dictus à Carpi civitate in Italia; appellatur quoque ſimpliciter Carpus ut & Jacobus Carpus, nec non Jacobus Carpenſis à Falloppio, ſed triplex ſuum prædictum nomen ipſe ſibi tribuit, ut videre eſt in ſua Iſagoge.

Regii Lepidi ac Bononiæ cives, hinc a quibusdam Bononienſis dicitur, chirurgi filius, artium ac medicinæ doctor eximius, necnon Chirurgiæ ac Anatomiæ prælector in academia Ticinenſi, ac poſteà Bononienſi, artis anatomicæ reſtaurator, judicio Falloppii quàm poſteà perfecit Veſalius. Judicio Euſtachii, parvi non fuit in rebus anatomicis; ſic enim loquitur, Jacobus Carpus, Anatomicus & Chirurgus non contemnendus quamquam eum ingratiſſimi quidam poſtquam expilarunt, ut ab omnibus parvi fieret, anatomicorum fæcem nominare non erubuerunt. Eum tamen diligentem produnt cadavera plus quam centena a ſe diſſecta priusquam opus ſuum conderet; atque ingenii vires oſtendunt plurimæ in eo quæſtiones anatomicæ aliis indictæ, ſimulque plurima ab eo reperta, quæ rudi ſtylo conſcripta obſervat Riolanus, ex iſtis tamen ruderibus anatomicis, ut Virgilius ex Ennii ſterquilinio ſe gemmas collegiſſe fatetur.

Inunctionis ex Hydrargyro in cura Luis Venereæ primus fuit inventor, illoque ſolo quæſtu mirè opulentus redditus eſt; eo morbo laborantes geminos cùm aliquando cepiſſet Hiſpanos (quibus infenſiſſimus fuit) & vivos anatomicis adminiſtrationibus deſtinâſſet, in apertum prodeunte propoſito, in exilium relegatus fuit, & Ferrariæ obiit, ut habet Falloppius, cap. 76. tract. *de Morbo Gallico.* Veruntamen ipſe Carpus commentario in Anatomen Mundini deteſtatur & exſecratur hanc ſævitiam ſecandi & aperiendi vivos homines. Inſuper ob frequentes ab eo inſtitutas ſectiones, anteà quidem rariſſimas, ſi non inauditas, vivis etiam non abſtinuiſſe creditur, ut magis inviſus & exoſus haberetur; vel potiùs, ut aliis placet, ob libertatem loquendi in Anatome commiſſam obſcœnumque

que ſermonem auribus honeſtis indignum, ita ut patrum inquiſitorum animadverſioni obnoxius redderetur, Bononia ſecedere coactus fuit.

Carpi Commentaria, cum ampliſſimis additionibus, ſuper Anatomiam Mundini, unà cum textu ejuſdem in priſtinum & verum nitorem redacto.

Bononiæ, 1521. *4to. Chart.* 527.

Anatomia Carpi. Iſagogæ breves perlucidæ ac uberrimæ in Anatomiam humani corporis à communi medicorum academia uſitatam à Carpo in Almo Bononienſi Gymnaſio ordinar. Chirurg. public. docente, ad ſuorum ſcholaſticorum præces in lucem datæ.

Bononiæ, 1523. *4to.*
Coloniæ, 1529. *8vo.*
Argentorati, 1533. *8vo.*
Venet. 1535. *4to. Chart.* 61.

Ecphyſin ſeu appendicem cæci primus detexit quam Coli additamentum appellat, & fusè deſcribit.

Septem cellulas in utero Mundinianas negat, unamhue ſolummodo concavitatem admittit.

Glandulæ ſublinguales earumque ductus illi innotuerunt.

In muſculis Abdominis rectis tres illas diviſiones putat eſſe chordas trium muſculorum ad commoditatem contractionis.

Carunculas in renibus papillam uberis referentes, primus animadvertit.

Lineam quæ nunc alba audit, centralem vocat, quippe tendit per medium ventrem.

Prolixè tractat de Generatione & Fœtu.

Proceſſus mammillares ob nimiam mollitiem nervis minimè accenſendos putat.

De aure hæc refert, panniculo prædicto (Myringam, ſeu tympani membranam intelligit) adjacent duo oſſicula parva quæ moventur ab aere moto, ſe invicem percutiunt, & ſecundum aliquos, cauſant ſuo motu ſonum in aure & iſta res in rei veritate notatu digna & à paucis viſa.

Malè ergo à quibuſdam ſtatuitur horum oſſiculorum inventor, cùm uſum illis tribuat, aliis expoſitum, imò nul-

nullibi ſe pro inventore horum oſſium haberi velit.

Sex figuras ligneas muſculorum Abdominis excudi curavit: adſunt porrò tabulæ tres progreſſum venarum in brachiis & cruribus oſtendentes. Tres figuræ uterum exhibent.

Spinam ruditer depingi curavit foramina, per quæ elabuntur nervi oſtenſurus.

Muſculorum cuti immediatè ſubjectorum 5. fig. adjecit: queis accedunt duæ figuræ oſſium humani corporis ſimul compactorum; item aliæ duæ, quarum altera oſſa pedis, & altera, manus exhibet.

In Commentario in Mundinum errores Gabrielis de Zerbis, ubique fere & acerbiùs quam par eſt perſtringit.

A Deſcription of the Body of Man; being a practical Anatomy, ſhewing the manner of Anatomizing from Part to Part: The like hath not been ſet forth in the English *Tongue. Adorn'd with many demonſtrative Figures. Long ſince compos'd in* Latin *by the Famous* J. Berengarius *of* Carpus. *Done into* English *by* H. Jackſon, *Surgeon.* London. 1664. 12mo. *pag.* 376. Cum Præfatione D. Wharton.

JASON à PRATIS,

VEl Pratenſis. Zyricæus Zelandus, ut ex Præfatione patet, Medicinæ Doctor & Profeſſor, ac Artium Liberalium Magiſter; floruit circa annum 1520.

Libri duo de uteris. In quibus Lector candidus opulentiſſimum ſimul ac lautiſſimum naturalium rerum & hiſtoriarum ſupellectilem inveniet.

Antverp. 1524. 4*to.*

a *Amſtelodami*, 1657. 12*mo p.* 100.

Amſtelod. 1657. 12*mo.*

In capite primo, *De hominis Generatione* agit.

In tertio, *De Formatione Fœtûs.*

In decimo, *De tempore partûs & ſitu fœtûs in utero* pertractat.

De parturiente & partu, Liber.

Antverp. 1527. 8*vo.*

Amſtelod. 1657. 12*mo.*

a JO-

56. JOHANNES WALTERIUS VIRINGUS,

ATrebatenſis.

Tabula Iſagogica Oſſium corporis humani Connexionem ac Numerum complectens: Olim Lovanii edita, nunc recognita & aucta.

Duaci, 1527. *Fol. patenti, cum Fig. ænea.*

57. JACOBUS LOPEZ,

MEdicus Bilbitanus.

Commentarius in librum Avicennæ de viribus Cordis.

Tolet. 1527. *Fol.*

58. ALEXANDER BENEDICTUS,

VEronenſis. Medicus operibus artis, diſciplinis & linguarum cognitione nulli Neotericorum aut veterum cedens, & medicorum Italiæ ſua tempeſtate decus eximium. Floruit circa an. 1495. imperante Maximiliano, cui opus ſuum dedicavit. Patavii docuit, & medicinam practicam Venetiis diu profeſſus eſt. Indefeſſo artis medicæ cognoſcendæ ſtudio gentes remotiſſimas luſtravit.

Alexandr. Benedict. Phyſici Anatomiæ, ſive de hiſtoria corporis humani libri 5. adjectum eſt huic opuſculum Georgii Vallæ ejuſdem rei ſive argumenti.

Baſil. 1527. *8vo.*
Argentorati, 1528. *8vo.*
Pariſiis, 1514. *chart.* 68. cum collect. ch. 87. min. *4to.*
Epiſt. nuncupat. *Venet.* 1497.

Opera medica.

Venet. 1535. *Fol.*
Baſil. 1539 *4to. & Fol.*
—— 1549. *Fol.*

A-

Anatome omnium fere partium paucis prius traditur quam curatio morborum proponitur. Prætereà ad calcem accedunt libri 5. hiſtoriam de partibus corporis humani complectentes à pag. ſcil. 1175. edit. 1539. ad pag. 1271. ſeu finem.

In unam ventriculi partem *bilem flavam à folliculo fellis* corrivari affirmat.

Alexandri Benedicti Phyſici Anatomiæ, ſive hiſtoria corporis humani, ejuſdem collectiones ſeu aforiſmi, à pag. 143 *ad* 167. *ſeu finem.*

Excuſum an. à mundi redemptione 1527. 12*mo*.chart. 143. ſed ſine nominatione loci ubi.

Epiſt. Dedicatoria ad Imperatorem data eſt *Venet. an.* 1503.

Ille obſervat duo foramina juxta urinæ exitum in fœminis, *ſed perperam venarum orificia eſſe ſtatuit*, ex quibus effunditur humor quidam, prolificum autem ſemen non eſt, tanto in pleriſque impetu, ut maſculorum more longiùs exſiliat.

JOACHIMUS FORTIUS RINGELBERGIUS. 59

ANdowerpianus.

De homine liber.

Antverp. 1529. 8*vo.*
Lugd. 1531. 8*vo.*
Baſil. 1538. 8*vo.*

PARTHENIUS. 60.

DE *humani corporis ſectione Dialogus, Plutone & Harpago interloquentibus.*

Extat cum Georgii Vallæ de re medica opuſculis.

Argentorati, 1529. 8*vo.* *

LU-

* *Parthenii Plutonis & Harpagi aiſſecti dialogus.* Addidit eum Carpus Iſagogis ſuis, *Bonon.* 1523. 4*to.* Eique ſic præfa-

61

LUCAS GUARICI,

GEoponenſis.

De conceptu natorum & ſeptimeſtri partu.

Venetiis, 1533. *4to.*

62

ALBERTUS DURER,

NOrimbergenſis Pictor & Geometra inſignis; Natus an. 1471. Obiit 1527.

De Symmetria partium humanorum corporum, ſeu de proportione corporis humani libri quatuor è Germanica lingua in Latinam verſi.

Norimbergæ, 1534. *Fol.*
Pariſ. 1557. *Fol. pag.* 122.
a

De la proportion des parties & pourtraits des corps humains.

A Arnheim. 1613.
*

63

MARIANUS SANCTUS BAROLITANUS,

MEdicus clariſſimus; artium & medicinæ Doctor.

De lapide Renum curioſum opuſculum nuperrimè in lucem

fatur: "Quum humani corporis "ſectionem publice, ut fit, ha- "beremus: & nonnulli diſcipu- "lorum (ut moris eſt inter ipſos "nato livore) per jocum atque "riſum, caput pudendaque ſub- "ripuiſſent: *Parthenius* ame- "niſſimo ingenio juvenis: inde "nactus argumentum: hæc luſit.

Venetia, 1594. *fol.*

* Germanice primum, Norimberg. 1528. fol. hoc titulo, *Hierinn ſind begriffen vier bücher von menſchlicher Proportion, durch Albrechten Dürer von Nürenberg erfunden und beſchriben, zu nutz allen denen, ſo zu diſer kunſt lieb tragen.*

a *Albertus Durer*, Italicè, in

em editum. Ejuſdem de lapide Veſica per inciſionem extrahendo ſequitur aureus libellus.

Venet. 1535. *8vo.*

Sine paginarum enumeratione.

In capite 2. Traditur *Anatbomia Veſicæ.* *

ANDREAS LACUNA.

SEcobienſis; natus Segobiæ in Hiſpania, medici filius. Eques auratus, ſive miles S. Petri & Julii tertii, Pontificis Maximi, valetudini præfuit. Olim in Imperatoris Caroli quinti caſtris medicinam factitavit, & deinde Metenſis reipubl. medicus conſtitutus eſt. Tagaultii fuit diſcipulus.

Stylo puriori ac elegantiori quam cæteri qui ante Veſalii tempora floruerunt opera ſua concinnavit. Artis medicæ uſu experientiſſimus Myſta, qui etiam doctiſſimis ſuis ſcriptis non ſolum patriæ, ſed & aliis ut prodeſſet plura conſcripſit ac foras dedit.

Anatomica Methodus, ſeu de ſectione humani Corporis Contemplatio in compendium atque enchiridium redacta, ubi quicquid boni ſucculentivè probatiſſimi quique philoſophorum de ea ſcripſerunt appoſitiſſimé congeſtum reperias: obſervata quidem ſermonis puritate, at verborum lenociniis, ac ut ita dicam, phaleris non admodum anxie curatis: Nam & quæ Latinæ voces plerumque non ſuppeterint Græcis uti præſtitit, quam rem in medio relinquere.

Pariſ. 1535. *8vo. Chart.* 60. cui accedit Epiſtola.

In Præfatione ſe nihil ſcripturum pollicetur, quod non vel Hippocratis, vel Ariſtotelis, &c. authoritate ſuadere poterit.

In Anatomia Theorica duplicem exponit methodum, qua-

* *Compendium in Chyrurgia ſtudioſis, quibuscunque ipſam exercere volentibus longe utiliſſimum per Marianum ſanctum Barolitanum*, additum *Joan. de Vigo* operibus, *Lugd.* 1530. *8vo.*

quarum altera naturam, altera neceſſitatem ſequitur: illam quæ naturæ eſt ad finem ſui inſtituti perveſtigandum proponit.

Incipit itaque ab ore ordinem quo cibus quamvis rudiſſimus paulatim conficitur & conſummatur, candidè recenſens, & finem faciens in cerebro, à quo ultimam abſolutiſſimamque transmutationem ſpiritus ipſi ſuſcipiunt.

A dentibus ad linguam progreditur, de qua ſic loquitur: *Eſt tamen ſummoperè conſiderandum, linguæ tantum atque pudendis frænulum indidiſſe naturam, nam in his potiſſimum organis voluit natura homines eſſe modeſtos.*

Deinde ad tonſillas, columellam & labra ſermonem convertit. De poſteriori hæc profert, *Internâ ventriculi tunicâ veſtita ſunt labra, atque id eſt in cauſa ut dum ventriculus nauſea laborat, ea impensè tremula vomitum præſagire videantur.*

Tranſit deinde ad deſcriptionem *ſtomachi*, ſive *gulæ* & *ventriculi*, *cujus orificium*, inquit, *Pylorus dictum in fundo non eſt appoſitum, ſed paulo altius, ut quæ nondum abſolutiſſimam ſunt nacta coctionem priuſquam eam aſſequantur ad alvum minime delabantur: illi quoque Muſculum conſtrictorium aſcribit.*

In præclara Corporis habitudine bilem flavam quæ eſt ventriculi functionibus inimica & hoſtis pernicioſiſſimus (contra nigra eſt iisdem amica & perquam utilis) in ventriculum relegari pernegat. Et quamvis in ventriculum nullus implantetur porus biliarius, vomitiones tamen bilioſæ, pergit author, *ſæpe oboriuntur; nam in inteſtinum Jejunum quod proximè collocatur ventri, bilis flavæ non exiguus meatus protenditur, atque inde eſt quod pars illa in quam inſeritur ſemper conſpiciatur inanis; quæ dum interdum acrimonia humoris irritetur illum à ſe propellit; at vero bilis flava ſuâ naturâ levis agiliſque quum ſit, ſæpe numero ad ſuperiora pervolitat, & ventriculi operationes funditus evertit, niſi protinus vomitione reddatur.*

Inteſtinum cæcum ex ejus mente pendet veluti venter quidam repletus, ut ait Galenus, in cujus fundo nullum eſt orificium; habet verò duo orificia, unum per quod trahit, alterum per quod pellit.

Poſt *Inteſtina Meſenterium* deſcribit, ac deinde *Hepar*, in tres partes diviſum, & cætera Viſcera ſuo quo ſequun-

quuntur ordine naturali.

Crurum & *Lacertorum* compoſitionem, nervorum & oſſium compagines, ſex quæ deſcribit capitis oſſibus exceptis, & omnia quæ ad humani corporis abſolutionem deſiderantur, in aliam commentationem differt.

Univerſa *Galeni* opera in exiguum quoddam corpus, verum, integrum & admodum ſucculentum eâ fide & diligentiâ contraxit, ut ex iis quæ ad artem ſpectant, aut quoquo modo rem medicam juvare poſſunt, prolixis tantum digreſſionibus reſectis, nihil prorſus omiſerit, planeque ita adornavit, ut magna Galeni volumina evolventibus utilitatem haud mediocrem ſit allaturum. Exemplaria porrò tam Latina quam Græca depravata paſſim inſtauravit, contulit, lapſus omnes correxit, lucem locis obſcuris addidit, & *ut ego quoque verba in compendium conferam*, ſuccum omnem atque medullam elicuit, in ordinem digeſſit, locos denique communes univerſos, præcipuaſque ſententias omnes lucis majoris gratia, ad margines annotavit: id autem opus ſequente titulo inſcribitur.

Epitome Galeni Pergameni operum in 4 partes digeſta.

Baſil. 1551. *Fol. p.* 1298.
—— 1571. *Fol.*
Argentorati, 1609. *Fol.*
Lugd. 1553. 16*mo. Vol.* 4.
*

EUCHARIUS RHODION,

SIve Roſlin. Medicus Francofurtenſis.

De partu hominis, & quæ circa ipſum accidunt.

Francof. 1535. 1544. 8*vo.*
* *

Primùm Germanicè prodiit.

Cap. 1. *De ſitu ac habitu quo partus in Utero quieſcit, & quot pelliculis idem circumvolvitur.*

Cap. 2. *De tempore pariendi.*

Adſunt plurimæ figuræ ſitum fœtûs in utero repræſentantes.

E N I-

* *Lugd.* 1643. *fol.*

* * *Francofurti* 1563. 8*vo.*

NICOLAUS MASSA,

VEnetus. Artium & medicinæ Doctor, artis obſtetricandi peritiſſimus, ut videri eſt capite libri ſui 24. & Chirurgus dexterrimus. Claruit circa annum 1530.

Venetiis Anatomicis ſpeculationibus deditus, humani corporis partes, unà cum pluribus aliis medicis, inſpectione notavit, quibus plura membra antiquis incognita ſæpe oſtendit, ut & operationes non paucas ab illis prætermiſſas & ignotas; ea propter Anatomes Promotor ac Amplificator jure & merito habetur, quam quoque ſcripto non contemnendo locupletavit.

Authori in libro ſuo introductorio non fuit in animo ſingulas corporis partes ſermone proſequi; ſed eas tantum quæ cultro anatomico in uno corpore commodiùs objiciuntur, de iſthoc enim labore verba faciens ait, *Quia in uno corpore omnia membra per inciſionem videri non poſſunt ob abſciſſa neceſſario quædam membra ut cætera perfectiùs cognoſcantur, ideo ſcire convenit, non omnia quæ in humano corpore ſpectari poſſunt in hoc libello ſcribere me ſtatuiſſe sed ea tantum quæ commod in uno corpore & magis ne ceſſaria medentibus mihi vi ſum fuit per inciſionem oſten dere*, & *veluti introducto rium ad reliquas viſendas par tes.*

Riolanus, & plurimi ali illius authoritate commoti *muſculorum pyramidaliun* inventionem Nicolao Maſſa tribuunt. Verùm id nullo jure factum, quod ipſiu authoris verba vel obiter a ſpicienti patebit. Ille enin in muſculis parvis deſcri bendis, qui procedunt a fin muſculorum longitudinali um (*Ubi id obiter moneo deſcriptionem hanc mancam præpoſtere arreptam, & à ſequentibus id negotii omnin elucidaturis ſeorſim expanſam, Riolano & quotquot ordine ſubſequuti ſunt, id ſuſpicandi anſam dediſſe*) i. e. rectorum eos verſus inguina iter tendere ſtatuit, ipſisque didymis vaſa cooperientibus ſpermatica adhærere *quod de pyramidalibus intelligi nequit.* Muſculus enim ille qui pro Maſſæ *pyramidali* habetur, veriùs *cremaſter* dicitur ut revera eſt. Hoſce Muſcu-

culos virgæ virili erigendæ, & teſticulis elevandis dicatos eſſe affirmat; verùm iſtud peccatum ex eo profluit, quòd portiunculam *Cremaſteris* oſſe pubis pronatam ad virgam ipſam exporrectam crederet, cum tamen pars hæc ulteriùs progrediatur parti tunicam vaginalem obducenti conjungenda & immiſcenda. a

Septum ſcroti, de quo inventio ſibi immeritò plaudunt quidam ex recentioribus, *elegantiſſime hiſce deſcribit verbis*, ,,Habet præterea iſta burſa panniculum mediaſtinum qui dividit teſticulum dextrum à ſiniſtro, ſic ut burſa habet duos ſinus, hinc fit ut quandoque extenditur ab uno latere tantum ex deſcenſu humorum, inteſtinorum, *&c.* remanente alio in ſtatu naturali.

Panniculum hymenæum, qui ex mente Mundini os matricis obſtruit, *exiſtere negat*, & ejusdem loco refert *rugas quaſdam ligamentis & venis invicem ligatas à devirginante laxari vinculaque rumpi.*

Ductus caruncularum renalium per quos lotium percolatur, (tubuli urinarii nunc dicti) *melius deſcripſit quam Carpus.*

Totidem verbis aſſerit, cap. ſc. 19. De anatome vaſorum ſeminis, *arteriam & venam ſpermaticam in proceſſu non uniri, ſed tranſire ſeparatim uſque ad teſticulum.*

Muſculoſam eſſe ſubſtantiam linguæ demonſtrat, ut & *cutem eſſe duplicem.*

Collum Matricis muſculoſum eſſe, & motu voluntario præditum ſcriptis reliquit.

Liber Introductorius Anatomiæ, ſive diſſectionis Corporis humani nunc primùm ab ipſo authore in lucem editus. In quo quamplurima Membra, Operationes & Utilitates tam ab antiquis quam à modernis prætermiſſa, manifeſtantur.

Venet. 1536. *4to. Fol.* 108.
—— 1559. *4to.*

Epiſtolarum Medicinal. Tom. 1.

Venet. 1542. *4to.* 1550. *4to.*
—— 1558. *4to. Chart.* 179.

a Ad hoc aſtruendum multum ſit quod addit auctor hiſce verbis, ,,Iſtæ partes in mulieribus ,,non ſunt, quoniam non habent teſticulos extra.

Epiſtola 5. De re anatomica. In qua multis probare contendit, Galenum *Cadavera humana ſecuiſſe.*

Membranam frontis carnoſam, pro vero muſculo haberi vult.

*Oſſicula auditus, quæ Tympanum ſeu Myringam auris percutiunt, Anatomicis tempore Achillini innotuiſſe di*cit.

Epiſtolarum Medinal. Tom alter.

Ibid. anno eodem, *Ch.* 184

Epiſtola 29. *De homini generatione* agit.

a *

JOHANNES GUINTERIUS

ANdernacus; quia natus Andernaci, Ubiorum oppido ad Rhenum, an. 1487. parentibus tenuis fortunæ.

Ex patria Schola, ubi literarum elementis imbutus fuit, Ultrajectum progreſſus eſt, & inde Daventriam, ubi mendicatò vivere coactus eſt.

Jactis hiſce fundamentis in ærumnarum medio, Marpurgum Haſſorum profectus eſt, ubi brevi tantum profecit; ut cum Goſlarienſes Juventuti erudiendæ magiſtrum idoneum quærerent, Guinterium præ aliis elegerint.

Poſteà verò ſtatione hac derelicta, Lovanium ſtudiorum continuandorum gratiâ conceſſit, ubi Græca docuit cum autem ad medicinam a nimo propenderet, Lute tiam Pariſiorum ſe contulit Et paulò poſt Franciſci pri mi Galliarum regis Liberali tate medicinæ lauream adep tus, & medicus regius ſalu tatus eſt, ibique medicinar apud ægrotos feliciter exei cuit; ſed & Anatomen hu mani corporis per ſectionen inveſtigationem, jam deſ tam ac neglectam in uſu revocavit, ſummâque dil gentiâ excoluit, id quod v unius quem tunc inter alic habuit diſcipuli, Andre Veſalii exemplum ſatis ſ perque probavit, ut infi patebit.

Poſtquam 12 in Galliis a

nc

a Editio ſecunda eadem eſt cum priori, addita ſolummodò primâ paginâ noviter impreſſâ, & Epiſtola Nuncupatoria Charactere Italico exarata.

* *Epiſtolæ medicinales*, *Vene* 1550, 4*to*.

nos exegiſſet, gliſcentibus undequaque bellorum tumultibus Divodurum Mediomatricum Metropolin commigrat, ubi cum aliquamdiu medicinam feciſſet, Argentoratum tandem conceſſit, ubi profeſſoris & medici practici munere functus eſt, donec ibidem obiit anno 1574. ætatis 87.

Vir fuit doctus, cautus ac omnium virtutum genere cumulatus, iisque nominibus à Ferdinando Auguſto nobilitatis inſignibus fuit ornatus.

Circa annum 1536. Anatomicas inſtitutiones primò evulgavit, ubi meminit Andreæ Weſalii Imperatoris Myropolæ filii, ut juvenis magnæ expectationis in utraque lingua eruditi & in corporibus diſſecandis dexterrimi.

In epiſtola nuncupatoria editioni ſecundæ præmiſſa, ac Metis data anno 1539, dicit ſe precibus cultorum medicinæ victum, cùm Lutetiæ ante annos aliquot corporis humani hiſtoriam ac confectionem publicè in medicorum ſcholis doceret, quæ inter ſecandum cognitu neceſſaria videbantur, in commentarium compendioſum ac facilem redegiſſe, „in quo cujusque particulæ „ſitum, numerum, ſubſtan„tiæ proprietatem, magni„tudinem, figuram, & con„nexum explicat; deinde & „uſum ſingulis & admini„ſtrationem adjicit. Quo „quoque in elaborando au„xiliatrices manus habuit „Andreæ Weſalii quem non „ſolum ut juvenem in Ana„tomicis diligentiſſimum, ſed „etiam ut profeſſorem pu„rioris medicinæ non peni„tendum celebrat.

„Meminit quoque Mi„chaelis Villanovani, quo„rum duorum præſidio & o„perâ tum artuum tum a„liarum partium exterio„rum, muſculos omnes, ve„nas, arterias, & nervos in „ipſis corporibus examina„vit ſtudioſiſque oſtendit.

Hujus commentarii editionem præſentem multis confectionibus adminiſtratis, & ſedula partium inſpectione recognitam auctam & abſolutam dicit.

Annos triginti poſt Anatomicas inſtitutiones primum in vulgus miſſas librum de Medicina veteri & nova in lucem edidit; ubi quæ Anatomica habentur, ſecundum docendi rationem quam olim *Lutetiæ* celebravit, preponuntur. In quo etiam refert And. Veſalium

ſibi operam dediſſe in Anatomicis quem unâ cum *R. Columbo* ſubinde citat.

In ejus operibus, hæc inter alia, notatu digna reperiuntur.

Corpus glanduloſum in medio Meſenterii ex molli & cedente materia conflatum pancreas appellavit primus.

Implicationis venæ & arteriæ ſpermaticæ, à nullis Anatomicis hactenus obſervatæ, quæ ſit paulò antè inſertionem in teſticulum gloriatur ſe inventorem eſſe & Veſalio ipſi demonſtrâſſe Lutetiæ cùm daret operam Anatomiæ.

Uterus duos habet ſinus mammillarum numero reſpondentes nullo ſepto interpoſito in unam deſinentes anguſtiam, quam cervicem uteri nominat, quæ cervix ad muliebrem ſinum deſinit, quem & pudendum vocat.

Membranam Allantoeida admittit.

Ex omnibus Anatomicis qui ante Veſalium ſcripſerunt ſolus ille muſculos accuratius & fuſiùs deſcribit.

Muſculum qui cervicem veſicæ ambit transverſis conſtare fibris aſſerit variaque habere officia; primum enim veſicam *claudit, deinde poſt* emiſſionem urinæ *contractus undequaque*, id quod in meatu eſt, propellit.

Anatomicarum inſtitutionum ex Galeni ſententia per Joh. Guinterium Andernacum medicum libri quinque.

Baſil. 1536. 8*vo.* 1539. 4*to. min. pag.* 126.

Huic editioni recens ab ipſo auctore & recognitæ & auctæ acceſſerunt Theophili Protoſpatarii de corporis humani fabrica, *libri* 5.

Patavii, 1558. 8*vo. ab Andrea Veſalio auctiores & emendatiores redditæ, atque una cum Georgii Vallæ* de partibus humani corporis *editæ.*

*

Witteberg. 1613. 8*vo.*

De

* *Inſtitutionum Anatomicarum ſecundum Galeni ſententiam ad Candidatos Medicinæ libri quatuor, per Joannem Guintherum Andernacum medicum, ab Andrea Veſalio Bruxellenſi, auctiores & emendatiores redditi* 1585, 8*vo. Additum Georgii Vallæ Placentini de humani corporis partibus opuſculum.*

De medicina veteri, & nova tum cognoſcenda tum faciunda commentarii duo.

Baſil. 1571. *Fol.* 2 *Vol.*

In commentario primo, qui continet paginas 806. multa habentur quæ ad rem anatomicam ſpectant, in dialago, viz. 4o. & 5*to.* à pag. 91. ad 265.

JOHANNES DRYANDER.

GErmanus. Natus Wetteranæ in Heſſia. Med. Doctor, & in academia Marpurgenſi ejusdem profeſſor publicus. In Mathematicis diſciplinis eximiè verſatus, & anatomicis in rebus non mediocriter exercitatus. Poſtquam docendi munus per annos viginti quatuor ſuſtinuiſſet, obiit anno 1560.

Anatomiæ, hoc eſt corporis humani diſſectionis pars * *in qua ſingula quæ ad caput ſpectant membra atque ſingulæ partes ſingulis ſuis ad vivum commodiſſimè expreſſis figuris delineantur. omnia recens nata. Addita eſt Anatomia infantis ex Gabriele a Zerbis.* **

Marpurgi, 1537. 4*to.* Paginæ numeris non notantur.

Adjecta eſt figura univerſi thoracis pulmonum trachεæ arteriæ atque arteriarum in ſubſtantia pulmonum diſperſarum. Hiſce ſubjungere decrevit auctor ſingularum corporis humani partium Iconas ad vivum elegantiſſimè expreſſas, quas equidem paraverat; ſed in lucem nunquam prodierunt.

Huic tractatui etiam accedit oratio, qua Anatomiæ neceſſarium ſtudium commendatur Marpurgi in frequentiſſimo ejus Academiæ conſeſſu habita.

Opus anatomicum Mundini in conſpectum publicum miſit ad vetuſtiſſimorum eorundemque aliquot manuſcriptorum codicum, quos habere potuit diverſis exemplariis, fidem collatam juſtoque ſuo ordini reſtitutam: & ut ſenſum autoris explicatiorem redderet, adjecit quoque

* *prior.*

** Et *Anatomia Porci*, *ex traditione Cophonis.*

que partium humani corporis delineationes quantum fieri per artificem ſculptorem potuit, exactiſſimè elaboratas, ut hiſce omnibus obſcuritatem authoris, ſi quam habet, elucidaret.

Marpurgi, 1541, *4to. p.* 134. *

Figuras quasdam à Jacobo Carpo mutuavit: quibus accedunt duæ muſculos omnes cuti ſubjectas à tergo & fronte proponentes. Reliquæ verò, Anatomiæ capitis a ſe evulgatæ, attextæ viſuntur.

LUDOVICUS BONNACIOLUS.

FErrarienſis. Medicus illuſtris & magnæ authoritatis. Vixit circa annum 1530.

Enneas muliebris ad Lucretiam Ferrariæ Duciſſam nunc primùm ex vetuſto exemplari à mendis innumeris integritati & ordini reſtituta.

Argentin. 1537. *8vo.*

Extat in Gynæciorum commentariis à Caſp. Wolphio 1586. *editis à pag.* 222. *ad p.* 333.

Cap. I. *De Uteri partiumque ejus Confectione.*

Nympham & Clitoridem, quæ apud veteres promiſcuè uſurpantur primus omnium ut partes diſtinctas deſcripſit.

Os Uteri glandem penis figura referre dicit.

Cap. II. *Quid, quale, undeque prolificum ſemen. In quo geminas partes diſtinguit, ſpirituoſam, unam craſſam alteram & tenacem.*

Teſtes

* Hoc titulo, *Anatomia Mundini, ad vetuſtiſſimorum, eorumdemque aliquot manu ſcriptorum, Codicum fidem collata, juſtoque ſuo ordini reſtituta per Joannem Dryandrum Medicum Profeſſorem Marpurgenſem. Adjectæ ſunt, quarumcunque partium corporis ad vivum expreſſæ figuræ: Adſunt & Scholia non indocta, quæ prolixiorum commentariorum vice eſſe poſſunt.*

Teſtes non ſunt perfectè ſphærici, ſed ſicuti ſphera ex utraque parte leviter compreſſa extant.

Unde Menſtrua.

De Fœtus procreatione, ubi tractat non ſolum de partibus Fœtui peculiaribus, ſed etiam de cæteris ferè omnibus viſceribus.

Cap. III. *De Partu.*

Hunc etiam tractatum inter Gyneciorum libros repoſuit Iſrael Spachius, à pag. 109. *ad* 148. *à ſe editos an.* 1597. *Fol.*

Extat quoque cum Severini Pinei opuſculi de notis virginitatis variis editionibus ſubſequente titulo abbreviato.

Liber de Conformatione Fœtûs.

PROSPER ALCALANUS

SArzinenſis Hetruſcus. Primùm Romæ, poſteà Bononiæ claruit, circa annum 1524.

Paraphraſis in libros Galeni, de inequali intemperie, cui adjectus eſt commentarius de atra bile.

Lugd. 1538. *8vo.*

LUDOVICUS VASSÆUS

CAtalaunenſis. Jacobi Sylvii diſcipulus. Med. Doct.

Cum ea quæ Galenus cæterique docti viri de Anatome ſcripta reliquerunt, latiſſime fuſa ſint, voluit auctor illa quodam veluti compendio breviter explicata in Tabellas conjicere, ut via quædam facilis eſſet ad divinum illud opus Galeni de uſu partium corporis humani.

Hæ tabulæ ex eo ſunt gratiores quod nulla ferè in corpore tam minuta pars ſit quæ ibi non perveſtigatur.

Ludovici Vaſſæi Catalaunenſis in Anatomen corporis humani tabulæ quatuor.

Lutet. 1540. 1541. 1553. *Fol. Chart.* 40.
Venet. 1544 *8vo.*
Lugd. 1560. *8vo.*

Johan. Canappe, M. D. tabulas haſce Gallico ſermone decoratas in lucem emiſit, ex eo præprimis quod Syſtemata Anatomes, ipſorum lingua manca ac mutila eſſent, ac veritati diſſona, ordinem tamen quem obſervat Author per omnia non ſequitur.

A Paris, 1555. *8vo.*

---

72 ANTONIUS LUDOVICUS,

Olyſſiponenſis, vixit circa an. 1538.

De re medica opera.

Olyſſiponæ, 1540, 1543, *Fol.*

Inter alios habetur liber Erotematum *de Uſu reſpirationis & de Corde liber unus abſolutiſſimus*, in quo tùm Ariſtotelis quam plurimi errores explicantur, tùm verò plurimæ Quæſtiones enodantur.

---

73 CONRADUS GESNERUS

NAtus Tiguri Helvetiorum. an. 1516 medicus, philologus & polyhiſtor eximius, Germaniæ lumen, Helvetiæ decus, vir ſtupendæ eruditionis, editis in omni literarum genere præſertim verò in Medicina & Philoſophia naturali, lucubrationibus longè clariſſimus.

In Schola patria pueros Grammaticam aliquamdiu docuit, domi verò per otium Medicinæ operam dedit, quam Baſileæ & Monſpelii ſedulò continuavit. Lauſannam vocatus in ſcholam reipublicæ Bernenſis tunc inſtitutam; in ea triennium literas Græcas profeſſus eſt. Circa an. 1540, Baſileæ nacto Medicinæ doctoris titulo, patriam reverſus, Medicinam ibi facere cepit, & Philoſophiam publico ſtipendio docuit; Phyſicam imprimis & Ethicam per annos 14 interpretatus, an-

ro

[...] 1565, peſte Tiguri graſ[ſa]nte, eâdem correptus, o[b]iit ætat. 49.

Libellus de Lacte. *

Tiguri, 1541. 8*vo.*

In Epiſtolis etiam medicinalibus plurima occurrunt Anatomica.

74

BASSIANUS LANDUS,

NAtus Placentiæ, Profeſſor Medicinæ Patavinùs; [J]oh. Bapt. Montani diſcipu[lu]s primùm Collega, & [p]oſteâ in profeſſione ſucceſ[ſo]r fuit. Cùm aliquando noc[t]u domum rediiſſet, ante fo[r]es ædium ſuarum à Sicario [q]uodam ſeptem vulneribus [i]mpetitus, die ſeptima poſt, [P]atavii obiit, an. 1562. cum [A]cademiæ Patavinæ incredibili dolore.

De humana hiſtoria, vel ſingularum hominis partium cognitione libri duo.

Baſil. 1542. 4*to.* * *
Francof. 1605. 1652. 8*vo.*

Alio quidem titulo inſignitur hæc ultima editio, ſed à priori nequaquam differt.

75.

JOHANNES FERNELIUS,

AMbianus dictus, quòd patrem inde oriundum h[a]buerit. Natus Claramontii [i]n Gallia, Ambiani oppidu[l]o an. 1485. Philoſophus, [M]edicinæ Doctor, Mathe[m]aticus inſignis, Henrici [S]ecundi Galliarum Regis Archiater & Conſiliarius, acerrimi ingenii vir, reconditarum & penitus abditarum rerum ſcrutator & explicator ſubtiliſſimus, qui cum ſumma doctrina ſingularem dicendi facultatem purique ſermonis elegantiam mag-

* Ei titulus, *Libellus de Lacte & [o]peribus Lactariis, philologus pari[t]er ac medicus. Cum epiſtola ad Ja[c]obum Avienum de montium admi[r]atione. Authore Conrado Geſnero Medico. Tiguri.* 8*vo.*

* * *Baſil.* 1542. 8*vo.*

magnâ fœlicitate conjunxit.

Johannes Guintherius & ille ambo Contemporanei, æmulo doctrinæ ſtudio in Academia Pariſienſi Anatomica docebant; Jacobo Sylvio fuit quoque σύγχρονος. In docendi atque exercendi Medicinam labore, dum annos ſex totos ſumma cum laude verſatur, ſenſim ita Lutetiæ adeò increbuit nominis ipſius celebritas, ut curandis ægris opem ab eo poſcentibus vix ſatis eſſe potuerit, & ex praxi Medica quotannis 12000 libras Gallicas lucrari atque congerere conſueverit. Tandem illum atrox nox ſuſtulit, an. 1557. ætat. 72.

Johannis Fernelii Ambianatis, de naturali parte Medicinæ libri ſeptem, ad Henricum Franciſci Galliæ regis filium.

Pariſ. 1542.
Venet. 1547. *8vo. Ch.* 35.
Lugd. 1551. *16mo. p.* 655.

Pag. 14. Lib. 1. De Partium corporis humani deſcriptione, ubi inter alia, peritonæum nullis foraminulis pertuſum eſſe affirmat.

Pag. 187. Lib. 2. De Elementis.

Pag. 224. Lib. 3. De Temperamentis.

Pag. 269. Lib. 4. De Spiritibus & Calido Innato.

Pag. 320. Lib. 5. De Animæ Facultatibus.

Pag. 427. Lib. 6. De Functionibus & Humoribus.

Pag. 561. Lib. 7. De hominis procreatione atque ſemine.

Lutetiæ, 1554. *Fol. mag. cum titulo ſequente.*

Joan. Fernelii Medicina, ad Henricum ſecundum Galliarum Regem.[a]

Univerſa Medicina, ſive opera Medicinalia.

Venet. 1564. *4to.*
Lutetiæ, 1567. *Fol.*
Francof. 1592. *Fol.* 1603. *8vo.* 1607. *8vo.*
Hannoviæ, 1610. *Fol.*
Pariſ 1602. *Fol.*
Lugd Batav. 1645. *8vo.* 2 *Vol.*
Trajecti ad Rhenum, 1656. *4to.*

Cum Notis, Obſervationibus, & Remediis ſecretis Joh. & Otton. Heurnii, aliorumque præſtantiſſimorum Medicorum.

Ge-

a *Joh. Fernel.* Gallicè, 1655. *8vo.* tom. 3. *à Paris.*

Genevæ, 1644. 8*vo*. 1679. *Fol.* 1680. *Fol. pag.* 914.

Operà Theophili Boneti vulgata.

JACOBUS SCHEGKIUS 76.

NAtus eſt Shorndorffii, Wittembergico oppido, anno 1511.

Magiſter Philoſophiæ creatus eſt Tubingæ 1529, & paulò poſteà in eadem Academia Profeſſor publicus conſtitutus eſt. Biennio poſt Theologiæ quoque operam dare cœpit, & poſt illud demùm tempus Medicinæ ſtudia amplexus, Doctor Medicus 1539. renuntiatus eſt; anno 1553. de voluntate Principis Wirtembergici Medicinam Tubingæ docere cœpit. Ob. 1586. ætat. 76.

De animæ principatu Dialogus, Ariſtotelis & Galeni rationes proferens quibus ille Cordi, hic Cerebro principatum attribuit.

Tubingæ, 1542. 8*vo*.

De primo ſanguificationis Inſtrumento, liber unus.

De Calido & Humido liber unus.

Argentorati, 1581. 8*vo*.

De plaſtica ſeminis facultate, lib. tres.

Argentorati, 1580. 8*vo*.

Tractationum Phyſicarum & Medicarum tomus unus, 7 libros complectens: Quorum tertius Spiritum qui continetur in ventriculis Cerebri non eſſe animalem ſed vitalem oſtendit.

Quartus de Corde & Principatu ipſius.

Francof. 1585. 12*mo*.

——— 1590. 12*mo*.

ANDREAS VESALIUS 77.

BRuxellenſis. Natus Bruxellis nobili Brabantiæ urbe, an. 1514. Patre homonymo, qui Carolo quinto fuit à pharmacis primarius, familia Veſaliorum ori-

riginem ex Cliviæ civitate Veſalia ducere ſcribitur, & tot continuâ ſerie medicos tuliſſe, ut artem in ea dicere poſſis diu cultam, quò perfecta tandem prodiret.

A teneris liberaliter inſtitutus, & Lovanii Philoſophiâ Peripateticâ imbutus, phyſicis potiſſimum viſus eſt delectari. Præterea in detegendis animalium Interioribus tanto impetu ferebatur, ut puer etiamnum talpas, glires!, interdum etiam canes atque feles diſſecare, earumque exta rimari ſolebat; imo eò uſque proceſſit rei Anatomicæ cognoſcendi deſiderium, ut ob oſſa mediâ nocte ex palo ſumpta (magnâ cadaverum premente penuriâ) ad Sceleton parandum, Lovanio excluſus fuerit, ut ipſe teſtatur *libro de radice Chinæ*: Porrò adeò curioſus fuit ſtructuræ corporis humani Indagator, ut in cubiculum, aut è monumentis, ſuppliciiſve publicis data corpora ſeptimanis aliquot aſſervaret, ut in libro prædicto habetur.

Jacobi Sylvii Pariſiis fuit diſcipulus, quem libros Galeni de uſu partium interpretantem audivit, & Anatomica demonſtrantem ſpectavit, ut ex præfatione ad Paraphraſin in nonum librum Rhazis ad Regem Almanſorem dilucidè patet idem quoque refert in præfatione editionis primæ præ grandis ſui voluminis *de fabrica humani Corporis*, dum teſtatur ſe in brutorum aliquot diſſectionibus ſub celebri & nunquam ſatis laudato viro Jacobo Sylvio verſatum fuiſſe. In editione tamen ſecundâ id elogium delevit, & nullam Sylvii mentonem facit.

Johannem Guinterium Andernacum in medicina ſed non in Anatome præceptoris loco publicis ſcriptis habet libro *de radice Chinæ*; tot enim ſectiones ſibi infligi cupit, quot illum aut in homine aut alio bruto, præterquam in menſa tentantem, vidit. *Hæc tamen apertè diſſident iis quæ Joh. Guinterius de Andrea Veſalio ut ſuo diſcipulo profert.*

Ingenuè etiam profeſſus eſt, ſe Lutetiæ in cæmiterio Innocentium, ubi ingentes oſſium acervi, & in monte Falconis, ubi ſuſpenſorum cadavera deportantur, multa ad Anatomen ſpectantia didiciſſe.

Baſiliæ primùm anatomen docuit, & antequam ab ea diſcederet, corporis humani Sceleton artificiosè à ſe paratum!, artis & induſtriæ ſuæ ſpecimen, Academiæ reliquit; quod etiamnum in medi-

icorum auditorio, ut ſcriit Merclinus in Joh. Vaner Lind. ibi viſitur.

Poſteà verò an. 1537. à enatu Veneto ad profeſſioem Medicinæ Chirurgicæ, : Anatomes Patavii evoatus eſt, ubi per ſex annos anc profeſſionem ſingulari pplauſu exercuit. Præteeà in quibuſdam aliis Itaæ Academiis, Bononiæ empe & Piſis, ubi rogan- : Coſmo illuſtriſſimo Tuorum duce octingentorum oronatorum ſtipendio Anaomen profeſſus eſt, ut ipſe ribit libro prædicto *de raice Chinæ*.

Tandem ob ejus nominis elebritatem artiſque præantiam, inviċtiſſimi Caroli uinti Imperatorum Maxii, & eo vitâ defuncto, hilippi Hiſpaniarum regis rchiater conſtitutus eſt. 1 aula autem auguſta ſumıa cum felicitate artem ſuam xercuit, & plures extreè laborantes ſanitati reſtiit.

Aulicæ tandem vitæ pereſus, viſendæque Paleſtinæ udio ductus, cum Malaſta Armenienſi, terreſtrium opiarum Senatus Veneti uce, Cyprum, indeque lieroſolymam, adiit. Poſt iagno illo Falloppio Pataii vivis erepto, à Senatu rædicto in demortui locum honorificis oblatis ſtipendiis evocatus, dum Italiam verſus adnavigat adverſis ventis ad Zazynthum inſulam delatus, ibique morbo correptus & omni ope deſtitutus, in miſerrimo Tuguriolo inter Barbaros è vita diſceſſit, cùm vix quingeſimum ætatis annum attigiſſet, an. 1564.

Cæterùm itineris illius Paleſtini aliam cauſam aperit Hubertus Languetus in Epiſtola ad Caſp. Peucerum, quod ſc. in cauſam morbi Nobilis cujuſdam Hiſpani quem obiiſſe exiſtimaret, inquirens, petiit à propinquis defuncti, ut ſibi liceret cadaver diſſecare: conceſſum eſt ei quod petebat, cumque pectus aperuiſſet reperit cor adhuc palpitans. Cognati mortui non contenti eum accuſare factæ cædis, accuſant etiam impietatis apud inquiſitionem, exiſtimantes ſe ibi ſeveriorem ultionem conſecuturos; cùm conſtaret de cæde, nec facilè excuſaretur error tam periti Medici; voluit omnino inquiſitio de eo ſumere ſupplicium: Vixque potuit Rex ſuâ autoritate eum tanto periculo eripere. Tandem conceſſus eſt regi pro eo deprecanti, eâ conditione, ut ad expiandum illud ſcelus proficiſceretur Hieroſolymam & ad montem Sinai.

nai. Verùm, ſi ab Hiſpanis acerbiſſimo odio exceptus non fuiſſet, & invidiâ preſſus ob ingentem quâ præditus erat eruditionem, non adeò difficilis eſſet ipſius ex hiſce malis liberatio, ut ipſius regis interveniret autoritas.

Alii verò aliam afferunt cauſam miſerrimi Veſalii fati.

Anatomicus certè fuit conſummatiſſimus, omniumque accuratiſſimè ſcripſit, nihil eorum omittendo quæ ad ſecandi peritiam, partium deſcriptiones, uſusque ſpectant. Anatomen itaque & mutilam & erroribus obſitam adeò felici conatu reſtituit & explevit, ut ante eum rudis quædam & indigeſta moles fuerit, & ut ita dicam inchoata ſolum, ab eo autem perfecta & omnibus numeris abſoluta fuiſſe videatur.

Anno ætatis ſuæ nonniſi 28. in lucem miſit opus admirandum *de humani Corporis fabrica* laboris infiniti, multæ eruditionis, eleganti ſtylo conſcriptum, nec non artificioſiſſimis omnium ligno inciſis Iconibus, per Johan. Calcari, celeberrimi pictoris Titiani diſcipulum delineatis, adornatum, & typis Oporini verè regiis excuſum. Queis ſingula ejus membra ſic exprimuntur, u oculis etiam ſubjici videa tur

In quem extat hoc Bened. Ariæ Montani Tetraſti con.

Corporis humani qui membr [minuta ſecaret
Veſalio nullus doctior enitui
Hic medicis auxit, pictor [bus auxit & artem
Dum ſubit internas quæ l [tuere via

In operibus ſuis ſumm arte ac diligentiâ concinna tis innumera Galeni loca ex plicat, illuſtrat, emendat & multa ejus errata corrigi ac plurima à ſe inventa pro dit; hoc tamèn non obſtan te, aliqui non ſolum inte exteros, verùm etiam ſu illum laceſſere non erube ſcunt, quaſi nihil de ſu protuliſſet, ſed nitore & deco re tantum mutuatitio ſplen deret. Sic enim de illo ſcr bit Piccolhominius, vir quidem gravis: *Si mihi al quando per otium licebit, lu culenter monſtrabo quæcun que bona ſcribuntur à Veſal in magno illo de re Anatom ca volumine, omnia ex Hi pocrate, Ariſtotele, Galeno aliiſque antiquioribus eſ tranſcripta, horum viroru nullâ prorſus factâ mention quæcunque verò falſa ab e*

de

dem ſcribuntur, quæ quam-plurima ſunt, ex ſuo furi-bundo Marte prodiiſſe, & rivatim licet multa ſunt quæ à Galeno ſuffuratus eſt, illius amen nullam unquam men-ionem facit, niſi cùm ei quicquid falsò aſcribit ut ſibi eprehendendi occaſionem pa-iat.

Notabilis quoque eſt ani-madverſio Joh. Caii Britan i contra Veſalium. *Habi-abant ambo in eodem Hoſpi-io Patavii, quo tempore Ve-alius ſuos libros* de Corpo-is humani fabrica *ſcripſit & epinxit. Illi transmiſſæ fue-unt variæ Caſtigationes, ut bros Anatomicos Galeni ræcos & Latinos emenda-t, quam ei provinciam com-iſerat Aldinus Junta Ty-graphus Venetus, at ipſe agis corrupit textus Gale-, ut haberet quod repre-nderet.*

Falloppius etſi Veſalium rentem rei Anatomicæ oclamet, *illius tamen dog-ata ubique ferè infringit.*

De Veſalio, inquit Co-mbus, *non poſſum non ſa-mirari, quo pacto cùm is lenum nunquam non la-ſat reprehendatque, quod ias & bruta non homines uerit, ipſe tamen in hoc iculus reprehenſor laryn-n, linguam, oculoſque bo-òs deſcripſerit ac depinxe-, non autem humanos ne-que admonuerit: muſculos etiam epiglottidi attribuit: qui in brutis ſolummodò reperiuntur.*

De eo quoque notat Euſtachius, *quod canis renem, loco renis humani deſcripſit atque depinxit.*

Illum communem præceptorem appellat Arantius, in hoc tamen redarguit, *quod brutorum pudendum, ob muliebrium corporum inopiam, delineavit, quo factùm eſt ut Valverda & qui ordine ſubſecuti ſunt tranſumpto accepto in eandem foveam inciderint.*

De illo etiam tale judicium profert Joh. Bapt. Carcan. Leon. *Mirum eſt, quî Veſalius, dum Galenum Anatomicorum & Medicorum præſtantiſſimum in multis, quæ proponit falſitatis arguere tentat, ipſe potiùs eodem crimine accuſandus venit, imò quod pejus eſt, hiſce ejus dictionibus, Galeni mentem parum recte percepiſſe videtur, ei imponens quæ ne per ſomnium quidem cogitavit, eumque ea negâſſe affirmans quæ & abſolutiſſimè & veriſſimè protulit, & cùm Galenum frequenter miratur & reprehendit, ipſe admiratione & reprehenſione dignus eſt.*

Veſalii dictio, inquit Riolanus, *ampullata, periodi longiores, rei jam ſatis obſcu-*

ſcuræ tenebras majores affundunt, propterea ſuſpicor non à medico Veſalio ſed ab alio viro docto, genus iſtud Latini ſermonis profectum, quoniam ejus magna Chirurgia, examen obſervationum Falloppii, & libellus de radice Chinæ, diſſimili ſtylo conſcripta ſunt. Et ob hanc rationem magnum opus illud non à Tyronibus, ſed in arte provectis evolvendum judicat author.

Andr. Veſal. Bruxel ſcholæ medicorum Patavinæ Profeſſ. de humani Corporis fabrica, libri ſeptem.

Baſil. 1543. *Fol. p.* 659.

In epiſtolâ quam unâ cum tabulis ad hoſce libros & ipſorum epitomen paratis ad Joh. Opporinum ex Italia miſit, narrat tabulas Anatomicas ante annos tres Venetiis primùm impreſſas, poſtmodùm miſerè paſſim depravatas, fœdè corruptas, aliisque titulis exornatas, ut fucum emptori facerent, Auguſtæ ſcil. Coloniæ Pariſiis, &c. de quo multis conqueritur, ac occaſionem ſibi parit obnixè rogandi ut quàm integerrimæ ac nitidiſſimæ tabulæ ſuæ ab Opporini operis ſervarentur.

Andr. Veſal. Bruxel. in victiſſimi Caroli quinti Imperatoris medici de humani &c. ab Authore recogniti.

Ibid. 1555. *pag.* 824.

De hac Editione obiter notandum quòd literæ typicæ ſunt grandiores, ipſaque ſit multum auctior & caſtigatior. Adde, quòd in hac mitius cum Galeno egerit; de prima autem quod figuræ multò elegantiores, nitidiores & magis diſtinctæ vulgò habeantur, ſed parvo diſcrimine diſtant, me judice.

Ibidem, 1563. *reg. fol.*
Venet. 1568. *fol. min.*
Ibidem. 1604. *fol. p.* 51[illegible]

Cui titulus *Veſalii Anatomia huic accedit univerſa antiquorum Anatome tàm oſſium quàm partium externarum & internarum; ex Ruſo Epheſio medico antiquiſſimo, tribus tabellis explicata per Fabium Paulinum, ut et fragmentum Sorani de Matrice.*

Sceleti humani três a[...] ſunt figuræ, arte verè inimitabili elàboratæ.

Muſculorum figuræ tab[...]lis 14 magnis comprehe[n]duntur.

Fra[...]

Francofurti, 1604. 1632. 4*to.*
Lugd 1552. 12*mo. ſine figuris.* 2 *Tom.* Tomus primus de oſſibus, pag. 458, & muſculis pag. 523, agit. Tom. ſecundus de cæteris Anatomiæ partibus.

Magnum ſuum & ſpiſſum ...men de corporis huma... ...brica hortatu amico... ..., quoniam ab iis non fa... ...parari poſſet quibus res ... domi anguſtior, con... ...t in Epitomen, quam ...em ipſe tanti fecit, ut ... dubitavit ſereniſſimo ...ipi Philippo Divi Ca... ...uinti Imperatoris maxi... ...victiſſimique filio hære... ...cribere atque etiam of... ..., eoque pacto aditum ...l aulam patefecit.

...*rum de humani corporis ...brica librorum Epito... ...cum iconibus elegantiſ... ...juxta Germanam autho... ...lineationem.*

...*l.* 1543. *fol. max. reg.* ...*b.* 13. *Tab.* 11.
...*niæ Agrippinæ*, 1600. ...*l.* In hac editione ta... ...ulæ in ære incidun... ...r.

...ome hæc in duas partes diſſecta eſt, altera 6 capitibus complexa ſuccinctiſſimam omnium partium hiſtoriam continet, & altera in undecim tabulis earundem delineationem caracteribus inſignitam proponit.

In Epiſtola nuncupatoria, Patavii data 1542, ultro fatetur *Galenum* in Anatomia procerum facile eſſe primarium, ſimiæ tamen corpus potiùs quàm hominis deſcripſiſſe, ejusque fabricam literato orbi loco alterius obtrudiſſe aſſerit.

Ad marginem nomina partium univerſi corporis Græcè apponit, quæ in cæteris editionibus deſiderantur.

Figura quæ hic primò occurrit, eſt Muſculorum 5ta.

Cum autem ablatis omnibus Muſculis in anteriori facie videndis reliqui pauciſſimi ſint in hocce ſchemate diviſo ſerrâ, ſterno & ad latus verſo Muſculi colli longi integri, & pſoas magna oculis ſubjiciuntur, oſſibus nudis elegantiſſimè depictis in conſpectum venientibus.

Fig. ordine ſecunda venarum & arteriarum proponens ſeriem illam quæ in prægrandi ſuo volumine, pag. 312. habetur longitudine æquat: cui

cui ab utraque parte appoſitæ figuræ eod m modo depinguntur ut loco citato.

Fig. ordine tertia quæ eſt Muſculorum 4ta, omnes in poſteriori corporis parte ſub illis qui ſecundæ fig. ſiniſtro latere exprimuntur reconditos proponit Muſculos dextro quidem latere eos qui primum occurrunt, ſiniſtro autem qui ſub ipſis conduntur.

Fig. 4ta, quæ eſt Muſculorum tertia, Muſculos, illis, quos prima & ſecunda ſiniſtris lateribus referebant, proximè ſuccumbentes dextro lateri in anteriori facie proponit: & ſiniſtro, illos qui dextri lateris ſubſunt Muſculis præter linguæ & laryngis Muſculos humi poſitos.

Fig. 5. Muſculorum ſecunda poſteriora corporis ita proponit, ut in dextro latere Muſculos oſtendat cuti ſubtenſos, in ſiniſtro autem eos, qui illis ſectionis ſerie ſubjiciuntur.

Fig. 6ta. Muſculorum prima Muſculos in anteriori facie ita exhibet ut in dextro latere, Muſculi mox ſub cute reconditi; in ſiniſtro autem illis reſectis obvii ſunt qui in dextro latere app rentibus proximè ſuccu bunt, viſui offerantur.

Fig. 7ma. Oſſa ſceleti ex tere exhibens eſt illa, quæ dine ſecunda eſt in mag ſuo opere.

Fig. 8va, & 9na, corpo virilis muliebriſque ſuper ciem exprimunt cum ext narum humani corporis p tium citra diſſectionem occ rentis appellationibus à la re annexis.

Fig. *decima* à ſecunda hoc ſolum differt, quod uterum cum ſuis teſtibus ſiſque exhibeat.

Fig. *undecima omnium teriarum, venarum, ner rumque delineationem co net.*

N. B. Muſculorum f ras quinque tabulis com henſas, unà cum cæte ſceleto excepto digitos 17. longitudine æquare, in opere magno 13 dig parum excedant.

Prolixius forſan quam eſt figuræ hæ Veſalianæ deſcriptæ habentur; v cum liber ille perraro ve proſtet, ac artificium a ratione ac imitatione dig

ccurrat in Muſculis ſub aliis econditis delineandis, &c. ectorem id mihi vitio non erſurum ſpero.

Pariſ. 1560. 8*vo.*

Witteberga, 1582. 8*vo. ſine ſig.*

Epitome hæc in lucem rodiit opera variorum viorum, ſcil.

Thomæ Gemini, *Londini.*
Jacobi Grævini, *Pariſiis.*
Nicolai Fontani, *Amſtelodami.* *

De triplici hac editione id obiter notari volo, quod figuræ ſint æri inciſæ, neque illæ ſint quæ epitomen ipſam exornant, ſed ex libris ipſis mutuantur.

Extat etiam apud Chriſtophorum Plantinum. *Antverpiæ.*

Proſperum Borgarutium, in Chirurgia Veſalii magna. *Venetiis.* Et Petrum Pavium. *Leydæ.*

a

F 3 Do-

* 1642. *fol.*

a Epitome operum *Veſalii* ex: etiam, cum figuris & ſine, ;.*Pariſ.* apud Wechelium, 1560. o.

Jacob. Bumannus, Chirurgus gurinus, edidit Germanicâ guâ Compendium Anatomiæ *ſalii*, cum elegantiſſimis ty: ære ſculptis, *Norimbergæ*, 51.

Porrò *Veſalius* aliud ab eo od hactenus publicatum eſt aomicum opus pollicitus eſt, quo monſtroſa ſolùm, & æ in diuturnis & abditis mor: per ſectionem occurrerunt, æ rariſſimè accidunt, & præ naturam ſe habere compentur, pertractare conſtituit, odque diſſectorum à ſe hiſtos contineret ad morborum gnitionem, totiuſque artis meæ tractationem utiliſſimum futurum, ut apparet *Cap.* 5. *Lib.* 1. & *Cap.* 9. & 14. *Lib.* 5. aliiſque magni ſui voluminis libris. Idem de fœtûs Formatione & quæ eo ſpectant, librum ſeorſim ſcribendum promiſit *Cap.* 17. *Lib.* 5. ſuæ Fabricæ. Hunc librum, regum theſauris præferendum, in Hiſpania latere veroſimile eſt, ut ſuſpicatur *Johannes Schenkius* in præfatione Obſervationum medicinalium.

Suorum de humani corporis fabricæ librorum Epitome, cum iconibus elegantiſſimis, juxta germanam authoris delineationem artificioſè jampridem ex ære expreſſis: additis unicuique notis & indicibus alphabeticis; quibus Philoſophiæ ac Medicinæ ſtudioſi ad facilem & abſolutam Anatomes cognitionem tanquam manu ducantur. Opus perinſigne, nunc primùm in Ger-

Dominus Tortebat, pictor regius, figuras Oſſium & Muſculorum, ex Veſalio, explicationibus decoratas edidit *Pariſiis*, an. 1668.

Et ego nuper figuras tres, corpus muſculorum, tres, ſceleton, ac duas alias, partes exteriores exhibentes in lucem miſi addita explicatione, ipſi tabulæ inciſa.

Epiſtola Andr. Veſalii me dici Cæſarii rationem modum que propinandi radicis Chin decoctum quo nuper invicti ſimus Carolus Quintus impe rator uſus eſt, & præter ali quædam epiſtolæ cujusdam a Jacobum Sylvium ſententiai recenſens veritatis, ac p tiſſimum humanæ figuræ ſtı dioſis perutilem: quum q hab

Germania renatum, hâcque formâ emendatiſſimè editum *Coloniæ Agrippinæ*, Typis *Steph. Hemmerden*, 1600. *fol.*

Henricus Botterus, D. ac facultatis medicæ pro tempore Decanus, in Epiſtola dedicatoria hæc de *Veſalio* profert. „Unus „inſtar omnium *Veſalius* tandem „exortus, velut æthereus Sol, „multorum votis ſatisfecit, at„que opus præclarum de huma„ni corporis fabrica inſcriptum, „ſeptemque libris diſtinctum ab„ſolvit, atque in lucem dedit. „Quod ubi primùm prodiit, „dictu mirum quanto plauſu ab „omnibus purioris medicinæ ſec„tatoribus ſit exceptum, quan„tâque aviditate perlectum. Sed „cum id tandem prolixiùs & ex„quiſitiùs judicaretur, quam ut „ab omnibus intelligi, & in „Scholis ad enarrandum propo„ni poſſet, idque *Veſalio* tum „adhuc viventi ſuboleret: quo „omnibus ex æquo conſuleret, „eosque libros ipſimet in ſuc„cinctam Epitomen non grava„tim contraxit, ac magni op„ris tabulas ſive figuras ſub i„cudem revocavit atque h„compendio ſubjunxit, ut „hinc ſtudioſi αὐτοψίαν quaſi m„nu ducerentur. Hoc opuſculu„jam anteà alibi excuſum, „non ſinè fructu multorum h„tenùs uſurpatum, diſtrac„jam magna ex parte ſuper„rum editionum exemplaribu„hæredes Hogenbergani a„nos, iterum in gratiam ſtud„ſorum ſuſceperunt recudendu

Hæc ipſa editio ſequentis t tùm tituli additione *à Janſſo* divulgatur, *viz. Anatomia in hoc genere principis* Andr. Veſalii, *Bruxel. in qua tota hu ni corporis fabrica, iconibus gantiſſimis, juxta genuinam A toris delineationem æri inciſ lectori ab oculos ponitur, add* &c. *ut in priori*, opus perin ne & utiliſſimum nunc prim quam emendatiſſimè editu *Amſtelodami*, excudebat *Jo nes Janſſonius*, 1617. *fol.*

hactenus in illa nimium Galeno creditum ſit facilè commonſtret.

Baſil. 1546. *Fol. min. pag.* 204.

Lugduni, 1547. 16*mo. pag.* 290.

Sub hoc titulo contractio-ri:
Radicis Chinæ uſus Andrea Veſalio authore.

Hæc epiſtola ſcripta fuit ab authore ad Joachimum Roelandts, medicum apud Mechlinenſes primarium, *Ratisbonæ*, idibus Junii 1546. Edita verò a fratre ſuo Franciſco Veſalio, in qua à pag. fil. 41. ad finem multa inveniuntur Anatomica, etſi titulus ea non promittat. Scopus authoris in ea continuanda eſt, primò, Anatomica ſua ſcripta propugnare, deinde & demonſtrationibus atque conjecturis a deſcriptione omnium ferè partium Galenum homines nunquam ſecuiſſe, ſed aliorum animalium hiſtoriam hominis loco docere, quem eoque acerbiùs juſtò perſtringit.

Id quoque obſervatu dignum eſt quod ad calcem hujus epiſtolæ Anglum quendam acriter reprehendit eo quod figuras ejus turpiſſimè imminutas, æri licet inciſas, adeò corruperit, & malè expreſſerit, ut pudeat aliquem arbitrari à ſe ita exiiſſe. Epiſtolæ editor plagiarium hunc aliquando fratri ſuo convixiſſe dicit.

Veroſimile eſt per hunc autorem *intelligere Thomam Gemini* de quo fuſiùs poſteà.

Anatomicarum Gabrielis Falloppii obſervationum examen.

Venetiis, 1564. 4*to. p.* 171.

Epiſtolam ad Lectorem, curriculo vitæ auctoris elucidando inſervientem hic inſerendam duxi.

QUum And. Veſalius nuper hac Hieroſolymam proficiſcens, in taberna mea libraria ab Auguſtino Gadaldino & Andrea Marino aliisque quibusdam qui unà caſu convenerant præſtantibus medicis ſalutaretur, illi ab ipſo ſunt percunctati, nequid de ſuo Anatomicarum Gabrielis Falloppii obſervationum examine factum eſſet, quod ille Venetorum cuidam oratori ut Patavium perferretur, datum eſſe ab Alexandro Baranzono intel-

lexiſſe ipſis ſignificaverat, Aiebat Veſalius diſcedenti ex Philippi regis aula clariſſimo Paulo Teupulo Veneti Senatus ſingulari ſane ornamento ſuum illud examen datum quidem fuiſſe, verum interea quum ille ob inteſtina Gallorum bella triremiumque abſentiam multis menſibus in Cathalonia hærere cogeretur, & ſerius huc veniret, Falloppium (ut ipſis conſtabat) è vivis diſceſſiſſe, hacque occaſione examen illud à Teupulo hactenus ſervatum eſſe, & ab ipſo facilè obtineri poſſe. Quandoquidem igitur tum illorum qui aderant nonnulli hujus copiam fieri exoptabant, illis viſum fuit omnibus ut id mox à Teupulo receptum mihi primum daretur, egoque id excuſum omnibus communicarem. Quantum vero decoris & augmenti rei anatomicæ ex hoc ocyùs elaborato, ſed diu ſuppreſſo ſcripto accedat, ipſo uſu diſces, promptèque experieris, qui collatis amicè mutuò Anatomen exercitantium ſtudiis, illa adhuc indies increſcere poſſit.

Venet. May 24. 1564.

Hannoviæ, 1609. 1610, *8vo. p.* 260. *curante Jeſſenio.*

Hoc examen Madritii, ex aula regia, Decembris 27 1561, *exaratum fuit.*

* In hoc examine tantam prodit Veſalius in diſcipulum ſuum teneritudinem, ut licet famam ſuam apud poſteritatem egregiè tueatur adverſarium tamen ſuum non tam refutâſſe quam juviſſe, imo ad ſimilium obſervationum communicationem ſtimulâſſe (fruſtaneè quamvis effectu obitu Falloppii examinis illius examen præveniente) videtur.

Emendavit etiam Veſalius ac latinitate donavit aliquos Anatomicorum Cl. Galeni librorum nempe de adminiſtrationibus anatomicis, & libros de venarum, arteriarum nervorumque diſſectione.

Inſtitutiones anatomicas Joh. Guintheri emendatiores edidit & auxit, an. nimirum 1538.

Librum nonum Rhazi doctè & eleganter ex barbaro & obſcuro ſermone in Latinum vertit & elegantiſſimâ paraphraſi decoravit. *

Scri

* *Paraphraſis in nonum Librum Rhazae Medici Arabis Cl[arissimi]* ...
ri

Scripſit prætereà Epiſto-
ım quâ docet venam axilla-
em dextri cubiti in dolore
ıterali ſecandam.

Baſiliæ, 1539.

Si omnia quæ indefeſſo ſuo
ıbore, ac diligenti inquiſi-
ione, in anatomicis detexe-
it eximius autor, atque ac-
uratius, quam ab aliis fac-
um ſit, deſcripſerit. hic ex-
criberem, non ſolùm qui-
lem opus eſſet arduum ac
aboris plenum, verum etiam
fficeret, ut opuſculum hoc
uod breve volumus, in mo-
em ingentem excreſceret.
d igitur in genere monere
ıt puto, ex veteribus ne-
ninem illum in oſſibus cor-
oris humani, ac artuum
najorum Muſculis, deſcri-
éndis, ſuperâſſe, imo &
laddere fas credo, eum
tudio adeo felici id operis
bſolviſſe, ut poſteris nul-
lus fere ſcribendi locus re-
lictus ſit: Ne autem ipſius
inventa ſilentio penitus præ-
terire videar, ex innumeris
pauca, loco exempli, ve-
nient.

Literis prodidit membra-
neis quibuſdam vinculis cum
oſſium pectinis commiſſura,
virile genitale connexum eſ-
ſe; vinculum hoc à *Caſſerio*
fuit delineatum, & nuper à
Cowpero noſtrate (*quem uti-
nam nobis non invidiſſent fa-
ta*) *ligamentum penis ſuſpen-
ſorium* indigitatum.

Duorum *auditus oſſium*
primam dilineationem *Veſa-
lio* debemus.

Nervum Opticum non ac-
curatè in oculi centrum in-
ſeri, ſed paulatim ad latus,
primus ingredi ſtatuit. Li-
gamentum etiam femoris *Te-
res* dictum, non in medio
capitis, ſed ad latus magis
inſeri vult.
*

F 5 AN-

*iſſ. ad Regem Almanſorem, de
ffectuum ſingularum corporis
artium curatione, Andrea Ve-
alio Bruxellenſi Autore. Lugduni*
551. 12*mo*. Dedicatio data 1537.
Witembergæ, 1586. 8*vo*.

* In opuſculis Ingraſſiæ, *Venet.*
568. 4*to*. exſtat Epiſtola Veſa-
ii ad Ingraſſiam, *pro Magni
& Illuſtris Terræ novæ ducis fi-
lula, ex levi axilla in thoracis
oncavum pervia, & aliis gravi-
us non paucis affectibus, ob pu-
ris ſupra ſeptum transverſum coa-
cervationem, & ineptam per fiſtu-
lam expurgationem, ſubinde pro-
venientibus*. data Madriti 1562.

*Andreæ Veſalii opera omnia
Anatomica & Chirurgica, cura
Hermanni Boerhaave, & Ber-
nardi Siegfried Albini. Lugdun.
Batav.* 1725. *fol.* 2 *Vol.* in his
continentur, *de humani corporis
fabrica libri ſeptem. Suorum de
humani corporis fabrica librorum
epitome. Epiſtola rationem mo-
dum-*

78 ANGELUS FORTIUS.

MEdicus & Aſtrologus inſignis Venetiis.

De mirabilibus vitæ humanæ naturalia fundamenta.

Venet. 1543. 8*vo.*
—— 1555. 8*vo.*

In hoc libello, à Malpy ghio citato, multa habentu Anatomica.

79 PAULUS DIONISIUS

VEronenſis Medicus.

De materia oculi & ejus partibus verſu Hexametr anno 1543. *ſcripſit.*

80. HIERONYMUS THRIVERIUS,

FLoruit circa an. 1540. Fuit Profeſſor Medicinæ primarius Lovanii, obiit an 1558.

Super natura partium ſolidarum, cum Ariſtotele & Galeno Diſceptatio.

Antverpiæ, 1543. 8*vo.*

GUAL-

dumque propinandi Radicis Chynæ decocti, quo nuper invictiſſimus Carolus V. Imperator uſus eſt, pertractans: & præter alia quædam, Epiſtolæ cujusdam ad Jacobum Sylvium ſententiam recenſens, veritatis ac potiſſimum humanæ fabricæ ſtudioſis perutilem: quum quî hactenus in illa nimium Galeno creditum ſit, facile commonſtret. Gabrielis Falloppii obſervationes Anatomicæ ad Petrum Mannam Medicum Cremonenſem. Veſalii Anatomicarum Gab. Falloppii obſervationum examen. Gabrielis Cunei, Apologiæ Franciſci Putei pro Galeno in Anatome examen. Veſalii Chirurgia magna, a Proſpero Bongarutio recognita, emendata, ac in lucem edita. Addita præfatio, *qua & vita Auctoris continetur.*

GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS, vel HERMANUS RIIF, 81.

ARgentoratenſis Medicus. Dioſcoridis Explanator. Floruit Moguntiæ circa an. 1539.

Germanico Sermone multa opera, præſertim in *Anatome* edidit, quæ partim Argentinæ, partim Francofordiæ circa annum 1543. ſunt excuſa. De obſtreticatu etiam ſcripſit, ubi nonnulla habentur Anatomica. *

JOHANNES TAGAULTIUS, 82

AMbianus Vimachus. Medicus Pariſienſis. Patavii vixit an. 1554. Hic Guidonem elegantiori linguâ loquentem fecit, ne quis verò credat, aliam doctrinam in ſuis operibus reperiri, ſciendum res eſſe Guidonis verba Johannis.

De

* Anno 1541. Argentorati edidit novemdecim Figuras, ut appellat, cum indicibus earum, ſermone Germanico, ſine titulo. Incipit: *Kurtze vorred zu dem gutherzigen Lezer, durch Magiſtrum Gualtherum H. Ryff, Argentinum Medicum.* In præfatione dicit: *Hier hab ich dir gründtlichen und eygentlichen für augen geſtelt des menſchen, oder dein ſelbs warhaftige Anathomi, oder eygentliche und artliche contrefactur oder abmalung aller euſſerlicher und innerlicher, ſichtbarer und unſichtbarer glider und glidſtuk, aus welchen der menſchlich corper zuſamen geſetzt, mitt kurtzer erklärung irer vilfältigen nutzbarkeyt, würkung und vermögen. --- erſtmals in Teutſcher ſprach beſchriben und an tag geben, vormals bis auff diſe zeyt der geſtalt weder geſehen nog geleſen werden.*

Gross Chirurgei, oder volkommene Wundartzenei. Durch Gwaltherum H. Ryff, Argent. Medicum und Chirurgum. Franckfurt am Meyn. 1559. *fol.* In parte prima tradit brevem deſcriptionem omnium membrorum corporis humani, ad uſum tyronum in Chirurgia.

De Chirurg. inſtitutione lib. 5.

Pariſ. 1543. *fol.*
Lugd. 1547. *8vo.*
Venet. 1549. *8vo.*
Tiguri, 1555. *fol.* cum aliis Chirurgiæ ſcriptoribus. *

Gallicè.

A Paris, 1629. *8vo. p.* 738.

Sceleti humani hic tres proſtant figuræ.

Metaphraſis in Guidonem de Cauliaco.

Pariſ. 1545. *4to.*

---

83. JODOCUS WILLICHIUS,

NAtus Reſelii in Boruſſia, an. 1501. Profeſſor Græcæ linguæ declaratus Francofurti ad Oderam, an. 1524. demúmque an. 1541. eadem in Academia Medicinæ Doct. & unà ejuſdem Profeſſor ſalutatus eſt. Vir ſapientiâ, doctrinâ multiplici, eloquentià & autoritate præſtans. *Academiæ Francofordianæ noſtrâ ætate*, inquit Geſnerus, *ornamentum*. Ob. 1552. æt. 51.

Commentarius Anatomicus, ſeu diligens omnium partium Corporis Enumeratio.

Argentorati, 1544. *8vo. pag.* 297. [a]

---

84. CAROLUS STEPHANUS,

MEdicinæ Doctor, facultatis Medicorum Pariſienſis. Riverii, Chirurgi regii, induſtriâ & operâ adjutus, rebus Anatomicis diligenter operatus eſt juxta Ga-

* In Theſauro Chirurgiæ Uffenbachii, *Francof.* 1610.

a *Jodoc. Willich.* urinarum probationes illuſtratæ, ſcholiis medicis Hieron. Reuſneri Leorin. *Baſil.* 1582. *p.* 340.

Galeni doctrinam tunc temporis ignotam, quam primus ſuo ſeculo utcunque patefecit, atque legendam eleganti ſermone propoſuit: quin etiam iconibus ante Veſalium illuſtravit. Nonnullis etiam novis Anatomen locupletavit qualia ſunt apophyſis membranea, intra hepar ad cavæ exortum, ne ſanguis ibidem elaboratus regurgitet. *Primus omnium ſtatuit æſophagum & arteriam magnam per duo delabi foramina, licet ſibi invicem admodum vicina ſecus ac cenſuit Galenus. Membranam carnoſam liquatæ pinguedinis reliquias eſſe demonſtrat; nam ſi pinguedinem ad ignem fundas, videbis membranam craſſam ſupereſſe: Septum ſcroti à Maſſa primùm notatum, accuratè deſcribit, cui quoque nomen diaphragmatis ſeu ſepti imponit.*

Veterum nullius mentionem facit, Galeno excepto, à quo plurima mutuatus eſt.

De Iconibus id in genere obſervandum, quòd non ſolum ſint imperfectæ queiſque ideo minimè fidendum eſt, verùm quòd in gratiam partis alicujus licet exiguæ, reſpectu molis corporis habito, univerſi corporis figuram oculis ſubjiciat.

De diſſectione partium Corporis humani libri tres, unà cum figuris & inciſionum declarationibus à Stephano Riverio Chirurgo compoſitis.

Pariſ. 1545. *fol. magno*; *p.* 375.

In Præfatione queritur; quòd cum an. 1539. totus ferè liber *typis mandatus fuerit, ob enatam controverſiam ſuppreſſus fuit adeò ut liberum intereà temporis aliis fuerit novas comminiſci ſententias, picturas alias confingere, aut ex hujus libri ſuffuratis, nonnullis tanquam ſuis, ante opus emiſſum, uti.*

Figuris ſex *ſceleti humani* ab anteriori & poſteriori facie deſumptis ornatur. Quarum prima & ſecunda ſolummodò *oſſa*, tertia & quarta *ligamenta notabiliora*, quinta & ſexta *ortum* & *inſertionem* muſculorum exprimunt.

Adſunt *ſceleti humani* duæ aliæ figuræ, *nervorum* curſum proponentes.

Figuræ duæ corporis anterioren & poſteriorem faciem ſuis *muſculis* opertam ſpectandam offerunt.

Omnes prætereà *muſculi* ſeorſim delineati habentur.

Occurrit quoque *venæ cavæ* & *aortæ* ſecundum progreſſus ac diviſiones in eodem corpore delineatio.

Cor-

Corpus *ſuâ cute* contectum ab anteriori & poſteriori facie depictum cernitur, cum partium exteriorum nominibus latinioribus.

Partes genitales in mulieribus octo figuris illuſtravit.

Circa finem libri, à pag. 343. ſingularum corporis partium adminiſtrationem eo more proponit, quem in cadaverum diſſectione plerumque obſervavit.

Gallico ſermone prodiit.

Pariſ. 1546. *fol.* *p.* 405.

85

THOMAS GEMINI,

Lyſienſis. Chalcographus apud Londinenſes. Artifex hic ingenioſiſſimus cum magna ſui nominis laude figuras Veſalianas primus æri affabrè incidit, duos poſt annos quam ligno in Germania expreſſæ fuerunt. Id tamen eſt illi vitio dandum, quòd nomen Veſalii ſilentio prorsùs premat, propriâque induſtriâ & labore elaboratas affirmet.

Tabulis Anatomicis deſcriptionem omnium corporis humani particularum ex Epitome Veſaliana hauſtam præmittit. Figuras quoque explicatione Veſàlienſi decorat, quâ in re auxilio ipſi fuit Dominus Udal, alii que docti, ipſe enim tam linguæ Latinæ & Anglicæ, quàm Anatomices ignarus fuit.

Editio hujus libri trina habetur, quarum primam Latinitate donatam *Henrico octavo*, ſecundam quæ Anglico Idiomate in lucem prodiit *Edvardo ſexto*, & tertiam quæ eâdem linguâ emiſſa fuit, *Eliſabethæ*, Anglorum principibus, inſcripſit.

Franciſcus Veſalius in epiſtola nuncupatoria in librum *de uſu radicis Chinæ*, multùm conqueritur Epitomen librorùm Andreæ Veſalii prorsùs vitiatam ab Anglo quodam (Thomam Gemini ni fallor,intelligit)quem aliquando fratri convixiſſe arbitratur (quod vero quidem ſimile eſt cum apud eum Chalcographum forſitan egerit) ipſumque Epitomen, locis quibuſdam ex libris mutuatis, quos tamen omninò corrupit, adauxiſſe & pictura & ſculptura tam ridiculè ruditerque expreſſa, ut Opporinianæ editionis

s imaginem nullam ſerva-
:rit, illuſtrâſſe.

*Compendioſa totius Anato-
iæ delineatio ære exarata.
:r Tho. Geminum.*

Londini, 1545. *fol. p*
140.

Anglicè.

Londini, 1553. *fol.*
—— 1559. *fol.*

JOHANNES GORRÆUS 86.

NAtus Lutetiæ, an. 1505. ad ſui ſeculi ornamen-
ım & commune reipublicæ eneficium: medicinæ pro-
ſſor regius, Græcæ Lati-
ꝛque linguæ, ut & poëſeos eritiſſimus, fœliciſſimus
ıedicarum definitionum ex-
licator, & diligentiſſimus :riptorum Hippocraticorum
luſtrator & explanator. O-
iit Lutetiæ, 1577. æt. ſuæ
2.

*Hippocratis Coi medicorum
rincipis de genitura & na-
ıra pueri libellus. Græcè
Latinè, acceſſerunt ejuſdem
ıterpretis annotationes in
uibus tota temporum parien-
i ratio apertiſſimè explica-
ur.*

Pariſiis, 1545, 1564. *4to
pag.* 83.

*Definitionum medicarum
lib.* 24. *literis Græcis diſtin-
cti.*

Lutet. Pariſ. 1564. *Fol.*
Francof. 1578, 1601. *Fol.
pag.* 525. ab authore recogniti & aucti acceſ-
ſit Index Latino-Græ-
cus.

Pariſiis, 1622. *Fol.* à Joh. Gorræo fil. locupletati & cæteris authoris o-
peribus aucti.

In hoc opere exquiſitiſſimo illuſtrantur & explicantur omnia vocabula Anatomica.

LUDOVICUS BUCCAFERREA 87.

PHiloſophus Bononienſis, Alex. Achillini diſcipu-
lus, equeſtri honore, & co-
mitis dignitate à Carolo 5to
con-

condecoratus fuit. Obiit. 1545. æt. 63.

Oratio de Principatu Partium Corporis. Extat in *Apologia Franciſci Putei p Galeno*, nec non apud *Ca Hoffmannum*. In tracta cui titulus *pro Veritate*.

---

88 ## THOMAS VICARY.

CIvis & Chirurgus Londinenſis: Chirurgus primarius duobus regibus Anglorum, ſcil. Henrico octavo, 1531, & Edvardo ſexto, & totidem reginis, ſcil. Mariæ & ſereniſſimæ Elizabethæ, nec non in Noſocomio Sancti Bartholomei protochirurgus.

Primus omnium Anatomica Anglico idiomate conſcripſit.

The English man's Treaſ re: or, the true Anatomy Man's Body.

London. 1548. a

Ibid. 1633. Prodiit caſt gatus & auctus operâ ch rurgorum prædicto Noſocc mio inſervientium in 4t pag. 264. Anatomíca com plectuntur paginis prioribu 58.

---

89 ## JACOBUS MILICHIUS,

NAtus Fribergæ Briſgoiæ, an. 1501. in academia Friburgenſi ſtudiis primùm operam navavit, & poſteà in Academiam Vianenſem ſe contulit. an. 1524. Wurtembergam venit, ubi in numerum profeſſorum coaptatus fuit. Mathematicas artes diligentiſſimè excoluit, eaſqu primus in prædictam Academiam introduxiſſe dicitur Medicinam quoque multo annos cum fructu docuit primuſque artem ad fonte Græcos revocavit, & audi to-

a *Thomas Vicary*. A profitable Treatiſe of the Anatomy of Man's Body, newly revived, corrected, and publiſhed by the Chirurgeons of St. *Bartholemew's* Hoſpital. *London*. 1577. 8vo Paginæ non numerantur. Acceſſit ſceleti humani facies anterior ex *Veſalio*. Ibid. 1587. 4to

tores aſſuefecit, ut ſe duce ac interprete doctrinam potiùs ex limpidis autorum fontibus quàm ex interpretum turbidis lacunis haurirent, & eam ita feliciter exercuit, ut etiam principes Anhaltini in adverſa valetudine ſæpius ejus opera uſi fuerint. Ob. 1559. æt. 58.

Oratio de Studio doctrinæ anatomicæ.

Wittebergæ, 1550. 8*vo.*

Extat etiam Tom. II. ſelectarum Declamat. Phil. Melanthon. pag. 385. excuſ. *Baſil.* 1542. Vide Biblioth. Geſneri.

Oratio de Partibus & Motibus Cordis. Ext. ibid. p. 291.

Oratio de Pulmone & Diſcrimine arteriæ tracheæ & æſophagi. Ext. ibid. pag. 679.

MATTHÆUS CURTIUS

PApienſis. Natus Ticini, ſeu Paviæ in Italia, medicorum ſuâ tempeſtate facile princeps, qui non ſolum in Gymnaſio patrio; ſed & Patavii, Bononiæ, Florentiæ & Piſis ſumma cum laude medicinam publicè docuit, ſed & feliciſſimè exercuit; unde etiam à Clemente 7mo PontificeRomam ſæpius vocatus. Obiit Ticini 1544.

In Mundini Anatomen explicatio.

Papiæ, 1550. 8*vo. Chart.* 27.

In procemio Mundinum omnia ferè ab Ariſtotele & Galeno accepiſſe aſſerit, atque loca unde ſumpſit adnotare, & quæ addidit Mundinus falſa eſſe probare pollicetur.

De Septimeſtri partu concilium extat inter opuſcula inſcripta de Doſibus tractationis medicinalis.

Venetiis, 1562. 8*vo.*

Matthei Curtii, Papienſis, medici celeberrimi, in Mundini Anatomen commentarius elegans & doctus.

Lugduni, 1551. 12*mo, pag.* 528.

Ejuſdem Cartii de Muſculis, eorumque partibus, motibus ac diſſectione compendium, à pagina 531. *ad finem, ſeu* 549.

Epiſtolam huic editioni præfixam, datam Lugduni 1550. Andreæ Veſalio nuncupat Joh. Canappæus, M. D. In qua artis non ſolùm Anatomicæ neceſſitatem ac utilitatem multis deprædicat; ſed etiam ipſum commentatorem, ut medicum omnibus numeris abſolutiſſimum qui non ſuæ modo reipublicæ, ſed etiam univerſo hominum generi laboribus ſuis maximè conſuluit.

LEONHARTUS FUCHSIUS

NAtus Wembdingæ Rhetiæ oppido in ditione ducum Bavariæ 1501, an. 1524. honores doctorios conſecutus eſt Ingolſtadii, quo titulo impetrato ſtatim Monachum commigravit artem medendi factitaturus. Inde Ingolſtadii 1506. rediit, nactus ibi profeſſoris medicinæ Spartam quam cum non niſi biennium ornâſſet, ille utpote cùm per religionem docere integrum non fuit Onoltzbachium ſeceſſit, electus 1528. Marchionis Branderburgii Archiater. Tandem Tubingam vocatus, in ea academia medicinam publicè docuit, & Anatomiam ad vitæ uſque finem exercuit.

Illi in docendi munere famam conciliârunt non ſolùm ſedulitas & diligentia ſingularis, ſed etiam duo alia in docendo maximè neceſſaria, methodus ſcil. & ſermonis perſpicuitas; etenim non tam ordine & modo, quam ſervabat optimo, quam orationis elegantia animos aureſque auditorum, ita demulcebat, ut cum faſtidio ipſum audiret nemo.

Ab Imperatore Carolo quinto nobilitatis inſignia & ornamenta ultrò accepit; & à Coſmo Medice, Florentiæ duce, dicto anno 600 coronatorum ſtipendio invitatus comparere noluit.

Obiit Tubingæ 1566. anno æt. 65.

Jacobus Sylvius in præfatione ſua in depulſionem calumniarum minùs ſplendide de Fuſchio ſentit, cum hæc inquit, „Abſolviſſem ecce „Epitomen Anatomicam „Fu

Fuſchius edidit de vaſta & ...ana *Calumniatoris* farragi...e excerptam, ejusque ca...umnias retinentem, *&c.*

De humani corporis fabri... epitomes pars prima, duos, ...um de oſſibus, alterum de ...uſculis, libros complec...ns.

Lugduni, 1551. 8*vo. p.* 338.

De humani corporis fabri... pars altera.

Lugduni, 1555. 8*vo. Chart.* 159.

Ubi agit 1*mo, de inſtru...entis nutritioni famulanti...s.*

2. *De inſtrumentis propa...ndæ ſpeciei inſervientibus.*

3. *De cordis ſtructura, &c.*

4. *De cerebri ſtructura, &c.*

In præfatione diſertis verbis fatetur, ſe ex Galeni & Veſalii ſcriptis opus ſuum concinnâſſe, & in libro ſecundo quo Muſculorum traditur hiſtoria, Veſalium per omnia ſecutum ut & ne facti inſimularetur paſſim in marginibus loca unde quævis excerpſerit nominatim expreſſiſſe. Scopum quoque quem ſibi in epitome ſua divulganda propoſuit ingenuè aperit, cum, ſcil. *Galeni & præſertim Veſalii opera prolixiora atque exquiſitiora ſint, ut ab omnibus capi poterint, & in ſcholis proponerentur, epitomen quoque quam conſcripſit Veſalius ſuccinctiorem, quam ut ab iis aſſequi queat, epitomen ſuam ex libris memoratis concinnavit.*

Galeni equidem primò acerrimus fuit propugnator, ſed ſimul atque evulgata fuerint opera Veſalii, deſerto illo & mutato clypeo, opus ſuum ad imitationem hujus compoſuit, & hanc ob cauſam à Riolano Veſalii ſimia appellatur: *

* *Leonharti Fuchſii ſcholæ Tu...genſis Profeſſoris publici, de ...nani corporis fabrica, ex Ga...i & Andreæ Veſalii libris con...nata, Epitome, pars prima, ...s, &c. Tubingæ* 1551. 8*vo.* ...*s altera, ibid.*

Extant etiam in *operibus ejus didacticis ab Auctore ipſo paullo ante mortem ejus, refectis mendis & erroribus pernicioſis, recognitis, auctis & locupletatis, luculentiſſimisque annotationibus illuſtratis. Francof.* 1604. *fol*

92. ALBERTUS NOVOCAMPIANUS

ANnotationes in *fabricatio-nem hominis à Cicerone lib. 2. De natura Deorum de-ſcriptam:* Item.

Diſſertatio utrum cor an jecur in formatione Fœtus con-ſiſtat prius.

Cracoviæ, 1551. 8*vo.*

93 JOHANNES GERSDORF

ARgentinenſis, Chirur-gus.

De Chirurgia & corporis humani anatomiâ liber.

Francofurti, 1551. 8*vo.*

94. BERNHARDINUS MONTANA.

DE Monſerat medicus re-gius.

De hominis Anatomia.

Valleſoleti, 1551. *Fol.*

95. JOACHIMUS CAMERARIUS

PAbepergenſis, natione Germanus. Nat. 1534. Ob. 1598. Vir fuit ſolidè doctus Græcè & Latinè, li-teris humanioribus & tota prope philoſophiâ. Patriæ ſuæ eximium decus.

Commentaria utriuſque lin-guæ Græcæ & Latinæ, Διασκευὴ ὀνομαστικὴ, *In quibu[s] eſt diligèns exquiſitio nomi[n]num quibus partes corpori[s] humani appellari ſolent. Ad[]ditis etiam functionum no[]menclaturis & aliis his acci[]dentibus.*

Baſil. 1551. *Fol.* *Colum* 49[8]

CÆ

CÆSAR ODONIUS

Bononienſis.

De Urinis.

Extat in Henrici Martini Anatomia urinæ, 1551.

Vid. infra p. 101. et Matth. 139.

JACOBUS SYLVIUS

97

Natus Ambiani in Picardia, an. 1478. Johan. Tagoultii diſcipulus. Vir ut loctrina in omni literarum genere Græcè Latinéque ex-ellens, ita judicio & eloquentiâ ſummus, medicus ximius, profeſſor regius, & rei medicæ apud Parienſes interpres, in qua aademia Anatomen profiteri æpit, cadavera humana ropriâ manu, more Herophili, diſſecando, & non uadrupeda, ut ante eum lerique ſolebant.

Galeni librum *de Oſſibus*, ivino commentario interretatus eſt: in præfatione æteros Galeni libros anatoicos commentariis illuſtrae pollicetur.

Calumnias Veſalii *quem æſanum, ut & in præfatioe, literarum imperitiſſimum arrogantiſſimum appellat*, lio libello reſpondit. Uterue equidem limatiſſimi fuerunt ingenii, & rei anatomicæ decus, ſed ille in calumniando nimis mordax, hic in doctrina Galeni propugnanda nimis acer judicatus eſt: multa ille contra Galenum temerè protulit, ac multorum illum inſimulavit quorum ipſe reus deprehenditur, multa hic dum præceptorem Galenum tuetur abſurda in medium adduxit, dum nihil à Galeno unquam perperam ſcriptum dicat. Summus erat Arabum inimicus. Ob an. 1555. æt. 77.

Poſt ejus obitum edita fuit Iſagoge Anatomica ſolertis ingenii fætura incomparabilis, in qua Muſculorum & Vaſorum omnium ſylvam & confuſionem in exquiſitum ordinem digeſſit, ac propriis nominibus deſignavit, quæ nunc ab omnibus ferè anatomicis retinentur: Iſagogen ſuam poſtrema circumli-

litione non expolivit; nam fatorum invidia, & magno reipublicæ medicæ detrimento, tabulas imperfectas manus extinctæ reliquerunt & nullum finem laboribus ſuis impoſuit.

In libro ſuo *de Uſu Partium*, errores Veſalii quem calumniatorem vocat, obiter perſtringit; ejus verò nomen reticet, ſacrum illum ſermonem *ut ipſius utar verbis*, polluere nolens.

Multis novis inventis Anatomen amplificavit, ac nominatim primus omnium detexit *valvulas venarum quas epiphyſes ſ. membraneas epiphyſes appellat, in ore ſcil. venæ azygæ, in vaſis jugularibus, brachialibus, cruralibus ac trunco venæ cavæ ex hepate proſilientis.* Vide lib. 1. c. 4. ſub finem.

Fabricius ab Aquapendente gloriam hujus inventionis ſibi vendicat, verum ille hæc ſolummodò accuratius deſcripſit, ac valvularum nomine ab uſu & ſtructura, quod ab omnibus nunc retinetur, ornavit.

Muſculum femoris qui quadratus dicitur primus obſervavit, & Muſculis quos quadrigeminos vocat, accenſuit,

Muſculi in femore qui rectus appellatur originem accuratè deſcribit.

Tendinem plantaris ac palmaris quibusdam deeſſe, & hoc in caſu tendinem à vicinis ſuſſici docet.

Quod admirandum eſt, à præceptore ſuo Galeno in aſſignanda *Muſculi recti abdominis origine* diſcedit.

Molis carneæ in pedio ad latera digitorum excurrentis, ut & Muſculorum pyramidalium ab oſſe pubis pronatorum, quos vocat ſuccenturiatos mentionem facit, primumque eos obſervaſſe merito dici debet.

Glandularum ad primam aſperæ arteriæ diviſionem, nec non duarum ad laryngis radicem & ſubſtantiæ pylori glanduloſæ meminit.

Opera medica: jam demum in ſex partes digeſta, caſtigata & indicibus neceſſariis inſtructa. Adjuncta eſt ejusdem vita & Icon. opera & ſtudio Renati Moreau.

Coloniæ Allobrogum, 1630 *Fol, p.* 884.

In his continentur Anatomica ſequentia:

1. *Scholia in commentario Galeni in Hippocratis librum* d

de natura hominis, pag. 27.

2. *Commentarius in Galeni librum de oſſibus p.* 54.

3. *In Hippocratis & Galeni phyſiologiæ partem anatomicam Iſagoge, pag.* 80.

4. *In Hippocratis & Galeni libros anatomicos lib.* 3. *p.* 99.

5. *De adminiſtratione anatomica, p.* 127.

6. *De variis corporibus ſecandis obſervata. Inter hæc habetur obſervatio, an.* 1553. *facta.*

7. *Væſani cujuſdam calumniarum, in Hippocratis Galenique rem anatomicam, depulſio, pag.* 159.

8. *Iſagoge breviſſima in libros Galeni de uſu partium corporis humani, pag.* 159.

9. *In tres Galeni libros facultatum naturalium epitome, pag.* 161.

10. *De menſibus mulierum, pag.* 164. *& hominis generatione, pag.* 180.

11. *Diſputatio de partu cujuſdam infantulæ Agennenſis, an ſit Septimeſtris, an novem menſium cum reſponſione illuſtrium medicorum,* viz.

Jul. Cæſ. Scalig.
Joh. Bergii.
Carol. Fortanerii.
Joh. Fernel.
Jacobi Goupyli, &
Guill. Plantii.

Seorſim prodierunt.

Depulſio Væſani cujuſd. &c. *an.* 1551.

Pariſ. 1561. 8*vo.*
*

De menſibus mulierum, &c.

Venet. 1556. 8*vo.*

Baſil. an. eodem. Extat etiam in Gynæciorum libris à Spachio editis, pag. 148.

Ordo & ratio ordinis in legendis Hippocratis & Galeni libris.

Pariſ. 1561. 8*vo.*

* Addita etiam eſt Renati Heneri adverſus Jacobi Sylvii depulſionum Anatomicarum calumnias, pro Andrea Veſalio Apologiæ, *Venet.* 1555. 8*vo.*

Cl. Galeni commentarium in Hippocratis librum de natura humana, de temperamentis, lib. tres, de motu Muſculorum, de uſu partium, &c. primùm prodiit. Impreſſum Pariſiis, 1539

Quamvis ob editum hoc anno opus prædictum, auctor, inter ſcriptores qui iſto anno inclaruerunt reponendus videatur; illum tamen ad annum 1551, retuli; ob evulgatum tunc librum contra Veſalium, qui inter opera ipſius primas ſibi vendicat. a

MICHAEL SERVETUS

HIſpanus. Med. doctor, vir miri ingenii, cujus fœtura tantum famæ parenti in foro medico conciliat, quantum in theologico detrahit, nam contra ineffabile myſterium triunius Dei libros ſeptem in conſpectum publicum emiſit, quorum licet plerique Genevæ, alibique flammis damnati fuerint, aliqui tamen extant etiam in Anglia ubi occurrit locus notatu digniſſimus de circulatione ſanguinis.

Ipſe auctor, inſtigante Calvino, Genevæ ad ignem condemnatus fuit, an. 1553.

De Trinitatis erroribus, lib. 7.

Baſil. 1531.

Chriſtianiſmi reſtitutio.

Baſiliæ, 1553. *

In hoc opere, omnes ipſius tractatus Theologici continentur, in quorum quinto, qui de Sancto Spiritu agit, habentur loca illa quæ circulationi ſanguinis ut auctori abundè cognitæ commonſtrandæ conducere videntur.

Tres

a *Jacobii Sylvii* Iſagoge anatomica. *Pariſ.* 1555, 1556, 1587. 8vo. *Baſil.* 1556. 16mo. *Venet.* 1556. 8vo.

* Michel de la Roche in Bibliotheca Anglicana Tom. 1. Part. 2. ſcribit libros de Trinitatis erroribus impreſſos Hagenoæ in Alſatia: Chriſtianiſmi reſtitutionem Viennæ in Delphinatu.

Tres vult eſſe Spiritus in rpore humano, 'Natura-n ſcil. animalem & vita-m, qui verè non ſunt tres d duo ſpiritus diſtincti; talis eſt ſpiritus, qui per naſtomoſin ab arteriis com-unicatur, in quibus dici-r naturalis. Primus ergo t ſanguis, cujus ſedes eſt hepate & corporis ve-s: Secundus eſt ſpiritus talis, cujus ſedes eſt in rde & corporis arteriis: ertius eſt ſpiritus anima-, cujus ſedes eſt in cere-bro & corporis nervis.

Ut autem intelligatur omodo ſanguis ſit ipſiſſi-a vita, priùs cognoſcen-eſt ſubſtantialis genera-ipſius vitalis ſpiritus i ex aëre inſpirato & ſub-iſſimo ſanguine compo-tur & nutritur: Vitalis iritus in ſiniſtro cordis ntriculo ſuam originem bet, juvantibus maximè lmonibus ad ipſius per-ctionem, eſt ſpiritus te-is, caloris vi elaboratus, vo colore, igneâ poten-, ut ſit quaſi ex purio-ſanguine lucens Vapor, ſtantiam continens a-æ, aëris & ignis. Gene-ur ex facta in pulmone mmixione inſpirati aëris m elaborato ſubtili ſan-ine, quem dexter ventri-us ſiniſtro communicat.

'Fit autem communicatio 'hæc non per parietem cor-'dis mediam, ut vulgò cre-'ditur, ſed magno artificio à 'dextro cordis ventriculo, 'longo per pulmones ductu, 'agitatur ſanguis ſubtilis: 'A pulmonibus præparatur, 'flavus efficitur, & à vena 'arterioſa in arteriam veno-'ſam transfunditur; deinde 'in ipſa arteria venoſa inſpi-'rato aëri miſcetur, & ex-'piratione à fuligine expur-'gatur: Atque ita tandem à 'ſiniſtro cordis ventriculo 'totum mixtum per Diaſto-'len attrahitur, apta ſupel-'lex ut fiat ſpiritus vitalis.

'Quod ita per pulmones 'fiat communicatio & præ-'paratio, docet conjunctio 'varia & communicatio ve-'næ arterioſæ cum arteria 'venoſa in pulmonibus.

'Confirmat hoc magnitu-'do inſignis venæ arterioſæ, 'quæ nec talis nec tanta fac-'ta eſſet, nec tantam à cor-'de ipſo, vim puriſſimi ſan-'guinis in pulmones emitte-'ret, ob ſolum eorum nu-'trimentum, nec cor pul-'monibus hâc ratione ſervi-'ret, cum præſertim antea 'in Embryone ſolerent pul-'mones ipſi aliundè nutriri, 'ob membranulas ſeu —— 'cordis uſque ad horum na-'tivitatem, ut docet Gale-'nus.

Paulo infra, 'Ille itaque 'ſpiritus vitalis à ſiniſtro cordis ventriculo in arterias 'totius corporis deinde transfunditur, ita ut quæ tenuior 'eſt ſuperiora petit, ubi magis elaboratur, præcipuè 'in plexu retiformi ſub baſi 'cerebri ſito, ubi ex vitali 'fieri incipit animalis, 'propriam rationalis ani 'rationem accedens.

Hæc ſic tranſcripta
hentur apud digniſſim Wottonum, Vide *Wotto reflections on antient and m dern Learning.*

99. FERDINANDUS MENA

Doctor & Medicus Cubicularius, Philippi regis Hiſpaniarum, Complutenſiſque Scholæ Profeſſor.

Methodus febrium omnium, & earum Symptomatum curatoria. Acceſſit liber de ſeptimeſtri partu.

Antverpiæ, 1568. 4*to.* 74.

Librum Galeni de ur Commentariis auxit & i ſtravit.

Compluti, 1553. 4*to.*

100. PETRUS BELLONIUS,

CEnomannus, ſive ex Lombardia Lugdunenſi Galliæ Celticæ provincia oriundus, Medicus non literis tantum & præclarâ eruditione nobilis, ſed & perigrinationibus in remotas orbis partes ſuſceptis, rerum exoticarum Indagator ſolertiſſimus.

Claruit circa an. 1564.

De admirabili operum antiquorum, & rerum ſu ciendarum præſtantiâ libe

De medicato funere cadavere condito, &c. *ber* 2.

De medicamentis nonnu ſervandi cadaveris vim o nentibus lib. 3.

Pariſ. 1553. 4*to.*

FRA

FRANCISCUS MICHINUS, 101.

DE Sancto Archangelo.

Obſervationes Anatomicæ.

Venet. 1554. *4to.*

Flos Anatomiæ de perverſis Locationibus aut Fractionibus corporis humani.

JACOBUS RUEFF, 102.

TIgurinus, & urbis ejusdem medicus & chirurus ſolertiſſimus.

De conceptu & generatio-e hominis, & iis quæ circa æc potiſſimùm conſiderantur, ·b 4.

Tiguri, 1554. *4to* [a]

Francoſ. 1580. *4to. Ch.* 100.

Germanicè circa idem empus prodiit. [b]

Extat etiam in Gynæciorum libris à Spachio editis.

Inſertæ ſunt picturæ variæ fœtûs, primum in utero ſiti, deinde in partu, nec non matricis ejusdemque partium.

Lib. 1. *De ſemine, fœtus formatione & membranis.*

Lib. 2. *De matrice & ejus partibus.*

CHRISTOPHORUS à VEGA, 103.

COmplutenſis Academiæ Profeſſor; Caroli ſexti nedicus à cubiculo. Ob. 556.

De Urinis.

Compluti, 1554. *8vo.*

L U-

a *Ch.* 105.

b *Jacob. Ruef. Francoſ.* 1587. *to. Ch.* 93. Ultimas haſce editiones priori multò caſtigatiores, additis quibuſdam figuris novis & titulo prolixiori ornatas, imprimi curavit *Sigismundus Feirabenius* Bibliopola Francofurdienſis, poſt obitum Authoris.

104 LUDOVICUS COLLADO,

VAlentinus, Natione Hiſpanus, publicus artis medicæ Doctor. Veſalii diſcipulus & Sectator juratiſſimus.

In Galeni librum de oſſibus ad Tyrones enarrationes.

Valentiæ, 1555. 8*vo.* p 78.

In fine extat

Oſſium, capitis, foraminum, & ſinuum ad Tyrone brevis deſcriptio, p. 8.

105 RENATUS HENNERUS,

LIndoenſis, Medicus clarus, vixit circa an. 1555.

Apologia adverſus Jacobi Sylvii depulſionum Anatomicarum calumnias, pro Andrea Veſalio; in qua præcipue totius pene negotii Anatomici controverſiæ brevite explicantur. *

Venet. 1555. 8*vo.*

106 JOHANNES LYGÆUS,

MEdicus.

De humani Corporis harmonia, libri 4. *doctiſſimis annotationibus & ſcholiis in phyſiologiæ ſtudioſorum gratiam illuſtrati.*

Lutetiæ, 1555. 4*to.* *Cb.* 36.

Præfatio ad Lectorem data eſt 1554. Barri ad Albu lam.

In hoc opere grandior tantum & capaciora humani corporis membra con templatur.

In libro primo agitur a ma

* *Additus eſt & ipſe Jacobi Sylvii depulſionum libellus.*

enuum, humero & cubito nſtantium, & extremorum dum ac crurum conſtitu-one. In libro ſecundo, *ſimi ventris membra nu-itioni ſubſervientia deſcri-ntur, & obiter de fœtûs rmatione, & temporibus uca.* Libro tertio, *De ventre medio, in quo, Cor, Pulmo, Organa reſpirationis ac vocis, eorumque partes & tegumenta continentur.* Libro quarto, *Supremum ventrem deſcribit, in quo cerebrum collocatur, per nervos in totum corpus ſenſum & motum diffundens.*

MATURINUS MONTANUS, 107

Etragoricus.

Genialium dierum Com-entarius, in præclarum Ju-Pauli reſponſum, lib. 7. ſtatu hominum, in quibus non ſolùm varietates temporum humani partûs, ſed etiam cauſæ, &c. *explicantur.*

Pariſ. 1555. 8*vo.*

ENRICUS PAXMANNUS, 108

Ropoſitiones de partibus humani corporis & me-odo.

Wittebergæ, 1556. 8*vo.*

FRANCISCUS MARTINIUS de CASTRILLO, 109

Olloquium de dentitione & ordine quo dentes pro-unt.

Pinciæ, 1557. 8*vo.*
Matrit. 1570. 8*vo.*

JO-

JOHANNES BAPTIST. MONTANUS,

NAtus Veronæ an. 1498. Medicinam in diverſis Italiæ urbibus exercuit, ut, Neapoli, Romæ & Patavii, quâ in Academia eam publicè 20 an. docuit. Philoſophus & medicus celeberrimus; artis uſu, docendique ratione exquiſita & methodica incomparabilis. Poëta etiam ſuit excellentiſſimus. Ob. 1551. ætat. 63.

Opuſcula varia ac præclara. *Baſiliæ*, 1558. 8*vo*. 156
8*vo*.

Quorum priori volumin continentur

De ſucco melancholico & atra bile.
De generatione pituitæ.
De coctione & præparatio ne humorum.

In volumine ſecundo ag *De Fæcibus & Urinis.*

JOHANNES LALAMANTIUS,

HEduus.

De mora partûs in utero. Vide in Galeni libr. de diebus decretoriis commentarios.

Lugd. 1599. 4*to*.

In Hippocratis librum d ſeptimeſtri & octimeſtri par tu comment.

Genevæ, 1558. 8*vo*. *

J C

* *Hippocratis de hominis ætate, ex extremo fine libri de Carnibus: de Septimeſtri: Item de Octimeſtri Partu: Acceſſere Problemata aliquot ab hac tractatione non ita aliena: Joanne Lalamantio apu Heduos Burgundiæ Medico, inter prete & enarratore. Genevæ* 1571 8*vo*.

JOHANNES VALVERDA,

112.

HAmuſcenus, vel de Hamuſco, Hiſpanus; cui ald. Columbus præcepfuit in Anatomicis. M. & ampliſſimi Cardinalis Archiepiſcopi S. Jacobi :dicus.

Ex Italia in Hiſpaniam Aomes peritiam reportavit, ım libro Hiſpanicè ſcripob id expoſuit, quod Vei exemplaria Latina exit, in quibus omnia cofiùs tractantur, & Reals Columbus ſuam Anaton Latino Idiomate coniptam jam paràſſet, ut :et ex Dedicatione ad Phipum Hiſpaniarum regem. ude potius dignus eſt, licio Riolani, ob ſtudium ɔpagandi Anatomen, quàm ſcriptionem Anatomin. De eo enim refert Veius, *quod manum ſectioni nquam adhibuit, & medi-æ uti & primarum diſcinarum ignarus*; & ſi crenus J. B. Carcano *nihil vi- in Anatomicis, Lippus en & Luſcioſus fuit ideoque iſpicilia naſo ſemper habe- affixa, & ſolummodo Co-mbo, qui & male ſecabat, ?itit.*

Figuras elegantiſſimè ære expreſſas ex Veſalio, ut in præfatione refert, mutuatus eſt, & eodem ordine digeſſit, in quibuſdam tamen variant; arduum enim eſſe fatetur, iis rejectis præſtantiores parare.

Figura prima ſceleti ab illa Veſalii plurimùm differt, ei utcunque pulchritudine & elegantiâ multum cedit.

Figura muſculorum ſecunda in hoc à Veſalii Tabula diſſentit, quòd in hâc appareant muſculi faciei, quodque muſculus faſcialis divulſus ſit, quo manifeſtiores ſint muſculi ſub eo ſiti.

Figura muſculorum quinta à Veſalii Tabula differre dicit, quod in hac muſculi in humano ſolùm corpore inventi depingantur, in illius verò tum ſimiarum tum aliorum brutorum. *Id tamen de abdominis muſculo recto ſolummodo eſt intelligendum, qui nihilominus in epitome operum Veſalii accuratiſſimè, ut in homine eſt, delineatur.*

Figuris *Veſalianis* quatuor novas attexuit.

Qua-

Quarum *prima*, quæ eſt muſculorum prima, ductum & progreſſum fibrarum muſculos anteriora corporis contegentes conſtituentium ſpectandum præbet.

Secunda gravidam mulierem.

Tertia & *quarta* venas cutaneas per anteriora & poſteriora corporis diſſeminatas exhibent.

De hiſce figuris minùs præclarè ſentit Archangel. Piccolhom. hiſce verbis. ,Opera naturæ non plenè ,exprimunt, magis enim ,pulchritudinem quam rei ,veritatem oſtentant, earum ,una quælibet tot elementa- ,riis caracteribus conſper- ,gitur, ut in iis perquiren- ,dis & diſcernendis magna ,temporis jactura ſit facien- ,da: In una & eadem tabu- ,la depinguntur oculi & pe- ,des, & aliæ partes diver- ,ſiſſimæ, quas ſuis locis de- ,pingendi ratio eſt.

Michael Columbus qui hoc opus latino idiomate donavit, 4 Iconas *muſculorum* non ineleganter & ab aliis differentes ad calcem adjecit.

Linguâ Hiſpanicâ prim prodiit.

Romæ, 1559. *fol. min.* 86.

Italicè.

Anatomie del Corpo hu no, compoſta per M. G vanni Valverde di Hamu

In Roma, 1560. *fol.* 154.

In Venet. 1606. *fol. De alla S. C. B. Maeſta Re Filippo.*

Anatomia corporis hum nunc primum a Michaele lumbo Latine reddita, & ditis novis aliquot tabulis ornata.

Venet. 1589. *fol. p.* 34
—— 1607. *fol. p.* 340

In hac ultima editione ſi typi prioribus cedant, cones tamen noviter exp ſæ ac nigriores, licet mi diſtinctæ ac nitidæ, ap r.nt.

FRA

FRANCISCUS VALLESIUS, 113.

NAtus Covarruvii in Hiſpania; Regis Hiſpaniarum Philippi Secundi Ar-hiater, & in Academia Complutenſi Medicinæ Pro-eſſor. Claruit circa an. 1550.

Tractatus medicinales.

Lugd. 1559. *8vo.* I. *De urinis compendiaria tractatio.* II. *De pulſibus libellus.*

Omnia recens divulgata.

Colon. 1592, 1594. *fol.*

REALDUS COLUMBUS 114

Remonenſis. Diſcipulus per ſeptennium expertiſ-ni Chirurgi Joh. Leonici. ectionibus etiam publicis eſalii ſæpe interfuit, quem men grati animi affectu mi-mè proſecutus eſt. An. 44. Anatomen Patavii imùm profiteri cœpit, cùm im Veſalius abeſſet ac diu-is in Germania detinere-r, ut opus ſuum *de huma- corporis fabrica* imprimen-m curaret, univerſa ſcho- Patavina me, *inquit*, di-um judicavit, quem in eſalii locum ſufficeret, ac n contemnendo præmio cerſivit. Veroſimilius ta-n eſt quod Veſalius Ger-niam profectus eſt non ri ſui imprimendi ſolum-dò gratiâ, verùm Patavio diſceſſit ad Caroli Imperatoris Miniſterium evocatus.

Piſis Anatomen tractavit an. 1547. & an. 1549. in almo Gymnaſio Romano Profeſſor conſtitutus eſt, ubi in re Anatomicâ decem ante annos laboravit quam librum ſuum ediderit. Bis illius mentionem facit Veſalius, ſcil. cap. 13. lib. 1. de corporis humani fabrica, ubi *illum ſibi familiarem dicit, & apud Patavinos Sophiſtices profeſſorem, ac Anatomes ſtudioſiſſimum appellat*, quod tamen in ſecunda editione operis ſui expunxit, & in examine obſervationum Falloppii, ubi eum aliter de illo ſentire teſtantur hæc verba, *quem*, ſcil. Columbum, *ci-*

tra literas, & cujusquam commentarios Anatomen apud me didiciſſe non paucis conſtat; cui adſtipulatur Joh. Bapt. Carcannus, Columbus inquit ch. ſcil. 14. lib. 2. de muſculis palpebrarum[1], *&c.* ‚Si quid boni & veri ‚dixit, à Veſalio ſuffuratus ‚eſt. Primò enim Pharmacopolium exercuit. Neque ‚huic arti à teneris deditus ‚fuit, deinde literarum prorſus expers fuit; quo factum eſt ut ejus opus quod ‚vernacula lingua compilaverat ab aliquo uti mihi videtur ex ejus phraſi genereque dicendi fuerat translatum. Me tamen judice, artifex fuit minime imperitus, illius enim obſervationes ex ipſo corpore humano deſumptæ videntur, Veſalium in partibus quamplurimis deſcribendis erroris meritò inſimulat quas à ſe accuratius deſcriptas jure gloriari poterit: librumque ſuum puriſſima latinitate decoravit.

De carunculis in vagina muliebri primus diſertè locutus eſt.

Duplicaturæ peritonei primus meminit: & Pleuram ubique eſſe duplicem affirmat.

Inventionem tunicæ oc
innominatæ ſibi aſſumit,
majores omnes inſcitiæ in
mulabat: tunicam verò
Galeno ſextam appellatam
hanc ipſam eſſe tunicam c
ſeo.

Tertium auditus oſſicul
ſe primo inveniſſe gloriatu

De *Veſalio* affirmat, qu
linguam, laryngem, &
culos bovinos, non hu
nos[1], non ſolum deſcrip
ſed in theatris publicis
monſtravit, quorum i
fuit autoptes.

Sicuti Galenus & Veſa
in numero ocularium mu
lorum excedunt, ita de
Columbus, qui quinque
tum ſtatuit.

Pulmonis uſus ab illo
ſignatus notatu eſt dig
mus. Sibi enim perſu
pulmones animantibu
hunc finem eſſe compa
ut in iis ſanguis ſpiritu
vitalis præparetur ac ge
tur. Exiſtimat enim *ſa*
nem in dextro cordis ſi
laboratione attenuatum
venam arterioſam in p
nes efferri, ubi ob aſſi
eorum motum agitatur
nuis redditur, & una
aëre per nares & os in
to, & per aſperæ arter

...nulos in univerſum pulmo-...em delato, miſcetur; qui ...& ipſe in hac colliſione re-...ractioneque præparatur; ut ...imul mixti ſanguis & aër ...er arteriæ venalis ramos ſu-...cipiantur, tandemque per ip-...us truncum ad ſiniſtrum cor-...is ventriculum deducantur à ...no per arteriam aortam, ...uoquoverſum in omnes cor-...oris partes diſtribuantur.

Cùm eadem opinio fusè & ...lucidè expoſita extet apud ...lich. Servetum conjectandi ...cus eſt Columbum hæc ab eo ...uſiſſe. Quod & diu ante ip-...m judicarat Galenus, ubi ...t contracto thorace pulſas ...que intro compreſſas undi-...ue fortiter, quæ in pulmone ...nt venoſas arterias expri-...ere quidem quam celerrimè ...i in ſe ipſis eſt ſpiritum, ...nſumere autem per ſubtilia & inviſibilia oſcilla ſanguinis portionem aliquam à vena arterioſa.

Realdi Columbi in almo gymnaſio Patavino Anatomici celeberrimi.

De re anatomica, lib. xv.

Venetiis, 1559. *Fol. pag.* 269.

Pariſ. 1572. *8vo. pag.* 495.

Francoff. 1590. 1593. *pag.* 495. 1559. *8vo. Tribus hiſce editionibus acceſſerunt Johannis Poſthii, M. D. obſervationes Anatomicæ in Anatomiam Realdi Columbi à pag.* 497. *ad* 519. *ſeu finem.*

Lugd. Batav. 1667. *8vo.*

GABRIEL FALLOPPIUS

Mutinenſis. Natus Mutinæ in Italia, an. 1490. ...yſicus ac Chirurgus præ-...riſſimus, medicus ac phi-...ophus egregius. Solertiſ-...ius ac diligentiſſimus ob-...vator quarumque partium ...mani corporis: naturæ ...efeſſus indagator, totam ...m ferè Europam peragravit, ut abdita rerum arcana cognoſceret. Vir fuit ingenii acumine pene divino & temperamento corporis valido præditus. In docendo maximè methodicus, in medendo feliciſſimus, in ſecando expeditiſſimus. Piſis Anatomen docere cæpit, an. 1548. & an. 1551. rem anatomi-

 tomi-

tomicam & chirurgicam profeſſus eſt, loco Realdi Columbi quem ſucceſſorem habuit Patavio diſcedens Veſalius, ſubrogatus; ſimplicium etiam lector & horti præfectus conſtitutus eſt.

Artem anatomicam plurimum illuſtravit, multisque novis inventis prioribus ſæculis, incognitis locupletavit, ut egregium illud opus obſervationum abunde teſtatur, a quarum lectione, doctior nunquam non diſceſſi; & ipſo hoc nomine dignas judico ut ab omnibus philanatomicis nocte dieque verſentur. In hiſce enim multa nova & parâdoxa eruditiſſimè explicantur, quas eo conſilio (ut ipſe præfatur) edidit ut redarguantur illi qui aliena inventa ſibi arrogant & qui aliorum ſententiis malè intellectis aut perperam explicatis publicè etiam adverſentur.

Commentaria edidit elegantiſſima in librum Galeni de oſſibus, ac breves inſtitutiones anatomicas, quæ tamen ſummam illam eruditionem in obſervationibus expreſſam minimè redolent. E vivis magna ſtudiorum clade diſceſſit an. 1563. æt. 73.

Muſculos Pyramidales velut à ſe inventos plurimum extollit atque ab iis veſicam comprimi putat, quod priu[s] fuerat animadverſum à *Galeno* & *Jac. Sylvio.*

Gloriatur ſe primum fuiſſe qui nodum *oribaſii* (ſe[d] verius ipſius *Galeni*) in Italia ſolverit, ſc. de Motu Palpebræ ſuperioris poſt reſectum muſculum orbicularem an. enim 1553. muſculum palpebram ſuperioren[m] attollentem ſe inveniſſe ait *Hunc verò nodum ipſe Galenus ſolvit, jam annis experientiiſque gravis, dum commentarios de locis male affectis digeſſit, ut cuique eo[r]dem legenti manifeſte pate[]bit.*

Adde, quod Avicenna lu[]culenter hunc muſculum de[]ſcribit lib. 1 *ſum.* 2. *de Mu[]ſculis cap.* 5.

Eundem etiam muſculu[m] Reald Columbus in ope[re] ſuo anatomico an. 1559. d[i]vulgavit, & acuratiſſimè de[]ſcripſit.

Quanquam meatus illi[us] Seminarii (cujus extremu[m] lacerum valde & attritu[m] eſt, veluti Fimbriæ pann[o]rum attritorum cum foram[i]ne amplo) quem *uteri tuba[m]* vocat, primus inventor h[a]beatur, optimè tamen d[e]ſcribitur ab Hierophilo [&] Ruffo Epheſio.

Veræ cervicis nomine ea[m] uteri partem intelligit q[ui]

ab orificio interno exporrigitur donec amplificari incipiat uterus.

At totus ille meatus quem ſubit Priapus vocatur ab eo ſinus & pudendum muliebre.

Obſervationes Anatomicæ.

Venet. 1561. *8vo. Chart.* 29.

Pariſ. 1562. *8vo.*

Helmæſtadii, 1588. *8vo. Hæc Editio in quinque libros digeſta & illuſtrata à Sigfrido Margoulenſi.* *

In hoc libro etſi paſſim erſtringat errores Veſalii, præclarè tamen de illo ſent, & divinum ſæpius appellat: *inquit enim*, ubi de arteriis, *doleo*, *& mirum modum doleo*, *quod divinus Veſalius quem amo*, *atque uti præceptorem colo, veerorque aliquando dum alius accuſat Galenum ac alios anatomicos*, *ipſe erret.*

Expoſitio in librum Galeni Oſſibus, *cui acceſſerunt obſervationes de Venis cum aliis earundem figuris à Franciſco Michino de ſancto Archangelo ejus diſcipulo ex fideliſſimo codice*, *dum ille ea publicè profiteretur deſcripta fuerunt in gymnaſio Patavino.*

Venet, 1570. *4to. Chart.* 76.

Lectiónes de partibus ſimilaribus humani corporis ex diverſis exemplaribus à Volch. Coitero collectæ.

Noribergæ, 1575. *Fol.*

De humani corporis anatome compendium.

Patavii 1585. *8vo.*

Venet. 1571.

Omnia, quæ adhuc extant opera in unum congeſta & in medicinæ ſtudioſorum gratiam, nunc primum tali ordine excuſa.

Venet. 1584. *Fol. min. Chart.* 469.

In hoc volumine à Chart. 221. *ad Chart.* 333. *Anatomica habentur.*

Opera omnia in unum congeſta multo accuratius nunc denuo edita. Cui demùm acceſſit tomus ſecundus, *ſtudio Joh.*

* Additæ etiam operibus Veſalii, *Lugd. Batav.* 1726.

Joh. Petr. Maphæi D. Chirurgiæ Tarviſini.

Francof. 1600. *Fol. Tom.* 1 *pag.* 749.
Tom. 2. *p.* 344.

Obſervationes Anatomicæ, pag. 354.

Inſtitutiones Anatomicæ, pag. 430.

Expoſitio in librum Galeni de Oſſibus, p. 464.

Obſervationes de venis, p. 531.

Partes ſimilares à pag. 96. *ad pag.* 156. Tomi ſecundi.

Ibid. 1606. *Cui acceſſit appendix. ſ. Tractatus de Ulceribus, paginas continens* 98. *nunc primum in lucem editus.*

AMBROSIUS PARÆUS

GAllus, chirurgus primarius Henrici quarti Galliarum regis & juratus Pariſiis. Opus ejus Anatomicum quamvis methodicè conditum eum tamen in Anatomicis minus verſatum prodit. Figuræ opus exornantes ſunt ex Veſalio, miſerè tamen depravantur. Muſculi quos *Silvius* ſuccenturiatos, ille, *triangulares pubis* ſeu *acceſſorios* vocat, membranam muſculorum communem primus deſcripſit. Rei chirurgicæ fuit decus, ipſo enim rerum uſu, graviſſimorumque caſuum occurſu edoctus, artem chirurgicam valde locupletavit. ,Interim ſcire oportet, *in-* „ *quit Johannes van Horn* ,ingens illud volumen quo ,ipſius nomen in fronte, ge ,rit à medicis Pariſienſibu ,elaboratum ac concinnatur ,fuiſſe, amplam exemplo ,rum chirurgicorum ſege ,tem ſuppeditante Paræo ,quibus illi formam induxe ,runt, imo ut in majorem ,molem opus excreſcere ,multa ſuperflua & à chi ,rurgico inſtituto aliena a ,junxerint. Profectò meli ,expertus ille vir ſuæ fam ,conſuluiſſet, ſi ſingular ,curationes & rariorum a ,fectuum obſervationes, a ,que remedia infallibili u ,& tot annorum experient ,ipſi comprobata parvo v ,lumine comprehenſa in l ,cem edidiſſet.

A

Anatomie univerſelle du corps humain ; compoſée par Amb. Paré, reveuë & augmentée par le dit auteur, avec J. Boſtaing. chirurgien juré a Paris.

A Paris, 1561. *8vo. Ch.* 277.

Opera omnia à Jacobo Guillemeau, elimata novis iconibus elegantiſſimis illuſtrata & latinitate donata.

Pariſ. 1561. 1582. *Fol.*

Francof. 1593. 1612. *Fol.*

Lib. 2. agit de humani corporis Anatome.

Lib. 3. De partibus vitalibus in thorace contentis.

Lib. 4. De partibus in capite poſitis.

Lib. 5. De muſculis & oſſibus.

Lib. 26. De cadaverum embammatis.

Anglicè. Opera D. Jonſoni.

Londini 1634. *p. Fol.* 1173. 1678. *Fol. p.* 713.

Ad calcem accedit deſcriptio vaſorum in corpore humano, venarum ſc. arteriarum & nervorum ex Spigelio: una cum figuris ex Veſalio.
a
*

FRANCISCUS PUTÆUS 117

VErcellenſis Medicus.

Apologia in Anatome pro Galeno contra Andr. Veſalium,

H 4

a *Ambroiſius Paræus* hæc opera *Henrico* III. Galliarum & Poloniæ Regi Chriſtianiſſimo conſecravit, an. 1579. Cui ut & tribus qui eum præceſſerunt regibus chirurgus fuit primarius. Primùm *Pariſ.* prodierunt 1582. *fol. p.* 884.

* *Les Oeuvres d'Ambroiſe Paré, avec les Figures & Pourtraicts, tant de l'Anatomie, que des Inſtruments de Chirurgie, & de pluſieurs Monſtres, à Paris* 1628.

Habentur etiam pleraque in Theſauro Chirurgiæ Uffenbachii, *Franc.* 1610.

lium, cum præfatione in qua agitur de medicinæ inventione.

Venet. 1562. *8vo. Chart.* 184.

Huic reſpondit Veſalius ipſe ſub ficto nomine Gabrielis Cunæi.

118 JOHANNES CARVINUS

MOntis Albani medicus. Floruit an. 1560.

De ſanguine Dialogi ſeptem.

Lugduni, 1562. *8vo.*

Hanoviæ, 1605. *12mo.*

119 BARTHOLOMÆUS EUSTACHIUS

SAncto Severinas, Italus, philoſophus inſignis. Anatomes in Gymnaſio Romano profeſſor publicus & ampliſſimi Cardinalis Durbuin medicus. In hominum & aliorum animantium corporibus diſſecandis per plures annos ſummo ſtudio ac diligentia fuit exercitatus, figuras quoque accuratiſſimas omnium ferè corporis humani partium æri inciſas paravit an. 1552. quas tabulis 46. comprehenſas publici juris facere, præfatione in opuſcula anatomica, pollicitus eſt (illarum quoque mentionem facit libro *de ſtructura renum*, p. 44.) quod quoque multo prius feciſſet, niſi, ut ipſe refert, *ingraveſcente tum ætate & vehementiſſimum articulorum dolore, quo ſtudia retardantur atque fortunarum ſuarum imbecillitate fuiſſet prohibitus.* Quas tamen hactenus videri mihi non contigit.

Editionem primam tractatûs de renibus figuris fuiſſe auctam & illuſtratam (licet in quibuſdam deſint) non ſolum liquido conſtat ex eo quod id diſertis verbis ſcriptum reliquerit Matth. Pinus Urbanus (cum apertè fateatur, „illarum Bartholo„mæo præter diligentiam „ſumptum, ac ſibi, ut accu„ratè delinearentur, labo„rem deberi.) Verumetiam quod

ıod figuræ editioni 2dæ at-
xtæ in theatro anatomico
uhini habeantur explica-
ne proſſus fere Euſtachia-
. Additus ſolummodo no-
charaċteriſticis quæ in il-
deſint. Accedit & id quod
e auctor in variis locis ea-
m mentionem facit, &
æſertim lib. *de Vena ſine
ri*, Syngram. 17. hiſce
rbis, ,Quotve modis à me
t obſervata tabulæ tracta-
oni de renibus annexæ a-
ertiſſimè oſtendunt.

*Prima inventio glandula-
n quæ renibus incumbunt,
etur Euſtachio.*

*Reprehendit Veſalium quod
is renem deſcripſit, pin-
ac diſſecavit loco renis
nani, differentiam nequa-
m animadvertens.*

*Ductum venarum renalium
quum eſſe ſtatuit, & non
isverſum, ut Veſalius de-
rit.*

*Canaliculos urinarios, quos
s tenuiſſimis aſſimilavit,*
Nicolao Maſſa primò ta-
ı deſcriptos) *elegantiſſima
e exhibuit.*

ı examine oſſium ſub fi-
ı veram ſtructuram ner-
iſorii ut à ſe primò in-
am proponit *addit & id*
quod aquæ ,immerſus in
,amplam membranam velu-
,ti linteum tenuiſſimum ex-
,plicari atque expandi pote-
,rit.

De tertio auditus oſſicu-
culo quod ſtapes dicitur hæc
ille, ,Ego equidem ſcio me
,neque edoctum neque mo-
,nitum ab aliquo, multo
,antequam ipſi ſcribant, id
,oſſiculum noviſſe, Romæ
,non paucis oſtendiſſe, at-
,que in æs incidendum cu-
,raſſe.

Ductum thoracicum, ſ.
viam chyli ad cor primum
atque elegantiſſimè deſcri-
bit, *quem in equis venam*,
ait, *referre albam inſtructam
oſtiolo ſemicirculari intra ve-
nam jugularem internam
biante. Vide* de Vena ſine
pari Antigram. 13.

*Valvulam orificio venæ in
corde coronalis præpoſitam
primus omnium obſervavit.*

Valvulam (quæ nobilis
quibusdam audit) *in vena
cava prope cordis auriculam
dextram ut ſuum inventum
prædicat* (etſi Jac. Sylvius
eam obſervâſſe videatur)
*eamque exactiſſimè deſcribit.
Vid.* Antigram 11.

Pag. 28. in tractatu de re-
nibus *Glandularum laryngis*
meminit.

Opuſcula anatomica.

Venetiis, 1563. *4to. p.* 418.

Elenchus opuſculorum.

De renum ſtructura officio & adminiſtratione, *à pag.* 25. *ad p.* 148.

De auditûs organis, *Romæ dat.* 1562. *à p.* 148. *ad p.* 164.

Oſſium examen, *à p.* 165. *ad p.* 229.

De motu capitis, Dat. 1561. *à pag.* 165. *ad p.* 260.

De vena quæ azygos dicitur, & de alia quæ in flexu brachii communem profundam producit, *à p.* 262. *ad p.* 323. In præfatione ad hunc tractatum mentionem facit libri de diſſenſionibus anatomicis à ſe ſcripti.

Libellus de dentibus.

Venet. 1563. *4to, p.* 95,

Epiſtola nuncupatoria data eſt Romæ, an. 1562. Opuſculorum prædictæ editioni accedunt annotati nes ex Hippocrate, Ariſt tele, Ruffo Epheſo, A ræteo, Galeno, Veſalio liiſque authoribus quoru opera ac diligentia in ſcr bendo doctiſſimus author a jutus fuit (omnia enim lo in marginibus ſuorum op ris quinternionum ipſe int ſcribendum annotavit) co lectæ & editæ à *Petro Ma th. Pino Urbinati*, Euſtacl diſcipulo, ejusque laboru ſocio, ita enim ab ipſo a pellatur.

Venet. 1574. *4to.*

Lugd. Batav. 1707. 8 *pag.* 302. *Tractatus dentibus*, *p.* 98.

Huic editioni accedunt pr fatio Hermanni Boerhaa Proff. Lugd. Batav. & num ac muſculi Mallei fig ræ æneæ ab ipſo auctore lineatæ quæque priori edit ni adjunctæ non fuerunt octo tabulis comprehenſæ. A ceſſit etiam Leal Lealis de p tibus ſemen conficientibus viro. Deſunt autem Anno tiones à Pino collectæ.

*

* Delphis 1726.

Tabulæ anatomicæ clariſſimi viri Bartholomæi Euſtachii, q e tenebris tandem vindicatas Sanctiſſimi Domini Clementis

JOHANNES CRATO 120

A Craffthein. Natus Vratiſlaviæ in Silesia an. ;19.
Per integrum ſexennium Vittebergæ ſub Martini Lu-ieri diſciplina Theologiæ peram dedit: tum demùm l medicinam converſus, iam Vratiſlaviæ imprimis Auguſtæ vindelicorum mdiu exercuit, donec Vinam Auſtriæ vocatus, Cæreus medicus electus eſt, : quidem imperatoris Ferinandi primi, Maximiliani cundi, & Rudolphi ſeındi, idque per an. 26.
Cum autem an. 1585. pe-is Vratiſlaviæ graſſaretur ui fortunis aliquod valebant, ſedibus relictis, urbe ceſſerunt: Cratonem verò affecta valetudo ſic lecto affixum tenebat ut ſe loco movere non poſſet, itaque deſertus à familiaribus ærumnoſius vivere cœpit, ſed venit hoc ipſo tempore fatalis dies, nec epidemio tamen illo morbo correptus periit, ſed Maraſmo extinctus eſt an. 1585. æt. 66.

Periocha methodica in Galeni libros de elementis, natura humana, atra bile, temperamentis, & facultatibus naturalibus.

Baſil. 1563. 8*vo.*

GABRIEL CUNEUS, 121.

MEdiolanenſis, qui Anatomen Mediolani & Ticini docuit.

A-

ont. max. munificentia dono ccepţas, præfatione, notiſque luſtravit Jo. Maria Lanciſius ntimus Cubicularius & Archiater Pontificis.

Romæ, 1714. *fol.*
Amſtlæd. 1722. *fol.*
Romæ, 1728. *fol.*

Erotiani, Græci ſcriptoris vetuſtiſſimi, vocum, quæ apud Hippocratem ſunt, collectio. Cum annotationibus Bartholomæi Euſtachii ſanctoſeverinatis Medici ac Philoſophi. Ejusdemque Euſtachii libellus de multitudine. Venet. 1566. 4*to.*

Apologiæ Franciſci Putei, pro Galeno in Anatome, examen.

Mediolani 1563 *dat.*

Venetiis, 1564. 4*to. pag.* 125.

*

Hunc librum ipſius eſ Veſalii teſtatur *Hieronimu Cardanus* de propria vita cap. 48. quod & indica dictio.

HENRICUS STEPHANUS,

ILluſtris viri Huldrici Fuggeri Typographus.

Dictionarium Medicum, vel Expoſitiones vocum medicinalium, ad verbum excerptæ ex Hippocr. Aret. Galen. Oribaſ. Ruf: Epheſ. Aetio. Alex: Trall. Paul: Ægin. Actuar. Corn: Celſ. Cum Latina Interpretatione. Lexica duo in Hippocr. huic Dic tionario præfixa ſunt, unu Erotiani, alterum Galeni.

Lutetiæ, 1564. 8*vo*, p 608.

Hîc vocabula Anatomica, à prædictis authoribu uſitata, explicantur.

JACOBUS GREVINUS,

CLaromontanus, Bellovacus medicus Pariſienſis, magni nominis, ingenio & rarâ eruditione præſtans.

Anatomes totius ære inſculptæ delineatio cui addita eſt Epitome innumeris mendis repurgata, quam de corporis humani fabrica conſcripſit Cl. Andreas Veſalius: Eique acceſſit partium Cor poris tùm ſimplicium tùm compoſitarum brevis elucida tio.

Lutetiæ Pariſiorum, 1565 *fol. Ch.* 52.

Antverpiæ, 1565. 1572 *fol.*

Andreas Wechelus Ty pographus Pariſienſis Epiſto lar

* Additum & Veſalii operibus, *Lugd. Batav.* 1726.

m nuncupatoriam conſcrit, ubi poſtquam Andr: eſalium laudibus dignis lebrâſſet, & induſtriam, ligentiam, vimque ingenii enetrantiſſimam, predicâſt; finem quem ſibi in hoc pere evulgando propoſuit, ndem aperit, quod ſcil. ìm *Tabulæ Veſalii in ma is ejus incidiſſent operæ preum ſe putavit, ſi Epitomen natomices quæ ſuperioribus mis exierat multum depravta emendatiorem à doctiſno Viro* Jacobo Grævino edico factam & aliquot amadverſionibus auctam exderet, & tabulas adjunret quæ ab omnibus expebantur.

Les Portraits Anatomiques toutes les parties du corps main gravez en Tailedou par le commendement du Henry VIII. *Roy d'Aneterre, enſemble l'abbree d'Andrée Veſal, & l'Exication diceux accompagnée une declaration Anatomie. par Jaques Grevin de ermont en Beaunvoiſis Men à Paris.*

A Paris 1569. *fol. p.* 106.

Quamvis Thomæ *Gemini* nec in Præfatione huic editioni præfixâ nec in ipſo libro auctor minimè meminerit, quod tamen tabulæ ex Gemini ſint cuivis apertiſſimum eſt, non ſolùm ex eo quod nullum ſit vitium imò vel lineola prava in tabulis Gemininis, quod in Grævinianis non occurrit (veroſimile autem eſt quod ſi Grævinus, Gemini ſolummodo imitatus eſſet errores ſaltem graviores emendandos curâſſet) verùm etiam quòd in Inſcriptione editionis Gallico ſermone ornatæ disertè referat Tabulas haſce, mandato Henrici octavi regis Angliæ in vulgus prodidiſſe.

Huic etiam editioni acceſſit Lexicon Anatomicum, quod in priori deſideratur; in quo in gratiam Philanatomicorum non ſolùm vocabula technica Gallicè vertit, verùm etiam plerumque uberiori expoſitione illuſtrat.

JOHANNNES COSTA & COSTÆUS,

NAtus Laudæ, Galliæ oppido. In Academia Taurinenſi & Bononienſi Medicinæ Profeſſor. Ob. 1603.

De

De Venarum Meſeraicarum uſu liber.

Venetiis, 1565. 4to.

Venas haſce chylum non attrahere, ſed ſanguinem duntaxat ad nutritionem partium inferiorum deferre ſtatuit.

Diſquiſitionum Phyſiologicarum in primam primi Canonis Avicennæ ſectionem libri ſex.
Bononiæ, 1589. 4to.
a

De humani conceptûs, fo
mationis, motûs, & part
tempore.

Bononiæ, 1596. 4to. *p*
48.
Papiæ, 1604. 4to. *p.* 4

De facili medicina per ſe
& lactis uſum libri tres.

Bononiæ, 1595. 4to.
Papiæ, 1604. 4to. *p.* 1

Hic etiam de lactis mat
ria tractatur.

JOHANNES HALL,

CHirurgus Londinenſis.

A very fruitful and neceſſary brief work of Anatomy, or diſſection of the Body of Man, compendiouſly ſhowing the Natures, Forms and Offices of every Member from the Head to the Feet, with a commodious Order of Notes leading and guiding the Chirurgeon's Hand from all Offence and Error in right way of perfect and cunning Op
ration: compiled in thr
Treatiſes, more uſeful a
profitable than any heretof
re in the English *Tongue p*
bliſhed.
Londini, 1565. 4to. *p.* 9

Extat etiam ad finem Ch
rurgiæ parvæ Lanfranci,
eo in Linguam Anglican
verſæ.

LEO

a *Joh. Coſt.* Annotationes in *Avicennæ* canonem, cum novis alicubi obſervationibus, quibus principum Philoſophorum ac Medicorum diſſenſus atque co
ſenſus indicantur. *Venet.* 159
fol. Hic plurima ad rem anat
micam ſpectantia occurrunt.

LEONHARDUS BOTALLUS,

ASTenſis, quia ex Aſta, civitate Galliæ Ciſalpinæ, uam Pedemontium vocaus, oriundus. Floruit cira an. 1562.

Mediolani, & in Patavina c Tycinenſi Academia (in ua donatus fuit Laurea)octorali) ſub celeberrimis ræceptoribus, Cardano, 'alloppio, *&c.* ab ipſa pænè dolescentia diſciplinam melendi didicit, & omni indutriâ ſectatus eſt, omnesque nedicinæ partes, ſpeciatim erò Chirurgicen, ſub fraris ſui ſecundi Botalli ductu x auſpiciis exercuit.

Poſt innumeras ægrotanium curationes ſummâ diigentiâ & felicitate inſtituas, tandem in regis Chriſti niſſimi Caroli noni, Reginæ natris & Franciſci Valleſii Ducis Andium regis fratris ulam venit. Cum hoc poſtremo occaſionem habuit non in Gallia ſolum ſed & in Anglia (quo transvectus eſt dux, matrimonii cum *Elizabetha* regina contrahendi gratiâ) Belgioque, cujus imperium tanquam Brabantiæ dux & Flandriæ comes ſuſceperat, Medicinam exercendi, quæ tam feliciter ipſi ceſſit, ut ſine mendacio de ſeipſo teſtetur, nullum ſibi in medendo ſucceſſum infelicem unquam accediſſe.

Primus frequentem Venæſectionem apud Pariſienſes induxit.

Quamvis mirabilem eam quæ in fœtu percipitur, vaſorum cordis communionem venæ, ſcil. cavæ, cum arteria pulmonali, & arteriæ magnæ cum arteria pulmonali, primus omnium diligenter & fusè deſcripſerit Galenus; ille tamen communionem primò commemoratam, ut à nullo antea notatam, & ſub nomine ab officio ei neutiquam commiſſo temerè ſumpto, ſcil. venæ arteriarum nutrice demonſtravit; *per hanc enim ſanguinem arterialem* (ut ipſius utar verbis) *in cordis ventriculum ſiniſtrum, & conſequenter in omnes arterias recto tramite ferri arbitratus eſt.* Ex dictis conſtat non eſſe hoc novum Botalli inventum, minusque eum adæquatè huic vaſi impoſuiſſe nomen nutricis arteriarum; non enim vas hoc in arteriam pertunditur, ſed in ſibi ſimilem venam, neque

que ſanguinem arterialem, ſed ſimpliciter venoſum in cordis ſiniſtrum ventriculum ducit.

Veroſimile equidem eſt quod à prædicta Anaſtomoſi in omnibus pueris & junioribus brutis animantibus, ac forſitan bis terve in adultis obſervata; in hominibus ſemper reperiri arripuit anſam credendi & ſcribendi anaſtomoſin eſſe venam arteriarum nutricem.

Commentarioli duo; alter de medici, alter de ægroti munere. Hiſce accedit de Catarrho Commentarius, &c.

Lugd. 1565. 16. *pag.* 627.

Opera omnia medica & chirurgica, edita à Joh. Van Horne.

Lugd. Bat. 1660. *pag.* 800.

Pag. 59. *Obſervationes Anatomicæ.*

Pag. 64. *Habetur figu Renum naturalis.*

Pag. 66. *Obſ.* 3. *Vena a teriarum nutrix à nullo a tea notata, ſeu*, ut habet in 1ma editione, *oſtendit etiam locus per quem fert ſanguis in ſiniſtrum ventric lum, nondum antea cognit* Joh. Van Horn hanc obſe vationem figuris duabus co dis in fœtu adornavit.

Pag, 353. *De Catarr* tractat, *de amygdalis & to ſillis, & de uvula.*

Pag. 259. *De ſternutation*

—— 368. *De oſſe cribr ſo quædam.*

—— 370. *An pituita g neretur in capite.*

—— 382. *De bile, mela cholia, & ſanguine.*

—— 431. *Quod fluxi nes, quæ partem aliquam n ſra cervicem torquent, à c rebro non demittantur ut pl riqui cenſent.*

CHRISTOPHERUS PECELIUS

PLavenſis.

Oratio de generatione hominis.

Wittebergæ, 1565. 8vo.

A N

ANTONIUS MARIA BETTUS

MUtinenſis.

De cauſa conjuncta, deque bilis coctione tractatus.

Bononiæ, 1566. *8vo.*

VOLCHERUS COITER

GRoningo-Friſius. Natus 1534. Medicus, chirurgus, anatomicus celeerrimus. Ob. 1600. æt. 66. Cum naturæ ſtimulo ad ıedicinam ferretur adeò feciter in artis ipſius ſtudio : Anatomiæ exercitio per ermaniam, Italiam, Galım verſatus eſt, ut opem ejus inclyta Norimberenſium reſpublica honeſto ipendio conduxerit. Galliım expeditionem ſecutus, edicus caſtrenſis factus eſt, : corporum diſſecandorum ccaſione, abſtruſorum mororum abdita & intima, ut : dicam, penetralia cognoeret. Ibi dum agit, vitam, ım artis medicæ & anatoicæ jactura poſuit, circa ınum 1576. *ut ſcribit Eyſnius.*

An. 1565. Cæſar Odon. ed. practicæ, in ſchola Boınienſi prof. primarius illi lendidam aulam ad anatomiæ adminiſtrationem conceſſit, ubi quamplurima ſecuit corpora humana; in ædibus etiam celeb. Ulyſ. Aldrovandi, promotoris ſui multa animalia diſſecuit, ac multas curationes chirurgicas in ægris & anatomicas ſectiones in mortuis inſtituit.

De cartilaginibus tabulæ.

Bononiæ, 1566. *fol.*

Externarum & internarum principalium humani corporis partium tabulæ atque anatomicæ exercitationes obſervationesque variæ, novis diverſis ac artificiociſſimis figuris illuſtratæ. Autore Volch. Coiter, inclytæ reipublicæ Noribergenſis medico phyſico & chirurgo.

Norimbergæ, 1573. *Fol.* *p.* 133.

I *Le-*

Lovanii, 1653. *Fol.*

In præfatione refert ſe tabulas de humani corporis tum externis partibus tum oſſibus, olim precibus auditorum Bononiæ & Peruſiæ, victum, in lucem miſiſſe: hæc editio mendis non paucis quibus prior contaminata fuit, repurgata prodit, ut & pluribus aucta quorum omnium Elenchus ſequitur.

2. Introductio in Anatomiam Cap. 6to. ,Si quis artem anatomicam rectè addiſcere cupit, primò legat libros Galeni de uſu partium, de Anatomicis adminiſtrationibus, deinde Veſalii fabricam corporis humani. Tertiò adjungat Fallop. Quartò Veſalii examen. Ultimo Euſtachium, & ita ad perfectam exquiſitamque hujus artis cognitionem pervenire poterit.

2. Tabulæ externarum humani corporis partium, p. 1.

3. Tab. internarum humani corporis partium, p. 16.

4. De ovorum gallinaceorum generationis primo exordio, &c. p. 32.

5. Tabulæ oſſium humani corporis p. 40.

6. Figuræ quatuor ad adulti hominis oſſa pertinentes, cum indice characterum & numerorum figuris adhibitorum, p. 55. nempe ſceleti humani ab anteriori & exteriori parte delineatio e Veſalio, & baſis Calvariæ humanæ, à parte interna & externa, figuræ binæ, optimè & ad naturalem magnitudinem expreſſæ.

7. Oſſium tum humani fœtus adhuc in utero exiſtentis, vel imperfecti abortus, tum infantis dimidium annum nati brevis hiſtoria & explicatio, p. 57.

Hic oſſium primam originem incrementum & diſcrimen tenellulorum ac grandiorum oſſa apertè declarat. Puerorum enim ſceleta Bononiæ *parare eorumque oſſa in ſceletis cum adultorum oſſibus conferre & differentiam eorum anditoribus explicare & demonſtrare ſolebat. Porrò in ſuis ædibus* Bononiæ *demonſtravit abortum qui digiti longitudinem habebat, hominisque integri figuram undequaque exprimebat: alterius etiam meminit quem in ædibus doctoris* Arantii Bononiæ *vidit.*

8 I

8 Figuræ 5. infantis ſce-
a & oſſa exprimentes, ſc.
leton fœtus recens nati,
anteriori parte; ſceleton
tus trimeſtris, vel qua-
meſtris, figuræ duæ baſin
nii exprimentes.

*)ſſium infantis hiſtoria ſe-
atim ſine figuris extat cum
Jonii tractat, de Oſſibus.*
)ningæ, 1659.

. Analogia oſſium hu-
ıorum, ſimiæ, & veræ
audatæ quæ cynocepha-
milis eſt, atque vulpis,
53.

*'leraque hic ex Galeno &
Eachio mutuatus eſt, ſuis-
quæ tenuia agnoſcit inter-
is.*

). Figura ſceleti ſimiæ
latæ, ea, qua eſt mag-
dine; eam adjicere vo-
, ut Galenus, qui ſimia-
majori ex parte ſceleta,
is deſcripſit, intelliga-

. Tabulæ humanorum
orum, p. 73.

. Tractatus de auditus
umento, p. 88.

p. 8vo. 'quod Fallop-
vocavit tympanum, ,ex brutorum & ruminan-,tium præcipuè aure ſump-,ſit. Siquidem ea meatum ,hunc inſtar mediæ conchæ ,vel tympani Turcici for-,matum habent. Homines ,toto cœlo â tympano di-,ſcrepantem formam conſe-,quuntur. *Quapropter putat hunc meatum, ſeu ſecundam cavitatem potius uſus, quam formæ cauſa, timpanum appellandum. Cavitatem hanc duplicem eſſe ſtatuit:* ,nam ,poſt miringam ſtatim in ſu-,periori parte ſurſum verſus ,anteriora prodit cavitas pri-,mò anguſtior deinde ſeſe di-,latans ad ſuperiora retror-,ſum tendit, hæc pars ſpon-,gioſa ac fungoſa eſt. Et ,communicare videtur cum ,proceſſus mammillaris in-,terno ſpatio.

Cap. 9no. ,Oſſicula au-,ditus, duo majora præci-,puè foraminibus ſcatent, ,quæ ſubſtantiâ medullari ,repleta ſunt. Tertium ve-,rò ob ſui tenuitatem mini-,mè.

Cap. 10mo. *Muſculos duos auri internæ à quibusdam aſſignari ſcribit, quos tamen non deſcribit.*

In hoc tractatu de auditu, etſi de ſuo parùm addiderit, nemo tamen ante illum iſtud organum fuſiùs, accuratius

ac clariùs tractavit, adde quod quæ obſcurè ab aliis præcipuè à Veſalio, in examine obſervationum Falloppii proponuntur, explicatiora reddidit.

13. Obſervationum Anatomicarum, chirurgicarumque miſcelanea varia. &c.

Pag. 106. *Cavernas ſeu ſinus duos in oſſe frontis deſcribit.*

P. 109. *Muſculis ad faciem pertinentibus adjicit aliquot alios qui à recentioribus corrugatores dicuntur, rectiùs verò ab uſu principaliori ſuperciliorum depreſſores, quos primus invenit, ac accuratiſſimè deſcripſit, eos tamen nullo nomine donavit.*

P. 109. ,Notabis etiam, ,*inquit*, ſub interna labio- ,rum & radicis linguæ cu- ,te, plurimas glandulas car- ,noſas, ſub quibus inve- ,niuntur fibræ à lateribus ,obliquè ſurſum repentes, ,quæ mihi viſæ ſunt, labrum ,inferius introrſum traher

Lectiones Gabrielis Fallopii de partibus ſimilarib humani corporis ex diver exemplaribus ſumma cum ligentia collectæ. His acceſ re diverſorum animalium ſ letorum explicationes, icon bus artificioſis & genuinis luſtratæ quæ omnia loco pendicis anatomicarum exe citationum prius editarun anatomiæ & philoſophiæ turalis ſtudioſis inſervire liter poterint.

Norimbergæ, 1575. F Sed paginæ literis n mericis non diſtingu tur.

In epiſtola nuncupato ſcribit ſe pollicitum fu opus de muſculis corpo humani in gratiam chir gorum artiſque pingendi ſtatuariæ ſtudioſorum. Q quidem inchoavit, ſed corporum aptorum de tum, & temporis incom ditatem perficere nequiv

ADRIANUS JUNIUS

1 7 0

BElgus.
Natus Hornæ, an. 1513. Philoſophus, medicus, hiſtoricus, & poëta inſig Vir tum in medendi ſc tia, tum variarum rer

ıprimis & linguarum cogtione admirandus ; nam ·æter Græca, Latina & He·aica, etiam omnes propeodum quarum per Euroım uſus eſt, exactè pernot, ut abunde nomenclator ıs teſtatur.

Peregrinatus eſt per Galm, Germaniam, Angliam, ›i & medicinam exercuit, Daniam, ubi factus eſt edicus regius, & med. in ademia Haffnienſi profeſr. In patriam reverſus an. 54. Harlemi ſedem figit, ›i medicinam cum laude :it, tandem Harlemo, obſidione illa memorabili expulſus, ad Armuidam juxta Middleburgum ſe contulit, ubi fatali morbo correptus, periit, an. 1575. æt. 63.

Nomenclator omnium rerum, propria nomina variis linguis explicata, indicans. Agit primo titulo de homine & partibus humani corporis.

Pariſiis, 1567. 8vo.
Antverpiæ 1577. 1583. 8vo.
Francof. 1596. 8vo.
Londini, 1585. 8vo.
Genevæ, 1619. 8vo.

GREGORIUS NYSSENIUS 131.

DE hominis opificio, interprete Johanne Leven·io.

Baſil. 1657. 8vo.

Vide Nemeſius.

HIERONYMUS CARDANUS 132.

NAtus Mediolani an. 1501. Bononiæ fuit medicus & ıathematicus inſignis, & ıribus libris editis percebris Novorum inventio· feliciſſimus, plura ſcripſe quam legiſſe, pluraque cuiſſe quam didiciſſe fer·r. Obiit Romæ, 1576. æt. c 75. Eo ipſo anno & die quo ſe prædixerat moriturum.

In libros Hippocratis de ſeptimeſtri & octimeſtri partu commentarii.

Baſil. 1568. *Fol.*

De ſubtilitate, lib. 21.

Lib. 12. *de hominis natura & temperamento.*

Baſil. 1560. 1582. 8*vo.* 1664. 4*to.*

Opera omnia.

Genevæ, 1624. *Fol. in tom. diggeſta.*

Lugduni, 1663. *Fol.*

---

133. LACTANTIUS EUGENIUS

MOntis-Fanenſis.

De maris & femellæ generatione.

Anconæ, 1568.

---

134 JULIUS CÆSAR ARANTIUS

NAtus Bononiæ; diſcipulus Veſalii, ut & Bartholomæi Magi Avunculi ſui, qui illum an. 1548. rudimenta Anatomes Bononiæ docuit, ab ineunte ætate cognitionis Anatomices accenſus deſiderio, multa nulli antea comperta, diligenti tractatione animadverſa, hactenus perſpectis adjecit. In Academia Bononienſi medicinæ tandem impetrato titulo, brevi Medicinæ, Chirurgiæ & Anatomes profeſſor publicus conſtitutus eſt an. ſcil. 1556. quam Spartam annos 33 magna cum ſui nominis laude excoluit, donec nempe obiit, an. 1589. Primus hiſtoriam uteri in gravida muliere accuratiſſimè aperuit, & de fœtûs [hu]mani fabrica libellum [au]reum emiſit, queis po[ſt] obſervationes quaſdam A[na]tomicas adjunxit, ad e[xac]tiorem cæterarum corp[oris] partium notitiam aſſequ[en]dam non parum utiles. [In i]ſce opuſculis quamplur[ima] continentur inventa h[aud] levis momenti, Anato[men] multùm condecorantia.

De humano fœtu opu[ſcu]lum.

Venet. 1571.
Baſil. 1579. 8*vo. pag.* [...]

Hæc editio à Laure[ntio] Scholzio Sileſio authoris [di]ſcipulo divulgata fuit.

Venet. 1597. *4to.*

Huic præfationem, & *Anatomicarum obſervationum ſuarum librum adjunxit.*

Ibidem, 1595. *4to. pag.* 119.

Huic editioni acceſſit *liber ejusdem de tumoribus*, &c.

Liber de humano fœtu extat etiam cum Franc. Plazzon libro de partibus generationis.

In capite primo ultimæ editionis, genuinam *uteri* ſubſtantiam proponit, quod nempe ſit fungoſa, ſpongiæque maximè ſimilis, non tamen ſimplex, ſed in multos cortices fungorum quorundam modo, qui in arboribus naſcuntur facilè diviſibilis, & foraminibus ſpongiarum vel pumicis more pervia.

Capite tertio, Vaſa uterina non ſolùm accuratiſſimè deſcribit, ſed etiam arterias ejusdem, venis verè continuari ſtatuit, quod quoque locum obtinere putat in omnibus venis & arteriis univerſæ fabricæ corporis humani famulantibus, quod idem eſt ac ſi cum recentioribus diceret, *venas nihil aliud eſſe quam arterias verſus cor reflexas.*

Arteria ſpermatica & hypogaſtrica, quas ille deſcendentem & aſcendentem vocat, non ſolùm geminatis rivulis, ut illiùs verbis utar, coëunt & continuantur, ſed etiam dextræ partis vaſa uteri cum ſiniſtra commiſcentur.

Et cap. 4. *Obſ.* 33. De unione vaſorum in corde fœtûs, fusè & accuratiſſimè pertractat, „Paucos poſt ortum dies hujus foraminis „fit coalitus & unio, quamvis in natu grandioribus, „agglutinationis ejus veſtigium aliquod ſemper retineatur.

Meminit quoque alterius conjunctionis in hepate *portæ* ſcil. cum *cavâ* quæ nunc paſſim *ductus venoſi*, nomine venit.

De ſtructura cerebri multa prodit.

Baſis ventriculorum partem candidam & eminentem, nec non per longitudinem in anteriora verſus frontem protenſam utrinque, *Pedes Hippocampi* à quadam ſimilitudine appellat.

Ab Obſ. nona ad 17. incluſivè de fabrica & uſu partium organi auditus perſpicuè & fusè diſſerit.

Obſ. 28. Muſculos oculorum ab *oſſe Sphænoeide* pro-

naſci dicit, juxta foramen à quo *nervi viſorii* prodeunt. *Obliquus* verò alter ſeu *brevis* à ſutura, vel rima quadam maxillæ ſuperioris oſſa, ab oſſe mali, nimirum diſtinguente, proferri vult.

Muſculum palpebræ ſuperioris aperiendæ deſtinatum, & ab oſſe quoque *Sphænoeide* eductum, illi ab anno 1548 perſpectum fuiſſe ſcriptis reliquit.

Obſ. 31. Interiorem *laryngis* rimulam primus obſervavit, accuratè deſcripſit, ac *fiſtularum ſciſſuris* non ineptè aſſimilavit.

Obſ. 33. Quamvis circulationem ſanguinis apertè non agnoſcit, omnes tamen Objectiones, quæ hypotheſi veterum de tranſudatione per ſeptum ventriculos cordis diſtinguens, *&c.* convellendæ aptæ ſunt, fusè aperit.

Obſ. 35. Arteriæ *lienis* ductum obliquum ac flexuoſum, anguis in modum primus obſervavit.

Obſ. 36. *Urethræ*, ſ. *canalis* urinæ ac ſemini communis, ſubſtantiam mediam, ejuſdem eſſe cum ipſo pene ſtructuræ, ac diſtendi & flacceſſere aptam natam, primus omnium in ſcriptis habuit.

Obſ. 38. *Muſculum orbicularem* ſinum muliebrem undequaque obvolventem primus notavit. Verùm ho Jacobo Carpo debetur, quò totam uteri cervicem ut mu ſculoſam prior deſcripſerit.

Obſ. 40. *Recti abdomini muſculi* originem carnoſar à pube trahunt, quando eo rum opercula vel addita menta (*muſculos pyramida les* intelligit) deficiunt.

Obſ. 42. *Muſculi bicipi tis* portionem, quam à *pro ceſſu acromio* eductam, & humero inſertam vult C. Veſalius, octavum humer muſculum ſtatuit, qui po ſteà apud Riolanum *Coraco brachiæus* inſignitur. Perpe ram verò à nonnullis *nonu humeri Placentini* appellatu cum reverà Arantii ſit In ventio.

Indicatorem etiam ſeu *in dicis Extenſorem* propriun ab omnibus prætermiſſum in venit.

Muſculum digitorum ſe cundum (intelligit *flexorem perforantem* nunc dictum omnium internodiorum fle xionis auctorem ſtatuit, & nequaquam tertii ſolummo dò articuli, ut reliqui ant eum ſcripſerunt.

Obſ. 43. Muſculi femu circumagentis, quem ordi ne duodecimum appellat inventionem ſibi aſſumit.

Obſ. 44. Obſervat quo que portionem muſculi fe moris primi, i. e. *glutei ma ximi*

mi, in tendinem membra-
um degenerare, qui ab a-
tendine à ſexto tibiæ mu-
ulo, i. e *faſciali* ſeu *mem-
anoſo*, exorto, in com-
anionem excepto, in tibiæ
pendicem lateraliter inſer-
onem validam imprimit.
Hujus communionis ope,
oloris coxendicis ſeſe ad
teriorem genu regionem
fundentis rationem tradit.
In elaborato Obſerv. A-
nat. libello, *Cap.* 36. de ſub-
ſtantia teſticulorum, hæc
habet, „Perfectum ſemen ab
„innumeris quaſi plantæ cu-
„jusdam tenuiſſimis radici-
„bus per teſtium carnem va-
„riè diſperſis, quæ quidem
„radices capreolorum vitis
„in modum convolutæ, &
„criſpæ conſpiciuntur, te-
„nuiſſimaque capillamenta
„candida & criſpa referunt.

JOHANNES BAPTISTA CANNANUS,

Ferrarienſis.

*Muſculorum humani cor-
ris picturata diſſectio.*

Ferrariæ 1572. 4*to.*

Lib. I. *Muſculos manuum
brachiorum* continet, ſub-
tiliſſimis ſanè & pulcherri-
mis in ære ſculptis figuris.
Promittit etiam reliquos li-
bros mox ſe daturum.

Valvulas in venis obſer-
vâſſe perhibetur anno 1547.
quarum Veſalium certiorem
fécit.

HRISTOPHERUS PLANTINUS,

Ntverpienſis, Archity-
pographus Regis Hiſpa-
rum.
Valverdæ tabulas Anato-
cas magno artificio ac in-
ſtriâ, deſculpendas, ea-
mque indices ex Italicis
tinos fieri curavit, his
æcipuè ductus rationibus;
primùm, Quòd hîc ſingula
aptiori ordine digeſta ſint;
deinde, Quòd multa enu-
cleatiùs expoſita invenian-
tur, multa etiam feliciùs,
ne dicam veriùs, explicata.
Libro primo acceſſerunt qua-
tuor tabulæ, præter illas à
Veſalio traditas, ſingulorum

oſſium ſitum, figuram, connexionem, ſuperficiem atque conſtructionem repræſentantes, atque in illis tribus prioribus multa aptiùs hìc quàm apud illum oculis exponuntur: Multa ſimiliter Libro ſecundo, qui de muſculorum diſſectione agit, inveniuntur, quæ Veſalius vel prætermiſit vel neglexit, ut facilè patebit ei qui utrumque opus contulerit, præſertim in Tab. 5. Rurſùs ad organorum generationis, atque etiam nutritionis explicationem, multa ſunt adjuncta, quæ nullus hactenus ediderit. Multa prætereà in ipſa tabularum declaratione ſuccinctiùs occurrent: & verbo, utiliſſimum, inquit, eſt opus, prolixitate nulla moleſtum, neque tamen nimiâ brevitate obſcurum.

Vivæ imagines parti corporis humani æreis forı expreſſæ.

Antverpiæ, 1572. *fol.* m *tab.* 42. *pag.* 172.

Acceſſit *pag.* 129. *Andı Veſalii* ſuorum de hum corporis fabrica librorum pitome, nec non *pag.* 1 *Jacobi Grævini* partium c poris tùm ſimplicium t compoſitarum brevis elu datio, & partium omni corporis differentiæ per e dem. Quatuor retrò an Belgicè prodierunt ſeque titulo.

Anatomie of levende b den van de deelen des M ſchelyken lichaams met Verclarungen van dien.

Antverpen, 1568. *fol.*

HIERONYMUS MERCURIALI

NAtus Forolivii in Italia 1530. Nacto Patavii Philoſophiæ & Medicinæ doctoris titulo. In Patria tanta cum fama medicinam exercuit, ut Mercurii filius ſalutaretur: Hincque 1569 à ſenatu Veneto Patavium vocatus, principem medicinæ practicæ interpretandi locum ibi obtinuit; & 1583 ab peratore Maximiliano ſec do inde Viennam accerſi magnis prœmiis, 300 n pe ducatis, torque au totidem ducatorum pre duobus equis generoſis, non comitis & equitis a ti dignitate, quòd feli Imperatorem priſtinæ r

:uerit ſanitati, honoratus eſt. An. 1587. Bononiam ſ:ceſſit, ibique per aliquot annos profeſſorem egit, conductus annuo ſtipendio 1200 ducatorum: Abhinc tandem an. 1599. contulit ſe Piſas, ubi initio 1200, & an. conſequentibus 2000 aureorum impetrato annuo ſalario medicinam ſimiliter publicè docuit.

Ob. Forolivii, 1606. æt. 76.

De morbis cutaneis, & omnibus Corporis humani Excrementis, nempe de Urinis, de Fæcibus alvi, de Sudoribus, de Lachrymis, de Sputis, de Mucis, & Sordibus aurium, Lib. 5. Opera Pauli Aicardii primùm in lucem editi.

Venet. 1572. *4to.* 1576. *8vo.* 1601, 1625. *4to.*
Baſil. 1577. *8vo.*

Commentarii eruditiſſimi in Hyppocratis Coï prognoſtica, &c. *ſub titulo prælectionum Piſanarum; quibus acceſſit Tractatus de hominis generatione, &c.*

Venet. 1597. *fol.*
Francoſ. 1602. *fol.*

Hieronymi Mercurialis variarum lectionum in Medicinæ ſcriptoribus, & aliis, libri ſex, ab auctore hâc quoque poſtremâ editione aucti & recogniti.

Venet. 1598. *4to. Ch.* 145.

Ch. 1. *De Æſophago & Stomacho.*
Ch. 24. *De Bile.*
Ch. 34. *De Pulmone.*
Ch. 124. *De Cerebri membranis.*
Ch. 125. *De Dentibus.*
Ch. 139. *De Virginitatis Signo.*

Ibidem. 1571. *4to.* 1588. *4to.* 1601. *fol.*
Baſil. 1576. *8vo.*
Pariſ. 1585.

CONSTANTIUS VAROLIUS,

Bononienſis. Philoſophiæ, Chirurgiæ, & Anatomiæ Profeſſor in Academia Bononienſi & Papæi Gregorii XIII. Archiater, Philoſophus ſubtiliſſimus, & vir in omni liberali doctrina perpolitus, & arte corpora incidendi ita præcellens, ut qui ipſi comparari queant per-

perpaucos, qui verô anteferri neminem liceat invenire; dexterrimus enim fuit diſſectionum adminiſtrator.

Librum Anatomicum concinnavit, qui poſt ejus obitum editus eſt; & alium de *Nervis opticis*, multisque aliis præter communem opinionem in humano corpore obſervatis, qui quidem libellus etſi in quibuſdam mutilus, ex eo tamen apud Anatomicos Varolii Induſtriam commendare debet, quòd quaſdam actiones & uſus novos partium ſupra cæteros excogitavit, ac nonnulla etiam nec vulgata, ne aliis anteà cognita, in apricum producat.

Libellos hoſce quos Cæſari Mediovillano inſcripſerat, ac dono dederat, ipſe auctor dum in vivis typis mandare decreverat, ſed immaturâ & repentinâ morte extinctus præſtare non potuit. Cum autem illorum legendorum copia Joh. Corteſio facta eſſet, ut in lucem apertam emitterentur, dignos cenſuit. Ob. 1575.

Anatomiæ, ſive de reſolutione Corporis humani libri 4. à Joh. Baptiſta Corteſio nunc primùm editi poſt obitum authoris. Ejuſdem Varolii & Hieronymi Mercurialis de Nervis opticis, nonnulliſque aliis in humano capite obſervatis epiſtolæ cu figuris.

Patavii, 1573. *8vo.*
Francof. 1591. *8vo. p.* 18

Valvulam, quæ Coli dicitur, cap. 3. lib. 3. pag. 7 primus obſervavit, deſcripſitque eleganter hiſce verbis, *Ubi Ilium jungitur Colo, protuberat ex parte interna hujus membrana quadam, quæ eſt ultimus fin Ilii, eouſque producti, quam ego ejusdem Inventor operculum Ilii appello.* Paulò infrà mentionem facit *Appendicis coli veluti ſacculi oblongi, altera ſui extremitate imperforati, quod inteſtinum cæcum appellatur.*

Primus *Cerebrum* in tre partes diviſit, addendo principium *ſpinalis medullæ* adhuc intra calvariam contentum, & in nervos ſoboleſcens, quorum origo olim à cerebro petebatur.

Nervus opticus ex eju mente exoritur à poſterio parte *ſpinalis medullæ*, & non ex baſi cerebri in anteriori parte, ut Galeno & aliis placuit.

Proceſſus tranſverſalis Cerebelli, ab Inventore *pons Varolii* dicitur.

Glandulas in *plexu Choroeide* primus detexit.

Du

Duæ adſunt figuræ, quarum prima oſtendit baſin *Cerebri*, duram membranam, originem *ſpinalis medullæ*, & *nervorum* ſeptem paria, ſecundùm communem ſententiam, & ſecundùm auctorem; & ſecunda, partes cerebri in ſua baſi tùm invicem diſtractas, tùm conjunctas, ventriculos, & quædam alia.

JULIUS JASSOLINUS,

Hipponiata, Philippi Ingraſſiæ diſcipulus, & poſteà Succeſſor in Academia Neapolitana an. 1570. Seculi Epidaurius ſui, & aggreſſionum Anatomicarum peritiſſimus. Obſervationes quasdam edidit, quarum uſura frui cum tandem Riolano contigiſſet; de ipſo tale judicium profert: Ut quorundam hominum minuit præſentia famam, ſic librorum avidè deſideratorum lectio, auctorem interdum illaudatum & faſtiditum reddit. Libellum quoque de *poris Choledochis*, & *veſicula fellea*, ubi Galeni ſententiam tuetur adverſus *Veſalium & Falloppium*, quem *Philippo Ingraſſiæ* dicavit anno 1577. qui etſi rudi ſtylo ſcriptus, veram tamen bilis expurgationem proponit, eum tamen figura nova, opus naturæ verè exprimens, gratiorem reddit quam explicatio: Cui figuræ, aliam *Veſiculæ bilis*, ut à *Veſalio* depingitur, adjicit, quo inter utrumque diſcrimen meliùs pateat.

In Quæſtionibus ſuis Anatomicis *de cordis adipe*, &c. rude & impolitum prodit ingenium, mediocriter in Anatomicis verſatum.

Queſtiones Anatomicæ, & Oſteologia parva.

De Cordis Adipe.

De Aqua in Pericardio.

Neapoli, 1573. 8*vo*. *Ch*. 56.
Hanoviæ, 1654. 4*to*. *p*. 68.

De Pinguedine in genere, *p*. 4.

Pag. 50. Nominum obſcuriorum paſſim in libro Galeni de oſſibus occurrentium brevis enucleatio.

Extat etiam cum celeberrim. Anatom. Sever. Jaſolini Cabrolii, variis opuſculis Ana-

Anatomicis Francofurti impreſſis.

Quæſtio tertia de aqua in Pericardio. Adjecimus huic tractatum ſive quæſtionem de poris Choledochis, &c.

Neapoli, 1576. 8*vo.* ſine enumeratione paginarum.

De poris Choledochis, & veſica fellea pro Galeno adverſus Neotoricos.

Neapoli, 1577. 8*vo. p.* 93.

De bilis generatione non nulla notatu digna habet Scribit enim bilioſum excrementum ab hepate bifarian expurgari, vel impermixtum, quod eſt tenue & ſincerum à vaſis exilibus inter venæ portæ & cavæ radices in ipſam veſiculam delatum quod poſtea per ſuam cervicem in jejuni principio effundit, vel permixtum quod eſt craſſum & fæculentum quod ab hepate rectè deducitur in inteſtinum. Figura *veſiculæ felleæ* ejusque vaſorum, nova habetur pag. 71.

THOMAS TYGEON.

ANdegavenſis.

Antimæologicum, quo demonſtratur, obſtetricibus non eſſe tantum fidendum de Virginitate aut Defloratione mulieris adulteræ teſtimonium ferentibus.

Lugduni 1574. 8*vo.*

Agit de *Alis*, *Clitoride*, *Placenta*, &c.

JOANNES BAPTISTA CARCANUS LEONIS,

MEdiolanenſis. Diſcipulus Falloppii, qui illum domi ſuæ liberaliter excepit, ſibique ſecanti ſemper habebat; & cum an. 25 vix attigiſſet, in locum ſuum Patavii, ut & Anatomen & Medicinæ partem Chirurgicam publicè profiteretur dilectum à magnificentiſſimis Venetis curavit, ad quod munus obeundum niſi mors Fal-

loppium præoccupâſſet
erat accinctus.

Præter ſequentem Tractum veram *venæ ſine pari* ſtructionem pertractare omittit, & multa alia, que maximè ſi alicunde fuerit conſultum, quo ſuamque familiolam honèſtè ſuſtentare valeat, hâcce ratione ſtudiis liberè incumbere poſſit.

Joh. Bapt. Carcani Leonis atomen in florentiſſima Tienſi Academia publicè proentis Anatomici libri duo. quorum altero de cordis ſorum in fœtu unione pertractatur, oſtenditurque hac re explicanda, ſolùm Galeum veritatis ſcopum attiſſe, reliquos omnes Anatocos lapſos fuiſſe: In altero muſculis palpebrarum, ue oculorum motibus deervientibus accuratè diſſerir.

Ticini, 1574. *8vo. Lib.* 1. *Ch.* 44. 2*dus Ch.* 44.

Per reliquos Anatomicos telligit *Veſalium*, *Fallopium*, *Columbum*, *Valverdum* & *Arantium*, quorum opiniones ubique ferè convellit.

In *Canali arterioſo* nullam ſe membranam quæ foramen claudat, ut *Veſalio* placuit, refert.

Foramen prope orificium *venæ coronalis*, per quod ſanguis tranſit à *vena cava* ad *arteriam venalem*, ovalem inquit præ ſe fert figuram, hinc concludere eſt nomen quo nunc inſignitur, ſcil. *foramen ovale*, ab hac deſcriptione primò deſumptam fuiſſe, cujus uſum prolixo ſermone proſequitur: membranam ejus, pellucidam eſſe vult.

Nullas membranulas ſive valvulas orificio *venæ ſine pari* præpoſitas eſſe aſſerit, ſecus ac cenſuit Amatus Luſitanus qui cent. 1. curationum 57. edita anno 1551. dicit ſe vidiſſe membranulas prædictas Ferrariæ à Joh. Bapt. Canano demonſtratas.

Reprehendit *Columbum Penem* nullis venis nervisve inſtructum eſſe aſſerentem: Venas enim non ſolùm aſſignat quæ ſubſtantiam ejus ingrediuntur, ſed & alias quæ ſuperficiem ejus perreptant & cutaneas vocat, quas omnes ſimul ſumptas Neotericus quidam magni nominis non ita pridem *venam ipſius penis* appellat.

Chart. 22. & 23. lib. II. agit *de glandulis oculorum & punctis lachrymalibus*, ex quibus, uti addit, in fiſtula lachrymali ſi pars fuerit di-

digito compreſſa exilit pus. Muſculum palpebrarum, *orbicularem* nunc dictum, minimè poſſe in duos diſtingui aſſerit, ut vult Veſalius.

ANTONIUS MIZALDUS

NAtus Montluconi in Gallia, Ducatus Burbonici oppido. Fuit non ſolùm medicus, ſed etiam philoſophus & mathematicus inſignis. Ob. Lutet. 1578.

Dendr-anatome, ſeu exploratio corporis arborei, ... *addito ad finem opuſculo.*

De hominis ſymmetri... proportione, & commenſu... tione.

Lutetiæ, 1575. 8*vo.*

FRIDERICUS PETRI...

SPringenſis.

De Oculis liber.

Lipſiæ, 1576.

PETRUS de PERAMATO...

DE *Semine, lib.*

De Generatione, lib.

De Spiritibus, lib.

De Conceptu in Partu... liber unus.

San Lucar de Barram... civitate in Andeluſ... 1576. 1590. 1696. ...

JOHANNES VISCHERU...

NAtus Wembdingæ, oppido Rhetiæ, in ditione ducum Bavariæ ſito, 1524.

Po...

Poſtquam celebriores aca-
mias Europæas inviſerat,
idem Bononiam rediens
no 1553. ſummos in me-
:ina honores merito con-
:utus eſt. Annoque exacto
golſtadienſi academia, li-
ra ipſi in religione conceſ-
voluntate, medicinam pu-
cè docere cœpit; ſed non
ì per integrum annum.
ɔrlingam idcirco commi-
at, ubi ſex annos medi-
m ordinarium egit. Poſ-
ı an. 1556. à Marchione
andenburgenſi Onoltzba-
ii in aulam fuit evocatus, cui ſexennium fideliter in-
ſerviit, hoc autem relicto officio Tubingæ anno 1568. profeſſionis medicæ munus loco Leonh. Fuſchii ſuſcepit, qua in ſtatione obiit Tubingæ an. 1587. æt. 63.

Diſputatio de uſu atque officio ſplenis in homine.

Tubingæ 1577. 4*to.*

Diſputatio de lactis ejuſque partium natura.

Tubingæ, 1586. 4*to.*

OMINICUS TERELLIUS

Ucenſis.

De generatione & partu hominis, libri duo.

Lugduni, 1578. 8*vo.*

JOHANNES BANISTER

Hirurgiæ magiſter, & in medicina practicus.

The Hiſtory of Man ſuc-
d from the Sappe of the moſt
proved Anathomiſts in this
eſent Age: Compiled in a
oſt compendious Forme; and
w publiſhed in English *for*
e Utility of all Godly Sur-
ons within this Realm. By John. Baniſter, *Maſter in Surgery, and Practitioner in Phyſick.*

London, 1578. *Fol. Min. Chart.* 112.

Opus hocce duabus figuris ſceleti humani ac totidem partium externarum à Veſalio deſumptis, ſed miſerè depravatis, ornatur.

FRANCISCUS ULMUS

PIctavienſis. Diſcipulus Laurentii Jouberti. Patricius, ejuſdem facultatis medicæ Archiater, & anatomes profeſſor publicus.

Franciſci Ulmi Pictavienſis, M. D. de Liene libellus.

Lutetiæ, 1578. *8vo. Ch.*27.

Quinque adhuc fuere de lienis uſu opiniones, viz. Hippocratis, Ariſtotelis, Eraſiſtrati, Eraſiſtratiorum, & Galeni, quas omnes fusè citat & convellit.

Ch. 18. agit de tranſitu *ſanguinis arterialis à pulmonibus ad ſiniſtrum cordis ventriculum & aortam per* [...] *teriam venalem, in hac* [...] *men re Columbo adverſat*[...]

Ch 21. de uſu lienis [...] diſſerit; ‚Uti varius in [...] ‚pate, & inexplicabilis [...] ‚teriolarum & venular[...] ‚implexus, à natura ex[...] ‚giratus eſt ad novæ ma[...] ‚riei generationem, ita ſp[...] ‚ex venis & arteriis capil[...] ‚ribus inexplicabiliter c[...] ‚textus præcoquit & præ[...] ‚rat novam materiam, [...] ‚ſanguinem arterialem c[...] ‚di & arteriis, cujus ma[...] ‚riam ante traxerat ex ve[...] ‚triculo, puriorem ſc. [...] ‚tenuiorem chyli port[...] nem.

LEONHARDUS THURNEISER[...]

BAſileenſis. Ob. an. 1596.

Partium omnium humani corporis, ut externarum & internarum picturæ & icones ad vivum artificiosè expre[...] *Extat cum hiſtoria ejuſ*[...] *& deſcriptione plantarum*[...]

Berlini, 1578. *Fol.*

D

DAVID CHYTRÆUS

Ngelfingenſis. Suevus. Roſtochii theologiam & bonas :ras docuit. Ob. an. 1601.

Oratio de ſtructura humani corporis, & expreſſis in ea ſapientiæ divinæ & virtutum veſtigiis.

Roſtochii, 1579. 8*vo*.

THOMAS ERASTUS

Atus Badenæ Helvetiorum, an. 1524. Parenıs tenuis fortunæ. In paprimis literarum rudiıtis perceptis Baſileam ɔ. conceſſit, ubi ſtudio ıanarum literarum, cui claram navabat operam, ɔlogiam conjunxit. Creaɔoſtcà in Italia medicinæ or, reverſus eſt in Ger1, ubi primùm aliquamin aula principum Hen:rgenſium vixit: Deinde lericus tertius princeps tor Palatinus honorificè avit, illique in antiqua emia, quæ Heidelberoret, medicinam publiɔcendi munus, deman: ; quin & Archiatrum onſiliarium ob pruden& vitæ integritatem a:.

ıſteà Baſileam veniens, ıcademiam cujus alumnus, primis annis Tyrocinii ſui fuerat, poſtremo vitæ ſuæ tempore, docendo illuſtravit.

Obiit. 1583. æt. 83.

De pinguedinis in animalibus generatione & concretione.

Heidelbergæ, 1580. 4*to*.
Extat etiam in libro ſeq.

Diſputationum & epiſtolarum medicinalium volumen doctiſſimum nunc recens in lucem editum.

Tiguri, 1595. 4*to*.

Diſputatio 7. *de Dentibus.*
18. *De Somno.*
19. *De Humoribus ſc. pituita, bile flava*, &c.
20. *De Pinguedine.*

ANDEAS PLANERUS

NAtus Bozæ in comitatu Tyrolenſi (inſcriptione verò libri Alheſinus appellatur) anno 1546. Ubi primis literarum imbutus rudimentis poſteà Lindavii plenius fuit excultus. Poſtquam autem Tubingæ laurea philoſophica ornatus fuerit, ad medicinæ ſtudium tanta aſſiduitate animum applicavit, ut brevi an. ſc. 1569. medicinæ doctoris titulum conſecutus eſt. Inde Argentoratum evocatus, lectionibus medicis tantiſper præfuit; donec Jacobus Schegkius lectiones ſuas reſignâſſet: an. itaque 1578, Argentora Tubingam revocatus pr feſſionem ejus, ut & phil ſophiæ in ſe ſuſcepit, qua functione, fide & induſt ſingulari vixit, & tard an. 1607. æt. 61. è vivis c ceſſit.

Diſputatio medica de ca te & cerebro hominis ejusq temperamento.

Tubingæ, 1580. *4to. p.*

Hæc autem minus ana micè perſequitur, quam tulus promittere videtur.

MATTHÆUS DRESSERIU

ERphordienſis.

De partibus humani corporis lib. II.

Witteberga, 1581.

Francof. 1584. *8vo.*

Lipſiæ, 1593. 1607. 8

*

A

* *Matthæi Dreſſeri, de partibus humani corporis, & animæ potentiis libri duo correcti & ti denuo. Lipſiæ* 1589.

ANDREAS HELEPYRUS.

DE hominis conceptu. | *Ingolatl.* 1582. *4to.*

AUGUSTINUS BUCCIUS

Taurinienſis. | *Taurini*, 1583.

Diſputatio de principatu partium corporis. Accedunt Ludovici Buccaferrei oratio de eodem negotio & Julii Cæſaris Claudini Quæſtio de ſede facultatum principum. | *Lutet. Pariſ.* 1647. *4to. pag.* 38.

Extat etiam apud Caſparum Hoffmannum cum epicriſi ejusdem.

FÆLIX PLATERUS

NAtus Baſileæ Rauracorum, an. 1536. Cùm ab adoleſcentia ad rei medicæ ſcientiam arcanis quibusdam naturæ ſtimulis impelleretur, commilitones omnes celeriter antevertit. Puer etiam miro mirifico deſiderio inſpiciendi porcos, &c. cum mactarentur, tenebatur; laniorum artificium mirabatur, & eos eo nomine beatum prædicabat quod ex tempore viscera citra errorem rimari poſſit. An. 1557. æt. 21. honores qui in medicina ampliſſimi confecto ſtudiorum curriculo decerni ſolent, conſecutus eſt, doctorque medicinæ Baſiliæ renunciatus eſt. Inde praxin medicam non invita Minerva aggreſſus eſt, adeoque & induſtriam & fidem ſuam ægrotis probavit, ut undiquaque opera ipſius expeteretur, ſingularem quoque ejus virtutem magiſtratus Baſilienſis admiratus, unanimi conſenſu omnium civium ſalutem ei commendavit, an. 1557. & paulo poſt,

Senatus academicus an. ſc. 1560. æt. 34. eum ad profeſſionem medicam evexit, quo tempore doctores 159, renuntiâſſe dicitur.

Ob. 1614. æt. 78.

Id, pretiùm illius operi apud omnes conciliare debet, quod antequam ad ſcribendum appulerit, cadaverum humanorum plus quam quinquaginta ſectionibus manus admovit, queis primum in Gallia, ſubinde in Germania, & præſertim Baſiliæ occupatus fuit; adde, quod neque alia negotia, ne vel medica, eaque laborioſiſſima quæ per multos annos reliqua ſua ſtudia retardarunt, ab hoc contemplationis genere mentem avocare potuerunt. Hiſce igitur diutius ac pertinacius hærens veritatem indagandi occaſiones notabiliores habuit, quod vel ex hoc patet quod actiones partium fuſius ab eo exponantur quam ab aliis factum eſt, & quædam ab aliis non ſufficienter explicata, diligentius inveſtiget, nihilominus pauca ab eo reperta deprehendo, ſuum quoque ſcribendi genus, in tabulis diſtributum tyronum captui eſt minus accomodatum.

De partium corporis humani ſtructura & uſu libri tres, tabulis methodicè [...] plicati, iconibuſque accu[...] illuſtrati.

Baſil. 1583. *Fol. p.* 1[...] 1603. *Fol. Tabul.* 5[...]

Cùm autem nemo ha[...] nus rectius Veſalio figu[...] anatomicas depingi cur[...] rit, & vixdum etiam m[...] res effingi poterint, ic[...] bus ab eo mutuatis, c[...] tractioribus tamen, ac [...] busdam immutatis, [...] nulliſque additis; ære [...] preſſis, opus hoc exorna[...]

Queſtiones phyſiologic[...] partium in utero confor[...] tione.

Extat cum Severino Pi[...] de notis virginitatis, à [...] 241. ad pag. 270. Edit. L[...] Batav. an. 1650.

De mulierum partibus [...] nerationi dicatis, icones [...] cum explicationibus ipſa[...] delineationem accuratè [...] dentes, tabulæ ſtructura[...] ſumque, methodicè de[...] bentes, quibus quoque, [...] pacto oſſa mulieris à vir[...] ſibus hiſce ſedibus varie[...] breviter adjectæ fuerunt [...] ſervationes, &c.

Extat in Gynecciorum li[...] a Iſraele Spachio editis.

GE[...]

GEORGIUS BARTISCH,

[K]Onisbergenſis Ocularius, & Chirurgus Dreſden-.

Οφθαλμολογία: Das *iſt*, *[A]ugendienſt newer und wol-[ge]grundler berigbt von ur-[ſac]hen und erkentnus aller ge-[bre]chen, ſchaden und man-[ge]l der augen und des ge-[ſic]hts, wie man ſolchen an-[fän]glich mit geburchten mit-[tel]en begegnen, vort komun [un]d wechren, auch wie man [al]le ſolche gebreſten, kunts-[lic]h durch artzneycn, Inſtru-[me]nten und handgrieff curi-ren, wircken, und vertrer-ben ſol. Mit ſchonen herrli-chen, contrafectiſhen figuren der anatomie beyde des haupts und der augen.*

Door George Bartiſch von Konigsbruck Burger, Ocu-liſt, ſchnit und wundartzt in der Churfurſthchen allenſtadt Dresden.

Dreſden, 1583. *fol. Ch.* 274.

Anatome oculi habetur, Ch. 10.

SALOMON ALBERTUS,

MEdicinæ doctor ejuſque Profeſſor Wittebergæ [pu]blicus.

Hiſtoria plerarunque hu-[m]ani corporis partium in u-[ſu]m Tyronum edita.

Wittebergæ, 1583. *8vo. p.* 94.

*

—— 1602. *8vo. p.* 176.

—— 1630. *8vo.*

Opus hoc illuſtravit ac exornavit figuris aliquot quæ omnes Veſalii ſunt, duabus ſolummodo exceptis, quæ partium in medio & infimo ventre ſitum oculis ſubji-ciunt. Primus omnium *co-chleæ auris* delineationem propoſuit.

Inventio *valvulæ Coli* quæ vulgò *valvula Bauhini* audit, eſt illi aſcribenda: Primò e-

* *Witteb.* 1585.

nim in Caſtore, ac demùm in Homine eam ſe inveniſſe ſcripſit, ejusque ad finem orationum mentionem facit.

Tres Orationes, quarum tertia agit *de diſciplina Anatomica, quo orſu cœperit, & quo modo ſenſim aucta, & ad poſteros transmiſſa ſit, tum de Galeni libro qui de oſſibus inſcribitur.*

Annexum eſt thema, 1. lachrymis eſt; & alterum dumbratio & deſcriptio ſi ſum nutantium membranu rum ſigmoeidωn in venis bı chiorum & crurum.

Norimbergæ, 1585. 8vo

Obſervationes Anatomica

Wittebergæ, 1620. 8vo.

DOMINICUS BERTACCIUS

DE Spiritibus libri quatuor nec non de facultate vitali libri tres.

Venet. 1584. 4to.

JOHANNES BOCKELIUS

HAmburgenſis Prof. Medicinæ Primarius, in illuſtri Academia Julia.

Anatome vel deſcriptio partium humani Corporis, ut ea in Academia Julia quæ Helmſtadii ſingulis annis pi blicè perlegi ac adminiſtra ſolet.

Helmſtadii, 1585. 8vo.

PETRUS MONEDULATUS,

LAſcovius Ungarus.

De homine magno illo in rerum natura miraculo, & partibus ejusdem eſſentialibus li duo.

Wittebergæ, 1585. 8vo.

CHR

CHRISTOPHERUS RUMBAUM,

Ileſius.

De partibus Corporis hu-mi Exercitationes quædam, ibus generatio, ſubſtantia, us, ſanitas, morbus & cu-io illarum exponitur. Au-e Chriſtoph. Rumb. Jau-no Sileſio.

Baſil. 1586. *8vo. p.* 215.

De generatione & forma-ne fœtûs, ipſiuſque par-m; de Spiritûs calore & mido nativo, *p.* 43.

De natura partium huma-ni corporis *p.* 59.

De rationalis animæ ac-tionum inſtrumentis, *p.* 175.

Hic Author magis Philo-ſophum quam Medicum aut Anatomicum agit, & om-nia quæ habet ex Galeno & Arabibus decerpſit, quos tamen ubique ferè citat.

„Accipe, *inquit in Præ-„fatione*, ſtudioſa Juventus, „exercitationes, theſium lo-„co tibi propoſitas; quas ſi „gratas tibi fore animadver-„tero, earundem exegeſin „brevi à me expectabis, una „cum multis aliis.

ARCHANGELUS PICCOLHOMINUS,

Errarienſis, civis Roma-nus. Natus. 1526.

Anatomicus non erat, Ju-e Riolano, ſed tanquam iloſophus, Anatomica ctavit, illius enim Præ-tiones anatomicæ Quæ-nibus Phyſiologicis & ntroverſiis doctiſſimis re-tæ, ac ſecundum partes rporis diſtributæ, in vul-s exivere. Ex ſequentibus nen luculenter patebit, il-n Anatomicis feliciſſimè laboràſſe, cum nova ali-quot in Anatome eum aucto-rem ac inventorem agno-ſcant, ac partes corporis humani accuratè ſatis de-ſcripſerit.

Anatomicæ prælectiones ex-plicantes mirificam Corporis humani fabricam; & quæ a-nimæ vires, quibus Corporis partibus tanquam inſtrumen-tis ad ſuas obeundas actiones utantur, ſicuti tota anima

toto corpore.

Romæ, 1586. *fol.* 414.

Primus cerebri ſubſtantiam in *ineritiam & medullarem* diviſit, corpus namque cineritium ſeu in albo liveſcens quod primò exterius occurrit *Cerebrum* propriè appellat, inclusum autem candidum & ſolidius *Medullam*, eam autem ſecrevit in *medullam globoſam*, *oblongatam caudicis inſtar*, & *medullam ſpinalem.*

Nervos omnes à medulla oblongata oriri vult.

Proceſſus mammillares primus nervos odoratorios vocavit.

Mirificum naturæ artificium ad pricipium Cæci *locatum, tres ſcil.* Valvas *tanquam oſtiola quædam deorſum ſpectantes*, (vid. p. 86.) *primus detexit, eaſque eo fine conſtructas aſſeruit, ut ſordibus remeantibus obſiſterent.*

Anaſtomoſin venæ portæ & cavæ intra jecur, à Carpo primùm deſcriptam, depinxit primus.

Poſt Galenum proſtatas mulieribus attribuit.

Primus quoque adi membranam peculiarem ſcripſit, quam poſtea adi ſam vocavit Riolanus.

Peritonæum ubique gen num ſtatuit, ex duabus ſ tunicis conflatum.

Lineam abdominis can dam primus notavit ac ſcripſit.

Ex illius ſententia, ab re ad podicem unus dum xat ductus, ſeu canalis e tenditur.

Interiorem inteſtinorum t nicam triplo ferè eſſe long rem exteriori affirmat, pro de corrugari ac veluti criſ ri neceſſe fuit, ut propter ſperitates illas ac inæqualitat diutiùs immorans Chyl commodiùs exſugeretur à v nis meſenterii.

Canales membranaceos, fiſtulas operculo carnoſo t tas, per quos percolatur rina, melius deſcribit qu Carpus & Maſſa.

Ratio quam profert cur na ſeminaria ſiniſtra ex em gente minimè oriatur, ead eſt cum illa quæ hodie ob net.

Hymenem Virginitatis Cl ſtru

rum appellat.

Sententiam Galeni de Diaphragmate ab arteria aorta non perforato, ſed illi ſubſtrato, vertebriſque dorſi adhærente primus animadvertit, ſcriptiſque reliquit.

Muſculis omnibus nomina indidit ab uſibus & finibus in quas Natura illos creavit: Quam ob cauſam illi *ocularii*, i. e. *viſorii*, *maſticatorii*, *locutorii*, *reſpiratorii*, *amplexatorii*, *ſcapularii*, *humerarii*, *cubitarii*, *apprehenſorii*, i. e. *manuum moventes*, & *ambulatorii*, ſeu *progreſſorii*, *femorales*, & *tibiales*, &c.

Muſculos frontis, muſculos pathematum, ſeu animi affectuum ſignificativos appellat.

Ipſe Autor poſtquam in præfatis libris 5. de re Anatomica olim à ſe conſcriptis, alios ſex adjectos narraverat, ut opus ſuum Anatomicum tandem omnibus ſuis numeris abſolutum in publicam omnium lucem prodiret, lectorem monet ſe multum facilitatis, perſpicuitatis, ordinis, atque inventionis, rei Anatomicæ attuliſſe, hanc quoque cerebri ſui ſobolem poſt diutinum laborem per multos annos continuatum (agebat enim an. 60.) in lucem exire: *Et paulò inferiùs*, ſe curâſſe ut imprimerentur quatuor de abdominis muſculis figuræ, quas imperfectè à cæteris depictas ac deſcriptas conqueritur. Eos quoque, qui ante ipſum Anatomen figuris illuſtrârunt de cyſti fellea, de radicibus ambarum venarum, de corde fœtûs in utero, de origine nervorum intra calvam, ne delineationem quidem unam pingendam ſomniâſſe dicit: Quæ poſtrema cum inter docendum verbis à ſe explicarentur nonnullis incredibilia fuiſſe aſſerit, donec palam & evidentiſſime oculis omnium commonſtrare, & manibus quoque tractanda proponeret.

In librum Galeni de humoribus Commentarii,

Pariſ. 1556. *8vo.*

NICOLAUS TAURELLUS

NAtus Mompelgarti, oppido Ditionis Wirtembergenſis, an. 1547. Nacto autem Tubingæ 1565. Philoſophiæ Magiſtri titulo, Altdorphii Academia Reipublicæ Norimbergenſis, Rudolphi ſecundi Imperatoris indultu 1581 erecta, Profeſſor publicus conſtitutus eſt. ob. 1606. æt. 59.

Diſputatio de Cordis natura & viribus.

Noriberg: 1586.

Alpæſecæ, hoc eſt, Andr. Cæſalpini monſtroſa & ſuperba dogmata diſcuſſa & excuſſa.

Trancof. 1597.
*

ALBERICUS GENTILIS.

D*Iſputatio de naſcendi tempore.*

Witteberg. 1586. 8vo.

SALUSTIUS SALVIANUS

ROmanus.

De Calore naturali &c. *Libri duo.*

Romæ, 1586. 8vo.

MICHAEL GAVASSETIUS,

NOvellarienſis. Philoſophus, & Medicus & Profeſſor Patavinus.

Libri tres.

Pri

* *Alpes cæſæ, hoc eſt, Andr. Cæſalpini &c. Francof.* 1650. 8vo

Primus, *De Natura Cau-ii*, &c.
Secundus, *De Præludiis natomicis, ſeu totius artis dicæ fundamentis.*

Tertius, *De Exercitatio- methodi Anatomicæ.*

Venet. 1587. 4*to.*
Lib. 2. *à pag.* 25. *ad* 60. *ſeu finem.*
Lib. 3. *pag.* 30.

Cum Anatomicæ ſpecu-ionis Profeſſores ſolum odò partium humani cor-oris ſtructuram attigiſſe, o-iſſis veris artis fundamen-tis hactenus viderit auctor præludiis quibusdam Anatomicis de multiplici genere Anatomes, natura, cauſa formali & finali, interna, & ſubjecto, *&c.* ſtudioſam Juventutem ad altiora ſtudia promovere decreverat.

In Exercitatione methodi Anatomicæ, Anatomen Brachii humani, (quod pro exemplo aſſumit) fuſiſſimè tradit; & primò oſſa quibus componitur, deinde eorum articulationem, ac denique cartilagines, ligamenta, membranas, arterias, venas, nervos, ac muſculos deſcribit.

EUSTACHIUS RUDIUS,

JTinenſis. In Patavino Gymnaſio practicæ Mecinæ lector ordinarius.

De Uſu totius Corporis huani.

Venet. 1588. 4*to.*

De naturali atque morboſa rdis Conſtitutione, *Lib.* 3.

Venet. 1600. 4*to. Ch.* 66.

Muſculoſam cordis ſubſtantiam pernegat, quippe voluntatis imperio non ſubjectam.

De Pulſibus. Lib. Duo.

Patavii, 1602. 4*to.*
Francof. 1602. 8*vo.*
—— 1642. 8*vo.*

CAS-

CASPARUS BAUHINUS,

NAtus Baſileæ, an. 1560. Rei Anatomicæ & Herbariæ in celeberrima Baſilienſium Academia Profeſſor ordinarius, quam provinciam per annos 40. exornavit) ejusdem reipublicæ Archiater, Ducique Wirtembergenſi à valetudine.

An. 1577. 78. & 79. Auditor fuit Fabricii ab Aquapendente Patavii, & circa finem hujus anni, Spectator fuit Anatomes à Severino Pinæo Pariſiis celebratæ.

Diligentia illius certè & ſummus labor in theatro ſuo anatomico condendo eſt laude dignus, textui enim ad marginem adjiciuntur autoritates & opiniones Galeni, Veſalii, Falloppii, Piccolhominei, Plateri, & aliorum, quos hic recenſere longum eſſet.

Primus omnium Nomenclaturam Sylvianam in uſum revocavit, ad marginem additis partium quaſi nominibus Veſalii, & profectò iſtiusmodi methodus ſcripta Galeni atque Veſalii captu faciliora reddit. Hinc mirari ſubit, qui fit quod Riolanus illius nomen notâ nigrâ maculet ac dedecore a[...] ficiat. hiſce verbis, „Pr[...] „ſentibus ac poſteris, *inqu*[...] „innoteſcat Bauhinum ex[...] „mium fuiſſe Compilatore[...] „nihil de ſuo cerebro pa[...] „turiiſſe, nec quidquam i[...] „re anatomica inveniſſe, n[...] „que anatomica inveniſſe „neque opiniones anato[...] „micorum controverſas co[...] „ciliâſſe, ac denique nullu[...] „in citandis autoribus dilec[...] „tum habuiſſe, quoniam in[...] „doctus ac imperitiſſimus A[...] „tomicus. *Lectorem quoqu*[...] *monet iſtam reformatione*[...] *Theatri Anatomici ad exem*[...] *plar ſuæ Anthropographiæ ſuppreſſo auctoris nomine, factam eſſe.*

An. 1579. Valvulam *in foribus* Ilii *Colive principi*[...] *primum ſe obſervâſſe ait, antequam ullum legerit qui de ea meminerit. Certiſſimum tamen eſt, quod Varolius aliique illam plurimos ante annos eleganter deſcripſerunt.*

Omnes figuræ queis primam editionem Theatri Anatomici ditavit Veſalianæ ſunt, 4 *ſolummodo exceptis; quarum duæ effigiem hominis*

vivi exprimunt, ac aliæ e venas cutaneas ſpectan- offerunt; unamque aut eram Aquapendenti, & idem Platero debet.

Tabulæ Anatomicæ à filio Johanne Caſparo Bauhi- editæ, eædem ſunt cum ioribus, additis ſolummo- figuris renum Euſtachia- decem tabulis complexis.

Inteſtini Coli anguſtiam turalem in ſiniſtro latere ntavit, hujus cauſâ dolo- Colici in ea parte pluri- m & oriuntur & exacer- ntur, quippe anguſtia illa ile obſtruitur ab excremen- , quæ ibi diu retinentur & lareſcunt.

De Corporis humani parti- s externis liber, hoc eſt, iverſalis Methodi Anato- cæ, quam ad Veſalium ac- mmodavit, liber unus; ultis novis iisdemque ra- obſervationibus propriis fertus.

Baſil. 1588. 8vo. 1592. 8vo.

Antomes liber ſecundus, rtium ſpermaticarum trac- tionem per 4 cauſas conti- ns.

Ibid. 1591. 8vo.

Anatomica Corporis virilis & muliebris hiſtoria.

Lugd. 1597. 8vo. 1609. 8vo.

De Corporis humani fabrica lib. 4. methodo Anatomica in prælectionibus publicis propoſita ad Andreæ Veſalii tabulas inſtituta; ſectionibuſque publicis & privatis comprobata, multis denique novis Inventis & Opinionibus aucta.

Baſil. 1600. 8vo.

Theatrum Anatomicum novis figuris æneis illuſtratum & in lucem emiſſum, opera & ſumptibus Theodori de Bry, p. m.

Francof. 1605. 8vo. p. 1302.

Theatrum Anatomicum infinitis locis auctum, ad morbos accommodatum, & ab erroribus ab Authore repurgatum, obſervationibus & figuris aliquot novis æneis illuſtratum; opera & ſumptibus Theodori de Bry.

Francof. 1621. 4to. p. 662.

Vivæ imagines partium Corporis humani æneis formis expreſſæ, & ex theatro anatomico Caſp. Bauhini deſumtæ, operâ & ſumptibus Matth.

Matth. Meriani. Acceſſerunt tabulæ novæ decem, ex Euſtachio, in appendice.

Francof. 1640. 4*to*. *p.* 265. *Append. continet p.* 22.

Inſtitutiones anatomicæ Hippocratis, Ariſtotelis ac Galeni auctoritate illuſtratæ.

Baſil. 1604. 1609. 8*vo*. 1640. 4*to*.

Francof. 1616: 8*vo*. *p.* 260.

Ad calcem hujus editionis adjectæ ſunt tabulæ oſſium, muſculorum, venarum, arteriarum & nervorum.

De hermaphroditorum m ſtroſorumque partuum nat libri duo, cum pluribus fi ris æneis.

Oppenhemii, 1614. 8 *p.* 594. 1629. 8*vo*.

Hic plurima ſparſim hab tur de partibus generati famulantibus in utroque xu, conceptione & partu.

Epiſtola anatomica curio

Lipſiæ & Francof. 16 4*to*. *Vide Ephem. G man. anno tertio*, 596.

EMANUEL NONNIUS

OLyſſiponenſis,

De Tactu & Tactus organo, liber unus.

Olyſſiponæ, 1589. 8*vo*.

JOHANNES PADOVANU

DE *ſingularum humani corporis partium ſignificationibus.*

Veronæ, 1589. 4*to*.

A

ANDREAS LEON.

DE anatomia liber. | *Beſæ*, 1590. 4to. *Hiſpanico ſermone prodiit.*

DANIEL MOEGLINGUS,

NAtus Tubingæ, an. 1546. med. profeſſor. In academia Tubingenſi, & illuiſſimi Ducis Wirtemberci Archiater. Ob. 1596. . 60.

Diſputat. de humano corpore.

Tubingæ, 1590. 4to.

BERNHARDUS TELESIUS.

DE Uſu reſpirationis liber. | *Venet.* 1590. 4to.

JOHANNES POSTHIUS

NAtus Germersheimii Palatinatus inferioris ad ienum oppido, an. 1537. Cùm nullam elegantioris eraturæ partem intactam inquere animus eſſet, peiari tamen inſtinctu meinam legiſſet, in Italiam ſuſcepit, & poſteà mon peſſulanam conceſſit; auditor fuit Laurentii Jouberti & Guilielmi Rondeletii, & tandem Valentiæ in Gallia Narbonenſi doctoratus inſignibus ornatus fuit an. 1567. relicta Gallia, Antverpiæ praxin medicam exercuit, & paulo poſt cum eo tempore Belgium motibus bellicis quateretur medicum Caſtrenſem egit. Et hinc an. 1568. Herbipolim

ad epiſcopum Wurtebergenſem ducem Franconiæ evocatus, Archiatri munere per an. 17. functus eſt. Inde iterum Heidelbergam an. 1585. accerſitus, Electoris Palatini Frederici quarti Archiatrum an. 12. egit.

Ob. 1597. æt. 60.

Singulari quadam dexteritate muſculos incidendi pollere videtur, quòd quædam nova quorum auctor exiſtit, ſatis ſuperque teſtantur.

Obſervationes anatomicæ in Realdi Columbi anatom. Extat cum hujuſd. de re anatomica lib. 15.

Francof. 1590. 1593. 8*vo.* *à pag.* 519.

Pag. 515. *Muſculos labra ad os & intra dentes attrahentes quatuor ſtatuit: duos nimirum in inferiori & totidem in parte interna.*

Pag. 508. *Peni ſex muſculos attribuit.*

Pag. 512. *Inter cartilagines coſtarum unicus tant… ex ejus ſententia exiſtit m… ſculus & non duplex ut… ſpatiis intercoſtalibus.*

Pag. 516. *Quartum m… xillæ inferioris muſculu… non à ſtyloide, ſed mamm… lari proceſſu ortum ducere… cet, primus quoque propa… vit muſculum hunc tendi… ſua parte oſſi hyoidi adhæ… re.*

Pag. 517. *Proceſſus mam… ares non eſſe olfactus inſ… menta aſſerit.*

Pag. 518. *Muſculi q… tum fieri poteſt, omnes ſecandi ſunt, ut & orig… inſertio eorum relinquatu… tegra, hoc enim modo… rum uſus commodiſſimè… teſt demonſtrari.*

Mantiſſa anatomica. Extat cum *Th. Bar… hiſt. anat. cent.* 5. & 6.

Hafniæ, 1661. 8*vo.*

PETRUS UFFENBACHIUS

D*Iſputationes binæ de generatione & interitu.*

Argentorati, 1591. …

JACOBUS BORDINGUS

ANtwerpianus, natus anno 1511. Medicus & philoſophus eruditus: Principi Megalburgico à cura valetudinis, anno 1556. Chriſtiani tertii Danorum regi Archiater conſtitutus eſt, profeſſor publicus in academia Haffnienſi. Ob. 1560. æt. 50.

Anatome primum evulgata fuit *Helmſtadii*, auctore adhuc auram vitalem ſpirante & poſtea junctim nomine *Phyſiologiæ* à *Levino Batto*.

Roſtochii, 1591.

HIERONYMUS MONTALTUS

SIculus. Platienſis.

De homine ſano libri tres, in quorum primo agitur de natura & ſubſtantia hominis.

Francof. 1591. 8*vo.*

ALPHONSUS RODERICUS GUEVARA

HIſpanus.

De re anatomica, liber.

Conimbriæ, 1592. 4*to.*

EDMUNDUS HOLLINGUS

EBoracenſis Anglus.

De chyloſi hoc eſt prima ciborum quæ in ventriculo fit concoctione pro veteri medicorum ſchola diſputatio.

Ingolſtadii, 1592. 8*vo.*

ANDREAS CÆSALPINUS

NAtus Areti in Italia. In academia Piſana diu medicinam profeſſus eſt: Fuit Archiater Pont. Rom. Clementis 8vi. Vir acerrimi ingenii, & doctrinæ peripateticæ adverſus Galenum ſtrenuus propugnator.

Quæſtionum peripateticarum lib. 4.

Dæmonum inveſtigatio peripatetica. Editio ſecunda.

Quæſtionum medicarum libri duo.

De medicamentorum facultatibus libri duo, nunc primum editi.

Venetiis, 1593. 4*to. ch.* 291.

Hic autor licet nemini ſæculi ſui ſecundus, neglectus omnibus jacebat non ſolum ob raritatem libri, verum etiam ob pertinaciam ſuam in aſtruendis dogmatis Ariſtotelicis contra clariſſimum Galenum ejuſque aſſeclas, in cujus verba omnes ferè medici tum jurati fuerunt. Hinc factum eſt quod quæ luculenter & perſpicuè ſatis, etſi non ex profeſſo, proponit de ſanguinis circulatione nemini ante animadverſa fuerint, aut ſaltem intellecta, quam Harveius, patriæ ſuæ & ſeculi decus, librum ſuum in vulgus emiſiſſet. Idcircò quia tractatus hi in paucorum incidunt manus, quæ ſparſim tradit anatomica, ſed præſertim circuitum ſanguinis ſpectantia, in unum congeſta exponam.

De generatione lib. 4. *quæſt.* 8.

De ſemine lib. 5. *quæſt.* 1.

De conceptu multa, quæſt. 2.

De tribus membranis fœtum involventibus tractat. Chart. 113.

Cor non ſolum arteriarum, ſed & venarum ac nervorum eſſe principium ad mentem Ariſtotelis affirmat.

Quæſt. iii. *Ch.* 115. Quæ hanc ſententiam funditus evertere videntur recenſet ac refutat ch. 117. col. 1. lit. B.

At

At verò nec regredi ex corde in venam ſignum eſt, quia oſtio venæ cavæ tres membranulæ coaptatæ ſunt, ita ut concedatur ingreſſus ſanguini in cor, egreſſus autem nequaquam.

Quæſt. iv. Reſpiratione non intromitti aliquem ſpiritum externum in cor.

Chart. 122. *Col.* 1. 'Nam 'membranæ oſtio ſic appo-'ſitæ ſunt ut corde dilatato 'aperiantur, contracto au-'tem claudantut. Hic etiam dilucidè explicat cordis conſtrictionem & dilatationem. 'Vaſorum in cor deſinen-'tium quædam intromittunt 'contentam in ipſis ſubſtan-'tiam ut vena cava in dex-'tro ventriculo, & arteria 'venalis in ſiniſtro: quædam 'educunt, ut arteria aorta 'in ſiniſtro ventriculo, & 'vena arterialis in dextro: 'omnibus autem membranu-'læ ſunt appoſitæ & officio 'delegatæ ut oſcula intro-'mittentium non educant, '& educentium non intro-'mittant, contingit corde 'contrahente, ſe arterias di-'latari, & dilatante con-'ſtringi; dum enim dilata-'tur cor, claudi vult orifi-'cia educentium, ut ex cor-'de non influat tunc ſub-'ſtantia in arterias, contra-'hente autem ſe, influere 'dehiſcentibus membranis.

Col. 2. lit. F. pulſatio 'cordis & arteriarum ab ef-'ferveſcentia humorum in 'corde.

Fusè de pulſu agit.

Chart. 125. col. 2. 'Id-'circò pulmo per ven[illegible]am ar-'teriæ ſimilem ex d[illegible]extro cor-'dis ventriculo fervidum 'hauriens, ſanguinem, 'eum-'que per anaſtomaſin arteriæ 'venali reddens, quæ in ſi-'niſtrum cordis ventriculum 'tendit, transmiſſo interim 'aere frigido per aſperæ ar-'teriæ canales. *Idem Real-'dus antea prodidit.*

'Huic ſanguinis circula-'tioni à dextro cordis ven-'triculo per pulmones in ſi-'niſtrum ejusdem ventricu-'lum optimè reſpondent ea 'quæ ex diſſectione appa-'rent. *Et paulò infrà*, Va-'ſis quæ arteria venoſa & ve-'na arterioſa vulgò diceban-'tur, veteres nullo innixos 'fundamento iſthæc nomina 'iis impoſuiſſe doctè adſtruit; 'eorum enim unum arte-'riam eſſe & alterum venam 'contendit.

Quæſt. v. In reſpiratione calor cordis eſt principium motus.

'Idem ſanguis fervens qui 'dilatando cor pulſum effi-'cit pulmonem etiam dila-

 'tan-

'tando eſt cauſa reſpiratio-'nis. Amplificato igitur pul-'mone neceſſe eſt aerem ex-'ternum introlabi in arte-'riam aſperam, quæ inſpi-'ratio vocatur inde refrige-'ratio, & molis diminutio 'ſequitur ut in ollis ferven-'tibus affuſa frigida, deci-'dente autem pulmone ne-'ceſſe eſt aerem reddi, quæ 'expiratio vocatur.

Quæſt. vi. Senſum nulli parti ineſſe quæ ſanguine caret.

Quamvis ſine nervo ex illius ſententia, ſenſus non fiat non tamen nervus ſentit, ſed pars ſanguinea vel caro.

Naturæ ingenium, inquit, *in motu animali ſimile eſt artificio organorum, quæ in templis flatu per folles immiſſo tactis modo his modo illis pro artificis arbitrio diverſos edunt ſonos.*

Notatu dignum eſt quod hiſce vocibus, ſc. ſanguine, calore naturali & ſpiritu promiſcuè utatur.

Queſtionum medicarum liber ſecundus. Queſt. 17. *Ch.* 233. *Suffocationem in Angina fieri magis oppletis venis jugularibus, quam clauſo laryngis oſculo. Occluſis enim in collo venis, cum ſanguis & ſpiritus permeare nequeant ſurſum, neceſſe eſt deorſum ad cor & pulmones regurgitare, unde oppletus pulmo dilatari & conſtringi nequeat.*

Ch. 234. *Linea tertia, ſed illud ſpeculatione dignum videtur, propter quod intumeſcunt venæ ultra locum apprehenſum non citra: quod experimentum ſciunt qui venam ſecant, vinculum enim adhibent citra locum ſectionis non ultra*; 'quia tument venæ, ultra vinculum non citra, debuiſſet autem oppoſito modo contingere, ſi motus ſanguinis & ſpiritus, à viſceribus ſit in totum corpus: intercepto enim meatu non ultra datur progreſ-'ſus, tumor igitur venarum 'citra vinculum debuiſſet 'fieri. An ſolvitur dubitatio ex eo quod ſcribit Ariſtoteles *de ſomno*, cap. 3. ubi inquit, 'neceſſe enim 'quod evaporatur aliquo uſ-'que impelli, deinde con-'verti & permutari ſicut 'Eurippum: calidum enim 'cujusque animalium ad ſu-'periora natum eſt ferri: cum 'autem in ſuperioribus locis 'fuerit multum ſimul inte-'rim revertitur ferturque 'deorſum: Hæc Ariſtote-'les.

'Pro cujus locis explica-'tione illud ſciendum eſt, 'cordis meatus ita à natura 'paratos eſſe, ut ex vena ca-'va intromiſſio fiat in cor-

'dis

dis ventriculum dextrum; inde patet exitus in pulmonem: ex pulmone præterea alium ingreſſum eſſe in cordis ventriculum ſiniſtrum, ex quo tandem patet exitus in arteriam aortam, membranis quibusdam ad oſtia vaſorum appoſitis, ut impediant retroceſſum; ſic enim perpetuus quidam motus eſt, ex vena cava per cor & pulmones in arteriam aortam ut in quæſtionibus peripateticis explicavimus.

'Cùm autem in vigilia motus caloris nativi fiat extra ſcil. ad ſenſoria: in ſomno autem intra ſc. ad cor, putandum eſt in vigilia multum ſpiritus & ſanguinis ferri ad arterias, inde enim in nervos effertur. 'In ſomno autem eundem calorem per venas reverti 'ad cor, non per arterias, 'ingreſſus enim naturalis per 'venam cavam datur in cor, 'non per arteriam. Indicio 'ſunt pulſus, qui expergiſcentibus fiunt magni, vehementes, celeres, & crebri cum quadam vibratione: in ſomno autem parvi, 'languidi, tardi & rari, 'nam in ſomno calor nativus minus vergit in arterias, in easdem erumpit vehementiùs, cum expergiſcuntur; venæ autem contrario modo ſe habent, 'nam in ſomno fiunt tumidiores, in vigila exîliores, 'ut patet intuenti eas quæ in 'manu ſunt.

'Tranſit enim in ſomno 'calor nativus, ex arteriis, 'in venas per oſculorum 'communionem, quam Anaſtomaſin vocant, & inde 'ad cor. Ut autem ſanguinis exundatio ad ſuperiora, '& retroceſſus ad inferiora 'inſtar Euripi, manifeſta eſt 'in ſomno & vigilia, ſic non 'obſcurus eſt hujusmodi motus in quacunque parte corporis ſi vinculum adhibeatur, aut alia ratione occludantur venæ Cùm enim 'tollitur permeatio intumeſcunt rivuli qua parte fluere ſolent. Fortè recurrit eo 'tempore ſanguis ad principium ne interciſus extinguatur.

Supradicta & alia id generis de circulari ſanguinis motu oſcitanter ab auctore propoſita non videntur, quamvis enim conſulto ſuper hac re non diſſerat, totus tamen in id incumbere videtur ut circulationem ſanguinis (hac enim ipſiſſima phraſi utitur) novis lucubrationibus à nobili Anglo poſtea ditatam adſtruat, modumque operosè explicet:

Et [a] licet feliciſſimæ Angliæ adeò magnum anatomiæ lumen terrarum orbi offerenti medullitùs congratuler, dolere tamen eſt, Cæſalpinum quæ perſpicuè ſatis nullisque verborum ambagibus intricata tradit non magis excoluiſſe & in Hypotheſin generi humano profuturam perduxiſſe, nihilominus pa[r] decus manet & illum qu[i] primum invenit, & qui poſtremum perfecit; neſcio enim an præſtat inveniſſe a[n] ditaſſe.

HIERONIMUS CAPPIVACIUS

NAtus Patavii. Inter principes medicinæ rationalis merito numeratur. Medicinæ practicæ in florentiſſimo gymnaſio Patavino prof. primarius, ubi circa an. 1552. profiteri cæpit.

Methodus anatomica, ſive ars conſecandi, cum præfatione Teucri Annæi privati de Anatomiæ laudibus.

Venetiis, 1593. *4to.*

Francof. 1594. *8vo. p.* 488.

Hoc opus ubi ad manus Teucri Annæi perveniſſet omnia continuata ſerie informiter cohærere materiis indigeſtis planè ac nullibi diſtinctis deprehendit, ad formam curativæ methodi fideliter redegit, certis paſſim capitibus interſtinxit, tum quæ ſexcenta in Venetiano exemplari loca vitioſa confusè inerant ad authoris mentem reſtituit.

Opera omnia quinque ſectionibus comprehenſa, quarum prima quæ Phyſiologica continet Tractatus tres.

Prima, *De fœtûs formatione.*

Secunda, *De ſignis Virginitatis tam maſculi quàm fœminæ, à pag.* 11. *ad p.* 12.

Tertia, *De methodo Anatomica, à pag.* 12. *ad* 152.

Francof. 1603. *fol.*
Venet. 1606. *fol. p.* 910.

Accedit etiam Tractatus de Urinis, à pag. 181. *ad* 206.

S I-

a Ut habet Thom. Cornel. Conſent,

SIMON PETREIUS,

Pariſienſis. Medicus magni nominis, & Practicus patria. Ob. an. 1618.

Diſputatio de vero uſu anaſtomoſeωn vaſorum Cordis in fœtu.

Auguſtæ Turonum, 1593. 8*vo.*

Nova demonſtratio & vera hiſtoria anaſtomoſeωn vaſorum Cordis in Embryo, cum Corallario de vitali facultate Cordis in eodem Embryo non otioſa.

Turoni, 1613. 8*vo.*

Lenis Cenſura in acerbam admonitionem Andreæ Laurentii.

Turoni, 1593.

BALDUINUS RONSÆUS,

Gandenſis. Reipublicæ Goudanæ Medicus.

De humanæ vitæ primordiis, hiſtericis affectibus, Centones cum figuris.

Lugd. Batav. 1594. 8*vo. pag.* 236.

Quædam ex figuris à Veſalio mutuantur, ſed ea quæ virorum cum vaſis ſpermaticis oculis ſubjicit alterius eſt, licet ille Veſalio etiam aſcribat.

De Semine, pag. 1.
De virorum & fœminarum vaſis ſeminariis, p. 18.
De Vulvæ ſitu, p. 26.
De fœtûs formatione, p. 40.
Extat etiam cum opuſculis ejuſdem in lucem editis.

Lugd. Batav. 1618. 8*vo.*

a

L 5 CA-

De hominis primordiis, hiſtericisque affectibus centones. Item de *Hippocratis* magnis lienibus, *Pliniique* Stomacace ſeu Sceletyrbe epiſtola data, *Goudæ*, 1555. *Lovanii*, 1559. 8*vo. p.* 179.

CAMILLUS THESAURU

DE Corneto.

Pulſuum opus abſolutiſſimum in ſex libros diviſum

Neapoli, 1594. *4to.*

HORATIUS AUGENIUS

NAtus in Monte Sancto. Theologus, Medicus & Philoſophus eximius. Prima ætate Logicam in Maceratenſi Univerſitate per duos annos explicuit, deinde in ſcholis Romanis per quinquennium Theoricam, & poſteà in Ticinenſi Academia practicam Medicinam per annos ib. tandemque in Patavino Gymnaſio propoſito 900 florenorum honorario, Cappivacii Succeſ iterum Theoricam ordi riam in prima ſede pro ſus eſt. Ob. an. 1603.

Quod homini non ſit tum naſcendi tempus, *L duo.*

Venet. 1595. *8vo.*
Francof. 1597. *fol.*
a

NICOLAUS SAMMICHELLEUS

VEnam in pulmones à vena cava deduci ſcribit, ut habet Joh. Coſtæus in Annotationes in Avicennæ nou. Lib. 3. Fen. 10. T Edit. Venet. 1595.

CH

a Epiſtola, & conſultationum medicinalium lib. 24. in 2 tom. diſtrib. Quibus acceſſere ejuſdem Authoris de h nis partu lib. 2. *Francof.* 1

RISTOPHERUS MEURERUS,

:us Lipſiæ an. 1558.
) 1616. æt. 58. adepto
in patria Philoſophiæ
tro titulo, vix ſeſqui-
elapſo eadem in Aca-
Mathematum Profeſ
onſtitutus eſt, anno
Demum Medicinæ
Doctor Lipſiæ creatus, ibi-
dem Medicinam facere, ſi-
mulque Zenodochiorum Me-
dicus 1594. fieri cœpit.

De Anatomia oratio.

Lipſiæ, 1596. 4to.

AVID KYNALOCHUS,

tus.

hominis procreatione, *Lib.* 1.

Anatome, *Lib.* 2. *Ex-tat parte ſecundâ deliciarum Poeticarum Scotorum.*

Pariſ. 1596. 4to.
Amſtelodami, 1637. 12mo.

THOMAS PHAYRE,

e Regiment of Life, hereunto is added a iſe of the Peſtilence, the Book of Children.

London, 1596.

Hiſce interſeritur deſcriptio generalis venarum humani Corporis quæ ſecari ſolent.

JACOBUS SEGARA,

onenſis. Profeſſor Va-
ntiæ.

In libros Galeni de natura-

ralibus facultatibus Commentaria. | *Valentiæ*, 1596.159

OTTO CASMANNUS,

ANthropologia, hoc eſt, fabrica humani Corporis methodicè deſcripta. | *Hannov.* 1596. 8*vo.* *Francof.* 1607. 8*vo.*

JOHANNES MATTHÆUS VIRING

TAbula Anatomica Oſſium Corporis humani. | *Duaci*, 1597. *fol.*

PETRUS PAULUS GALLIC

PErufinus. | *De pulſibus.* [a]

SEVERINUS PINÆUS

CAmutenſis. Pariſiis magiſter in Chirurgia juratus. Anatomicus dexterrimus & Obſtetricator exercitatiſſimus. Anno 1595. Anatomen celebravit publicè in Scholis Medicorum, ubi *foramen ovale* apertum invenit,

Opuſculum Phyſiolog Anatomicum, in duos los diſtinctum, in quibu mùm de Integritatis & ruptionis Virginum no deinde de graviditate & tu naturali mulierum; i oſſa pubis & ilium diſ dilucidè docetur.

a *Peruſinæ* 1597. 4*to.*

iſ. 1598. *8vo.* 1607.
vo. p. 219.
cof. 1599. *8vo.*
d. Bat. 1639. 1641.
mo. p. 383.
— 1650. 12*mo. p.* 183.
— 1660.
iæ, 1690. 12*mo.*

. etiam cum Ludovici ioli libro de conforma- ætûs, &c.

ræfatione agitur *de foramine ovali, ductu arterioſo, pulmonibus fœtûs, & duplici glottidis ſinu.*

Adjectæ ſunt fœtuum cum ſecundinis ſex figuræ, & in editione 1641 *acceſſerunt* 4 *figuræ pudenda muliebria exprimentes.*

In libro primo partes mulierum genitales accuratiſſimè deſcribuntur.

COBUS GUILLIMÆUS,

elianenſis. Chirurgus ius & juratus Pariſiis, tomiam diligentiſſimè it, & univerſam hanc tam clarè & tabellis ris exornavit, ut ad imorum authorum facilem omnibus adiatefaciat.
ulas haſce ex Valver- earundem expoſitiones tero deſcripſiſſe vide- uabus ſolummodo ex- , quæ partes externas i corporis à facie an- & poſteriori viſendas nt.

oeuvres de Chirurgie ques Guillemeau, Chi- n ordinaire du Roy, & à Paris avec les portraits & figures de toutes les parties du corps humain & des inſtrumens neceſſairs au Chirurgien.

Tables Anatomiques avec les pourtraicts & declaration d'iceulx.

A Paris, 1598. *fol. p.* 134.

La Chirurgie Francoiſe recueillie des antiens Medicins & Chirurgiens avec pluſieurs figures des Inſtruments neceſſairs pour l'operation manuelle.

A Pariſ. 1598. *fol. p.* 368.

Pag. 243. *Enumerantur ac deſcribuntur venæ quæ aperiri ſolent.*

The

The French Chirurgery, or all the manual Operations of Surgery, with divers and ſundry Figures, and amongſt the reſt, certain new found Inſtruments very neceſſary to all the Operations of Surgery. Through Jaques (*meau, and now tranſ*[...] Dutch *into* English, [...] M.

Imprinted at Dort. a

ANDREAS LAURENTI[...]

MOnſpelienſis. Ferreriæ Dominus; in Academia Monſpelienſi Profeſſ. & Cancellarius, & Henr. Quarti Galliarum Regis Medicus ordinarius, Archiater & Conſiliarius.

Opus anatomicum eruditum, feliciſſimi ingenii Monumentum eleganti ſtylo conſcripſit, in quo rem anatomicam ſeorſim exponit, cui Quæſtiones dubias & controverſas attexit inſtar Commentarii; Hippocratis & Galeni libros anatomicos multis difficultatum involucris implicitos explicans: Galenum à pluribus recentiorum Calumniis vindicans, non ita tamen ut ei plus faveat quam veritati. I[...] opere ipſe autor loc[...] hæc profert. ,Multa[...] ,bus ſæculis incognit[...] ,diligenti noſtra obſerv[...] ,animadverſa, in a[...] ,lucem profero., Hiſ[...] vis accenſet auctor mu[...] rum abdominis obliq[...] a pube & ilio exortu[...] & ductum qui ſemen[...] culis ad collum matri[...] ducit. ,Quia verò figu[...] ,*inquit author*, in[...] ,multorum oculos ob[...] ,nec omnino Tyrunc[...] ,inutilis, præcipuas &[...] ,muniores depingend[...] ,ravi, quas ob aulic[...] ,cupationes non licui[...] ,delineare ut erat in [...] ,quia verò quædam de[...]

a Scripſit primò methodicam diviſionem & enumerationem partium corporis humani in ſex tabulas redactam. *Lutetiæ*, 1571. Cui editioni acceſſerunt tabulæ Anatomicæ corporis humani, conſcriptæ à M[...] D. S. Petro, Chirurgo [...] Lotharingiæ. Opera [...] Gallicè à *Rouen*, 1649. [...] 863.

ı erant aliis hactenus in-ıcta, temporis utut an-uſtiis preſſus, nonnullas ovas addendas curavi; qua-es ſunt eæ quæ uteri vaſa eminaria ſpermatica, à ne-ıine adhuc deſcripta, ſpi-ıalis medullæ & nervorum b ea prodeuntium divari-ationem, vaſorum cordis n fœtu & recens natis a-ıaſtomoſes, venarum por-æ, & cavæ communiones exhibent.

Grata Poſteritas multùm uidem debet Laurentii la-oribus utut erroribus refer-s, nullumque fere caput t, in quo ipſe non pecca-it aut hallucinatus fuerit. rrorum cauſa fuit, uti o-inatur Riolanus, nimia aurentii credulitas qui alio-um manibus & oculis con-ſus plurima tanquam vera extantia literis mandavit, ıti etiam ſe inventorem eo-um, ob quæ alii non imme-ito criſtas erigunt, aucto-em jactat.

Anaſtomoſis enim in corde fœtus a Piccolhomino multò ante fuit delineata, quam e-tiam poſt Galenum eleganter deſcripſit, uti etiam factum à Carcanno.

Vaſa quoque ſpermatica e-jaculantia, ſeu meatus per quos prægnantibus ſemen in cervicem uteri majoris volup-tatis gratiâ, & ad lenienda geſtationis faſtidia emittitur, licet reapte ſictitii non eſſent, uti reverà ſunt, Herophylo animadverſi fuerant, ut legi-tur apud Galenum libro ſe-cundo de ſemine, eosdem quo-que eleganter deſcripſit facun-diſſimus Fernelius: Ramu-ſculus enim arteriæ ſub ex-teriori ſpecie ductus ſemini-feri illis apparuit.

Venarum portæ & cavæ A-naſtomoſes intra hepar ab ip-ſo Piccolhomino deſcriptæ fue-runt & delineatæ.

Ac denique ſpinalis medul-læ divaricationem primus de-ſcripſit Columbus, quam po-ſteà delineavit Piccolhomi-nus.

Obiit 1619. *ætat* 87.

Hiſtoria Anatomica huma-ni Corporis, & ſingularum e-jus partium, multis Contro-verſiis & Obſervationibus no-vis illuſtrata.

Pariſ. 1600. *fol. reg.*
Francof. 1600. *fol. min.*
—— 1602, 8*vo.* 1616.
8*vo. p.* 996.
*
—— 1627. 8*vo.*

* *Franc.* 1615. 8*vo.*

O-

Opera omnia Anatomica & Medica.

Francof, 1627. *fol.*

Gallicè,

Pariſ. 1646. *fol. p.* 596.

In præfatione ait, ſe ſuperioribus annis opera quædam Anatomica in apertam lucem miſiſſe, quæ cum ipſi minus ſatisfacerent incudi reddenda, & iterum tundenda voluit.

Andr. Laurentii, D. M. opera Anatomica. In quibus hiſtoria ſingularum partium primùm accuratè deſcribitur, mox quæ in ea occurrunt controverſa enodantur, Hippocratis libri Anatomici illuſtrantur; & à recentiorum pæne innumeris Calumniis Galenus vindicatur.

Hanoviæ, 1601. 8*vo. p* 736. *ſine figuris.*

In hac editione ſic præfa[tur] Richardus Laurentius au[cto]ris frater: Habes, ſtudi[oſe] Lector, in hoc opere pla[ne] aureo ac divino, tanta[...] de, facilitate, ac diligen[tia] expreſſam humani corpo[ris] vivam ac veram Anatom[iam] ut nihil de jure deſider[ari] poſſit; ſive quod viam [...] Hippocratis, Galeni, ac [a]liorum tùm veterum tùm r[e]centiorum auctorum loc[os] Anatomicos inter ſe invice[m] diſſidentis conciliandos ac i[n]telligendos paret, ſpecte[s] ſive quod eos qui in re A[natomica] diligenter verſ[ati] ſunt, confirmet, memoria[m] augeat, judicium robore[t] ſive denique quod ad perf[e]ctam & integram Anatom[iæ] cognitionem conducat. a

---

HIERONYMUS FABRICIUS,

AB Aquapendente dictus, è civitate Aquilæ Tuſciæ inter Phaliſcos, Aqu[a]pendentis nomine, Parent[i]b[us]

a Opera anatomica Gallicè à *Paris*. 1610. 8*vo. p.* André du Laurens de la conſervation de la veüe, des maladies melancholique, des Catarrhes, & de la vieilleſſe. *A Paris*, 1606. 12*mo. Ch.* 274. Deſcriptio oc[u]li anatomica habetur à *Ch.* 3[...] ad *Ch.* 61. N· B. Petrus La[u]rembergius *Laurentium* pler[a]que ſua ex *Montano* deſcripſi[ſſe] ait.

s pauperibus natus. Pavii Græcæ Latinæque Linæ rudimenta, mox & Phiophiam didicit: Cum aun eſſet juvenis, ſingulari moriâ & acri ingenio præus, nobiles illi viri ſub orum clientela literarum menta hauſerat, illi ad dicinæ ſtudia ſe converiti opem viciſſim tulerunt. In medicinæ caſtris Gaelem Falloppium, clariſum ejus facultatis præcepem, habuit, cujus ex o-, cum ejus domum freens adiret, & eodem familiter uteretur, facultatis us flores apis inſtar ſedu colligebat, & in Comntarios redigebat. Magium etiam in curandis vulibus adjuvabat, & ubi ferret, corporibus hunis ſecandis ſuam ipſi oram impendebat.

Doctoris tandem inſignia ritò conſecutus, maximo tutis & gloriæ deſiderio grare cæpit. Itaque Prætoris ſui veſtigium ſecu ad morbos ſanandos, ad randa vulnera, ad anaton exercendam, ſeſe to n eo conatu contulit, ut cedente Falloppio nul illo dignior vel aptior ſit pertus, cùi Anatomes exendæ provincia à ſereniſſ. publ. Veneta mandaretur. agiſtro ſuo itaque ſucceſſit an. 1565. primò autem diſſectoris tantum munere fungebatur, & lectorem habuit Hieronymum Cappivaccium. Et an. 1584. in eodem Lycæo primus corpora cum frequentiſſimo ſpectatorum confluxu diſſecare cœpit. In theatro Anamico recens ornato conductus ad id munus mille coronatorum ſtipendio, ibique magnâ animi contentione, indefeſſo labore, & ſingulari omnium applauſu, Anatomen per annos 50 exercuit.

Ab eadem republica præterea eques *Divi Marci* creatus eſt, & Anteceſſoris ſupra ordinarii titulo, Collegii jure ac civitatis, nec non aurea torque decoratus.

Plurima opuſcula Anatomica, docta quidem & laborioſa eleganti dictione conſcripſit; & rem Anatomicam plurimis inventis auxit & emendavit.

Anno 1574. *Venarum oſtiola*, ſ. *membranula, aliquot tenuiſſima in interna cavitate venarum inter diſſecandum à ſe obſervata, ait, (quidem tamen ferunt eum de iis monitum fuiſſe à Patre Paulo Veneto) quas tabulis magnis ſeptem illuſtravit, veram tamen valvularum conſtitutionem uſumque aliis invenien-*

 dum

dum reliquit, ut notat Kerkringius.

An. 1599. *Muſculum parvum in meatu auditorio invenit, quem malleo aſſignavit.*

Cuticulam duplicem eſſe affirmat.

Carnoſam tunicam veſicæ urinariæ pro muſculo expellente lotium primus habuit.

Chirurgiam multis & variis animadverſionibus locupletavit, novis inſtrumentis inſtruxit, & faciliori methodo plurimas operationes ſic abſolvit, ut ejus tum ære tum ingenio Chirurgiam illuſtratam poſteri liberè fateantur.

Morbis omnibus, etiam cum de ſalute planè conclamatum videretur, mirabiliter occurrit.

Ob. Patavii 1619. æt. 82.

Hieron. Fabricii ab Aquapendente de Viſione, Voce & Auditu.

Venet. 1600. *fol.*

Tractatus de oculo viſus organo continetur paginis 133.

In epiſtola nuncupatoria ait, ſe cùm hunc tractatum ederet artem medicam annos jam prope 46. publi in gymnaſio Patavino docu ſe.

Hic etiam fusè ſuum ap rit judicium de operibus V ſalii Anatomicis.

Accedunt figuræ 48. *oc lum humanum & bovinu* &c. *exprimentes tribus bulis, &c. comprehenſæ.*

Tractatus de larynge vo inſtrumento, pag. 83.

Adſunt figuræ 38. *tabu ſex complexæ.*

Tractatus de aure audi organo, pag. 38.

Adjecta eſt tabula un fig. 19. *continens.*

N. B. Ex iis figuris p paucæ mutuatitiæ, ſed vivum autoris ipſius ind tria & labore delineatæ.

Patavii, 1603. *Fol.*
Francof. 1605. 1613. *F min.*

De venarum oſtiolis.
Patavii, 1603. *Fol.*

De locutione & ejus inſt mentis, ibid. 1603. *Fol.*

Venet. 1601. *à Joh. U no ed.* 4to. *pag.* 69. *c figura una.*

'e brutorum loquela.

atavii, 1603. *Fol.*

e formato fœtu.

ıtav. 1604. *Fol.*
enet. 1620. *Fol.*

e muſculi artificio, de n articulationibus.

centiæ, 1614. 4*to*. *p*.214.

' reſpiratione & ejus in- ıentis, libri duo.

tavii, 1615. 4*to*. *p*. 118.

ɔc opus 1599. literis nandatum.

motu locali animalium dum totum.

tavii, 1618. 4*to*.

Gula, ventriculo, in- is tractatus.

avii, 1618. 4*to*. *p*. 184.

totius animalis integu- s opuſculum.

avii, 1618. 4*to*. *p*. 64.

ɔdiit etiam ſub fictitio ıe Hieronymi Senis.

cuticula, nec non de pinguedine, & mem- brana carnoſa, à pag. 1. *ad* 17.

Opera anatomica.

De formato fœtu.
De formatione ovi & pulli.
De locutione & ejus inſtrumentis.
De brutorum loquela.

Patavii, 1625. *Fol.*
Francof. 1623. *Fol.*

Tractatus quatuor, quorum

1. *De formato fœtu.*
2. *De locutione.*
3. *De loquela brutorum.*
4. *De venarum oſtiolis loquitur figuris æneis ornati ad calcem annexis.*

Patav. 1625. *Fol.*
Francof. 1624. 1648. 8*vo*. *pag*. 158.

N. B. Tract. de *form. fœt.* impreſſus fuit an. 1641. Sed tres ſequentes an. 1624.

Opera omnia phiſiologica & anatomica in unum volumen redacta, una cum præfatione Joh. Bohnii, p. p. Lipſienſ.

Lipſiæ, 1687. *Fol*. *p*.552.

er. Fabric. novum o- natomicum multis Ob- onibus raris refertum, cum figuris æri inciſis, *Patavii* 1625. *fol.*

Syllabus tractatuum qui in operibus hiſce continentur.

1. *De formatione ovi pennatorum & pulli*, p. 1.
2. *De formato fœtu*, p. 37.
3. *De gula*, p. 99.
4. *De ventriculo*, p. 107.
5. *De omento*, p. 123.
6. *De varietate ventricul.* p. 128.
7. *De inteſtinis*, p. 138.
8. *De meſenterio*, p. 149.
9. *De venarum oſtiolis*, p. 150.
10. *De reſpiratione*, p. 161.
11. *De muſculis thoracis*, p. 170.
12. *De diaphragmate*, p. 1
13. *De muſculis inter ſtal.* p. 175.
14. *De pulmone*, p. 1
15. *De oculo*, p. 187.
16. *De aure*, p. 249.
17. *De larynge*, p. 26
18. *De locutione*, p. 3
19. *De brutorum loque* p. 319.
20. *De motu locali*, i *greſſu*, *volatu*, *natatu*, *tatu*, p. 332.
21. *De muſculi fabri* 383. *Utilitatibus*, *tione*, 398.
22. *De articulorum ſt tura*, p. 421.
23. *De integumentis to animalis*, p. 438.

HIPPOLITUS BOSCUS

Ferrarienſis.

De facultate anatomica per breves lectiones cum quibuſdam obſervationibus.

Ferrariæ, 1600. 4*to*.

MICHAEL POLL

De Auditu.

Francofurti ad Oderam, 1600. 4*to*.

Structura anthropologica, ſive ſomatologica, quam ex optimis quibuſnam phyſio cis & peritiſſimis anato aptè conſtructam in med ſtudioſorum gratiam p juris fecit.

Brandenburgi, 1616.

JULIUS CASSERIUS

Atus Placentiæ in Italia an. 1545. indeque à pa- communiter dictus Pla tinus. Philoſophus, me- us, chirurgus & anato- us pereximius. Parenti humilibus ac pauperibus us eſt fortunam adverſam ſus Patavium adiit, ubi n Aquapendentis famula- ſe dediſſet, ex famulo itor, & ex auditore di- ulus factus eſt, & feli mis ejusdem auſpiciis, usque medicinæ faculta- phyſicæ nimirum & chi- giæ laureâ tandem deco- is, demortui demum in um ſuffectus eſt applau- tibus univerſis ſtuden- n ordinibus.

ir fuit ingenio acri & ad arum ſtudia propenſiſſi- s. Æmulo doctrinæ ſtu- ſeſe præceptori ſuo con e voluit, imo ſuperare avit in labore conſimili, m circa idem tempus nulgavit, ſed irrito co- n, cum ejus labor mul- paraſangis diſtet ab ope- Fabricii ad mentem Rio , me verò judice, Fa- ius philoſophus fuit ſil- præſtantior, ille tamen in omicis fuit magis exer- citatus ac ſector occulatior.

Ob. 1605. æt. 60.

Jul. Caſſ. Placent. Philoſ. & Med. Patavii utramque medicinam exercentis de vocis auditusque organis hiſtoria anatomica, ſingulari fide, methodo ac induſtria concinnata tractatibus duobus explicata, ac variis iconibus ære excuſis illuſtrata.

Tractatus primus de laryngis vocis organi hiſt. anatom. libri tres.

Ferrariæ, 1601. *Fol. reg. pag.* 191.

Figuræ harum partium tam in homine quam in multis aliis animantibus. tabulis 22. *comprehenſæ, ab honorabili viro Joſepho Meurero Germano pictore in ædibus ſuis habitante pro pingendis figuris anatomicis delineatæ fuerant.*

Tractatus ſecundus de auris auditus organi hiſt anat.

Ferrariæ, 1600. *Fol reg. pag.* 126.

Figuræ partium iſtius organi in homine Quadrupedibus, Volatilibus, & Piſcibus, tabulis undecim compleƈtuntur: ab eodem delineatæ. Vide cap. 13. *lib.* 1. *de Muſculis auris internæ. Ubi etiam monet auƈtor ſe obſervaſſe muſculum in auditorio meatu, an* 1593.

Ambo etiam impreſſi Venet. 1600. *Fol.*

Pentæſtheion *hoc eſt de* 5. *ſenſibus liber, organorum fabricam variis iconibus fideliter ære inciſis illuſtratum, necnon aƈtionum & uſum diſcurſu anatomico & philoſophico accuratè explicata continens.*

Venet. 1609. *reg. Fol. pag.* 346.

Francof. 1622. *ſub titulo ſequente.*

Nova anatomia continens accuratam organorum ſenſilium tam humanorum quam animalium brutorum, & delineationem æreis figuris affabrè depiƈtis intuentium oculis ſubjeƈta & deſcriptionem dilucido ſermonis genere explicata continens.

*

Lib. 1. *agit de taƈtus* [...] *gano ad pag.* 51.

De ſenſibus in genere, [...] *pag.* 17.

De cuticula & cutis ſtr[...]*ra.*

Vola manus cum planta [...] *dis nonnullique muſculi d*[...] *tos moventes cum tendine* [...] *to ſex figuris duabus tab*[...] *comprehenſis exhibentur.*

Liber 2. *de linguæ gu*[...] *organi fabrica, ad p.* 92.

Tres ſolummodo muſc[...] *linguæ attribuit.*

De oſſe hyoeide & ejus [...] *ſculis. Accedunt tabulæ* [...]

Lib. 3. *De fabrica n*[...] *ad p.* 147.

De muſculis naſi; duo[...] *muſculorum exiguorum* [...] *propriorum myrti folium* [...] *gura referentium ſe inve*[...]*torem jaƈtat.*

De Oſſe Æthinoeide.
De Criſta Galli.
De Sella Sphænoeidis.
De Oſſibus Genarum.

* *Nova Anatomia &c. Franc.* 1602. *Fol.*

ta ſunt Tabulæ 7.

*Tractatus de auris audi-
is organi ſtructura , lib.* 4.
d pag. 265.

*Locupletatur tabulis unde-
m , de quibus anteà dic-
um.*

*Tractatus de oculi fabrica ,
b.* 5. *ad pag.* 345. ſ. *finem.*

De Trochlea , pag. 286.
De Organo visûs , p. 323.
Pag. 345. *Acceſſit Tracta-
us de Lachrymis.*

Elegantiſſimis iconibus no-
is tabulis 78. comprehen-
s rem anatomicam locuple-
vit, quas omnes tam edi-
s quam nondum editas ,
aniel Bucretius ab interitu
indicavit , dum eas cum
igelii libro anatomico cu-
& conjungi curavit , 20
1æ deerant ſupplevit, &
iis interpretationibus illu-
ravit.

Venet. 1627. *reg. fol.*
Francof. 1632. 4*to.*

De hiſce figuris in præfa-
one in librum de vocis au-
itusque organis ſic loquitur
ıthor : 'De totius humani
corporis fabrica imagines in
'lucem dabo omnibus per-
'fectas numeris & abſolutas
'quæque fortaſſe cæteras om-
'nes quotquot hactenus pro-
'diêre elegantiâ , perſpicui-
'tate , artificio , ac denique
'ſtudio ſuperant univerſas ,
'ita fiet aliquando ut iis tan-
'quam perfectiſſimo magi-
'ſtro quilibet in ſectionibus
'uti, & partes quasque hu-
'mani corporis ſeparare ,
'diſtinguere & internoſcere
'facilè valeat.

Et in præfatione ad librum cui titulus de 5 ſenſibus octo annos poſt priorem in lucem emiſſum idem promittit hiſce verbis , 'Ita quoque 'propediem in tuum com'modum & anatomici ſtudii 'incrementum , *Theatrum* 'meum quod effectum mihi 'eſt in manibus , opus , om'nium partium fabricam , 'actiones uſus continens , 'cum magnâ obſervationum 'multarum , novarum opi'nionum , & vivarum tabu'larum varietate , edendum 'curabo.

Tabulas haſce artificio ſingulari ac elegantia delineavit Eduardus *Fialetti* , Bononienſis pictor egregius ; & easdem Franciſcus *Valleſi* Venetus æri incudit , qui gryptarum ſui temporis fuit Coryphæus.

FEDERICUS BONAVENTURA,

URbinas.

De natura partûs octimeſtris adverſus vulgarem opinionem lib. 10. *In quibus abſolutiſſima de natura humai partûs cognitio traditur.*

Francof. 1601. *fol.*
Venet. 1602. *fol.*

CHRISTOPHERUS GUARINOMIUS,

NAtus Veronæ, ubi Medicinam fæliciſſimè exercuit, tùm Ducis Urbani Archiater, & deinde Imperatoris Rudolphi ſecundi Conſiliarius & Medicus Aulicus factus eſt. Claruit an. 1600.

De natura humana ſermones 4.

Francof. 1601. 4*to.*

De generatione viventium

Ibid. an. eod. 4*to.*

De principio venarum.

Ibid. 4*to.*

JOHANNES JESSENIUS à JESSEN,

HUngarus, Eques & Medicus regius, & Academiæ Pragenſis Cancellarius. Natus fuit an 1566. Ob. 1621.

Anatomiæ Pragæ anno 1600. *à ſe ſolenniter adminiſtratæ hiſtoria, acceſſit ejusdem de oſſibus tractatus.*

Wittebergæ, 1601, 8*vo.* *p.* 160.

Examen obſervationum Falloppii in publicum reduxit, an 1610.

De generationis ac vitæ humanæ periodis. Extat cum Galeot. Mart. de homine.

Scripſit etiam hiſtoriam anatomicam.

SYL

SYLVIUS LANCEANUS,

Onticælianus.

De Molæ generatione.

De Fœtûs formatione, &c.

Romæ, 1602. 8*vo.*

BAPTISTA CODRONCHIUS,

Molenſis. Medicus & Philoſophus.

Libellus de morbo novo prolapſu, ſcil. mucronatæ Cartilaginis.
Extat in Commentariolo eidem de morbis Imolæ & ubi graſſantibus, an. 1602.

Bononiæ & Venet. 1603. 4. *à pag:* 45. *ad p.* 62.

De ſtructura oſſis pectoris, & Cartilaginis mucronatæ, *Cap.* 3.

De Uſu mucronatæ Cartilaginis, *Cap.* 4.

De vitiis Vocis.

Francof. 1607. 8*vo.*

JOHANNES PHILIPPUS INGRASSIAS,

Siculus, Rachalbutenſis dictus, quia Rachelburgi in Sicilia natus. Floruit circa an. 1546. Philoſophus & Medicinæ Doctor præclariſſimus Regni Siciliæ, necnon Philippi ſecundi Archiatri, qui illum protomedicatus inſignibus & juribus, durante vitâ quod rariſſimè alis concedebatur, condecoravit. Anteà autem in almo Neapolitano Gymnaſio publicus & ordinarius Profeſſor, ubi res anatomicas innumero auditorum cœtu applaudente multis annis demonſtravit. Poſtmodum verò patriæ ſuorumque amore attractus, in Siciliam reverſus eſt, ubi mox peſtiferam Ingluviem, quæ in hoc reg-

no graſſabatur, ſolertiſſimè profligavit, ut hinc non ab re Siculus Hippocrates meritò diceretur.

Literis ita fuit addictus, ut nihilum obſtante ſenio ſæpiſſimè noctes totas pro bonorum auctorum lectione inſomnes duxerit.

In arte anatomica ſedulò laboravit, non ſine nominis ſui glorià, artiſque incremento, ut *Stapes oſſiculorum auditus tertium & alia multa teſtantur.* Hoc enim oſſiculum an. 1546. Neapoli adinvenit dum publicè doceret, quo autem modo id oſſiculum primò illi cognitum fuerit, narrat hiſce verbis.
'Anno ſcil. prædicto dum
'publicè Neapoli Theoricam
'& Practicam, ambas Me-
'dicinæ ſic vocatas partes,
'atque Anatomen quoque
'profiteremur, id tertium
'oſſiculum non invenimus
'ſed reperimus, ipſum enim
'minimè quærebamus quia
'nullam de eo notitiam ne-
'que ſuſpicionem habeba-
'mus; ſcalpro autem mal-
'leoque auris oſſa percu-
'tientes, ut internas caver-
'nulas & in ipſis contentas
'ſubſtantias circumſtantibus
'ſcholaribus noſtris oſtende-
'remus: ubi jam duo prio-
'ra oſſicula demonſtraveri-
'mus, tertium id oſſiculum
'neſcio quo modo in Tabu-
'læ plano caſu potiùs inſ
'ximus, cuique è veſti
'Staphæ primum nomen i
'poſuimus, aliquando eti
'Os Deltoeides nuncupa
'mus.

Galeni librum de oſſib
in gratiam tyronum Ana
meſque candidatorum ann
tationibus elucidavit, pr
ſertim ubi Galenus ſimiar
inſpectione deceptus à ve
hominis conſtructione
ſceleto declinat, mode
veritate propalata (quæ o
nibus eſt præferenda) hal
taque Galeni medicor
proculdubio luminis ubiq
reverentia.

Ubi inter alia genuin
Oſſis Cribroſi fabricam, ner
ni anteà notam declarat.

Quod auctor, poſt ed
in lucem opera Faloppii
Columbi hocce opus pr
pria manu literis mandav
ex eo liquet, quod Colu
bum carpat quod *Staphæ*
ventionem ſibi arroget,
juſque inventorum aliq
mentionem faciat. Huc ſp
tat quod memoriæ prodi
Jaſſolinus, ſe ſcil. ante
1573. Chyrographum M
ſanæ vidiſſe.

Quo tempore fatis ceſſ
auctor incertum eſt, ſed
epiſtola ad Julium Jaſſo
num prædictum Panhor
data, anno 1576. ita conq
ritur. *Cumque ſenio jam c*

J

ictus hujuſmodi adminiſtra-iones velim, nolim omittere oactus fuerim. ——

In Galeni librum de Oſſi-us doctiſſima & expectatiſſi-na commentaria nunc pri-mùm ſedulò in lucem edita, & aptè naturam imitantibus conibus inſignita, quibus ap-oſitus eſt Græcus Galeni Contextus, unà cum nova & ideli ejusdem Ingraſſiæ in la-inum verſione.

Panormi, 1603. *fol. p.* 276. *Venet.* 1604. *fol.*

Figuræ ex Veſalio & Valverda deſumuntur.

Nicolaus Ingraſſias in Epiſtola nuncupatoria refert Phil. Ingraſſ. avum ſuum hoc commentarium literarum typis mandare in animo habuiſſe, ſed morte cœptis ejus, interveniente anno proximo ſibi in mandatis à ſenatu panhormitano datum fuiſſe ut librum illum quamprimum excudi curaret.

BARTHOLOMÆUS CABROLIUS,

Aquitanus. Profeſſor anatomiæ in academia Mon pelienſi, & chirurgus regius, necnon domini Mommorancii, Franciæ conneſtabuli. Studiorum ſuorum curſum in academia prædicta an. 1558. explevit.

Alphabeton Anatomicon: i. e. *Anatomes Elenchus accuratiſſimus omnes humani corporis partes ea qua ſolent ſecari methodo delineans. Acceſſere oſteologia, obſervationesque medicis ac Chirurgis perutiles.*

Genevæ, 1604. *4to. p.* 114. *

Hic liber videtur eſſe epitome operis anatomici Plateri.

In Obſ. tertia ſubſtantiam *teſtium* poſt Arantium proponit.

Gallicê.

Genevæ, 1624. *4to. p.* 110. * *

Collegium anatomicum clariſſi-

* Hoc primo Gallice conſcriptum, & *dein latiò donatum*, ut patet ex dedicatione, Ed. Gen. 1604.

* * *Ontleeding des Menſchelyken Lichaams, eertyts in 't Latyn*

riſſimorum trium virorum, Jaſſolini, Severini, Cabrolii. | *Francof.* 1668. 4*to.*

SCIPION MERCURI

PHiloſophus & medicus Romanus.

La commare oricoglitrice.

In Venetia 1604. 4*to.p.*363.

In hoc libro obſtretica multa de partibus generationis & partu traduntur.

*

GEORGIUS GRASECCIUS

MEd. Doct. & practicus Argentinenſis.

Examen τȣ̃ μικροσμικȣ̃ θεάτρȣ, *In quo fabrica humani corporis maſculumve præſentantis, ejusque præcipuè partes tam externæ & internæ, quàm ſimilares & diſſimilares affabre* τῇ αὐτοψίᾳ *demonſtrantis, cum cujusque partis quo quælibet præter naturam affectu tentari poteſt ſuccincta notatione methodo anatomica in unum quaſi corpus congeſtum.*

Argentinæ, 1605. 8*vo. min. p.* 722.

GEORGIUS HORSTIUS

TOrgenſis.

beſchreeven door Bartholomæus Cabrolius, nu verduytſcht en met byvoegſelen als ook Figueren verryckt door V. F. Plempius, Amſt. 1633. *fol.*

* Idem liber in Germanicam

Nobilium exercitationum de humano corpore (in quo a... na...
linguam verſus, multisque in locis auctus à *God. Welſch. Phil. & Med. D. & Profeſſ. & Facultatis Medicæ in univerſ. Lipſienſ. Aſſeſſore. Lipſ.* 1653. 4*to.*

[na]tura atque uſu partium hu[m]ani corporis tam rationibus [q]uàm anatomica experientia [p]ulcherrimè diſſeritur) & de anima.

Witteberga, 1604. 1607. 8*vo*. p. 334.

[M]ENELAUS WINSENIUS.

COmpendium anatomiæ diſputationibus triginta ſub [e]ius præſidio, in illuſtri aca[d]emia Franequerana propoſitum.

Franequeræ, 1605. 4*to*.

[G]REGORIUS HORSTIUS, ſen.

NAtus Torgæ ad Albim oppido 1578. Philoſo[p]hiæ magiſter Wittebergæ, [a]n. 1601. factus eſt, poſt in [A]uſtria ſuperiori per bien[n]ium ferè praxin medicam [e]xercet. Creatur M. D. Ba[ſ]iliæ Rauracorum an. 1606. [&] ſub ejusdem anni exitum [i]n numerum profeſſorum [m]edicorum Wittebergen[ſ]ium recipitur. Anno ſeq. [S]oltquellam veteris Marchii [B]randerburgici abiit, exac[t]oque annuo tantum ſpatio [a] Ludovico cognominato Fi[d]eli Haſſiæ Landgravio Gieſ[ſ]æ proff. medic. & pàulò pòſt dicti principis Archiater conſtituitur. An. 1622. ab Ulmenſi republica medicus expetitur, ibique per annos 14. commoratus, an 1636. æt. 58. fatis ceſſit.

Scepſis de naturali conſervatione & cruentatione cadaverum. Addita exercitatione de ſomno &c.

Witteberga, 1606. 1608. 8*vo*.

De natura humana libri duo, quorum prior de corporis ſtructura, poſterior de anima tractat, à pag. 337. *commentariis aucti, figuriſque novis anatomicis æri inciſis exornati, cum præfatione de anatomia vitali & mortua.*

Witteberga, 1607. 8*vo*.

Libro huic attexuntur tabulæ

bulæ 27. ex Andrea Laurentio, queis aliam vaſa emulgentia & ſpermatica cum utero in corpore mulieris publicè Witteb. anno 1607. diſſectæ proponentem adjunxit.

Francof. 1612. 4*to*. *p*. 510.
Ulmæ, 1628. 4*to*.
Norimbergæ, 1652. 4*to*.

Anatome corporis humani menſe Octobri 1617. *inſtituta memoriæ cauſa in gratiam dominorum ſpectatorum tabula comprehenſæ, & ad librum primum de natura hominis accommodata.*

Gieſſæ, 1617. *Fol.*

De natura motus animalis, & voluntarii exercitatio ſingularis.

Gieſſæ, 1617. 4*to*.

Obſervationum medicarum ſingularium lib. iv. *His acceſſit epiſtolarum & conſultationum medicarum, &c. liber, in quo varia extant anatomica.*

Ulmæ, 1628. 4*to*.
Norimb. 1652. 4*to*.

De cauſis ſimilitudinis & diſſimilitudinis in fœtu reſpectu parentum, &c. cui annexa eſt reſolutio quæſtionis de diverſo partus tempore imprimis quod de ſeptimeſtri & octimeſtri partu ſentiendum.

Gieſſæ, 1617. 4*to*.

Opera medica.

Norimbergæ, 1660. *Fol.*
Goudæ, 1661. 4*to*. *tom.* iii.

ILFONSUS NUNESIUS.

DE *Pulſibus.*

Salmanticæ. 1606. 4*to*.

PHILIPPUS MONTALTO

LUſitanus.

Optica intra philoſophiæ & medicæ aream, de viſu, & viſus organo.
Florent. 1606.

L U-

UDOVICUS SEPTALIUS

]Atus Mediolani, an. 1550. academiæ Ticini, poſteà Mediolani medici- prof. ordinarius, & in :u Mediolanenſi proto- /ſicus generalis.

)b. Mediolani 1630. Oc- genario major.

De nævis liber.

Mediolani, 1606.

Patavij, 1628. 8*vo.*
Argent. 1629. 8*vo.*
Patav. 1651.

De morbis ex mucronata cartilagine evenientibus.

Mediolani, 1632. 8*vo.*

Hic traditur fabrica cartilaginis prædictæ.

DAMUS LUCHTENIUS.

Uæſtio de Adipe.

Helmſtadi, 1607. 4*to.*

ATINUS TANCREDUS,

Amerotanus.

De fame & ſiti, *Lib.* 3.

Venet. 1607. 4*to.*

OHANNES RIOLANUS,

h. Ambiani filius, origi- : & ordine Pariſienſis. M. in Academia Pariſienſi, anatomes & herbariæ Profeſſor regius atque Decanus, Reginæ Mariæ Mediceæ Matris

tris Regis Ludovici 13. primarius Medicus per decennium, & poſtremus.

Nat. an. 1577.

Anno 1607. Scriptis quibusdam anatomicis inclareſcere cœpit. Et an. 1617. univerſo medicorum conſenſu provincia docendi & adminiſtrandi anatomen per quadriennium illi ſoli demandata fuit. Multis novis inventis ſummâ ipſius in ſecando dexteritate & aſſiduitate ſingulari ortis, artem anatomicam ditavit, & elegantioribus obſcuriorum explicationibus ſtylo ſatis eleganti locupletavit, de quo in ſua *Antrhopographia* audacter nimis, & ad faſtidium gloriatur. 'Audacter dicam, '*inquit*, citra faſtum & arrogantiam corpus humanum à multis diſſectum & deſcriptum fuiſſe, ſed à nemine tam accuratè ſectum, examinatum & deſcriptum, quam fuit noſtris laboribus patefactum.

Tanto hiatu illum vix dignum protuliſſe palam eſt, nec eſt quod cæteros Anatomicos quaſi ſolus ſaperet, ſibi poſthabeat, nigrâve notâ ullius vultum maculet, præſertim cùm laboribus magnis ſibi ipſis famam nullo mobilem ævo compararint. Id certè

eximiis animæ ejus dotib
nigrorem quaſi inducit, qu
Tyrannidem Anatomica
affectaverit, viriſque doc
ſibi contemporaneis illi e
perientiâ & eruditione mi
mè ſecundis famam extinxi
ſe annifus fuerit.

Dum in Anglia degere
ſe ſæpiùs ab Harvæo fui
interpellatum refert, ut ſe
ſum ſuum de circulatio
ſanguinis aperiret, ſed n
potuit ſuas dubitandi rati
nes liberè proferre, quia e
terris & transfuga cum ſ
reniſſima ſua domina. S
poſtmodum in patriam r
verſus anno 1645. ab itine
decennali cum Maria M
dicæa ſenſum ſuum non di
tius ſuppreſſit, & circul
tionem in vaſis tantum m
joribus celebratam ſcrip
prodidit, in extremis eni
vaſis eum in partes nutrie
das abſumi vult.

Tanta dexteritate & ar
ficio partes humani corp
ris ſecabat, ſine ulla aut p
ca ſanguinis effuſione,
linteaminibus, lineiſve b
chialibus non indigeret, i
eâdem tunicâ indutus &
care & ſuggeſtum aſcende
ad docendum ſolebat.

Primus notavit *Coli app
diculas pingues*.

Membranam carnoſam
a

oſa non diſtinguit.

ubſtantiam teſticulorum oſam obſervavit, cum ſæ-s teſticulos putrefactos tis diſcerperet, & in fi-s ſemicubito longiores duceret. Simile tamen à *oph. Protoſpat.* olim a-nadverſum fuit.

uticulam Æthiopum ſo- nigredine tinctam, cu-que ſubjectam nive can-orem ſtatuit.

naſtomaſes vaſorum epi-ricorum cum mammariis nulieribus, non verò in s, admittit.

uctibus hepaticis & cyſti- nomina primùm impo-, nullamque valvulam emitati ductus commu- præfici, ſed ſolummodò oſitatem quandam, ſcrip-prodidit.

Iymen ex ejus ſententia circulùs ſeu membrana icularis vaginæ transver- obtenſa, in medio fora-e anguſto pertuſa, & ex is dilaceratione conſtan- tubercula carnoſa, *ca-culæ myrtiformes* vulgo æ.

bſervat *Tuberculum in li cervicis uteri* veri, in hunc finem extructum ut fo-ramen exquiſitiùs claudatur.

Venas lacteas meſentericas propagines eſſe venæ portæ affirmat. Hyparxin ſeu exi-ſtentiam ductûs thoracici concedit, uſum verò ab auc-tore *Pecqueto* aſſignatum re-jicit.

Perperam obſervat multos anatomicos originem mu-ſculi *Coracohyoidæi* à proceſ-ſu Coracoide deduxiſſe, cùm Galenus, Veſalius & alii, eundem à ſcapularum ſu-perno latere pronaſci ſtatue-runt.

Os hyoides ſuà cavitate linguam excipit judicio om-nium anatomicorum; ſed, *ut ille primus obſervavit*, autopſia demonſtrat ſolam epiglottim eo ſinu admitti, & linguam ſuperno lateri ba-ſis inniti.

Ligamentum à *Styloide a-pophyſi* usque ad angulum maxillæ infernæ produci no-tavit primus.

Muſculorum Uvulæ inven-torem ſe fuiſſe jactitat, ejus-que labori debere iſtud in-ventum: eos tamen à *Fal-loppio*, tum internos tum ex-ternos, maxima cum dili-gentia deſcriptos invenies,

pag. 238. *Obſ. Anatom.* Edit. *Venet.* an. 1584.

Schola Anatomica, novis & raris obſervationibus luſtrata, cui adjuncta eſt accurata fœtûs humani hiſtoria.

Pariſ. 1607. 8*vo.* 1609. *Genev.* 1624. 8*vo.*

Anatome Corporis humani per Johannem Riolanum filium anatomicum regium.

Pariſ. 1610. *fol.* 187.

Extat etiam cum operibus patris ſui editis an. eod. Pariſiis.

Oſteologia ex Hippocratis libris eruta, collecta, & in ordinem digeſta.

Pariſ. 1614. 8*vo.*

Anthropographia ex propriis, & novis obſervationibus collecta, concinnata. In qua facilis ac fidelis & accurata manuductio ad Anatomen traditur, prout ab ipſo quotannis publicè & privatim docetur, adminiſtratur & demonſtratur in celeberrima Pariſienſium academia.

Pariſ. 1618. 8*vo. p.* 666.

Huic editioni acceſſerunt Anatomica humani fœtûs hiſ[toria]. Nec non viventis anim[a]lis obſervationes anatomic[æ]

Anthropographia & Oſt[eo]logia. Omnia recognita, t[ri]plò auctiora & emendati[ora] ex propriis, ac novis cogi[ta]tionibus & obſervationibu[s]

Pariſ. 1626. 4*to. p.* 93[...]

Iſagoge de oſſibus, p. 6[...]

Oſteologia infantis uſque [ad] ſeptennium. p. 707.

Commentarius didacti[cus] apologeticus, in Galeni libr[um] de Oſſibus, p. 720.

Simiæ Oſteologia, ſive [...] ſium ſimiæ & hominis co[m]paratio, pag. 990.

Oſteologia Corporis hu[ma]ni ex Hippocrate eruta, [col]lecta, & in ordinem dige[ſta] p. 911.

Appendix omiſſorum à 924. *ad finem.*

Tractatus hi Oſteologic[i e]diti primò fuerunt an. 16[...] *Paris.*

Opera Anatomica ve[...] recognita & auctiora q[...] plura nova.

tetiæ Pariſ. 1649. *fol.* *pag.* 872.

motu circulatorio ſan- *ſ, pag.* 539.

tæ in duas epiſtolas Joh. *ei, pag.* 605.

imadverſiones in opus *micum Andr. Laurentii,* 625.

imad. in Caſp. Baubin. 585.

— *in Ad. Spigel. p.*735.

— *in Caſp. Barthol. p.*

— *in Caſp. Hoffman. p.*

— *in Joh. Veſling. p.*

— *in Æmil. Pariſan. p.* 845.

Prætermiſſa à p. 860. *ad finem.*

Londini, 1649. 4to. *p.* 536.

Sub hoc titulo.

Opuſcula Anatomica nova quæ nunc primùm in lucem prodeunt.

a

Enchiridium Anatomicum & Pathologicum, in quo ex naturali conſtitutione partium, receſſus à naturali ſtatu demonſtratur. Ad uſum Theatri Anatomici adornatum.

Pariſ. 1658. 8*vo. p.* 610.

N 2 1648.

oannis Riolani antiquioris : medicæ Pariſienſis De- nec non profeſſorum re- n Decani, & primarii re- matris Regis *Ludovicii* medici per decennium ac ni, *Opuſcula Anatomica & nova; imprimis; de ſanguinis ejuſque Circula- vera; ex doctrina Hippocrá-* em Notationes in 1. exer- iat. D. *Harvæi* de motu *Highmor.* Angl. Anace- ſis. Totius ſanguinis cir- per univerſum corpus exa- Anatome pneumatica. nſio ad duas exercitationes nas ejusdem D. *Harvæi* is Riolanum de circulatio- ſguinis. Notationes D. *Gaſſendi* de circulatione ſanguinis. Diſquiſitio de tranſpoſitione partium naturalium & vitalium in corpore humano. Reſponſio ad experimenta nova anatomica de venis lacteis, authore Jo. *Pecqueto.* Admonitio ad D. Petr. *Guiffartum* de cordis officio novo. Riolani defenſio adverſus inquiſitionem Pauli Marquati *Slegelii* de motu ſanguinis. Digreſſio in circulationem ſanguinis nuper in Anglia natam, excerpta ex MSS. Phyſiologico Caſp. Hofm. quod D. Patinus poſſidet. Correctiones Anthropographiæ ex Riolani recognitione. *Pariſ.* 1652. 12*mo.* *p.* 381.

1648. 12mo. p. 634,
Lugd. Batav. 1649. 8vo. pag. 471 *cum iconibus elegantiſſimis.*
Jenæ, 1674. 8vo.
Lugd. Batav. 1675. 8vo.
Francof. 1677. 8vo.
Lipſiæ, 1675. p. 484.

Manuel Anatomique, & Pathologique, ou abregé de toute l'Anatomie: & des Uſages que l'on en peut tirer pour la connoiſſance & pour la gueriſon des maladies.

A Lyon. 1682. 8vo. *min.* p. 779.

Acceſſunt opuſcula ſequentia Gallicè etiam verſa.

Opuſcula quædam phyſiologica medica.

1. *Commentatio adverſus novum de venis lacteis commentum*, pag. 1.

2. *Diſſertationes 7. de tu ſanguinis in hominibu brutis*, pag. 14.

3. *Diſſertatio de ungui* p.

4. *Diſſertatio de Pilis* 98.

5. *Diſſertatio de Valv Venarum*, p. 124.

6. *De Anatome Pneum ca*, p. 131.

7. *Obſervatio Caroli turi Pleſſii de calculo f an.* 1651. p. 138.

8. *Acceſſit anatomica hu ni fœtûs hiſtoria, & adj ſunt animalis viventis ſerv. Anatomiæ*, p. 111.

Genevæ.

THOMAS CORNACCHINUS,

ARætinus, Archiater & Profeſſor Piſanus primarius & celeberrimus. Practicam enim medicinam ibidem publicè docuit.

Medicina practica; rationalis & empyrica, tabulis 162 *comprehenſa.*

Venet, 1607. *fol.*
Patav. 1609. *fol*, 368.

Pag. 20. *Capitis Anatho*
Pag. 86. *De Laringe, vula Tonſillis.*
Pulmonis Anathome, p.
De pulſibus, p. 312.
De Urinis, p. 328.

ALI

ALEXANDER MASSARIAS,

centinus. In patria an-
os 25 Medicinam exer-
, & in Olympicorum a-
mia, omnium Italiæ flo-
ſſima Anatomen expli-
. An. 1578. Venetias
reſſus Principem in Col-
medicorum locum ibi
uit, & per integrum
nniumMedicinam fecit.
lem Patavii Medicinam
ticam profiteri cœpit
. ubi Senio confectus,
598. *Hic ille eſt ſcrip-tor qui palam faſſus eſt, ſe malle cum Galeno errare, quam cum recentioribus vera dicere.*

Tractatus de Urinis & Pulſibus.

Francof. 1608.

Opera Medica.

Lugduni, 1634.

RNHARDINUS CAIUS,

netus.

*alimentis quæ cuique
æ conveniant Liber. In quo de octimeſtri partu cumulatiſſimè diſputatur.*

Venet. 1608. 4*to.* 1610. 4*to.*

ECTOR SCLANOVIUS,

*aſcepſis Anatomica de
aſis umbilicalibus & ſe-
nis*, &c.

Francof. 1608. 8*vo.*

TOBIAS KNOBLOCHIU

MArco-Bretanus.

Diſputationes Anatomicæ & Phyſiologicæ recens editæ, & plurimis in locis locupletatæ, figuris æneis variis & novis illuſtratæ.

Onolzbachii, 1608. 1612. 8vo.
Lipſiæ, 1612. 8vo. *

JOHANNES BAPTISTA de GELL

FLorentinus. Ob. 1568.

De natura humanæ fabricæ, dialogi decem.

Ambergæ, 1609. 12mo.

Olim Opuſculum ab a re Academico Florentino talico ſermone proditum multis in locis reſtitu & in Latinmm converſ Joh. Wolphæo.

MUNDINUS MUNDINIUS,

VIcentinus.

Diſputatio in tres partes diviſa. In qua ea quæ de ſemine ſunt contraverſa inter Peripateticos, veteres Medicos, & doctiſſimos quosdam Neotericos, accuratiſſimè diſcutiuntur.

Tarviſ. 1609. 4to.
Venet. an. eod. & j *ead.*

De genitura, pro G cis adverſus Peripateti noſtræ ætatis Philoſoph Medicos diſputatio. I nova præſertim dogmata tantia ad fœtuum gen

* *Inſtitutiones Anatomicæ & Pſychologicæ recens editæ*, &c. *Auctore Tobia Knoblochio, Marcobrettano Fr. Phil. & M ac Onoltzbacenſium Phyſico nario. Witteberg.* 1661. 8

m, &c. refelluntur.

Venet. 1622. 4to.

Ad diſputationem de genitura additamentum apologeticum contra Æmilium Pariſanum.

Venet. 1625. 4to.

'HEODORUS BARONIUS,

MEdicus & Philoſophus Cremonenſis, Horatii ugenii Diſcipulus.

De Operationis meiendi tri-'ice læſione & curatione libri duo.

Papiæ, 1609. 4to. p. 294.

Pag. 2. Inſtrumenta urinaria breviter deſcribuntur.

JACOBUS de MARQUE,

MAgiſter Chirurgus Barbitonſor Pariſienſis.

Paradoxe ou traitè medul-ire, auquell eſt amplement rouvé contre l'opinion com-nune & vulgaire, que la mo-lle n'eſt pas lanourriture des os.

Paris, 1609 8vo. p. 238.

Primus notavit medullam incluſam in nutricatu oſſium minimè cedere.

GALEOTTUS MARTIUS,

NArnienſis Italus medicus non ineruditus. Flor. cir-a an. 1535. vel ſecundum lios, 1490.

De homine libri duo. Ge-rgii Merulæ in Galeottum Annotationes.

Oppenhemii, 1610.

Additis Johannis Jeſſenii à Jeſſen de Generationis & vitæ humanæ periodis tracta-

tibus. | *Baſil.* 1617. *4to.* *Francof.* 1619. *8vo.*

DAVID HERLICIUS,

GErmanus. Cicenſ. Miſn. Phil. M. Aſtronomus, Poeta. Phyſicus primùm Primiſlav. & Auclamentis, poſteà Mathematicus Profeſſ. Griphiſwaldenſis, inde M. D. Phyſ. Stargard. Nat. an. 1557. Ob. 1636.

Evulgavit Tractatum de Cura Gravidarum, Puerperarum & Infantum. Germanico idiomate.

Altenæ, 1610. *4to. p.* 23

Cap. 1. *De Matrice vel Utero, p.* 1.

Cap. 6. *De Fœtûs Formatione, & Nutritione, p.* 1

HENRICUS PETRÆUS,

SMalcaldienſis. Natus an. 1589. creatusque M. D. Marpurgi circa ann. 1612. Et conſtitutus eadem in academia Anatomiæ, Botanices, & Chirurgiæ Profeſſ. publicus. Ob. 1620.

Λόγος ἐγκωμιαστικός, *ſtudii Anatomici laudes & utilitates varias breviter complectens.*

Marpurgi, 1610. *4to.*

CASPARUS BARTHOLINUS,

DAnus. Natus an. 1585. Malpurgiæ, urbe Scannorum munitiſſima; philoſophus, medicus, theologus & Profeſſor regius in academia Haffnienſi. Per varias Europæ academias peregrinatus eſt, dabat enim operam Caſp. Bauhino, Fabricio ab Aquapendente, Julio Jaſſolino, Jeſſenio à Jeſſen, Petro Pavio, atque Pinæo Chirurgo Pariſienſi, quorum omnium

um examini ingenii ſui par
m ſubjicit, ex quorum
ıoque vel ſcriptis vel ore,
urima, adhibito inſuper
oprio labore, comparata
ſuo opere congeſſit. Mag-
ım rei anatomicæ fuit lu-
en, & de re medica bene
eritus, tandem tamen ca-
a medicinæ deſeruit ut
heologiæ vacaret. Obiit
ræ anno 1630. ætat. 45,

Anatomicæ inſtitutiones: rporis humani utriuſque xûs hiſtoriam & declaratio- m exhibentes, cum pluri- s novis obſervationibus & inionibus, necnon illuſtri- um quæ in Anthropologia urrunt contraverſiarum de- onibus.

Albiæ, 1611. 8vo.
Argentorati, 1626. 12*mo*.
Roſtoch. 1626. 12*mo*.
Goſlariæ, 1632. 8*vo. p.* 480.
Oxonii, 1632. 12*mo. p.*417.

Et adhuc pluries à Thoma Bartholino filio locupletatæ, & diverſis annis lociſque editæ.

Germanica lingua divulgatæ per Simonem Pauli.

Hafniæ, 1648. 8vo.

Contraverſiæ Anatomicæ & affines nobiliores ac rariores.

Goſlariæ, 1631. 8*vo. p.* 615.

ICOLAUS NANCELIUS TRACHYENUS

]Oviodunenſis Picardus.

nalogia microcoſmi ad ma- coſmum, id eſt relatio & proportio Univerſi ad hominem.

Pariſ. 1611. *fol.*

Caſp. Barthol. Malmogii i, Philoſophus & Medicus ellentiſſimus. Enchiridion ſicum ex priſcis & recentioribus Philoſophis accuratè concinnatum &c. *Argentinæ* 1625. 12*mo*. p. 865. Anatomica extant inter p. 643. & 732.

VIDUS VIDIUS,

NAtus Florentiæ, in Italia medicus celeberrimus & fidus Hippocratis interpres. Franciſci primi regis Galliarum Archiater, & Lutetiæ Pariſiorum Profeſſor Medicinæ ac Chirurgiæ primarius. An. 1547. in patriam revocatus. Piſis medicinam ampliſſimo ductus honorario docere cœpit, & per annos 20. illam functionem ſuſtinuit, donec obiit 1567.

Ars medicinalis. Per Vidum Vidium juniorem diligentiſſimè recognita, ac multis, quæ ad eam perficiendam deſiderabantur, partibus aucta diuque expetita, nunc primum tota ſimul in lucem prodiit.

Venet. 1611. *fol. Tom.* 3. *Francof.* 1626. 1645. *fol. Vol.* 4. 1667.

Tomus tertius continet libros ſeptem de Anatome Corporis humani nunc prim
in lucem editos; atque tab
lis 78. in ære inciſis illuſtr
tos & exornatos. p. 342.

Ultrò fatetur auctor ſe pl
rima ab aliis accepiſſe (lo
enim ad margines adnotav
unde ea deſumpſit) mode
tamen innuit hæc à ſe mul
nominibus facta eſſe melior
imò eouſque procedit ipſ
candor, ut nomina auctor
oculis ſubjiciat.

Pleræque figuræ opus h
minimè comtemnendum e
ornantes novæ ſunt, par
corporis humani egregriè
præſentantes, & ad vivu
delineatæ apparent, licet
iis nonnullæ, illæ præſert
quæ ſceletum humanum
hibent, opus naturæ mi
accuratè exprimunt, ſcu
tore *Franciſco Vallegio.*
iis tamen paucæ ex *Veſa*
deſumtæ ſunt.

P

a Chirurgia, e Græco in Latinum a ſe converſa, cum Commentariis Galeni & propriis.

Lutetiæ 1544. *fol.* Quod de f
turis & articulis habet ad an
men præcipue ſpectat.

PETRUS LOWE,

GLaſcuæ in Scotia natus. Doctor è facultate Chirurgica Pariſienſi, & regi Galliarum Chirurgus primarius in caſtris per annos ſex.

A Diſcourſe of the whole Art of Surgery.

Londini, 1612. 1634. *4to. p.* 447.

In hoc opere plurimæ partes humani corporis anatomicè deſcribuntur.

Pag. 138. *Traditur oculi Anatome.*

Pag. 238. *Periton. epipl. & Inteſtina deſcribuntur.*

Pag. 240. *Vaſa ſpermatica & Teſticuli deſcribuntur & delineantur.*

Pag. 256. *De Veſica urinaria.*

Pag. 259. *Penis deſcriptio.*

Pag. 350. *Adeſt figura ſceleti humani ex Veſalio, & de numero oſſium agitur.*

Pag. 364. *Deſcriptio Venarum quæ ſecari ſolent, cum figura venarum cutanearum per Corporis anteriora diſſeminatarum.*

GERMANUS COURTIN.

FAcultatis medicæ Pariſienſis Decanus, ſeculi ſui Medicorum doctiſſimus.

Lecons Anatomiques & Chirurgicales de feu Mr. Germain Courtin docteur regent en la facultè de Medicine à Paris. Dictees à ſes Ecoliers eſtudiants en Chirurgiè, depuis l'année 1578. *Juſques à l'année* 1587. *recueillies, colligées & corrigées ſur pluſieurs Copies & Manuſcrits, & reduicts par traitez & Chapitres par Eſtienne Binet Chirurgiene à Paris.*

A Paris, 1612. *fol. Pag.* 779.

Anatomia continetur in P. 315.

Quæ in hoc opere continentur, ab. an. 1578. ad an. 1587.

1587. auditoribus ſuis vivâ voce tradidit, & poſt mortem authoris *Stephan. Binet* in lucem edidit.

JOHANNES PISTORIUS,

NEomauſenſis.

Microcoſmus, ſeu liber Cephale anatomicus de Proportione utriusquē Mundi.

Lugd. 1612. 8*vo.*

CHRISTOPHORUS NUNEZ,

OPtenſis.

De Coctione & Putredine.

Madriti, 1613. 4*to.*

RUDOLPHUS MAGISTER.

DOctrina Hippocratis, in qua de limitibus humani Partûs.

Pariſ. 1613. 12*mo.* a

SANCTORIUS SANCTORII,

JUſtinopolitanus. Medicinæ Theoreticæ Profeſſor primarius in Lycæo Patavino.

Ars

a *Rudolph. Magiſter*, i. e. Rudolphe le Maitre, regis conſiliarius & regiorum Franciæ liberorum archiater. Doctrina Hippocratis. Aphorismi nova interpretatione ac methodo exornati. Leges medicinæ. Arcana judicia. Limites humani partus. Patrocinium. Pag. 429. Tractatus de limit. humani part. a pag. 377. ad 416.

Ars de ſtatica medicina, aphoriſmorum ſectionibus 7. comprehenſa.
Venet. 1614. 12*mo.* 1634. 16*to.* 1660. 4*to.* 1664. 4*to.*
Lugd. Batav. 1642 12*mo.*
Hagæ Comitis, 1650. 12*mo.* 1657. 12*mo.*
Lipſiæ, 1670. 12*mo.*
Romæ 1704.
Londini, 1700. 12*mo. P.* 213. *Cum Commentario Martini Liſter, M. D.*

Anglicè.

Londini 1678. 12*mo.* 1712. 8*vo. Cum annotationibus* Joh. Quincy, *Pag* 312.

In hoc Tractatu perutili docet artem ponderandi corpus humanum ante & poſt paſtum, ut ſic poſſit iniri calculus eorum quæ ſingulis paſtibus corpori accedunt, & eorum quæ poſteà rurſus per inſenſibilem tranſpirationem ab eodem recedunt. In quo quoque primus notavit eorum quæ comedimus & bibimus plus quam dimidium per inſenſibiles halitus abſumi.

ÆGIDIUS ROMANUS,

NAtus Lovanii an. 1561. Mathematicus ſui temporis facilè princeps: Factus Herbipolenſis Epiſcopi Archiater. Medicinam ibidem publicè primus docuit. Inde Poloniam ſeceſſit, ubi Regius Mathematicus, & Eques auratus nuncupatus eſt.

Ob. 1615. ætat. 54.

De formatione Corporis humani in Utero.

Pariſ. 1615. 4*to.*
Venet. 1623. 4*to.*

JACOBUS SCHALLINGIUS,

WInſhemio-Francus.

De *Natura Oculorum.*

Gieſſæ, 1615. *fol.*

FRAN-

FRANCISCUS TIDICÆUS.

BOruſſus Dantiſcanus. Philoſophiæ ac Medicinæ Doctor, Reipublicæque Thorſinenſis in Pruſſia Phyſicus ordinarius.

Microcoſmus, hoc eſt, deſcriptio hominis & mundi parrallelus, &c.

Lipſiæ, 1615. 1638. *4to. pag.* 762.

CASPARUS HOFFMANNUS,

NAtus Gothæ Thuringorum, an 1572. Diſcipulus Hieronymi Fabricii. Baſiliæ M. D. creatus eſt an. 1605. An. ſeq. Noribergam reverſus graſſante peſte, cum in dicta urbe, tum etiam Altdorphii medicus peſtilentialis conſtitutus eſt, & an. 1607. in eadem academia med. Prof. publicus declaratus eſt. Ob. 1648. æt. 76.

De uſu lienis ſecundum Ariſtotelem, liber ſingularis.

Lipſiæ, 1615. *8vo.*

De uſu Cerebri ſecundum Ariſtotelem diatriba.

Lipſiæ, 1619. *8vo.*
*

Commentarii in Galeni de uſu partium Corporis humani lib. 17. *cum variis lectionibus.*

Francof. 1625. *fol. p.* 364.

De thorace ejusque partibus commentarius tripartitus. In quo diſcutiuntur præcipuè ea quæ inter Ariſtotelem & Galenum contraverſa ſunt.

Fran-

tura oculorum, eorumque viſibilibus characteribus, morbis & remediis. *Erfurti*, 1516. *fol. p.* 169. In hoc libro Latino & Germanico idiomate conſcripto, omnia viſionis organa ample deſcribuntur, & figuris ligno inciſis illuſtrantur.

* *De uſu Lienis, cerebri, & de Ichoribus, Lugd. Batav.* 1639. 12*mo.*

Francof. 1627. *fol. p.* 101.

Laude dignum, inquit Hyæ- Pariſienſis, eſt ſtudium ffmanni Anatomicum in nciliandis Ariſtotelis & leni opinionibus, ſed in natomicis ex picturis & a- rum relatione loqui vide- , maximè enim erronea abſurda ſunt quae proponit natomica. Sibi tamen hac re inſulsè auctoritatem ar- gat.

De generatione hominis li- i 4. *contra Mundinum undinium.*

Francof. 1629. *fol. p.* 134.

Notæ perpetua in Galeni de ſibus ad Tyrones librum.

Ibid. 1630. *fol. p.* 31.

Inſtitutionum medicarum bri ſex.

Lugd. 1645. *4to.*
In hiſce Inſtitut. vera & tilia contineri agnoſcit præ- ctus *Riolanus*, verùm o- eris ſui tanta eſt fiducia, tanto faſtu & arrogantia rpit autores medicos 7. uos ſelegit caſtigandos tan- quam ignaros & imperitos, ut virìs doctis diſpliceant e- jus inſtitutiones, imò nec ipſi *Fernelio* pepercit, quem ſcholæ venerantur omnes.

Digreſſio ad circulationem ſanguinis in Anglia natam extat cum Joh. Riolani opu- ſculo.

Lut. Paris. an. 1647. *4to.*

De calido innato & ſpiriti- bus Syntagma.

Francof. 1667. *4to.*

De partibus ſimilaribus li- ber ſingularis.

Ibid, an. & forma eadem.

Pro veritate Tract. 3.

1. *Andraſtea Galeni.*

3. *Exercitationes juveni- les contra Pariſanum*, &c.

3. *Contra Fernelium diſpu- tatio de principatu partium & de ſede facultatum prin- cipum.*

Lutetiæ Pariſ. 1647. *4to.*
*

A N-

* *Apologiæ pro Galeno, ſive ιητοϱαδειων libri tres. Ex bibliotheca Guidonis Patini. Lugd.* 1668. *4to.*

Inſti-

ANDREAS LIBAVIUS,

E Salinis Saxonicis; in Jenenſi academia an. 1588. hiſtoriæ, & poëſeos prof. Deinde Rolenburgi ad Tuber. an. 1591. Gymnaſiarcha & Poliater. Tandem an. 1605. illuſtris gymnaſii Caſimiriani apud Coburgenſes director & profeſſ. publicus conſtitutus eſt. Medicus & Chymicus fuit clariſſimus, quippe chymicam in juſtæ artis præcepta redegit, & optimis præceptis illuſtravit.

Obiit an. 1616.

Appendix neceſſaria ſyntagmatis arcanorum Chymicorum contra Henningum Scheunemannum.

Francof. 1615. *fol*, *p*. 279.

Hunc auctorem ut ut chymicis ſuis laboribus ſolummodò celebrem, ſeriei ſcriptorum hoc opere contentorum accenſui, ut primam originem experimenti illius decantatiſſimi *de transfuſione ſanguinis*, aperirem; cuj laudem etſi ex recentiorib nonnulli ſibi aſſumant, n mo tamen verbis magis d ſertis ac planiùs, noſtro au thore, qui centum abhi annos librum ſuum adorna vit, de eo diſſerere poteſ hiſce verbis. *Cap.* 4. *Pag.*
'Adſit juvenis robuſtus, ſ
'nus, ſanguine ſpirituo
'plenus, adſit & exhauſt
'viribus, tenuis, macile
'tus, vix animam trahen
'Magiſter artis habeat tu
'bulos argenteos inter
'congruentes, aperiat art
'riam robuſti & tubulum i
'ſerat, muniatque; mox
'ægroti arteriam findat,
'tubulum fœmineum inſiga
'& jam duos tubulos ſi
'mutuò applicet, & ex ſ
'no ſanguis arterialis cale
'& ſpirituoſus ſaliet, in a
'grotum unaque vitæ ſo
'tem afferet omnemque la
'guorem pellet.

Quamvis Libavius id ex perimentum ex quodar ſcriptore Paraſelſico, pra grandi titulo remedii ægro tc

Inſtitutionum ſuarum medicarum epitome, ex ipſius Auctoris Autographo primum edita. Par 1648. 8*vo*.

s ſanandi mirabilis, & me-odi, virtutes & vitia ex io in alium transferendi il-d cohoneſtante proponat, pro deridendo habeat; certum tamen eſt, quod ex Neotericis quidam inde mo-niti transfuſionem ſanguinis fœlici cum ſucceſſu inſtitue-rint.

STEPHANUS MICHEL SPACHERUS.

Yrolenſis.

Pinax Microcoſmographi-, hoc eſt, admirandæ par-m hominis univerſarum ricæ hiſtoriæ brevis ac per-cua enarratio, microcoſmi-tabulis ſculpto æneis Ca-topto lucidiſſimo, explicatio-nis vice addito.

An. 1615. *ſed ſine nomi-natione loci ubi impreſ-ſus ſit.*
*

OHANNES SISINIUS AMABILIS.

E natura fœtûs diſputa-tio.

Romæ, 1615. 8*vo.*

NTONIUS MERINDOLUS,

Quenſis.

De Calido innato, & Lu-mido primogenio.

Lugd. 1615. 8*vo.*

O JO-

* *Stephanus Michelſpackerus* c tractatum *in publicum pro-it*, *ſuisque ſumptibus excudi vit*, quem ſe accepiſſe ſcri-a Doctore quodam Philoſo-pho-Medico, puta Remmelino, ad cujus Catoptrum microcos-micum pertinet. Vide infra in Remmelino.

JOHANNES DUVALIUS

PONteſianus.

Ariſtocratia humani Corporis. Pariſ. 1615. 8vo.

PETRUS PAW.

NAtus Amſtelodami an. 1564. Anno 1680. Lugd. Batav. conceſſit ut medicinæ ſtudio vacaret, ubi præceptoribus Ger. Bontio, Joh. Heurnio, & Remberto Dodonæo uſus eſt. Exacto quadriennio Lutetiam Pariſiorum petiit, ubi utrumque Duretum audivit, & in Anatome ſub Joh. Fabro ſe exercuit. Inde Roſtochium ſe contulit, ubi multum temporis ac operæ anatomicis impendit, & ſummum in medicina honoris titulum conſecutus, publicè in Academia æt. 23. anatomica docere cœpit.

Relicto tandem Roſtochio Patavium inviſit, ubi Aquapendentem cadavera ſecantem vidit. Poſt moram trimeſtrem, in patriam, mortuo patre, revocatus, Academiam Lugdunenſem rediit, ubi profeſſionem Medicinæ publicam nactus eſt an. 1589. Anatomen ſin[illegible] lari encheyriſi primùm [illegible] miniſtravit, horti quo[illegible] publici præfecturam ſum[illegible] cum laude geſſit, & in[illegible] troque iſthoc munere ma[illegible] cum nominis ſui celebri[illegible] ad exitum uſq vitæ per an[illegible] 28 verſatus eſt.

Vir fuit indefeſſi lab[illegible] cum ſolertiâ conjuncti,& [illegible] genio acri ac vehementi [illegible] ditus, promptitudo ill[illegible] animi ſenſis exprimendis [illegible] gularis, expeditâ fuit lin[illegible] atque memoriâ fœliciſſi[illegible]

Ipſius induſtriæ deb[illegible] Amphitheatrum anatomi[illegible] ſumptis publicis extruct[illegible] in quo coram maximo ſ[illegible] tatorum concurſu incre[illegible] li cum dexteritate cada[illegible] hominum brutorumque [illegible] cuit plurima; quod qu[illegible] undique ſceletis humani[illegible] liorum animantium ad[illegible] vit.

Multa de re anato[illegible]

polliciтus eſt, ſed tractatum de oſſibus ſolummodò in conſpectum publicum miſit, morte enim cœptis ejus interveniente literatus orbis laboribus ejus defraudatur.

Ob. 1617. æt. 54.

Primitiæ anatomicæ de humani Corporis Oſſibus.

Lugd. Batav. 1615. *4to.* 1638.
Amſtelod. 1633. *4to. p.* 172.

In lucem publicam miſſus fuit hic liber an. 25. poſtquam publicè docendi munus in ſe ſuſcepiſſet. Etenim in præfatione, quintus, *inquit*, & vigeſimus annus volvitur, quum ad docendi munus vocatus pedem in veſtram intuli academiam.

Magnum auctoris nomen librum hunc erudito orbi expetitiſſimum reddidit, quæ certè communiter nota eleganter ſatis proponit, neque tamen raram & exquiſitam doctrinam neque raras ſuprà cæteros anatomicos obſervationes exhibet.

Figuras queis opus hoc illuſtravit partim à Veſalio mutuatus eſt, & partim à Bauhino; quibusdam novis figuris Cranii additis, ac optimè delineatis.

Andreæ Veſalii Epitome anatomica, opus redivivum, cui acceſſere Notæ ac Commentarii Petri Paw.

Ibid. 1616. *4to.*
Amſtelod. 1633. *4to. p.* 214.

Succenturiatus anatomicus, continens Commentaria in Hippocratem de capitis vulneribus. Additæ in priora 4. capita libri Octavi Cornelii Celſi de poſitu & ſtructura oſſium, explicationes.

Lugd. Batav. 1616. *4to. p.* 128.

Omnium ferè oſſium icones in hoc etiam libro inveniuntur, ſed diverſæ non ſunt ab iis quæ in Oſteologia habentur.

De valvula inteſtini epiſtolæ duæ Ext. Cent. 1. *Guil. Fabr. Hild.*

Oppenhem. 1619. *4to. p.* 423.

Obſervationes Anatomicæ ſelectiores, editæ à Th. Bartholino ext. cum ejusd. Tom. Barthol. hiſt. Anatom. & med. rar. cent. iii. & iv.

HELKIAH CROOKE,

MEd. D. Jacobo Regiejusque filio natu maximo fuit à cura valetudinis.

Microcoſmographia. A deſcription of the Body of Man; together with the Controverſies and Figures thereto belonging. Collected and tranſlated out of the beſt Authors.

London, 1615. *fol.*
—— 1631, *fol. p.* 1012.

Quæ continentur in hoc opere, referente autore, debentur Bauhino, Laurentio Jul. Caſſerio, &c. *Partim etiam hauſit à Petro Pavio, cujus fuit diſcipulus Leydæ.*

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS,

BOnonienſis Med. & Phil.

Quæſtio de ſede facultatum principum.

Baſil. 1617. 4*to.*
Pariſ. 1647. 4*to. cum Auguſti Buccii diſput. de princip. part. & epicriſi Caſp. Hoffm.*

HANNIBAL ALBERTINIUS,

CÆſenius.

De affectionibus Cordis lib. 3. *In quibus habetur problema de membrorum principatu*

Venet. 1618. 4*to.*
Cæſenæ, 1648. 8*vo.*

JACOBUS MULLERIUS,

NAtus Torgæ an. 1594. Anno 1618. Gieſſæ Prof. Matheſeos deſignatus, & eodem adhuc anno Medic-

[..]æ Doctor creatus eſt. An. 1637. principis Johannis Haſſiæ Landgravii, duciſque [b]elli & totius ejus exercitus [m]edicus & archiater caſtrenſis factus eſt; ſed in Miſnia febri ardenti correptus, eodem [o]biit anno, ætat. 43.

De natura motûs animalis, & voluntarii exercitatio ſingularis.

Ulmæ, 1618. *4to. Vid. Greg. Horſtii* Obſerv. Medicin.

VALENTINUS RYLANDUS,

SUevo-Lavinganus.

De procreatione hominis, [&] procreantis matris purga[t]ione diſputatio.

Ext. decad. primâ diſput. quas collegit & edidit. Jo. Genathius.

Baſil. 1618. *4to.*

[J]OHANNES MANELPHUS

ERetanus Sabinus.

De fletu & lachrymis tractatus.

Romæ, 1618. *8vo.*

[C]HRISTOPHERUS SCHEINERUS,

MUndelheimenſis è Societat. Jeſ. In Archia[d]cali academia Friburgen[ſ]. Matheſeos prof ordin.

Oculus, hoc eſt, fundamen[tu]m opticum, &c.

Oeniponti, 1619. *4to.*
Friburgi Briſgoiæ, 1621, *pag.* 254.

In hoc opere traditur oculi anatome, quantum opticis ſolummodò explicandis ſufficiat.

PETRUS LAUREMBERGIUS,

ROſtochienſis, Phil. & Medic. Prof.

a

Iſagoges Anatomicæ Græcæ Interpretatio Latina, cum commentario.

Proceſtria Anatomica, in quibus proponuntur pleraque quæ ad generalem Anatomiæ & partium contemplationem attinent: Quædam etiam in ſimi ventris membra explicantur, & Andreæ Laurentii hiſtoria Anatomiæ multis locis caſtigatur & corrigitur.

Hamburgi, 1619. 4*to*.

In hoc libro pollicetur ſe oſtenſurum errores notabiles Laurentii ſupra bis mille, cum tamen in ſuo opere multò graviores oſtendantur quæ minus benignè poſſun excuſari.

Anatomia Corporis humani, ſeu Collegium Anatomicum duodecim diſputationibu comprehenſum, & in Roſtochienſi academia propoſitum.

Roſtochii, 1636. 4*to*
Francof. 1665. 12*mo*.

„In hoc opere, judici „Riolani, ſe manifeſtè mon„ſtrat umbraticum anatom„cum qui nunquam ſ„cuit cadavera, vel peri„ſecantibus adſtitit curioſ„& ſedulus ſpectator.

FABRITIUS BARTHOLETUS,

BOnonienſis. Nat. 1588. Logicam, medicinam & anatomiam Piſana publicè profeſſus eſt. Deinde in academia Mantuana prim medicinam docuit.

Ob. 1630. æt. 42.

a *Petr. Lauremb.* German obiit 1639. Iſagoge anatomica, quam primò Hamburgi excudi curavit ex Ariſtotele præter duos, aut ad ſummum tres cos ad verbum conſcripta eſſe detur. Prodiit etiam poſtea *Lug Batav.* 1618. 4*to*.

Anatomica humani micro-ſmi deſcriptio, per theſes ſpoſita, in Amphitheatro Piſano propoſita.

Bononiæ, 1619. *fol.* a

FRANCISCUS MATTHÆUS FERNANDEZ

PAcenſis.

De facultatibus naturali-us, diſquiſitiones medicæ & philoſophicæ.

Granatæ, 1619. 4*to.*

JOHANNES TARDUINUS

TUrnonenſis.

Diſquiſitio phyſiologica de ilis.

Turnoni, 1619. 8*vo.* *

GUILIELMUS DU VAL

MEd. Doct. & in academia Pariſienſi Græcæ & Latinæ philoſophiæ prof. egius.

Synopſis analitica doctrinæ eripateticæ.

Pariſ. 1619.

In hoc libro affirmat mulierum teſticulos multis veſiculis eſſe refertos; idem verò olim à Veſalio & aliis fuit animadverſum.

a Philoſophus, medicus & natomicus excellens. Edidiſſe ertur librum cui Titulus, *Anatomia grande con figure.*

* *Turnoni* 1609. 8*vo.*

JOHANNES CASPARUS HELBLINUS

De oculi ſtructura epiſtolà ext. cent. 1. *epiſt. G. Fabr. Hild.*

Oppenhemii, 1619. 4*to.*

MATTHIAS LUDOVICUS GLANDORP

Med. Doct. ex ubiorum Colonia, i. e. Coloniensis. Adriani Spigelii diſcipulus. Inclytæ reipublicæ Bremenſis chirurgus. Artis ſuæ dexteritate & diligentia ubique ferè notus, & ab omnibus Chironis antiqui Alumnis magnopere æſtimatus.

Speculum chirurgorum, in quo quid in unoquoque vulnere faciendum, quidve omittendum, præmiſſa partis affectæ anatomica explicatione, obſervationibusque ad unumquodque vulnus pertinentibus adjunctis conſpicitur ac pertractatur.

Bremæ, 1619. 12*mo. p.* 256.

Anatome cutis habetur, p. 37. *cran. p.* 40. *d. matr.* 51. *cerebr.* 55. *maxil.* 72. *frontis*, 90. *palpebræ*, 93. *ocul* 96. *auris*, 106. *lab.* 109. *naſi*, 113. *aſp. art.* 125. *cor* 140. *diaphr.* 143. *omenti* 147. *periton.* 148.

Tractatus de Polypo narium.

Bremæ, 1628. 4*to.*

Cap. I. De naſi ſtructura & uſu.

Gazophylacium Polypluſium fonticulorum & ſetonum reſeratum, &c.

Bremæ, 1632. 1633. 4*to. pag.* 156.

Pag. 75. habetur figura declarans partes corporis externas in ſiniſtro latere, & quidem anteriores.

Pag. 77. dextrum latus oſten-

ndens venas cutaneas, figura monſtrans poſte-es corporis partes.

ag. 78. venas corporis eriores cutaneas.

ag. 79. Muſculos ante-es corporis.

ag. 80. Pedis muſculos ıperiori genu tibiæ.

Poſteriores corporis muſculos.

Pag. 83. Cranium adulti exhibet.

Pag. 83. Caput infantis modo nati offert.

Caput Embryonis abortivi dat.

a

JULIUS CÆSAR SCALIGER

Atus in caſtro Ripa ad acum Benacum anno ı. ex antiquiſſima Scalirum principum quon-Veronenſium familia o-dus. Grammaticus, pu-ıtinitatis myſta, religiolus vocum obſervator, ı, philoſophus & me-ı incomparabilis. Juſtus us eum Hippocrati & oteli tertium adjungere dubitavit. Vir certè ſſimus ac ſubtiliſſimus. dum in Galenum ingecumen exercere nimis it, plerumque maledim atque imprudentiam detexit.

Medicinam feliciter exercuit Aginni urbe Aquitanica, ubi fatis ceſſit 1558. æt. 74.

Ariſtotelis hiſtoria de animalibus Julio Cæſ. Scalig. interprete, cum ejusdem commentariis.

Toloſ. 1619. *fol.*

De partu ſeptimeſtri.
Vide opera Jacob. Sylv. an. 1630. *edit. pag.* 871.

O 5 JO-

Matth. Ludov. Glandorp. rgiæ & Medicinæ Doctoris od. medendæ Paronychiæ. 1623. 8*vo*. p. 196. *Cap.* e Paronychiæ ſubjecto, manu, quæ deſcribitur & dividitur in partes. *Cap.* 2. De carpo. *Cap.* 3. De metacarpo. *Cap.* 4. De digitis eorumque muſculis.

JOHANNES REMMELINUS

SUevo-Ulmenſis: Philoſophiæ & medicinæ doctor.

Catoptrum microcoſmicum ſuis æri inciſis viſionibus ſplendens cum hiſtoria & pinace.

Auguſtæ Vindelicorum. 1619. *pag.* 27. *fol. magno reg.*

Ulmæ Suevorum 1639. *fol. reg. p.* 28.

Figuræ hocce opus adornantes tribus tabulis comprehenſæ adeò artificiosè diſponuntur ut figuris integumenta corporis exteriora oſtendentibus ſubjiciuntur quæ interiora exhibent, unà poſt aliam juxta ſitum, quem immutabili naturæ ordine obtinent, à latere appoſitis iconibus membrorur queis commonſtrandis m rum hoc artificium minu quadrat.

Omnium membrorum ſu cincta traditur anatomia.

A Survey of the Microco me: Or, the Anatomy of th Bodies of Man and Woman wherein all the Viſcera, *a accurately delineated, and diſpoſed by Paſting, as th all the parts of the ſaid B dies are exactly repreſent in their proper Site By* M chael Spaher *of* Tirol *a* Remilinus. *Corrected,* Clopton Havers, M. I S. R. S.

London. 1702. *fol. p. Viſiones* 4. *

TH

* Κατόπτρον μικροκοσμικὸν, *abſolutam admirandæ partium hominis creaturarum divinarum præſtantiſſimi fabricæ eximio artificio ſculptam ſtructuram revidendam exhibens: cum enarratione hiſtorica brevi at perſpicua & Explicationis & indicis vice addita. Viſio prima, ſecunda, tertia. I. R. Inventor. Stephan. Michelſpacher excudit.* 1613. *fol.* ſi tres illæ Remmelini tabulæ, quas pertinent duo ſequentes l bri.

Elucidarius, Tabulis Synop cis, microcosmici laminis inciſi neis, admirandam partium hor nis creaturarum divinarum p ſtantiſſimi univerſarum Fabric repræſentantis, Catoptri, Li r

ſ, & Characteres explicans, nc primum luci publicæ datus, vulgatusque a Stephano Michelachero Tirolenſi. 1614. 4*to.*

Pinax Microcosmographicus, c eſt, admirandæ partium hoinis creaturarum divinarum præantiſſimi univerſarum Fabricæ, iſtorica brevis at perſpicua Errratio, Microcosmico tabulis ulpto æneis Catoptro lucidiſſimo, eplicationis vice addita, impenſque maximis Stephani Michelacheri, divulgata, 1615. 4*to.* Michelſpacherus hæc rogatu uo obtinuerat a Doctore quoam, (quem fuiſſe Remmelium ipſe indicat in Tabula prima, in qua expreſſit Remmelini ffigiem, ſubſcripſitque *I. R. Inventor*) ut apparet ex dedicatione jus, quam præfixit Pinaci microcosmographico: ediditque primum Catoptron 1613. id eſt Tabulas tres: dein 1614. Elucidarium, id eſt, indicem illaum tabularum: poſt 1615. Pinacem Microcosmographicum, d eſt, brevem explicationem. Anno deinde 1619. ipſe Remnelinus hoc opus edidit, hoc titulo, *Johannis Remmelini Suevo-Ulmenſis, Philoſophiæ & Medicinæ Doctoris Catoptrum Microcosmicum ſuis aere inciſis viſionibus ſplendens, cum Hiſtoria, & Pinace, de novo prodit Auguſtæ Vindelicorum,* 1619. Scribitque in præfatione, ,, ſe de ejus publicatione nunquam cogitaſſe ,, ſed ſaltem confeciſſe, ut ipſe ,, ſolus multa paucis concluſa introſpiceret, & brevibus in memoriam varia revocaret; at ,, contigiſſe, ut collati amicorum ,, ſermones illud & videndum & ,, tradendum ita extorſerint, quo ,, dein ſuaſu & impenſis ipſorum, publica luce, neſciente ,, ſe, frui, & ut præcox fructus ,, guſtari cœperit: cum vero defectibus abundare, & erroribus caelando & imprimendo ,, commiſſis pluribus, minime ,, ferendis, ſcatere deprehenderit, invitum ſe, quæ ante ,, 14 annos meditatus fuerat, reſumſiſſe, revidiſſe, & ut alio ,, plaudeant habitu, operam dediſſe.,, In illa editione conjunxit, quæ ſeorſim ediderat Michelſpacherus.

Pinax Microcosmographicus, in quo certiſſimum Anatomiæ compendium proponitur. Auctore Stephano Michaele Spachero Tirolenſi, in uſum Medicorum, Chirurgorum, ac Pharmacopæorum conſcriptus, & nunc in maternam noſtram linguam translatus, & artificioſe ſculptus a Cornelio Danckero Sculptore. D'Ontledingh des kleyne Werelds: ofte een konſtige vertooning van alle de deelen van 't menſchelyke lichaem, &c. nu overgeſet in onſe moeder Tael, en konſtig in 't licht gebragt door Cornelis Danckertz. Amſterd. 1645. *fol.* Sunt eædem Tabulæ Remmelini cum indice earum, Latin. & Belgic. Adjecta Tabula continens duas Figuras hominis, unam a priore parte, alteram a poſteriore, quibus vaſa inſcripta, cum ſuperſcriptione, *Cutis cum vaſis Cutaneis ſcarificari & ſecari ſolitis: Afbeeldeniſſe der huyd-aderen, die men ghewoon is te openen, en te koppen.* Sunt autem eædem, quæ exſtent apud Laurentium p. 173.

Ed

THOMAS FIENUS

NAtus Antverpiæ, 1567. In Lovanienſi academia prof. med. primarius, interim à Batavia duce Maximiliano Archiater electus eſt, poſteaque ab Alberto Archiducis Auſtriæ medicus cubicularius conſtitutus fuit. Ob. 1631. æt. 64.

De formatione fœtus liber, in quo oſtenditur animam rationalem infundi tertia die.

Antverpiæ, 1624. 8*vo.* p. 283.

De formatione fœtus, liber ſecundus, in quo prioris doctrina plenius examinatur & defenditur,

Lovanii, 1624. 8*vo.*

Pro ſua de animatione fœtus tertia die opinione apologica.

Lovanii, 1620. 8*vo.*

DANIEL SENNERTUS,

URatiſlavienſis. Natus 1572. Profeſſor Wittebergæ publicus, necnon Electoris Saxonici Archiater an. 1602. conſtitutus eſt. Ob. 1637. æt. 65.

Inſtitutionum medicinæ, libri quinque.

Witteberg. 1620. 1644. 1667. 4*to.*

Hic multa occurrunt anatomica.

Hypomnemata Phyſica 4*tum de generatione viventium agit.*

Fran

Ed. Francof. 1627. & apud Bauhinum, Viv. Imag. Lib. 1. Tab. 3. & 4. Male adſcripſit Michelſpachero opus, quod Remmelini eſt, apparetque error in nomine Michelſpächeri commiſſus.

Francoſ. 1635. 1636. 8*vo.*

Opera omnia in tres tomos viſa.

Venet. 1641. *primò prodierunt, & poſteà in multis aliis locis.*

a

FRANCISCUS PLAZZONIUS,

Atavinus. Anatomes & Chirurgiæ profeſ. ordirius in Lycæo Patavino. iſcipulus Aquapendentis Adriani Spigelii Collega. n. 1624. Patavii docebat, d circa id tempus ætatis ore fatis ceſſit.

De partibus generationi inrvientibus libri duo, quibus nium & ſingularum orgarum utriusque ſexûs adgenerationem concurrentium ſtructura, actiones & uſus perſpicua brevitate explicantur Adjicitur diſſertatio Arantii de humano fœtu, & Gregorii Nymmanni de vita fœtûs, & Adriani Spigelii de incerto tempore partus,

Patav. 1621. 4*to.*
Lugd. Batav. 1644. 4*to.*
—— 1664. 12*mo. p.* 184.

RANCISCUS ANTONIUS CASERTA.

Eapolitanus.

De Natura & Symptomatis motus animalis.

Neapoli, 1620. 4*to.*

CHRI-

a Natus Vratislaviæ, Si leſiæ etropoli. Phyſica hypomnemata. *Lugd.* 1637. 8*vo. p.* 471.

CHRISTOPHERUS PREIBISIUS

FAbrica Corporis humani, *octo diſputationibus in alma academia Lipſienſi comprehenſa.*

Lipſiæ, 1621. 4*to.*

JOHANNES BURGOWERUS,

SCaphuſanus.

De Corporis humani partibus diſputatio, extat Decad. 6. *diſput. quas edidit Jo. Jac. Genathius.*

Baſil. 1622. 4*to.*

FRANCISCUS SPINÆUS

DE *hominis Procreatione.*

Maceratæ, 1622. 4*to.*

SEBASTIANUS BLOSSIUS,

ULmenſis.

Diſquiſitio totius ſcepſeos Anatomicæ.

Tubingæ, 1622. 4*to.* *

R

* Fuit Med. Doctor & Profeſſor in Tubingenſi Academia, ſub cujus præſidio hanc diſquiſitionem in illa Academia defendit Daniel Retzer Tubingenſis.

RICARDUS BANISTER,

CHirurgus, oculiſta, & practicus in Medicina, famigeratiſſimo Johanni Baniſter chirurgo affinitate junctus.

A worthy Treatiſe of the Eyes; containing the Knowledge and Cure of 113 *Diſeaſes incident unto them and the Eyelids.*

London, 1622.

In ſectione prima habetur oculi deſcriptio anatomica, octo capitibus comprehenſa.

ROBERTUS FLUDD,

SAlopienſis Anglus. Collegii Med. Lond. Socius. In Juventute Armigeri dignitatem in bello meruit; tùm demùm arcana Naturæ peritiſſimè rimari, & medicinæ operam dari cœpit; in qua etiam ſummos honoris gradus aſſumpſit, adeptus dignitatem Doctoris Academiæ Oxonienſis.
Obiit anno 1637. æt. 63.

De Anatomia triplici, in partes tres diviſa, quarum priori panis elementa diſcutiuntur; in duabus ſequentibus homo ſectione anatomiæ bifaria, viz. vel vulgari ſeu viſibili, vel miſtica ſeu inviſibili dividitur.

Francof. 1623. *fol.* *

ÆMILIUS PARISANUS,

ROmanus, Philoſophus & Medicus Venetus.

In lucem emiſit nobilium exercitationum libros 12. de ſub-

* Titulus eſt, *Anatomiæ Amphitheatrum, effigie triplici, more & conditione varia, deſignatum, Authore Roberto Fludd, alias de Fluctibus. Franc.* 1623. *fol.*

ſubtilitate: In quo opere quasdam Quæſtiones anatomicas de ſtructura hominis examinat, more Laurentii; ſed ita ſuperbè & inſolenter ſe gerit, ut ſolus ſapere videatur, reliqui cæcutiant & in denſiſſimis ignorantiæ tenebris verſantur, cùm tamen ipſe rudis & barbarus, rei anatomicæ prorsùs ignarus paſſim ineptias & ſolœcismos effutiat, quare *cacata hæc Charta Annalium Voluſianorum fato digniſſima, quæ Pariſani fatuitatem declarat, deferatur in vicum vendentem thus & odores, & piper, & quicquid Chartis amicitur ineptis. Hæc* Riolanus.

Nobilium exercitationum libri duodecim. De ſubtilitate. Acceſſit par & ſanius judicium de ſeminis à toto proventu, ac de ſtigmatibus.

Venet. 1623. *fol.*

De *ſemine & partibus ſeminalibus in viro, à* pag. 3. *ad* 131.

De Semine mulierum, à p. 131. *ad* 141.

De Similitudine ad parentes, p. 141.

De Stigmatibus, p. 198.

De Calido innato, p. 211.

De Spiritibus, p. 225.

De primis fœtûs Materiebus, & earundem efficienbus cauſis, lib. v. p. 242.

De prima Corporis animalis progenita parte, deque procreationis modo ac ordine lib. vi. p. 267.

De Reſpiratione & ejus Inſtrumentis. lib. vii. p. 31[illegible]

De Cerebro, lib. viii. p. 330.

De ſpontaneo locali animalis Motu, p. 387.

De aſpectus Inſtrumento & Viſione, p. 399.

De auditûs Organo, p. 447

De Tactu atque ad ipſum facientibus, p. 501.

Epilogus, 557.

Par & ſanius judicium de ſeminis à toto proventu, ac de ſtigmatibus.

Venet. 1633.

Ubi ſententia Mundini Mundinii, Ariſtotelis, &c *expenduntur.*

Nobilium exercitationum de ſubtilitate pars altera, de diaphragmate, ſingularis certaminis Lapis Lydius. ad J. Riolan. jun.

Venet. 1635. *fol.* p. 519.

Pars altera de Diaphragmate, ſingularis certaminis Lapis Lydius p. 26.

Pars

Pars altera de ſeminis à toto proventu, ac de ſtigmatibus ſingularis certaminis Lapis Lydius, ubi obiter Ariſtotelis vita, ad Mundinum Mundinium ejusque ſequaces, ad p. 292.

Pars altera de Inſiti Calidi additamento, ad p, 382,

Pars altera de Cordis & Sanguinis motu ſingularis Certaminis Lapis Lydius, ad Guil. Harvæum ad p. 521.

Pars tertia de ſeminis a toto proventu ſingularis Certaminis Lapis Lydius & de Viſione.

Venet. 1638.

Trattato de la Viſta, &c. *ad* p. 252.

Pars quarta, Micr.. oſm ſalus, Coſmica ſubtilitas, u detur cuique ſuum.

Venet. 1643, p. 60. *lib.* 1.

Partis quartæ liber ſecundus, p. 29.

Galeni & Botalli placita, de via ſanguinis ad ſiniſtrum Cordis ventriculum.

Venet 1641, *à pag.* 29. *ad fin.*

GUILIELMUS FABRICIUS HILDANUS,

NAtus Hildenæ Helvet. anno 1560. unde communiter à patria dicitur Hildanus. Anno 1586. primò Lauſaniam venit, & praxin chirurgicam fæliciter exercuit, hincque 1615. Berniam Helvetiorum à Senatu vocatus cum familia ſua conceſſit. Fuit Georgii Frider. illuſtriſſ. Marchion. Badenſis & Hachbergenſis Medico-Chirurgus ordinar. Chirurgus peritiſſimus, ut ingenioſiſſimus ſic & in praxi fæliciſſimus ac dexterrimus; & cujus famam ſera poſteritas loquetur. Ampullatum quidem eſt ſuum ſcribendi genus, & epiſtolicæ Præfationes nihil ad rem attinent, quas proinde qui omnes reſecaret, cum aliis inutilibus omneſque caſus ad certas claſſes reduceret, atque remedia infallibili uſu & tot annorum experientia ipſi comprobata, parvo volumine comprehenſa in lucem ederet, omnibus Æſculapii

P &

& Chirontis antiqui alumnis gratiſſimum faceret.

Obiit Bernæ, 1634. æt. 74.

De Anatomiæ præſtantia & utilitate.

Bernæ, 1624. *8vo.*

Extat etiam in Præfatione ad opera ejus quæ extant omnia, editionis 1646.

Pag. hujus edit. 166. habetur delineatio arteriæ venoſæ à ſuo trunco abſciſſæ.

Pag. 480. Delineationem patellæ ab omnibus ſuis membranis mundatæ adjungere placuit, ut & aliam adumbrationem oſſis ejusdem: Uti, *inquit*, ego illas in ſceletis meis habeo, quibus membranæ muſculorum quorundam, tibiam moventium, *viz.* 7. 8. & 9. uti etiam tendo validiſſimus, qui ex ipſis enaſcitur, adhærent.

PAULUS SARPI vel SERPA;

Pater Paulus & Paulus Venetus *vulgò*, *aliàs* Paolo Sarpi-Veneto.

VEnetus. Monachus ex ordine Servi, unde Servita etiam dicitur. Theologus & Senator Venetus, hiſtoricus, Juris prudentiæ, Medicinæ, & præſertim Anatomiæ, Mineralium Simpliciumque peritus, & omnium fere Scientiarum ſupellectili inſtructiſſimus.

Operibus multis in lucem emiſſis magnam ſibi famam comparavit, & præcipuè hiſtoriâ Concilii Tridentini, quam laboriosè concinnavit & ſub ficto nomine Pietro Soave Polano Londini evulgavit, plures alios libros in conſpectum publicum emiſit, multaque Manuſcripta reliquit.

Multi illum auctorem circulationis ſanguinis prædicant. Nam Johannes Walæus ſcriptum ab illo de motu ſanguinis egregium confectum, Venetiis eſſe aſſervatum, unde Harvæum edoctum ſanguinis motum accuratiùs indagâſſe affirmat Id *Walæum à Thoma Bartholino* accepiſſe veroſimile eſt hic enim in ſua ad illum epiſtola Patavii Octob. 30 1624. de circulatione Harveiana hæc habet: 'Secre

'tur

'tum mihi aperuit *Veſlingius*, nulli revelandum, circulationem ſcil. Harveianam inventum eſſe *Patris Pauli Veneti*; ut ex ipſius autographo vidit, quòd Venetiis ſervat Pater *Fulgentius* illius Succeſſor & Diſcipulus.

Thomas Cornelis Conſentinus de *Patre Paulo* ſic loquitur: 'Monachus hic qui curioſiſſimi erat ſupercilii poſtquam hunc naturæ olfecit ordinem, ne quid temerè agere videatur contra receptam barbariem, novum de ſanguinis circuitu inventum uni *Aquapendenti* communicare ſatis habuit; qui & ipſe tacitum ferens inſigne dogma, deſcriptum à ſe de venarum valvulis librum, Venetis mandare moriens ſuſtinuit, quem ob inviſam ſibi novitatem etiam nunc Librarius *S. Marci* ſervat. Fuit eodem tempore Patavii *Harvæus*, & *Aquapendenti* dabat operam, cui ut peregrino & novitatis avido ſecretum hoc committere viſus eſt præceptor; quod idem legatus Anglicus qui tum temporis familiariter cum Paulo Servita erat conjunctus, in beneficium ab ipſo hoc Monacho retulit: Uterque in Anglia ad Gubernantes libero ſub coelo pronuntiare hoc dogma, & poſtquam multis ipſi experimentis confirmâſſent, pro ſuo venditare etiam auſi ſunt. Unde in reliquum orbem minus obnoxium hoc prægrande ſecretum emanavit.

Hæc tamen eſſe a veritate aliena *Georgius Ent*, M. D. Eques Auratus ab ipſo Harvæo didicit; Ille enim in ſua ad hunc epiſtola libro, cui titulus *Apologia pro circuitione ſanguinis*, &c. affixa hæc habet: 'Iſtius autem commenti fabulam jam pridem à te mihi narratam memini, nempe legatum Venetum ad ſuos reditum parantem libro tuo *de Circulatione ſanguinis* à te donatum fuiſſe, eundemque poſteà *Patri Paulo* legendum exhibuiſſe, indeque virum hunc celebrem memoriæ causâ, pluſcula tranſcripſiſſe; quæ, ipſo mox defuncto, in hæredes manus inciderint; creditumque poſteà multis, eundem ſcripti hujus auctorem extitiſſe, habereque te literas à Patre *Fulgentio*, ipſius ſodali, ad te ſcriptas quæ rem eandem exprimerent. 'Porrò ex hiſtoria vitæ Patris Pauli à Patre Fulgentio Italico Idiomate conſcripta, abundè liquet eum, hoc inventum ſibi neutiquam arrogare,

gare, contrà valvularum in venis ſe Fabricio ab Aquapendente demonſtratorem haberi velle; & ipſe Fulgentius meritò carpit Fabricium quòd cuncta de valvulis ut ſua proponit ipſius inventoris nullibi factà mentione.

Huc quoque ſpectat quod Th. Bartholinus ad Wallæum reſcribens in epiſtola ſua, data Neapoli 1644. Profert, 'Manuſcripta *Patris Pauli* 'diligentiori ſtudio perluſtrabo cum Venetias Venero, eaque fidelitate quam 'ab amico expetas, ſed ut 'audio multa in adverſariis 'ſuis collegit quæ ab aliis 'accepit. Vide *Ep. med. cent.* I. *epiſt.* 54.

In homine etiam, magno rei medicæ incremento, *pupillæ* motum, *i. e.* conſtrictionem & dilatationem primus omnium notâſſe perhibetur.

JOHANNES CONRADUS RUMELIUS,

NAtus Neagoræ, Palatinatûs Superioris oppido, an. 1597. conſtitutus primus Medicus caſtrenſis, deinde demum Altdorphii Med. D. creatus, annoque inſequente in collegium medicum Norimb. receptus, in eadem civitate fæliciter praxin exercuit, ſimulque principi Anhaltino Auguſto à conſiliis medicis fuit.

Obiit 1661. ætat. 64.

Partus humanus, ſive Diſſertatio perbrevis de humani partûs natura, temporibus & cauſis.

Ambergæ, 1624. 8*vo.*

JOHANNES HEINSTIUS,

D*Iaſcepſis de Pilis, eorumque natura.*

Amſtelod. 1624. 4*to.*

MEL-

MELCHIOR SEBIZIUS,

NAtus Argentorati 1578. poſt longas peregrinationes per univerſam pene Europam, & ſtudii medici in 27. academiis exculti emenſum curriculum anno 1610. Baſiliæ M. D. renuntiatus, & biennio pòſt Argentorati med. Prof. loco parentis ſui conſtitutus eſt. Anno 1630. nactus eſt Comitis Palatini dignitatem. Ann. 1613. Canonicus ad D. Thomam, & ejuſdem Capituli Decanus 1657. Et an. 1658. Præpoſitus conſtitutus eſt. Nihilominus medicinam fæliciſſimè exercuit, & profeſſionis officio per annos 62. functus eſt, nullâ valetudinis interpellatione turbatus

Obiit 1674. ætat. 95.

Exercitationes medicæ in alma Argentoratenſium Academia præpoſitæ.

Argentorat. 1624. 1631, 1636. *4to.* 1674. *4to.*

Quibus acceſſerunt diſſertationes de diſcrimine Corporis virilis & muliebris, item de notis virginitatis. Hæc quoque ultima diſſertatio extat cum Severini Pinæi opuſculis edit. à pag. 275. *ad* 310.

Diſſertationes tres de Reſpiratione.

Argentorat. 1642. *4to.*

Diſputationes 4 *de Dentibus.*

Ibid. 1645. *4to.*

Diſputatio de Concoctione.

Ibid. 1642. *4to.*

Diſputatio de Naturalibus Facultatibus.

Ibid. 1644. *4to.*

Diſputatio de Sudore.

Ibid. 1657. *4to.*

Diſputatio de Fame & Siti.

Ibid. 1655. *4to.*

Diſputationes de Pilis duæ.

Ibid. 1651. *4to.*

Prodromi examinis vulnerum ſingularum humani Corpo-

poris partium, &c. *partes* 4 *à Melchiore Sebizio Doctore ac Profeſſore Medico Comiti Palatino Cæſareo*, *& Reipublicæ Archiatro.*

Argentorat. 1632. 4*to. Paginæ notis numericis non inſigniuntur.*

In hoc opere compoſitionis ac ſtructuræ ſingularum corporis partium deſcriptionem ipſis affectibus præmittit.

THOMAS REYNESIUS,

GOthanus.

De Vaſis umbilicalibus eorumque ruptura obſervatio ſingularis.

Lipſiæ, 1624. 4*to.*

VINCENTIUS BURGUNDUS,

BEllovacenſis.

Speculum quadruplex, *in quo totius naturæ hiſtoria*, *&c.*

Duaci, 1624. *fol. Vol.* 4.

Tom. 1. *lib.* 28. *de homine*, *Corpore humano ejusque partibus.*

Lib. 31. *De generatione hominis*, *partu*, &c.

JOHANNES BAPTISTA CORTESIUS,

NAtus Bononiæ 1554. Impetrata doctorali laurea dignus habitus fuit qui in patria academia Chirurgiam & Ana-

a Manualis, ſive ſpeculi Medicinæ practicæ in uſum Medicinæ tyronum ex bonis & probatis Autoribus concinnati, Tomus prior. *Argentorati*, 1661. 8*vo. p.* 1479. Partium corporis deſcriptionem & naturalem & præternaturalem præmittit.

Anatomiam publicè doceret, quo munere per 15 annos cum applauſu functo Meſſinæ profeſſionem Chirurgiæ iterum per 35. annos ſuſtinuit, adepto intereà etiam Comitis titulo; hinc denique Bononiam rediit, profeſſor publicus declaratus. Ibique

Obiit 1634. æt. 80. Anteceſſor fuit Cl. *Malpighii.*

Miſcellaneorum medicinalium Decades denæ. In quibus pulcherrima, ac utiliſſima quæque ad Anatomen. &c ſpectantia, ſparſim continentur.

Meſſanæ, 1625, *fol.*

Primus aſſimilavit medullarem cerebelli ſubſtantiam arborum ramis.

Conſtantii Varolii Anatomen edidit.

POMPEIUS CAIMUS,

NAtus Utini in Italia an. 1568. Cum Patavii Philoſophiæ & Medicinæ Doctor fuiſſet creatus, in patria Medicinam exercuit. A Pontifice Urbano 7. Eques Auratus, & Comes Palatinus declaratus, paulò poſt in gymnaſium Patavinum loco Sanctorii conceſſit, factus ibi Medicinæ Profeſſor.

Obiit anno 1631. æt. 63.

De Calido innato Libri tres,

Venet. 1626. 4*to.*

LIBERALIS CREMA,

TArviſinus.

Adriani Spigelii de formato fœtu librum ſingularem æneis figuris exornatum, item epiſtolas duas Anatomicas, in vulgus emiſit.

Patav. 1626. *fol. reg.*
Francof. 1631. 4*to. p.* 64.

ADRIANUS SPIGELIUS,

BRuxellenſis. Natus Bruxellæ 1578. Medicus & Anatomicus ubique celeberrimus, Eques *D. Marci*, & in Patavino Gymnaſio Chirurgiæ & Anatomiæ 9. an. Profeſſ. primarius, Fabricio & Caſſerio ſuccenturiatus quorum diu fuit auditor aſſiduus.

Spigelius è vivis diſceſſurus, opus anatomicum jam paratum amico ſuo Bucretio commiſit evulgandum, quod quidem elegantibus iconibus à *Caſſerio* delineatis & affabrè factis exornavit, atque confuſas & inordinatas Spigelii Schedas in ordinem digeſſit, & ſermone purè Romano cultiores reddidit. Sed in hoc libro pauca à Spigelio deprehenduntur, ſi demantur interpretationes quorundam locorum Hippocratis & Ariſtotelis. Uſus tamen & actiones ſecundum hiſtoriam partium ex *Fabricii* mente accuratè expoſuit. Neminem laudare aut nominare ſolet, ut lectores cuncta putent ab ejus ingenio profecta, qui tamen in lectione anatomicorum recentiorum verſatus fuerit, facilè animadvertet Spigelium gloriam vel uſuram eorum quæ mutuatus eſt ab aliis non reddidiſſe ſuis auctoribus. In explicatione enim muſculorum opiniones Riolani nomina ab ipſo iis indita tanquam ſua proponit.

Obiit 1625. æt. 47.

De formato fœtu liber ſingularis æneis figuris exornatus; item epiſtolæ duæ Anatomicæ ſtudio Liberalis Cremæ.

Patav. 1626. *reg. fol. p.* 65.
Francof. 1631. 4*to.*

De humani Corporis fabrica lib. decem. Tabulis 98. *æri inciſis elegantiſſimis nec antea hac viſis exornati. Opus poſthumum.*

Venet. 1627. *reg. fol. p.* 328. 1654. *fol.*
Francof. 1632. 4*to. p.* 390.

Opus hocce anatomicum licet mole magnum tantum tamen abfuit (referente *Veſlingio* in ſuo ſyntagmate anatomico) ut aliena ſcripta compilaret, ut ſub exactæ vitæ

vitæ clauſula nonniſi 24. in theatro habitas lectiones cum figuris *Caſſerianis* in lucem proferendas teſtamento præceperit. Cum verò Bucretius id ægrè tulerit, ut opus anatomicum ſui præceptoris ſic mutilum & imperfectum in lucem exiret, conatus eſt ex ſchedis authoris & propria arte perficere quod deerat. Errores itaque non Spigelio ſed ejus Diſcipulo tribuendi ſunt, qui non eam Spigelii peritiam & eruditionem in rebus anatomicis adeptus fuerit judicio *Riolani.*

Contra verò Daniel Bucretius dictum opus multis laudibus extollit, 'infinitis, *inquit*, obſervationibus, methodo ſuccincta, & diſſectorum hiſtoriis mirificè exornatum. Quæis accedunt, viarum per quas morborum transmutationes fiunt, partiumque conſenſus demonſtrationes, multa alia ab aliis aut non attacta aut perperam deſcripta.

De incerto tempore partûs epiſtola ad inclytos Germanos in gymnaſio Patavino ſtudioſos.

Extat apud Fran. Plazzon. p. 24. *edit.* 1664.

Opera quæ extant omnia ex recenſione Joh. Antonidæ Van der Linden, cum præfatione ejuſdem, in duos tomos diviſa.

Amſtelod. 1645. *reg. fol. & fol. min. p.* 303.

Continentur tomo primo.

1. *Anatomia.*
2. *Jul. Caſſer. Tab. Anat. cum ſupplemento.*
3. *Dan. Bucret.*
4. *Ad. Spigel. de form. fœt.*
5. *Jul. Caſſ. Tabul. de format. fœt.*
6. *Caſp. Aſell. de lactibus.*
7. *Guil. Harv. De motu Cordis.*
8. *Joh. Walæi epiſtolæ de motu chili & ſanguinis.*

In tomo ſecundo continentur ſolummodo practica.

CÆSAR CREMONIUS,

Centenſis. Philoſophus. Claruit an. 1620.

Apologia dictorum Ariſto-

telis de origine & principatu membrorum.

Venet. 1627. 4*to.*

De Calido innato & Semine pro Ariſtotele.

Leydæ, 1634. 4*to.*

Tractatus tres. 1. *De Senſibus externis.* 2. *De Internis.* 3. *De facultate appetitiva.*

Meſſanæ, 1637. 4*to.*
Venet. 1644. 4*to.*

DANIEL BUCRETIUS, vel RINDFLEISCH,

VRatiſlavienſis. Philoſophus & Medicinæ Doctor.

Adriani Spigelii, cujus fuit amicus ac diſcipulus, decem de humani Corporis fabrica libri illi ſcripto teſtamenti tradebantur ut collectos, in lucem proferret, quos tabulis *Julii Caſſerii* nullis in hoc genere adhuc editis cedentibus illuſtravit ac ornavit. Adjectis porrò quæ deeſſe videbantur tabulis 20. iisque magna ex parte novis nec antehac viſis.

Abſoluto Patavii opere Spigeliano & inquiſitionis rigore religionis profeſſæ mutatione redempto, Lutetiam ſe contulit, ubi per hyemem moratus eſt, ut Riolanum (cui proximus aſtitit) audiret & ſpectaret Anatomica tractantem & ſecantem plurima cadavera. Quum verò ei exprobaret *Riolanu* Spigelium ex libro ſuo mul ta deſcripſiſſe, nullâ ipſiu factâ mentione, ingenuè fa ſus eſt id à ſeipſo factum i honorem auctoris & præcep toris, ut poſteri crederen cuncta hæc à *Spigelio* pro fecta. 'Sed cum tempo 'quadrigeſimæ, *inquit* Rio 'lanus, ejus circa noſtra 'religionem fervor incalui 'ſet ex conſilio & appariti 'ne beatiſſimæ *virginis* fac 'confeſſori ſuo Dominican 'quæ nullam ſalutem an 'mæ ejus ſpondebat, niſi ſ 'crum illum ordinem ingr 'deretur. Monaſticam itaq vitam elegit, diſſuadente l cet *Riolano*, vixque exac biennio dyſenteria atra bil ria quæ tum popularis int riit, cum eſſet medicus iſti familiæ religioſæ.

J

OHANNES HIERONYMUS BRONZERIUS,

Jatus in oppido Rhodigino, quod Albatiam Vanicenſem vocant, an 1577. :atus Patavii 1597. Phi- & Med. Doct. Primò loniæ Venetorum ſtipen-, deinde in patria, tanmque Patavii, & ultimo luni Medicinam fecit; etiam Ob. 1630. æt. 53.

De innato Calido & naturali Spiritu diſputatio.

Patavii, 1626. 4to. *Adjecta eſt dubitatio de principatu Jecoris, ex Anatomia Lampretæ.*

De principio effectivo ſemini inſito diſputatio.

Venet. 1627. 4to. *

ALOYSIUS ALBERTUS,

Atavinus.

De nutritione, augmento & generatione diſputationes.

Venet. 1627. 4to.

VINCENTINUS ALSARIUS à CRUCE,

Enuenſis.

Diſputatio generalis ad hiſtoriam fœtûs.

Romæ, 1627. 4to.

J A-

* De principio effectivo &c. *Patav.* 1627. 4to.

JACOBUS MOECIUS,

FRiburgenſis.

Diſquiſitio Calidi Innati & Influentis. *Marpurgi*, 1627. 4to.

CASPARUS ASELLIUS

NAtus Cremonæ. In academia Ticinenſi Anatomiæ Prof. publicus.

Præter alia rara & ſingularia ſecando indies corpora à ſe obſervata, novum hactenus incompertum vaſorum in meſenterio genus à vulgaribus diverſum, caſu magis quam conſilio, datave in id peculiari opera; in cane bene paſto vivoque diſſecto, an. 1622. primus omnium inter recentiores cum perpetua ſui nominis laude obſervavit, lacteorum nomen indidit, idque officii aſſignavit ut chylum ab inteſtinis ſugentes ad glandulam magnam centro ejus locatam deferant, indeque referant per 4. ramos ad hepar, quorum originem, progreſſum, & inſertionem, 4. iconibus æri inciſis à brutorum viſceribus ſumptis illuſtravit ac ornavit. Nefas enim infandum indicavit hominem viventem ob ſciendi lil[...] nem incidere.

Eadem vaſa valvulis [...] oſtiolis intus foras ſpecta[...] bus interſtincta ſive inte[...] obſervavit.

Hujus inventi gloriar[...] bi non tribuit, ingenu[...] nim fatetur lacteas Hi[...] crati cognitas fuiſſe; [...] ſiſtratum quoque eas vi[...] non tamen agnoviſſe, ci[...] te enim *Galeno*, ait, 'Q[...]
'in hoedis nuper lactati[...]
'venter imus dividatur, [...]
'tio, ſimul ſcil. atque n[...]
'tum meſenterium fuit [...]
'riæ aëriæ mox plenæ l[...]
'conſpiciantur.

Galeno quoque æquè [...] nitas fuiſſe ex ipſius li[...] verbis, *lib. de venarum* [...] *teriarumque ſectione.* '[...]
'autem & aliæ venæ in[...]
'nuiorum inteſtinorum[...]
'dio, *i, e.* meſenterio, [...]
'ad glandulas ea regione[...]
'ſitas pertinent. Et *li*[...]

partium quam plurima um venarum oſcilla ad lque inteſtinum vult trare.

lactibus, ſeu lacteis, quarto vaſorum me-ɔrum genere novo in-diſſertatio, cum figuris tiſſimis.

diolan. 1627. 4*to.* *
il. 1628. 4*to.* 67.
gd. Batav. 1640. 4*to. p.* 04. 1641. 8*vo.*

Extat etiam cum Spigelii operibus à Joh. Vander Linden recenſitis, nec non apud Veſlingium à Blaſio illuſtratum.

Auctore immaturâ morte ſublato, opus hoc poſthumum in lucem miſerunt *Alexander Tadinus & Senator Septalius*, Phyſici. de Collegio medicorum Mediolanenſium.

JILIELMUS RONDELETIUS,

tus Monſpelii, anno 07. Diſcipulus in anais fuit Joh. Guntherii, is. Deinde 1537. docm Lauream adeptus. ademia patria reg. Proanno 1545. conſtitut. Ipſius hortatu Rex pelii Theatrum anaum ædificari curavit. 1556. academiæ Monnſis Cancellarius declaeoque munere funeſt an. decem. Anaa Monſpelii docebat eodem tempore quo Veſalius Patavii demonſtrabat anatomen, hâc autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum propriis manibus ſecuerit, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, ſecundinas in gymnaſium adferri curaverat, ut minime vulgaria ſuper his doceret.

Ob. 1565. æt. 59.

Opera medica.

Ge-

Editioni Mediolanenſi quanagnæ Figuræ additæ ſunt, num inciſæ, coloribusque ſlæ, ſic ut vaſa lactea alıt, venæ meſeraicæ nigræ, viſcera rubra; &c. Hæ Figuræ in ſequentibus editionibus non modo minores, ſed etiam multum depravatæ, in æs autem inciſæ.

Genevæ, 1628. 8vo.

Hic quædam anatomici currunt.

GREGORIUS NYMMANUS,

Natus Wittebergæ Saxon. an. 1594. Philoſophus & Med. Doctor, necnon anatomices & botanices profeſſor publicus in academia Wittebergenſi.

Ob. 1638. æt. 46.

Diſſertatio de vita fœtûs in utero, qua luculenter demonſtratur infantem in utero non anima matris, ſed ſua ipſius vita vivere propriaſque ſuas vitales actiones exercere, & matre extincta ſæpe vivam & incolumen ex ejus ventre ex poſſe, adeoque à magiſtr non concedendum ut vel gravida vitâ defunctâ ſep atur, priuſquam ex eju tero fœtus exciſus, ve minimum ſectione an in adhuc vivus an verò mort ſit, exploratum fuerit.

Wittebergæ, 1628. 4t
Lugd. Batav. 1644. 12
p. 60.

Extat etiam cum Fran ci Plazzon. lib. de parti generationis.

PHILIPPUS MULLERUS.

Friburgens.

De Uſu Muſculorum Epiſtola. Extat cum Gregor. *Horſt. Obſerv. medicin. p ribus.*

Ulmæ, 1628. 4to.

HENRICUS HOPFNERUS

De ſignis virginitatis.

Ulmæ, 1628. 4to.

De anatomicis quibuſ Obſervationibus epiſtola.

Extat cum Greg. Horſtii obſ. medicin. ſingularibus, lib. 4. prioribus.

OHANNES RUDOLPHUS SALTZMANNUS,

ARgentinenſis. Medicus celebris Nat. an. 1574.

De anatomicis quibusdam obſervationibus epiſtola.

Extat cum Greg. Horſtii obſerv. medic.

Ulmæ, 1628. 4*to.* *p.* 447.

Varia obſervata anatomica hactenus inedita. Edente Theodoro Wynants.

Amſtel. 1669. 12*mo.*

MICHAEL DORINGIUS,

URatiſlavienſis.

De Muſculorum Uſu Epiſtola.

Extat. cum Greg. Horſtii Obſ. ut ſupra.

VICTOR CARDELINUS,

BAſſanenſis.

De origine fœtûs, lib. 2.

Vincentiæ, 1628. 4*to.*

GUILIELMUS HARVEY,

NAtus Folkſtonii in Comitatu Cantiano an. 1577. Doctoratus inſignia induit primùm Patavii, ubi in ſtudio Medicinæ ſe per 5. annos exercuerât, & poſteà

Can

Cantabrigiæ, ubi hanc artem anteà ſtuduerat. Regis Jacobi Carolique primi Archiater ſagaciſſimus, Collegii medicorum Londinenſium Collega, quondam præſes, digniſſimus, anatomes & chirurgiæ profeſſor longè celeberrimus, & rerum ad animalium geneſin pertinentium ſcrutator indefeſſus, qui propter circulationem ſanguinis à ſe inventam perpetuos aget in Medicina triumphos, & ob id

Semper honos nomenque viri laudesque manebunt.

Novam hanc ſuam ſententiam de motu & uſu cordis, & circuitu ſanguinis in prælectionibus ſuis anatomicis in theatro Medicorum aperuit, & novem poſt an. Francofurti primùm divulgavit.

Invento autem & depreheſo ſanguinis motu, quod famæ ſuæ æternitatem ſpondet, ad inveſtigandam animalium generationem animum ſedulò applicuit, quam ob rem adhibita frequenti Zootomia (nam ingens illi cujusvis generis, animantium copia & diſſecandi opportunitas abunde ſuppetiit) permulta in lucem protulit à ſe primum animadverſa atque notata. 'Primus enim 'invenit pullum à cicatricu'la originem trahere, punc'tum ſaliens cor eſſe, ſan'guinemque, ante formatum 'hepar, corque rubore tin'gi, partium diviſionem in 'ſpermaticas & ſanguineas 'nulli niti fundamento, nil 'indagantium ſcrutinio in u'tero à coitu ſe offerre, con'ceptum ovo analogo, mul'taque alia queis nunc ſu'perſedebimus.

Magnus ille vir licet in ſtabiliendo ſanguinis circuitu fæliciſſimus; in vaſis tamen lacteis cæcutiebat, chyli traductionem ad hepar per vaſa meſaraica affirmans.

Illi in animo fuit poſteros tractatibus pluribus beare, quos per bella civilia patriam ſuam infeſtantia amiſſos meritò plorat totius literatus orbis.

Obiit. an. 1657. æt. 80.

Exercitatio anatomica de motu cordis & ſanguinis in animalibus.

Francof. 1628. 4to. a *Lugd. Batav.* 1639. 4to. *cum*

a Prima *Harvæi* editio ſequenti exornatur titulo: *Exercitatio anatomica de motu cordis & ſanguinis in animalibus Guilielmi Harvæi* Angli medici regii & profeſſoris anatomiæ in Collegi

cum refutationibus Æmilii Pariſani, p. 267.

—— 1647. *4to.*

Patavii, 1643. *12mo. p.* 127. *Cui accedunt Joh. Wallæi epiſtolæ duæ, quibus Harvæi opinio roboratur.*

Extat quoque in libro cui titulus, Recentiorum diſceptationes de motu cordis, ſanguinis & chyli in animalibus.

Lugd. Batav. 1647. *4to.*

Hanc Anglico ſermone edidit Zacharias Wood, Med. Roterod.

Roterod. 1671. *12mo. p.* 285.

Extat etiam cum operibus Spigelii à Joh. Vander Linden recenſitis.

Exercitationes duæ anatomicæ de circulatione ſanguinis ad Joh. Riolanum filium.

Roterodami, 1649. *12mo.*

Cantab. 1649. *12mo. p.* 124.

Licet à multis reprehenſus & provocatus fuerit Harvæus nemini tamen reſpondere voluit, niſi Riolano cujus pluris fecit animadverſiones quam aliorum reprehenſiones.

Epiſtola ad Joh. Dan. Horſtium *de Inventis Aſellii & Pecqueti*, habetur in decade epiſtolarum medic. Joh. Dan. Horſtii.

Exercitationes de generatione animalium. Quibus accedunt quædam de Partu, de Membranis ac Humoribus uteri; & de Conceptione.

Londini 1651. *4to. p.* 301.
Amſtel. 1651. 1662. *12mo.*
Hagæ Comitis, 1680. *12mo.*

Anglico idiomate.
Londini, 1653. *8vo. p.* 566.

Exercitationes haſce circa an. 1633. ab auctore literis mandatas, & ingente labore elimatas in lucem edidit cum præfatione *Georg. Ent.* eq. aurat. M. D.

Auctor noſter progreſſum naturæ in generatione animalium perſcrutaturus ovum Gallinaceum Gallinæ ſubjectum ſingulis diebus

legio Medicorum Londinenſium. *Francof.* 1628. *4to. p.* 72. ad-

ſunt quatuor Figuræ venas brachii cutaneas exhibentes.

inſpiciendum ad alteratio-nes cognoſcendas proponit, qua in re *Hippocratem* illi aliiſque viam aperuiſſe ſe-quentia perpendenti in du-bium venire non poteſt ut ex libro de natura pueri art. 36. Edit. *Lind.* apparet. 'Etenim 'ſi quis ova viginti aut plu-'ra quo pulli ex ipſis exclu-'duntur, gallinis duabus aut 'pluribus ſubjicere velit; & 'ſingulis diebus à ſecunda ex-'ordiendo uſque ad ultimam 'qua excluderetur pullus ex 'ovo, ſubtrahere, confringe-'re, ac videre inveniat om-'nia ſe habere juxta meum 'ſermonem, quomodo vo-'lucris natura ad humanam 'conferre oportet. *Adde quod divinus ſenex conceptum e-tiam ovo aſſimilet hiſce ver-bis, libro ſuprà citato*, art. 4. 'qualis autem erat, con-'ceptus nempe utero excuſ-'ſus, ego referam, velut ſi 'quis ovo crudo externam 'teſtam circa adimat, in in-'terna vero pellicula inclu-'ſus liquor pelluceſcat.

De tuba uteri, *p.* 221.

De conceptu quædam, *p.* 235.

De callido innato, *p.* 244

De humido primigenito, *p* 252.

De partu, *p.* 257.

De uteri membranis & hu-moribus, *p.* 277.

De placenta, *p.* 285.

De umbilico. *p.* 288.

De conceptione, *p.* 293.

F I N I S.

Scriptores Omiſſi.

DIOCLES

CAryſtius, quia Caryæ natus Peloponneſi oppido. Rationalis ſectæ medicus Græcus, qui Polybum in Hippocraticæ ſcholæ adminiſtratione ſequutus eſt, & ſecundus ab Hippocrate ætate famaque, ut ſcribit Plinius, *lib.* 26. *c.* 2. *de laude Hippocratis.* Vixiſſe dicitur ſub Dario Hyſdaſpe rege Perſarum, & ſub Antigono rege. Hic primus anatomica ex profeſſo docuit, ac ſtilo conſignavit, quæ non ex ſcriptis ut antea, ſed ex parentum ſermonibus, ipſaque exercitatione tantum addiſcebantur, ut habet Galenus, *lib.* 2. *de Anatom. adminiſtrationibus*, *cap.* 1. *cui titulus* cur ab antiquis anatomica ſcriptis non tractarentur; quique illum tanti fecit, ut ejus authoritate decreta munire, teſtemque ſuæ doctrinæ paſſim advocare non dubitavit.

JESUS.

FIlius Hali.

Epiſtola, ſeu tractatus tres de cognitione infirmitatum oculorum; & curatione eorum.

Accedit liber quem compoſuit *Canamuſali* philoſophus de Baldach ſuper rerum præparationibus quæ ad oculorum medicinas faciunt, & de medicaminibus ipſorum rationabiliter terminandis.

Explicit liber *de curis omnium paſſionum oculorum*, quem fecit & compoſuit Cana-

namuſali philoſophus de Baldach.

Venet. per Bonetum Locatellium, presbyterum mandato & ſumptibus hæredum quondam nobilis viri domini Octaviani Scoti Modœticenſis an. dom. MCCCCC. ſexto calend. Februar. Fol. 26. Prodiit primò Venet. 1499. apud Aſulanum.

Hi tractatus exiverunt, unà cum chirurgia parva *Guidonis* & *Albucaſis*, cum cauteriis & aliis inſtrumentis, barbaræ traductionis.

Cap. vi. De tunicis oculi. Cap. vii. de humoribus, nervis & muſculis oculi. in Cap. xxi. deſcribitur muſculus palpebræ ſuperioris levator.

Apud Joh. Georg. Schenk in bibliotheca medica de *Canamuſali* legimus quod ſequitur.

Alcanamoſali ſeu *Canamuſali*, philoſophi de Baldach Armenici, de paſſionibus oculorum conſcriptus à David Armenico, & ex diverſis philoſophorum de Baldach voluminibus compilatus; quem *Alcanamoſali* ex Arabica lingua in Latinam convertit. Continet medicamenta varia & experta. Venetiis public. cum chirurgia Guidonis de Gauliaco aliorumque, 1469. Fol. apud *Aſulanum*.

THOMAS de AQUINO vel AQUINAS

ORdinis fratrum prædicatorum, *Alberti magni* in conventu Colonienſi auditor, & inſignis ſcholaſticus.

Multa ac præclara opera in lucem emiſit, & inter alia elegantiſſimum tractatum edidit de *motu cordis*, ut notat *Riolan.* in opuſculis ſuis novis & variis

Pariſiis anno 1652, impreſſis, pag. 13.

ETRUS MONTAGNANA

A Patria Montania, oppido Italiæ ſic dictus. Celeberrimus medicus & chirurgus, qui floruit circa an. 1440, & opus edidit, in uo picturis & imaginibus interiora hominis cum optimis expoſitionibus ſic effecta ſunt ut notiora eſſe non poſſint, teſte *Paſchal. Gallo in Biblioth. medic. p.* 352.

JOHANNES CONCOREGGIUS

NAtus Mediolani, inque collegium medicum paiæ receptus, primum Boniæ, deinde etiam in aliis aliæ academiis, & tandem icini medicinam magna im auditorum frequentia, iblicè profeſſus eſt.
Ob. 1438.

Praxis nova totius ferè mecinæ lucidarium, & flos rum medicinæ vulgò nunpata, quæ quidem quatuor actatibus continentur, viz. De diſpoſitionibus capitis & partium ejus, *Tract.* 1. De diſpoſitionibus cordis, pectoris & partium ejus, *Tract.* 2. De diſpoſitionibus ſtomachi, hepatis, ſplenis & aliorum membrorum naturalium, *Tract.* 3. De diſpoſitionibus membrorum genitalium, teſticulorum, matricis & aliorum annexorum *Tract.* 4.

Venet. 1515. 1521. *Fol.*

JOHANNES DIURIUS

BEllovacus Medicinæ profeſſor. Claruit 1519.

Scrinium medicinæ, autho- Joh. Diurio Bellovaco ipſius artis profeſſore.

Pariſ. 1519. 1536. *8vo. forma oblonga, chart.* 101.

Accedunt liber progno-ſticorum, liber Aphoriſmorum, Aphorismi *Joh. Damaſceni*, Floſculi *Cornel. Celſi*, Aphorismi *Arnoldi de Villa nova*, necnon collec tiones medicinales *Alex. Benedicti*, ch. 152.

Cap. 1. Secundi libri c elementis.

2. De conſtitutione co poris humani.

3. De generatione fœt & humano ſemine.

Ibid. 1536. 8*vo.*

HIERONYMUS BRAUNSCHWI

CHirurgus, natus Argentorati.

Librum chirurgicum Germanico idiomate ſcriptum evulgavit; quem in lingua Anglica tranſlatum & an. 1525. *Londini*, *Fol.* impreſſum, vidimus ſequenti titulo exornatum:

The noble Experyence of the vertuous handy Worke of Surgeri, practyſed and compyled by the moſt experte Mayſter Jherome *of* Brynſwyke, *borne in* Straesborowe *in* Almayne, *out of the Line of* Salern, *the which hath fyrſt proved and trewly fou by his awne dayly exerc ſinge.*

In ſex primis chartis a tomia continetur cum figu ſcelęti & nonnullis aliis p ſimè deſcriptis.

Procœmium ſic incipi *To the Laude of our Savi Chryſt Jheſu, and the H noure of his bleſſed Moder Lady Saint* Mary, *and the holy Company of Heav* &c.

GUILIELMUS HORMAN

SArisburienſis. Obiit 1535.

Anatomiam corporis hu ni 2 Lib. ſcripſit.

A

ALBANUS HYLLUS

BRitannus ille medicus nobiliſſimus atque optimus (verba ſunt Baſſiani Landi, Lib. 2. Hiſt. hum. p. 227.) & in omni diſciplinarum genere verſatus, qui multa in Galenum conſcripſit, &c. anatomen concernentia.

JOHANNES CAIUS,

NAtus Nordvici in Anglia 1510. Joh. Bapt. Montani Patavii Diſcipulus. Creatus Medicinæ Doctor primùm Bononiæ, deinde Cantabrigiæ, tumque an. 1547. Regis *Edvardi* Sexti, Reginæ poſteà *Mariæ*, & Reginæ *Elizabethæ* medicus ſucceſſivè factus. Ob. 1573. æt. 63.

Multa & præclara ingenii ſui monumenta reliquit.

Anatomica ſunt quæ ſequuntur, *Commentarius in libros* Galeni *de adminiſtrationibus Anatomicis:* Item *in ejusdem librum de motu muſculorum: in librum de oſſibus ad Tyrones : in Anatomiam* Hippocratis, *&c.* Quos libros vetuſtate corruptos integritati reſtituit, & annotationibus illuſtravit ac emendavit.

Baſil. 1544. *4to.*

AMATUS LUSITANUS, *aliàs* JOHANNES RODERICUS CASTELLI ALBI, vel CASTELLI ſimpliciter,

CLaruit circa an. 1546. Philoſophus & medicus in Gymnaſio Salmuticenſi, ut habet *Neander*. Primùm Ferrariæ medicinam profeſſus eſt; hinc à Racuſino Senatu magnis conditionibus evocatus. Rex Poloniæ ingenti proemio eum invitavit, ſed ire recuſavit. Vir fuit eruditionis non proletariæ, ut monumenta teſtantur quæ

in literatæ poſteritatis uſum reliquit: Scripſit enim Curationes medicinales variâ rerum cognitione refertas, in quibus exemplo *Hippocratis* morborum hiſtorias à ſe obſervatas recenſet. Verùm *Joh. Crato* plura conficta, quam facta illum ſcripſiſſe & interim opiniones ſuas iſto modo confirmare voluiſſe annotavit.

Curationum Medicinalium centuria prima.

Florentiæ, 1551. 8*vo.*
Venet. 1654. 12*mo.*

Amati Luſitani Doct. Medic. præſtantiſſimi Curationum Medicinalium Centuriæ 7. hac ultima editione recognitæ & valde correctæ.

Burdigalæ, 1620. 4*to. p.* 800.
Barcinonæ, 1628.
Lugd. 1560. 12*mo.* 1580. 12*mo.*
Francof. 1646. *fol.*

In Scolia ad curationem 52. de pleuritide ac de ratione vera, propter quam in pleuritide ſecanda vena ſit axillaris ejuſdem brachii ubi dolor eſt. Et in curatione 70. centur. 5. in qua docetur quod propagines venæ, azygos, *i. e.* venæ paris expertis conjungantur ramulis venæ cavæ, thoracis internas partes nutrientibus, ſtructuram venæ ſine paris deſcribit, oſtiolaque quædam in ejus orificio à ſe deprehenſa notat etiam; quæ anno 1547. Ferrariæ à *Joh. Baptiſta Cannano* coram multis demonſtravit.

ROBERTUS RECORD,

BRitannus. Claruit circa ann. 1554.

Scripſit de Urinis & de Anatomia librum.

N I-

a The Urinal of Phyſik, by *Rob. Record.* Doctor of Phyſick. *London*, 1582. 8*vo.* 1665. 8*vo. min. p.* 111. Vaſa Urinaria deſcribuntur, & figuris illuſtrantur a pag. 2. ad 9.

The Urinall of Phyſicke, compoſed by Maiſter *Robert Recorde. London.* 1599. 8*vo. Dedicatio data eſt anno* 1547.

NICOLAUS de HAULTPAS.

DE *Contemplatione humanæ naturæ, nempe de formatione fœtûs in Utero.* | *Lutet.* 1555. *8vo. Chart.* 2.

PETRUS FRANCO.

DE *Turriers en Provence demeurant à preſent à Orenge.*

Traité des Hernies, contenant une ample declaration de toutes leurs eſpeces, & autres excellentes parties de la Chirurgie, aſſavoir de la Pierre, des Cataractes des yeux, &c. Avec leurs Cauſes, Signes, Anatomie des parties affectées, &c.

A Lyon, 1561. *8vo. p.* 554.

In hoc libro omnia viſcera in abdomine, organa generationi in utroque Sexu inſervientia, & oculi Anatomicè deſcribuntur.

*

JACOBUS PELLETARIUS,

NAtus eſt in Gallia. Ob. an. 1582.

De Conciliatione locorum Galeni *Sectiones duæ.*

Pariſ. 1564. *8vo. Ch.* 40.
Marpurg. 1607. *8vo.*

Q 5 *Epi-*

* *Petit Traité, contenant une des parties principalles de Chirurgie, la quelle les Chirurgiens herniers exercent. Fait par Pierre Franco Chirurgien de Lauſanne Lyon* 1556. *8vo. Des* 8 *eſpeces des Hernies, & des Accidens qui leurs ſurviennent. De la Pierre en la Veſſie. De la cure de la Cataracte. De Ungula. Des bouches & levres fendues, de la maniere d'extirper une jambe ou bras. Des luppies, & des autres abcez flegmatiques.*

Epiſtola Nuncupatoria ad amplissimum Medicorum Pariſienſium Ordinem data eſt an. 1560.

NICOLAUS RORARIUS,

MEdicus Utinenſis.

Contradictiones, dubia & Paradoxa in libros Hippocratis, Celſi, Galeni, Aetii, Æginetæ, Avicennæ, *cum eorundem Conciliationibus.*

Venet. 1566. *8vo. p.* 620.

DOMINICUS LEONUS,

LUnenſis. Cui patria eſt oppidum Zuccanum in Agro Lunenſi. In celeberrimo Bononiæ Gymnaſio medicinæ interpres.

Ars medendi humanos particulareſque morbos à capite usque ad pedes.

Bononiæ, 1576. *4to. p.* 572.

Pag. 1. *Capitis Anatome cum origine nervorum.*
P. 441. *Auris.*
P. 526. *Dentium.*
P. 274. *De ſpinali medull*
P. 534. *Linguæ.*
P. 359. *De Lachrymis.*
P. 479. *Naſi.*
P. 7. *De Nervis.*
P. 329. *Oculi.*
P. 221. & 482. *De Organo Olfactûs.*
P. 325. *De partibus-Ori*
P. 519. *De Palato.*

JOH. JACOB. WECKERUS,

BAſilienſis. Reipublicæ Colmarienſis Phyſicus. Floruit 1562. Obiit 1586.

Medicinæ utriuſque Syntaxes, ex Græcorum, Latinorum, Arabumque Theſauris collectæ.

Baſiliæ, 1576, *fol. p.* 75

Anatomica continentur pag. 1. ad 101.

O

OMNIBONUS FERRARIUS,

Medicus Philoſophus.

De Arte Medica Infantum, Lib. IV.

Brixiæ, 1577. *4to. p.* 195. 1598. *4to.*
Lipſiæ, 1605.

Cap. 2. *De Lacte.*

JOHANNES FRAGOSUS,

Toletanus. Hiſpaniarum Regis Medicus & Chirurgus.

De Chirurgia Liber.

Matriti, 1581. *fol.*

Cirurgia Univerſal à ora nuenamente emendada, yanadida en eſta ſexta impreſſion. Per Ellicenciado Juan Fragoſo.

En Alcula de Henares, 1621. *fol. p.* 685.

Intra Pag. 1. & 63. comprehenduntur anatomica.

FRANCISCUS ROSSETUS,

Gallus. Medicin. Doctor.

Traitè nouveau de l'hiſterotomotokie, ou Enfantement Cæſarien. Par François Rouſſet, Medicin.

A Pariſ. 1581. *p.* 228.

Exſectio fœtûs vivi ex matre viva, ſine alterutrius vitæ periculo, & abſque fæcunditatis ablatione, à Franciſco Roſſeto Gallicè conſcripta. A Caſp. Bauhino Prof. Med. Baſil. Ord. Latio reddita, & variis Hiſtoriis aucta.

Francof. 1601. *8vo. p.* 286.
Baſil. 1582. 1591. *8vo.*
Pariſ. 1590. *8vo.* Extat etiam

etiam in Gynæciorum Libris à Spachio editis.

Muſculi Abdominis in hoc libro delineantur: Extat etiam *Aſpectus imi ventris aperti.*

PETRUS FORESTUS,

NAtus eſt Alcmariæ 1522. Creatus Med. Doct. Bononiæ, poſtquam Patavii *Veſalium* anatomica tractantem audivit. Lutetiæ Praxin medicam primò exercuit gratus Vido Vidio & Jacobo Sylvio; in patriam reverſus per annos 12. medici munere functus, indeque Delphis evocatus ibidem annos 4. Medici Spartam ornavit. 1575. in academia Lugdunenſi Batav. medicinam profiteri cœpit. Ob. Alcmariæ 1597. æt. 75.

De incerto, fallaci Urinarum judicio libri tres.

Antverp. 1583. 8*vo.*
Lugd. Batav. 1589. 8*vo. pag.* 318.

Cap. I. Quid ſit Urina.
Cap. II. De generatione urinæ, deque apparatu ſanguinis atque reliquorum humorum.

SALUSTIUS SALVIANUS,

MEdicus Romanus, & in Romano Gymnaſio medicinæ Theoreticæ publicus profeſſor.

De Calore naturali, acquiſititio, & febrili, libri 2. *Quibus accedunt libri* 2. *De Concoctione.*

Romæ, 1586. 8*vo. p.* 276.

A L-

ALBERTINUS BOTTONUS;

Ex Familia Parmæ illuſtri Natus eſt Patavii, ubi Philoſophiæ & Medicinæ Doctor creatus; primùm per Sexennium Logicam docuit; deinde an. 1555. medicinam Theoreticam ordinariam in Academia Patavina publicè legere cœpit. Obiit Senex an. 1596. relictis ingentibus opibus, & ædibus magnificis.

De Morbis Muliebribus.

Patav. 1585. *4to. Chart.* 104.
Baſil. 1586.

De Morbis Muliebribus Liber ſecundus.

Venet. 1588. *4to. Ch.* 100.

Extat etiam in Gynæciorum libris à Spachio editis

De Conceptione & Uteri Structura multum.

ANUTIUS FOETIUS,

NAtus Divioduni Mediometricum, 1528. Creatus Medicinæ Doctor Lutetiæ Pariſ. Poſtquam 40. annos in patria medicinam fæliciſſimè feciſſet, in eadem obiit 1596. æt. 68.

Oeconomia Hippocratis Alphabeti ſerie diſtincta. Anutio Foëtio Mediomatrico Authore.

Francof. 1588. *fol. p.* 694.

In hoc libro inter multa alia partium humani corporis appellationes ab Hippocrate uſitatæ dilucidè explicantur.

JO-

JOHANNES SCHENKIUS,

GRafenbergenſis. Medicus apud Briſgoios quondam florentiſſimus. Natus 1530. Creatus Tubingæ 1554. Med. D. & factus Phyſicus Friburgenſis in Briſgavia, ibique uſque ad vitæ ſuæ finem fæliciſſimè medicinam exercuit. Obiit 1598. æt. 68. Librorum helluo, magna & viva bibliotheca à filio Georg. Schenkio appellatur. Foras dedit *Obſervationum medicarum, rararum, novarum, admirabilium, & monſtroſarum volumen, ſeptem tomis diſtinctum & abſolutum, & de toto homine inſtitutum.*

Francof. 1600. 1609. *fol.*
Friburg. Briſgoiæ, 1604. 8*vo.*
Lugd. 1643. *fol. à Carolo Sponio edit.*
Francof. 1665. *fol. p.* 918. hæc Editio novis recentiorum Authorum Obſervationibus aucta eſt à *Laur. Strauſio.*

In hoc opere multa circa humani corporis Anatomen & Fabricam continentur.

MARCUS ANTONIUS ULMUS,

PAtavinus. Philoſophus ac Medicus Bononienſis, & Patavini Gymnaſii Profeſſor publicus.

Uterus Muliebris, h. e. *de indiciis cognoſcendi temperamenta Uteri, vel Partium genitalium ipſius Mulieris, lib.* 1. *

Bononiæ, 1601. 4*to. p.* 235.

Phyſiologia Barbæ humanæ.

Venet. 1604. *fol.*

In hujus operis ſumma eruditione conſcripti, *Pag.* 16. agitur de Maxilla inferiori

* In fine Libri, *Uterus Muliebris &c.* adjecit *Phallum virilem, hoc eſt, de indiciis cognoſcendi Temperamenta Teſtium, vel partium Genitalium ipſorum virorum.*

riori & Mento.
Pag. 25. De Pilis.
Pag. 212. De Unuchis.
Pag. 226. De Caſtratione fæminarum.
Pag. 317. De Teſtibus mulierum.

JOHANNES HUCHERUS,

BEllovacus. Conſiliarius Medicusque regius, Monſpelienſium Medicorum Cancellarius.

De Sterilitate utriuſque Sexûs.

Aureliæ Allobrogum, 1610. 8*vo*. *p*. 910.

Teſtium Hiſtoria anatomica, *p*. 39.
De Pene, *p*. 67.
De Partu, *p*. 572.

HENNINGUS ARNISÆUS

GErmanus, Halberſtadienſis Philoſ. & Med. Doctor. In Academia Julia Prof. Demùm *Chriſtiani* IV. Regis Daniæ Archiater. Medicus ; & Anatomicus ſui temporis præſtantiſſimus fuit, qui cadavera illa humana ſecuit, & præparavit quibus in figurarum & tabularum ſuarum delineatione uſus eſt *Chriſtoph. Gertnerus*, pictor, ſuâ arte admodum celebris, juſſu *Henrici Julii*, Ducis Brunſvicenſis. Ob. 1635.

Obſervationes aliquot Anatomicæ.

De Obſervationibus aliquot Anatomicis Epiſtola extat, cum Gregorii Horſtii Obſerv. Medicin. lib. 4. *prioribus.*

Ulmæ, 1628. 4*to*. *p*. 450.

Henningi Arniſæi, *regis Daniæ Archiatri, Diſquiſitiones de partûs humani legitimis terminis : Ejusdemque Obſervationes & Controverſiæ Anatomiæ.*

Francof. 1642. 12*mo*. *p*. 292.

Obſervationes autem ſunt de Ventriculis Cerebri, Exortu

ortu & Inſertione Nervorum, Uſu Urachi, Uſu Veſiculæ felleæ, & Ductibus Choledochis, Uſu Lienis Disjunctione Oſſium Coxendicis & Pubis in Partu.

FORTUNIUS LICETUS,

GEnuenſis. Philoſophus ac Medicus, primùm Piſis, poſteà in Patavino Lycæo Philoſophiam primo Loco docens.

De his qui diu vivunt ſine alimento, item de alimento, alendi functione, nutriendo corpore, fame, ſiti calore nativo, &c.

Patav. 1612. *fol. p.* 361.

De perfecta Conſtitutione hominis in Utero liber I. *in quo cauſæ omnes fœtum conſtituentes*, &c.

Patav. 1616. *4to. p.* 119.

Author in hiſtoriâ propriorum operum Patav. an. 1634, editâ, de hoc Tractatu loquens, ſubjungit ſequentia, paginâ *ſcil.* 13. ‚Contradictorem habuit ‚Mundinum Venetiis medi-‚cinam facientem, qui licet ‚ferè totum quartum librum ‚ſuæ diſputationis *de genitu-‚ra* ſcripſerit adverſus mea ‚dogmata in hoc libello pro-‚poſita, non tamen ideo me ‚trahere potuit unquam ad ‚reſponſionem ullam; quo-‚niam etiam hic viderim ip-‚ſius conatibus meas theſes ‚non expugnari, quibus ac-‚curatè totum opus faculta-‚tis formatricis, ac genera-‚tricis in utero pertracto ‚proindeque libellum non ‚indigere novæ meditationis ‚auxilio.

De Spontaneo viventium Ortu libri 4. *in quibus de Generatione animantium*, &c.

Vicentiæ, 1618. *fol.* 323.

De Motu Sanguinis, Origine Nervorum, Cerebro leniente Cordis æſtum, &c.

Utini, 1647. *4to.*

DUN-

DUNCANUS LIDDELIUS,

SCotus. Aberdonienſis M. D. & ejusdem in Academia Julia Profeſſor.

Ars Medica ſuccinctè & perſpicuè explicata. *Hamburgi*, 1607. 8*vo*. 1616. 8*vo*. *p.* 868. 1628. 8*vo*.

Cap. IV. De natura & differentiis partium Corporis humani. V. De Callido innato & Spiritibus. VII. De Nutritione & Accretione. VIII. De Humoribus. IX. De Generatione hominis. XII. De Senſibus.

DAVID de PLANIS CAMPI,

CHirurgus.

Diſcours de la Phlebotomie. Avec un Traité des Criſes. Dediè à la Reyne mere du Roy.

A Paris, 1620. 8*vo*. *p.* 164.

In hoc libro Venæ quæ ſecari ſolent deſcribuntur.

ANTONIUS PONCE SANTE CRUZ,

PRimarius Valliſoletanus, nunc autem à cubiculo *Philippi* IV. Regis Catholici, & Protomedicus generalis.

Opuſcula Medica & Philoſophica, quæ continent, 1. *Diſputationes in primam Avicennæ.* 2. *De Hippocratica Philoſophia.* 3. *De Pulſibus.*

Matriti, 1624. *fol.* Opuſculum primum continet pag. 305. In quibus plurima occurrunt quæ rem anatomicam illuſtrant.

LUDOVICUS DU GARDIN,

MEdicinæ Doctor & Profeſſor regius Ordinarius in alma Univerſitate Duacenſi.

Hortenſii Manuductio per omnes Medicinæ partes, ſ. *Inſtitutiones Medicinæ.*

Duaci, 1626. 8*vo. p.* 408.

A Pag. 177. ad p. 350. continentur anatomica.

Ludov. Gardini, *Med. D. ac Prof. Ord. in alma Univerſitate Duacena Manuductio, per omnes Medicinæ Partes*, ſ. *Inſtitutiones Medicinæ in tres libros digeſtæ.*

Duaci, 1634. 4*to.* Pars prima continet pag. 300. Acceſſunt Orationes de diverſis illis venis quæ diverſis temporibus, diverſaſque ob occaſiones, ratione Pleuritidis ſunt ſecandæ.

Circumſtantiæ & Tempora de variis venis, Pleuritidis ratione ſecandis, inter varios medicinæ proceres litem dirimentia.

Duaci, 1632. 4*to.*

HENRICUS DANIEL,

ANglus. Claruit circa annum 1379.

The Judical of Urines, fol. Chart. 62. In Cap. 2. de generatione *Urinæ*, viſcera etiam in *abdomine*; in Cap. 3. venæ, cerebrum, & nervi deſcribuntur.

In libro cui titulus, *The Schepherd's Calendar*, proſtant duæ figuræ ligno inciſæ, una Sceleton humanum exhibet, altera venas in corpore ſecandas notat, cum explicatione.

GUI

GUILIELMUS BULLEINE,

ANglus, M. D.

A little Dialogue between two Men; the one called Sorenes, *and the other* Chirurgi, *concerning Apoſtumations and Wounds.*

London, 1579. *fol. Ch.* 46.

Hic multa anatomica; cum figura Sceleti ex Chirurgia magna *Veſalii.*

BARTHOLOMÆUS CASTELLUS

MEſſanenſis. Theologus, Philoſophus & Medicus.

Lexicon Medicum Græco Latinum Barthol. Caſtelli ſtudio, ex Hippocrate *&* Galeno *deſumptum.*

Meſſanæ, 1598. 8*vo. p.* 434. *Venet.* 1607. 8*vo. Baſiliæ*, 1628. *Venet.* 1626. 8*vo. Roterod.* 1644. 8*vo.* 1651. *à Raveſtein, pag.* 517. 8*vo.* 1657. 1665. *Norimb.* 1682. *à Brunone.*

In hoc Lexico omnia fere vocabula anatomica explicantur.

*MELAMPUS.

FLoruit A.M. 2705. ante C. 1257. juxta alios, ante C. 1338. & alios 1357. *Wolfg. Juſtus in Chronol. Medic.*

Melampi de nevis corporis tractatus, Nicolao Petreio Corcyræo interprete. Cum *Meletii de Natura ſtructuraque hominis,*

Venet. 1552. 4*to. a pag.* 189. *ad* 191.

" Melampus, quem Proeti
" Argivorum Regis filias,
" mentis exceſſu, ac inſania li-
" beraſſe Autores memorant,

"cum exigua quædam de Ne-" vis, qui in hominum cor-"poribus conſpici ſolent, per-" ſtringat, lepida admodum" interpretatiuncula, ſtudio-" ſorum aures demulcet. *Petreius in dedicat.*

Exſtat etiam *Græc. & Latin.* cum *H. Cardani Metopoſcopia*,

Paris 1658. *Fol.*

* POLEMON.

Phyſiognomicon, operâ Camilli Peruſci editum græce,

Romæ, 1545. 4*to*.

Cum *Aeliani variæ hiſtoriæ lib.* 14. Græce itidem, aliiſque. *Linden. renovat.*

Polemonis Athenienſis inſignis Philoſophi naturæ ſignorum interpretationis: Nicolao Petreio Corcyræo interprete. Cum *Meletii de natura ſtructuraque hominis*,

Venet. 1552. 4*to. a pag.* 147. *ad* 179.

"Ex auditoribus Xenocra-" tis, Gymnaſii ejus ſucceſ-" ſor extitit. Ex ſignis, quæ in" hominum corporibus ple-" rumque apparent, ita natu-" ras, ac plurimorum mores" explicat, ut eorum mentis," cogitationumque conſilia," ac cordis adyta, penetraſſe" videatur. *Petreius in dedicatione.*

* MELETIUS.

Meletii Philoſophi de natura ſtructuraque hominis opus, Polemonis Athenienſis inſignis Philoſophi naturæ ſignorum interpretationis: Hippocratis de hominis ſtructura. Dioclis ad Antigonum Regem de tuenda valetudine Epiſtola. Melampi de Nevis corporis tractatus. Omnia hæc prius non edita, Nicolao Petreio Corcyræo interprete.

Ve-

Venet. 1552. *4to. pag.* 191. præter Titul. Dedicat. & Indices. *Meletius a p.* 1. *ad* 146.

"Meletius, abſolutiſſimum "opus, ſtructuræ ac naturæ "hominis perſcripturus, om- "nes antiquorum (ut ipſe ad "ſui operis initia teſtatur) ſi- "bi evolvendos propoſuit, "ut, quod ſparſim in eorum "libris de homine compre- "henſa, nec abſolute expli- "cata fuerant, in unius operis "ſeriem redigerentur. Ab e- "lementis itaque mundi ex- "orſus, ad corporis elementa "progrediens, quo pacto hoc "animal gignitur: alimen- "tumque ſumit: ac quot vi- "tales, naturalesque ac ani- "males facultates, ſuas in ip- "ſo actiones oſtendunt, per- "ſpicue declarat. Tum, prius- "quam corporis partes ſingil- "latim explicare aggrediatur, "quomodo mens per ſenſus "agat: quid triplex animæ fa- "cultas ſit: nec non quot vir- "tutes, quæ principales ap- "pellantur ſint; Quæve virtu- "tis ac vitiorum genera, quæ "ex ipſis proveniunt, habean- "tur: ſimulque quo pacto, "gaudium, triſtitia, riſus, "lachrymæ, ac ſomnus con- "ſtituantur, luce clarius o- "ſtendit. *Petreius in dedicatione.*

---

*PETRUS APONENSIS, vel de APONO, al. ABANO.

Natus eſt in vico Abano, urbi Patavinæ vicino, A. C. 1250. Patre Conſtantio de Abano, Notario publico: fuit Medicinæ Profeſſor Bononiæ, & Philoſophus, nec non Medicus, atque Aſtrologus clariſſimus, qui herbarum & lapidum virtute, certo cœli aſpectu, ſtatisque horis uſus, faſcinari homines credebatur, unde etiam Magiæ ſuſpectus, inque jus vocatus, ſed, pendente lite, mortuus eſt: nec tamen ſic e manibus judicum elapſus, in effigie ſupplicium tulit, quæ Patavii in foro, lecta condemnationis ſententia, flammis tradita: quia Philoſophiam cum Medicina, & Aſtrologiam cum naturali magia copulavit, ideo Conciliatoris nomen meruit. Narratur de eo, quod nunquam vocatus valetudinis curandæ gratia ad ægros extra urbem

prodierit, niſi conſtituto ſtipendio dietim 50 Coronatorum: & cum ad ſummum Pontificem, Honorium IV. aliquando ægrotantem accerſeretur, pactum prius eſſe ſingulis diebus ſoſtri loco 400 Coronatos. Lac natura ſic abhorruit, ut nec illud comedentes, ſine nauſea, aſpicere poſſet.

Obiit A. C. 1316. Aet. ſuæ 66. *Linden. renov.*

Conciliator differentiarum Philoſophorum, & præcipue Medicorum.

Papiæ 1490. *Fol.*
Venet. 1496. 1504. *Fol.*
1565. *Fol. Lind. renov.*

Petri Aponenſis Liber Conciliator differentiarum Philoſophorum præcipueque Medicorum appellatus: noviter caſtigatiſſime impreſſus: collatusque cum exemplari, quod fuerat manu propria caſtigatum ſenis illius noſtra tempeſtate celeberrimi Joannis Aquilani; qui ſumma cum laude diu practicam medicine ordinarie Patavii eſt profeſſus. &c.

Venet. 1521. *Fol.*

In hoc libro multa anatomica continentur.

---

* PHILIPPUS MELANTHON.

Liber de Anima recognitus ab Autore Philip. Melant.

Witemberg. 1556. 8*vo.*

In Præfatione dicit, "Intexui de præcipuis membris humani corporis deſcriptiones qualeſcunque. "Nam diſcerni potentiæ "animæ ne poſſent quidem, "niſi earum domicilia, ſeu "machinæ in corpore ho"minis aliquo modo oſten"dantur &c. Etſi igitur "doctrina anatomica in his "libellis integra comprehen"di non poteſt, nec ſubito "adoleſcentia exiliſſimarum "partium deſcriptionibus o"neranda eſt, tamen præci"puas partes, & quidem "grandiores omnibus homi"nibus notas eſſe valde pro"deſt. Secutus ſum autem "Scriptores optimos, Ga"lenum, Veſalium, & Leo"nartum Fuchſium, & ad"hibui amicos interdum Ja"cobum Milichium, & "Peucerum generum meum.

Editus deinde cum commen-

mentario *Magiri, Franc.* 1603. 8vo.

Hoc titulo: *Joannis Magiri Doct. Med. & Philoſoph. Anthropologia, hoc eſt, commentarius in aureum Philippi Melanchtonis libellum de anima, completus, & locupletatus, opera Georgii Cauſungeri, D. Med. & Phyſici Reip. Fridbergenſis ordinarii.*

*JOHANNES PINCIERUS.

NAtus Wetteris A. C. 1556. Patre Theophilo Pincier. Medicinæ Doctor Baſileæ, & Phyſices Profeſſor publ. poſt aliquot annorum decurſum Herbornæ renunciatus eſt, tandemque hinc ſeceſſit Marpurgum, ubi in otio vixit, & obiit medicus & Poëta clariſſimus circa A. 1600. *Linden. renov.*

Otium Marpurgenſe in ſex libros digeſtum: quibus fabrica corporis humani inſertis paſſim diſputationibus, hiſtoriis & fabulis ad rem pertinentibus, facili ac perſpicuo carmine deſcribitur a Johanne Pinciero.

Herborn. Naſſovior. 1614. 8vo.

* Hic quoque memorari poſſe videtur Tabula quædam vetuſtior, in aes inciſa. In ejus dimidia altera parte exhibetur ſceletus hominis à parte priore, juxtaque eum figura hominis ab eadem parte, eodem in univerſum ſtatu, oſtendens primos poſt tegumenta communia muſculos. In altera, ſceletus à parte poſteriore, pariterque juxta eum, eodem etiam in univerſum ſtatu, figura hominis, oſtendens quoque primos a parte poſteriore muſculos. In inferiore parte Tabulae à latere ſceleti primi inciſum DOMENICO FIORENTINO. *Fol. parv. oblong.* Eſt vero perelegans, & ab Artifice non vulgari confecta, magis tamen ad uſus Pictorum, quam Anatomicorum.

NOMINA
OMNIUM SCRIPTORUM
Qui in

Hoc libro continentur ordine Aphabetico diſpoſita.

A.

A*Bubeter* Rhaſes 37
Actuarius Johannes 40
Adamus Luchtenius 191
Adrianus Junius 132
——— Spigelius 232
Ægidius Romanus 205
Æmilius Pariſanus 223
Aëtius 33
Albanus Hillus 247
Albericus Gentilis 156
Albertinus Bottonus 253
Albertus 42
Albertus Durer 62
——— Novocampianus 100
Albucaſa 38
Alcinous 31
Alcmæon 9
Alexander Achillinus 56
——— Benedictus 60
——— Maſſarias 197
Aloyſius Albertus 235
Alphonſus Rodericus Guevara 163
Amatus Luſitanus 247
Ambroſius Paræus 118
Andreas Cæſalpinus 164
——— Helepyrus 149
——— Lacuna 63
——— Laurentius 174
——— Leon 161
Andreas Libavius 208
——— Planerus 148
——— Veſalius 77
Angelus Fortius 90
Anut. Foeſius 253
Antonius Ludovicus 74
——— *Maria* Bettus 129
——— Merindolus 209
——— Mizaldus 144
——— Ponce S. Cruz 257
——— Zenon 52
Aratus 14
Aretæus 27
Archangelus Piccolhominus 153
Ariſtoteles 9
Averroës 42
Avicenna 40
Auguſtinus Buccius 149
Aurel. Corn. Celſus 15

B.

B*alduinus* Ronſæus 169
Baptiſta Codronchius 185
Barth. Anglicus 47
——— Cabrolius 187
——— Caſtellus 259
——— Euſtachius 120
Baſſian. Landus 75
Bernhardinus Cajus 197
——— Montana 100

Bern-

Bernhard. Teleſius 161
——— Gordonius 43

C.

Cæſar Cremonius 233
——— Oddonius 101
Cajus Plinius 17
Camillus Theſaurus 170
Carolus Stephanus 92
Caſpar. Aſellius 236
——— Bartholinus 200
——— Bauhinus 158
——— Hoffmannus 206
Chriſtoph. Guarinomius 184
——— Meurerus 171
——— Nunez 204
——— Pecelius 128
——— Plantinus 137
——— Preibiſius 222
——— Rumbaum 153
——— Scheinerus 213
——— a Vega 107
Claudius Galenus 20
Conradus Geſnerus 74
Conſtantinus 38
Conſtantius Varolius 139

D.

Daniel Bucretius 234
——— Moeglingus 161
——— Sennertus 220
David Chytræus 147
——— *de* Planis Campi 257
——— Herlicius 200
——— Kynalochus 171
Democritus 8
Diocles 243
Dinus de Garbo 43
Dominicus Terellius 145
Dominicus Bertaccius 152
——— Leonus 250
Dioniſius Paulus 90
Duncanus Liddelius 257

E.

Edmundus Hollingius 163
Emanuel Nonnius 160
Eraſiſtratus 14
Eucharius Rhodion 65
Euſtachius Rudius 157

F.

Fabr. Bartholetus 214
Federicus Bonaventura 184
Felix Platerus 149
Ferdinandus Mena 106
Fortunius Licetus 256
Fran. Antonius Caſerta 221
——— *Martin. de* Caſtrillo 109
——— *Matthæus* Fernandez 215
——— Michinus 107
——— Plazzonius 221
——— Roſſetus 251
——— Putæus 119
——— Spinæus 222
——— Tidicæus 206
——— Valeſius 113
——— Ulmus 146
Frid. Petri 144

G.

Gabr. Cuneus 123
——— Falloppius 115
——— *de* Zerbis 53

Galeot. Martius 199
Georg. Bartiſch 151
—— Graſeccius 188
—— Horſtius 188
—— Valla 53
Germanus Courtin 203
Gregor. Horſtius 189
—— Nymannus 238
—— Nyſſenius 133
Gualt. Herm. Riffus 91
Guido de Cauliaco 48
Guill. Bulleine 259
—— Fabritius Hildanus 225
—— Harveus 239
—— Horman 246
—— Rondeletius 237
—— du Vall 215

H.

Hannibal Albertinus 212
Hector Sclanovius 197
Helkiah Crook 212
Heningus Arniſæus 255
Henr. Daniel 219
—— Hopfnerus 238
—— Paxmannus 109
—— Petræus 200
—— Stephanus 124
Herophilus 12
Hieron. Braunſchwig 246
—— Capivaccius 168
—— Cardanus 133
—— Fabricius ab Aquap. 176
—— Mercurialis 138
—— Montaltus 163
—— Senis 179
—— Thriverius 90
Hippocrates 1
Hippolitus Boſcus 180
Horatius Augenius 170

I.

Jac. Berengarius 57
—— Bordingus 163
—— Foroliviensis 50
—— Grevinus 124
—— Guillimæus 173
—— Lopez 60
—— Marque 199
—— Milichius 96
—— Mœcius 236
—— Mullerius 212
—— Pelletarius 249
—— Rueff 107
—— Schegkius 77
—— Schalingius 205
—— Segara 171
—— Sylvius 101
Jaſon à Pratis 59
Jeſus 243
Ilfonſus Nuneſius 190
Joach. Camerarius 100
Joach. Fortius Ringelbergius 61
Jodoch. Willichius 92
Joh. Anglicus 52
—— Baniſter 145
—— *Baptiſta* Cannanus 137
—— —— Carçan. Leonis 14
—— —— Corteſius 23
—— —— Montanus 11
—— —— *de* Gello 19
—— Bockelius 15
—— Burgowerus 22
—— *Caſp.* Helblinus 21
—— *Conrad.* Rhumeliu
22

Jo

Johannes Cajus 247
—— Carvinus 120
—— Concoreggius 245
—— Coſta & Coſtæus 115
—— Crato 123
—— de Vigo 56
—— de Keram 52
—— Diurius 245
—— Dryander 71
—— Duvalius 210
—— Fernelius 75
—— Fragoſus 251
—— Gersdorff 100
—— Gorræus 95
—— Guintherius 68
—— Hall 126
—— Heinstius 228
—— Hucherus 255
—— *Hieron.* Bronzerius 235
—— *Jac.* Weckerus 250
—— *Jeſſenius* à Jeſſen 184
—— Lalamantius 110
—— Lygæus 108
—— *Matth.* de Gradibus 51
—— Manelphus 213
—— *Math.* Viringus 172
—— Padovanus 160
—— *Philip.* Ingraſſias 185
—— Pincierus 263
—— Piſtorius 204
—— Poſthius 161
—— Remmelinus 218
—— Riolanus 191
—— *Rudolph.* Saltzman. 239
—— Schenkius 254
Johannes Siſinus Annabilis 209
—— Tagaultius 91
—— Tarduinus 215
—— Valverda 111
—— Viſcherus 144
—— *Walter.* Viringus 60
Julius Caſſerius 181
—— *Cæſar* Arantius 134
—— —— Scaliger 217
—— —— Claudinus 212
—— Jaſſolinus 141
—— Pollux 27

L.

Lactant. Eugenius 134
Latinus Tancredus 191
Leonhardus Botallus 127
—— Fuchſius 98
—— Thurneiſerus 146
Liberalis Crema 231
Lucas Guarici 62
Ludovic. Bonacciolus 72
—— Buccaferrea 95
—— Collado 108
—— Gardinius vel du Gardin 258
—— Septalius 191
—— Vaſſæus 73
Lycus 14

M.

Magnus Hund 54
Marcus Anton. Turrian. 54
—— —— —— Ulmus 254
Marinus 15
Marianus Sanctus Barolitanus 62

Matth.

Matth. Curtius 97
—— Dreſſerius 148
—— de Gradi 51
—— *Ludovicus* Glandorp 216
Maturinus Montanus 109
Melampus 259
Melchior Sebizius 229
Meletius 260
Menelaus Winſenius 189
Michael Doringius 239
—— Gavaſſetius 156
—— Poll 180
—— Scotus 55
—— Servetus 104
Mundinus 44
Mundinus Mundinius 198

N.

Nemeſius 35
Nicolaus de Haultpas 249
—— Maſſa 66
—— *Nancelius* Trachyenus 201
—— Nicolus 50
—— Rorarius 250
—— Sammichellius 170
—— Taurellus 156

O.

Octav. Horatianus 34
Omnibonus Ferrarius 251
Oribaſius 31
Otto Casmannus 172

P.

Parthenius 61
Paulus 33
Paulus Sarpa 22
Pelops 19
Petrus Aponenſis 261
—— Bellonius 106
—— Forreſtus 252
—— Franco 249
—— Laurembergius 214
—— Lowe 203
—— Monedulatus 152
—— Montagnana 245
—— *Paulus* Gallio 172
—— Paaw 210
—— de Peramato 144
—— Uffenbachius 162
Philippus Melanthon 262
—— Mullerus 238
—— Montalto 19
Polemon 26
Polybus 8
Pompeius Caimus 231
Proſper Alcalanus 73

Q.

Quintus 1

R.

Realdus Columbus 11
Renatus Hennerus 10
Richardus Baniſter 22
Rob. Fludd 22
—— Recorde 24
Rudolph. Magiſter 20
Rufus Epheſius 1

S.

alomon Albertus 151
Saluſtius Salvianus 156 & 252
ityrus 19
ipion Mercuri 188
nctorius Sanctorii 204
baſt. Bloſſius 222
ver. Pinæus 172
imon Petreius 169
ranus 29
tephanus Michel Spacherus 209
ylvius Lanceanus 185
ymphor. Campegius 55

T.

Theod. Baronius 199
Theoph. Protoſpatarius 29
Thomas Aquinas 244
—— Cornachinus 196
—— Eraſtus 147
—— Fienus 220
—— Gemini 94
—— Phayre 171
—— Reineſius 230
—— Tygeon 142
—— Vicary 96
Tobias Knoblochius 198

V.

Valentinus Rylandus 213
Victor Cardelinus 239
Vidus Vidius 202
Vincentius Burgundus 230
Vincentinus Alſarius à Cruce 235
Volcherus Coiter 129

C A-

CATALOGUS AUCTORUM

IN QUO

NOMINA eorum frequentiùs uſurpata præfiguntur.

A.

Achillinus *Alexander* 56
Aëtius 33
Albertinius *Hannibal* 212
Albertus *Aloyſius* 235
—— *Salomon* 151
Alcalanus *Proſper* 73
Anglicus *Bartholomæus* 47
—— *Johannes* 52
Aponenſis *Petrus* &c. 261
Aquinas *Thomas* 244
Arantius *Julius Cæſar* 134
Arniſæus *Henningus* 255
Aſellius *Caſpar.* 236
Augenius *Horatius* 170

B.

Baniſter *Johannes* 145
—— *Richardus* 223
Baronius *Theodorus* 199
Bartholetus *Fabritius* 214
Bartholinus *Caſp.* 200
Bartiſch *Georg.* 151
Bauhinus *Caſp.* 158
Bellonius *Petrus* 106
Benedictus *Alex.* 60
Berengarius *Jac.* 57
Bertaccius *Domin.* 152
Bettus *Antonius Maria* 129
Bloſſius *Sebaſtianus* 222
Bokelius *Johannes* 1
Bonaventura *Feder.* 1
Bonacciolus *Lud.* 7
Bordingus *Jac.* 1
Boſcus *Hippol.* 18
Bottonus *Albertinus* 25
Botallus *Leonh.* 12
Braunſchwig *Hieronym* 24
Bronſerius *Joh. Hieron.* 23
Buccaferrea *Lud.* 9
Buccius *Aug.* 14
Bucretius *Dan.* 23
Burgowerus *Joh.* 22
Burgundus *Vincent.* 23

C.

Cabrolius *Barthol.* 18
Cæſalpinus *Andr.* 16
Caimus *Pompeius* 23
Caius *Bernh.* 19
—— *Johannes* 24
Camerarius *Joach.* 10
Campegius *Symph.* 5
Cannanus *Joh. Bapt.* 13
Capivaccius *Hieron.* 16
Carcanus Leonis *Joh. Bapt* 14
Cardanus *Hieron.* 13
Cardelinus *Victor* 23

Car

Carvinus *Joh.* 120
Caſmannus *Otto* 172
Caſſerius *Julius* 181
Caſſerta *Franc. Ant.* 221
de Caſtrillo *Franc. Mart.* 109
Cauliaco *Guido de* 48
Celſus *Aur. Cornel.* 15
Chytræus *David* 147
Claudinus *Julius Cæſar* 212
Codronchus *Baptiſta* 185
Coiter *Volcherus* 129
Columbus *Realdus* 113
Collado *Ludovicus* 108
Concoreggius *Johannes* 245
Cornacchinus *Thomas* 196
Corteſius *Johannes Baptiſta* 230
Coſtæus *Johannes* 115
Courtin *Germanus* 203
Crato *Johannes* 123
Crema *Liberalis* 231
Cremoninus *Cæſar* 233
Crook *Helkiah* 212
Cruce *Vinc. Alſar. à* 235
Cuneus *Gabriel* 123
Curtius *Matth.* 97

D.

Diocles 243
Diurius *Johannes* 245
Doringius *Michael* 239
Dreſſerius *Matth.* 148
Dryander *Johannes* 71
Durer *Albertus* 62
Duvalius *Joh.* 210

E.

Epheſius *Ruffus* 19
Eraſtus *Thomas* 147
Eugenius *Lactantius* 134
Euſtachius *Barthol.* 120

F.

Fabricius *ab Aquap. Hieron.* 176
Falloppius *Gabriel* 115
Fernandez *Matthæus* 215
Fernelius *Johannes* 75
Ferrarius *Omnib.* 251
Fienus *Thomas* 220
Fludd *Rob.* 223
Fæſius *Anutius* 253
Forolivienſis *Jac.* 50
Forreſtus *Petrus* 252
Fortius *Angelus* 90
Fragoſus *Johannes* 251
Franco *Petrus* 249
Fuſchius *Leonh.* 98

G.

Galenus *Claudius* 20
Gallio *Petr. Paul.* 172
Garbo *Dinus de* 43
Gardinius *Ludov.* 258
Gavaſſetius *Mich.* 156
Gello *Joh. Bapt. de* 198
Gemini *Thomas* 94
Gentilis *Albericus* 156
Gersdorff *Johannes* 100
Geſnerus *Conradus* 74
Glandorp *Mat. Lud.* 216
Gordonius *Bernh.* 43
Gorræus *Johannes* 95
Gradi *Matth. Joh. de* 51
Graſeccius *Georg.* 188
Græviņus *Jac.* 124
Guarici *Lucas* 62
Guarinomius *Chriſtoph.* 184

Gue-

Guevar. *Alph. Roder.* 163
Guillimæus *Jac.* 173
Guintherius *Joh.* 68

H.

Halle *Joh.* 126
Harvæus *Guil.* 239
de Haultpas *Nicolas* 249
Heinſius *Joh.* 228
Helblinus *Joh. Caſp.* 216
Helepyrus *Andr.* 149
Hennerus *Renatus* 108
Herlicius *David* 200
Hildanus *Guil. Fabr.* 225
Hillus *Albanus* 247
Hoffmannus *Caſp.* 206
Hollingius *Edmundus* 163
Hopfnerus *Henr.* 238
Horatianus *Octav.* 34
Horman *Guil.* 246
Horſtius *Geor.* 188
—— *Greg.* 189
Hucherus *Joh.* 255
Hund *Magnus* 54

I.

Jaſſolinus *Julius* 141
Jeſſenius *Joh. Jeſſen. à* 184
Jeſus 243
Ingraſſias *Joh. Philip.* 185
Johannes *Actuarius* 40
Junius *Adrianus* 132

K.

Ketam *Joh. de* 52
Knoblochius *Tob.* 198
Kynalochus *David* 171

L.

Lacuna *Andr.* 6
Lalamanthius *Joh.* 11
Lanceanus *Sylvius* 18
Landus *Baſſianus* 75
Laurentius *Andr.* 174
Laurembergius *Petrus* 214
Leon *Andr.* 161
Leonus *Dominicus* 250
Libavius *Andr.* 208
Licetus *Fortunius* 256
Liddelius *Duncanus* 257
Lopez *Jac.* 60
Lowe *Petr.* 203
Luchtenius *Adamus* 191
Ludovicus *Anton.* 74
Luſitanus *Amatus* 247
Lygæus *Joh.* 108

M.

Magiſter *Rudolph.* 204
Magnus *Albertus* 42
Manelphus *Joh.* 213
Marinus 15
Marque *Jac. de* 199
Marcius *Galeot.* ibid.
Maſſa *Nicol.* 66
Maſſarias *Alex.* 197
Melampus 259
Melanthon *Philippus* 262
Meletius 260
Mena *Ferdinandus* 106
Mercurii *Scipion* 188
Mercurialis *Hieron.* 138
Merindolus *Anton.* 209
Meurerus *Chriſtoph.* 171
Michelſpacherus *Steph.* 209
Michinus *Franc.* 107

Mi-

Milichius *Jac.* 96
Mizaldus *Anton.* 144
Mœcius *Jac.* 236
Moeglingus *Daniel* 161
Monedulatus *Petr.* 152
Montaltus *Hieron.* 163
——— *Philippus* 190
Montana *Bernh.* 100
Montagnana *Petrus* 245
Montanus *Johannes Baptiſta* 100
——— *Maturinus* 109
Mullerius *Jac.* 212
Mullerus *Philip.* 238
Mundinius *Mundinus* 198
Mundinus 44

N.

Nancelius *Nicol. Trach.* 201
Nicolus *Nicolaus* 50
Nonnius *Emmanuel* 160
Novocampianus *Alb.* 100
Nuneſius *Ilfonſus* 190
Nunez *Chriſtoph.* 204
Nymannus *Greg.* 238
Nyſſenius *Greg.* 133

O.

Odonius *Cæſar* 101

P.

Paaw *Petrus* 210
Padovanus *Joh.* 160
Paræus *Ambroſ.* 118
Pariſanus *Æmil.* 223
Paulus *Dioniſius* 90
Paxmannus *Henricus* 109
Pecelius *Chriſtoph.* 128
Pelletarius *Jac.* 249
Peramato *Petrus de* 144
Petræus *Henr.* 200
Petreius *Simon* 169
Petri *Frid.* 144
Phayre *Thomas* 171
Piccolhominus *Archangelus* 153
Pinæus *Severinus* 172
Picierus *Johannes* 263
Piſtorius *Joh.* 204
Planis Campi *David de* 257
Planternus *Andr.* 148
Plantinus *Chriſtoph.* 137
Platerus *Felix* 149
Plazzonius *Franc.* 221
Plinius *Caius* 17
Poll *Michaël.* 180
Pollux *Julius* 27
Poſthius *Joh.* 161
Pratis *Jaſon. à* 59
Preibiſius *Chriſtoph.* 222
Protospatharius *Theoph.* 29
Putæus *Franc.* 119

R.

Recorde *Robertus* 248
Reineſtus *Thomas* 230
Remmelinus *Joh.* 218
Rhaſes *Abubeter* 37
Rhodior *Eucharius* 65
Rhumelius *Joh. Conr.* 228
Riffus *Gualt Herm.* 91
Riolanus *Joh.* 191
Rodericus *Alphons.* 163
Romanus *Ægidius* 205
Rondeletius *Guil.* 237
Ronſæus *Balduin.* 169
Rorarius *Nicolaus.* 250
Roſſetus *Franciſc.* 251
Rudius *Euſtachius* 157
Rueff *Jac.* 107
Rumbaum *Chriſtoph.* 153
Rylandus *Valent.* 213

S.

Salzmannus *Joh. Rudolphus* 239
Santa Cruz *Anton. Ponce* 257
Salvianus *Saluſt.* 252
Sanctorii *Sanctorius* 204
Sammichellius *Nicol.* 170
Sanctus *Marianus* 62
Sarpa *Paulus* 226
Scaliger *Jul. Cæſar* 217
Scheinerus *Chriſtoph.* 213
Schegkius *Jac.* 77
Schenkius *Johannes* 254
Schillingius *Jac.* 205
Sclanovius *Hector.* 197
Sectus *Mich.* 55
Sebitzius *Melch.* 229
Segara *Jacobus* 171
Senis *Hieron.* 179
Sennertus *Dan.* 220
Septalius *Lud.* 191
Servetus *Mich.* 104
Siſinus Amabilis *Joh.* 209
Spigelius *Adrian.* 232
Spinæus *Franc.* 222
Stephanus *Carolus* 92
—— *Henricus* 124
Sylvius *Jacobus* 101

T.

Tagaultius *Joh.* 91
Tarduinus *Joh.* 215
Tancredus *Latinus.* 191
Taurellus *Nicol.* 15[illegible]
Teleſius *Bernh.* 161
Terellius *Dominicus* 145
Theſaurus *Camillus* 17[illegible]
Thriverius *Hieron.* 9[illegible]
Thurneiſerus *Leonh.* 14[illegible]
Tidicæus *Franc.* 20[illegible]
Tigeon *Thomas* 14[illegible]
Trachyenus *Nicol. Nancel* 20[illegible]
Turrianus *Marc. Ant.* 5[illegible]

U.

Uffenbachius *Petrus* 16[illegible]
Ulmus *Franc.* 14[illegible]

Marc

—— *Marc. Ant.* 254
Val *Guil. du* 215
Valeſius *Franc.* 113
Valla *Georg.* 53
Valverda *Joh.* 111
Varolius *Conſtantius* 139
Vaſſeus *Ludov.* 73
Vega *Chriſtoph. à* 107
Veſalius *Andr.* 77
Vicary *Thom.* 96
Vidius *Vidus* 202
Vigo *Joh. de* 56
Viringus *Joh. Walter* 60
—— —— *Matthæus* 172
Viſcherus *Joh.* 144

W.

Weekerus *Joh. Jac.* 250
Willichius *Jodoch.* 92
Winſenius *Menelaus.* 189

Z.

Zenon *Anton.* 52
Zerbis *Gabriel de* 53